

ספר

דעת הרבניים

כולל מכתביהם מרבני נאוני ומנו המצוינים
עלטיא גנדי הרעיון הציוני.

הנפוא לבית הנפטר ע"ז
אברהם ברוך שטיינברג
סובואר שא

ווארשא

בדפוס יעקב אנטוליה פולגד
שנת הרט'ב ל'ז'

Сеферъ ДААТЬ ГОРАБОНИМЪ

т. е. Мнъніе Раввиновъ

Собралъ А. Б. Штейнбергъ

ВАРШАВА 1902

Въ Типо. Р. Унтергентера, Гусъя № 21.

ר. ג. ג. ג. ג. ג.

ציילום השער מהתמונה הראשונה

זהה לך ח麥תב מהספַר דברי שמחה
מהגָהָה'ק מציעשנווב זלה"ה

ג

שמחה

טכטב ג

דברי

טכטב ג.

ב"ג.

לשׁמְעַן מִזְמָרֶת חֲדָר נִתְכַּנְדֵּתִי נִעְמָד סְקָלְוָן נִמְכָּה עַ "סְמָלְפָטָה", הַמְרָתִי
חוֹדְיָעַ נֶה דְזָרִי לְפִי לְחָצְנִי מֵהַזְּה וְעַל מֵהַזְּה.
הַזְּנִעְקָתִי "הַלְּיוֹנִיס" וְמוֹגְמָתִס גַּעַלְמָה מְרַתִּצְנִי עַיִן וְגַמְדִינָה תִּיְהַזְּבָה סִיְעָלָם
גַּמְוֹרָה, הַזְּנִמְדָד עַלְיוֹן כִּי לְזַה חַלְמָן יְסָרְלָלִים קְתֻעוּרָוּ וְסִתְכַּדְבָּו מְלָכִים יְרָחִים וְסִתְמָנִים
וְוַיְהִוָּנֶה (צְרוּמִילָה) וְעַיִי פְּעַלְמָס גַּנְעָב וְגַמְמָוָן סְצַתְלָלוּ וְפַעַלְלָו הַזְּרָר כְּתָלָלוּ כִּמְהָ
חִינְוֹרִים מִסְסָה "דָעַת סְרָגְנִיס", "הַזְּרָר לִיכְרִיס" וּכְוּ, הַזְּרָר זְמִילָו הַחִינְוֹרִים מַלְקָפִיס
חַתְלָל כָּל פִּזְוָה, "מַסְמָכָתִי עַתִּיס" צָל פִּלְיוֹנִיס מֵהַזְּבָה עַל יְדָהָס צָלָל הַתְּרָר וְהַתְּרָר,
וְמְחַלְתָּהָן נְלָהָס מְגָלָהָי רְוִיָּהָי וְכָלְזָר זְקִין הַעֲדָר רְנוּ נְלָהָס הַדְּרָס לְמְדִינָה
וְלְגַנְגָּרָן צְלָחָו מְתָסָה לְתַחַנְדִּים סְלָלָו וְגַס מְכַתְּזִים פְּרָטִים וְלָזָה נֶס כָּל הַרְגָּנִיס
סְגָה נֶס כִּי יְלָהָו לְעַרְתָּס גַּמְחָלָה גַּדְולָה נְגָדָס וְקַן יְדוּעָה הַזְּרָר יְסָדִי זְלָל תּוֹרָה וְמְוֹתָה
חִינְוֹרִים יְסָדִי, וְעַל הַמְוֹתָה הַזְּלָהָת כָּדָר נְגָרָנוּ וְכָלְזָר זְמִילָהָת לְלָהָפִיס וְלְרָגְנָהָת וְקַנְחָוָה
קְזָוָה וְלְגַנְגָּרָן עד עַולָּס וְעַד גַּזְזָקָצִית. וְעַתָּה צְחָקִי סְצִיִּית הַזְּרָר מַלְכִי סְלָהָוָה יְרָאָה
צְחָקִס נְוֹתָנִים נֶהָוָה חַופֵּץ לְסָחָקִין וְלְקִיָּיס חַתְּתָהָקִין צָלָן מַפְרִיעָה זְלָה וְעַמְדָה עַלְיָהָו
חַסְעָר כְּמַלְחָה כִּי מַהְרָקִיךְ וְגָנוּי וְגַלְחוֹוָה חַדְבָּס צָוָה וְנִתְעָה לְמַחְמִין נְהָגָלִי "סְרָגְנִיס"
וְ"נוֹרְדוֹ" סְחָמָה יְקָנוּ נֶהָוָה מְדִינָה וְוּלְזָה יְתָן נֶהָוָה וְעַדְוָרָה צְטָחָוָן צָוָה וְנִתְעָה הַסְּרָה יְרָאָה
לְגַזְוָל מְלָתָנוּ כָּל מְחַמְדִינוּ וְמְוֹלְיוֹוָה הַזְּרָר לְמוֹרָצָה נֶהָוָה עַלְוָס וְלְמַחְלִיף תּוֹסָה כִּי גַלְחוֹוָה
וְכָלְזָר גַּנְלָה כָּן נְלָהָרְזִין סִיסְוָדִים לְהַרְלָן וְתַחַת פָּלָר סְתַפְּלִין לְסָלָגִיס זְוָרָת מַנְן זָה
[כְּהַפְּתָחָת מְעַפִּים זְקִינִים וּוֹלְגָה זְלָה יְתָן נֶהָוָה וְעַדְוָרָה צְטָחָוָן צָוָה וְקַלְגָּוָן עַל
סְגָהָיִם הַתְּנָלִים וְסְפָמְקִים וְסְפָמְקִים כְּמַחְזָהָר דּוֹפּוֹת מְלָהָרִיס נְסָס לְמָרָס נֶס, "הַזְּרָר לִצְרָרִיס"
עַפְרָלָה לְפָוִמְיָהָן הַזְּרָר הַזְּרָר לְזָהָוָס זְכָךְ צְוָמָהָוָת וְרוֹתָהָוָת וְתַלְגָּזָהָוָת נְקָרָעָה לְעַזְרָקָעָה
צְחוֹעָה דְּנָרִיסָה וְמוֹדָעָתִיסָה הַזְּרָר יְזָקִינוּ עַל כּוֹתָלִי זְיָסָכִי"ג וְזְיָמָלְדִּיר לְהַקְּחִים גַּפְוָהָיִי
לְתַחַת תְּקוֹתָה גַּלְחוֹתָה גַּלְחוֹתָה צְוָהָיִס כְּמַדְקָרוֹתָה חַרְצָה צְזָהָלִיִּס לְהַקְּחִים גַּפְוָהָיִי
וְדְרִים אַלְסָוָר לְצָוֹעָן וְגַדְגָּרִים כָּלָנוּ יְוֹלָמָהָוָה הַתְּלָלָן דְּעַלְמָה וְהַחָזָהָיִזְרָה הַלָּהָה הַמְכָוֹנִים
צָסָס אַזְוֹרִים וְרָקָזְזִיּוֹן הַזְּסָס נֶגְזָס, וְזְמָהָתָה פְּנִימָיוֹתָהָזָס וְצִיטָמָהָזָס הַקְּחִזְיָה יְדָסָה עַס
הַלְּיוֹנִים, בִּי רְעַת הַצְּיוֹנִים אַיְגָנָה מִפְנֵי שָׁאָנָשִׁים חַמְאָתִים חַמְאָתִים בָּהָה, בִּי האַמְתָה
הָוָה בְּחִיפָּה, הַצְּיוֹנִת מַחְלָה מַמְאָרָת הָיָה בְּעַמְוֹתָה, בְּפִרְוָה וְחַחָהָשׁ לְדִתְגָּנוּ, וְהַזְּרָר
עַלְכָמְתָלִים הַלָּהָה מַחְזִיקִים נֶס וְ"סְחָזְרָקִים" הַלָּהָה הַלְוָרִים נְעָהָר הַתְּלָלָה מַלְיָוִינִים
סְרִי סְסָס חַפְלָס נְטָהָר הַתְּלָלָן נְמָקָהָוָה וְעַל כָּל רַעַתָּס יְלָזִיאוּ חַיְעָה עַלְגִּילְעָלָל
יְרָזְלָמִית לְפָנָיָה נֶהָוָה מַצִּיתָה, וְזַיְן כָּךְ וְזַיְן כָּךְ מַעֲנִירִים הַתְּלָלָה נְזָותָה צִיְנָהָוָהָזָס
עַס נְמַחְתָּהָן עַתְוָתִים זְדָרִיָּה זְהָוָה וְלָהָוָה עַל כָּל קוֹדֶס וְעַל רַגְןָה וְתַלְמִידָיָהָזָס וְמַכְנִיםָס
הַתְּלָלָס לְדָרְזִים זְהָיָהָר חַפְן צָסָס "לְסְפִי צָקָק", "חַגְמָכָנִיסִים", וְסְכָלָלְתָוָתָהָזָס
יְסָרְלָל גַּעַזְעָה"ר, וְכָמָה יְצִיאָתָהָוָה עַל וּוֹקֵד סְמִינָהָזָס וְכָמָה נְפָזָתָהָזָס נְלָהָגָן מַלְחוֹונָה
תוֹרָתָנוּ הַקְּדוּסָה כָּלְזָר עַיִינָהָוָה רְוֹתָהָזָס וְכָלְזָר יְסָלָגָן מַר סְרָגְנִיסָהָזָס
יְרוּסָמִילָה וְמַס יְתַפְּלָרְוָה זְבָנָעָלִי תְּזָוָותָהָזָס חַרְסָהָזָס תְּזָוָהָזָס כָּהָגָן עַזְזָה וְיִהְיָה דְרָסָה

צענורה הלא מוקודם כחציו חצר לא מעני יראלם כמה וכמה עתה סרו מודרכס מלחלן צפת ומועד צפוני, ורך זלת ירצו נלכודות תחת מקודם ישו כי לא' ולטורטו כמה וסוקרו ליש ידר סולך דרכיכי לתורה ורוצק ותמליליסון, ולילו פתחו לח מוחס ארך כמה יראללים גמורים, ולחומס פזופכים לח נפש נחפתת „חת נח“ „גונס ירוזאליס“ כלע' כמה, ויש צדי קנות מכתזיס מרצעי רומייל לחר יעקו נקל מיר נורח — נלהר — על חלו שטוחים חמאניס כרס לי' נחלות, קול לי' חוגג נאות לח להטיר לח צני יראלל צלאהרא חמורה לאתרחך מס ומודרכיס ולמנוע מתינויתיס, כי סמה לדמים ילהצוו יפכו לנפצותם, כי צכל מהקומות לחר סיינס גמלו ונתהנו עליס צני כטורייכ אונחוורי חייל מגנאי לחר סיינס גנן לי' כרס לי' נאותו כנן לי' כלו מזקה תורה ויר"ץ ממי' הידע חכמה ותבונה. ועתה געווה"ר נלכדו נפח סמוקע „זוריית“ ו„זויית“ כרו עולם על מלכות צחים מעלה זולריםם, ופרקו על לתורה לילך דרך צונן למלהר רמה צפתותינו לחנו הי' לדון לנו וכופריס זדרצת חז"ל ואצלים כל ימיס נעתותיס לחר מלחים נז' וקלון מדורים מרה על לי' ועל מזיחו וסדרה מהס לחר ילהו למורי נחרצות רעה ר"ל, כי לך מחותומות וסיגוינס כל היום לחתו כל הייסוריין צנתורה ולפאליך הגדרים וגמייניס שנדרו חז"ל יען כי כן רלו מරצת נרלה וצ"ל מודען פלייניס וסוחרים לחר זמיהו להס למורה דרך וכן יעצו נס כמה ועתה הי' לחר יס' לו ידיעות חלו ויתר הלא יכול לעמוד על נפצו מגנלי נזעוק מיר נקל גдол גודל מודען לחר רואים נגוזל נפצינו צנציקה, גזירותיס קזיס יותר עוד מגזירות הטע על חלו לחר רואים נגוזל נפצינו צנציחו גנו' וכי יראלל צלאהרא לחט עותדים צרכי וענקס וצ"ית ריחס עליים, וצענויותיס סגנות צמחות ורק סגנות נמלדות ולהין סכל יודעים נזעוק על נפאם ועל זרעם, וכלן מי' סיינס לו ידעה, הלא החוצה לח'ן ווועל עליו להיל נפשות תמיימיס מכפרה גמורה, הס כי קנסין וויל' כי למוחס לחר כנור נלכדו זדרצת הכפרה לא' יועל ולא' ייל' צום מהלה כלchar הורונו חז"ל צלני מינות וכו' כי ר"ל כנור נעה להס הכל כהיתר ולהין מפחדים מזוס דזר, וכל דנרי חכמים צעניהם לדנרי סיתול ופרט זמוקס אסוחר למונהם סנקז' „גלאמיות“, הלאם למאנאי ישרי לא' לחר לא מעוז עוד רגנס מדרכי חנותינו דרך התורה וסירה, אלה נזולי ייעיל כי יראלל קדושים בס, ומונחר נפ' לאות לנטרייען"ז זלה"ה צפ"ג וו"ו נזה"ל זיימן נער ע"ז כדרך כי הי' שמיינו כנעם דמקולה על מהתייגיס על רוך לא' טוב' חיינו חוץ לעלכון תורה קויו וליינו כנעם גנדר נאניס עכל"ה קין וכמו כן עזיס כל גдолו ודיין דורנו וכל מי' לחר נילז' יראלל זקרזו למען היל לח יתר הפליטה, זאת לחר מהתי לי' לחונא להציג נגד חוגפת „סאמפפה“ ועל יתר סגולו וקררי לא' חיין כי שקר ענה צי ולע' חיינה עוד מעתה. וצ"ית יחס עליינו ויוציא נעל הכרס ויכלה לח קויאו ומכל נמרה נחלותינו.

כ"ז סכונות וחומות נמר נפס ומלהפה ליטועה

פתח דבר

ב"ה

בראותינו כי נוקשו נס נלברו איזה רבניים בשחיתות "הציונים", כי יומו והערימו עצה לבוא עליהם במחתרת בפנותם אליהם במכתבים פרטניים, ואלו הרבניים מהרoon יודיעתם בכל תהליכייהם ואין הכרה בהשוחה אשר כרו לכל בית ישראל ותוה"ק, נפתחו גומשכו אחרים והשיכום כפי חלומותיהם ודביריהם, והציונים פרסמו מכתביםם במכ"ע לסתא את עיני העם כי נס דעת הרבניים אתה. עד זאת שמענו שרוב הדברים ממכתבי הרבניים לקוחים מספר דרישת ציון מהגאון רצ"ק וצ"ל אשר באמנה כי הוא רצה ליסד הכל על טהרתו הקודש לפि דרך תורה"ק הכתובה והפטורה, והם העיטפו את הציונית בנדי הקודש על בנדי' הציאים הרחוקה מדרך הרצ"ק וצ"ל הרחק מאד.

למען לא יתאמת בעני הקהל שנס הרבניים הנושאים באמת הגל התורה מחויקם בדעת הציינים, עשינו. במעשה היוראים וחידושים לדבר ה' היוצאים הלווי צבא לפני ה' למלחמה בעלי "השלכה הטהורה" שמנתה יצא "אור לישרים". ופנינו אל אחדים מהרבנים ידינו ומכוינו ייחיו ומסרנו מכתביםם לאחד מידיינו לסדרם ולהוציאים לאור.

והנה בשם גדויל ישראלי אפרה בה פתחה, כי באמת בית אפל הוות "ציונית" צרכין לפתוח בה חלונות להראות את גגעה, אונש שברה, נחלה מכתה, [ולמען לא תה'] תורה שלמה שלנו כشيخה בטליה שלמה כתבתינו גם מעט דברי תורה ובכדי שלא יתבלבל הקורא הצבטים לבדנה עפ"י סדר אותיותיהם], אף כי דרכם של מסורוי הציונית לעפר בעפר לחוף ולנדף את הקטינים ננדם, והאמנה, אנשים כאלו קלונם כבוד וכבודם קלון, א"כ מצד הראי לברוח מן הכבود ה' ראייה להיות נחבא אל הכלים, אך משות עת לעשותות לה', כדי לפקוח עינים עורות הוכרחנו להרחב הדיבור להראות האמת לפני כל מבין ווידע.

אם אמם שהי' מהראו לשלווה המכתבים למכ"ע, שבhem נתפרסמו דברי הנפותם אחר הציונית, למען יראו הקהל דברי המטמאים ודברי המטהרים, אולי כל זה אילו רצוי לקבל האמה, אבל לא בן הוא, שנרו علينا את הדרך,ains מדריפים הדברים שם ננד הציונית, וע"כ יודפס ספר זה בפני עצמו, ובכ"ז הרשות נתונה לכל בעל מכ"ע להדפים הספר הזה במכ"ע, ובתנאי קודם לטעשה שלא ישנו מבל מה שנאמר בזה, לא יוסיפו עליו ולא ירינו ממנה, ולא יכניו דבריהם בין השيطין, ולא יתזהזו לנתחם דק יratio שהוא ואcum יתיה. להם להשב ישבו בפני עצמו. יראו הקהל וישפט כי לא לנו הם, כי אם לארינו. ומי לדה' אלינו.

ירמיי: הנביא בהנכוואה אשר חזה על טמות בני דורו, אמר (בס" י' יט) ואלו ל' על שברי נחלת מכתיה, ואני אמרתי אך זה חלי ואשאטו, (ב) האלי שדר וככל מתרוי נתקן, בני יעאו זייןם, אין גותה עוד אהלי, ומכם ירעווו, (כ) כי נבערו הרועם. ואת ה' לא דריש, על כן לא השילו וכל מריעתם נפוץ, [א]

הנ"ה

[א] **שְׁמַעַתִּי** נָצַר פְּסֻקוּם הָלָן. בְּלֹא יְהִי מֵי מִיעִן חֲלוֹתִים. כֶּלֶל מִלְוָי וְסִכְתִּים פְּעוּמִים וְסִכְתִּים שְׁנָגְרִים קְלִישׁים טְהִירִים תְּלִויִים זְבַשׁ וְלִבְשַׂר כְּסֶמֶלֶת מְלָחִית עַז
לְגַנְגִּים הַיְלָדִים הַבְּרִילִים פְּחַדְיוֹנִים קְלִישׁים טְהִירִים זְבַשׁ וְלִבְשַׂר כְּסֶמֶלֶת צְבָתִים
לְהַלְּבָד מְסֻלְלָה כְּבָבִיס^{ג'}, בְּשָׁנִית קְרַבְנִית גְּרַבְנִית וְלִבְשַׂר צְבָתִים קְרַבְנִית צְבָתִים
לְמִלְבָד קְשָׁרָה, הַולְסָם קְמַלְלָה פְּטַפְיָמִים גְּרַבְנִים רְוַבְשׁ הַבְּרִילִים קְשָׁרָה
לְמִלְבָד קְשָׁרָה וְסִכְתִּים בְּמַלְיָה, הַולְסָם קְמַלְלָה פְּטַפְיָמִים רְוַבְשׁ גְּרַבְנִים בְּמַלְיָה
רַק בְּשָׁנִים וְסִכְתִּים בְּמַלְיָה, הַולְסָם מְרִי' עַד גַּתְפְּתָעָה טְמַלְלָה צְבָתִים גְּרַבְנִים
כְּגַעַפְתָּה דָּס וְוַנְּתָה וְסִכְתִּים מְרִי' עַד גַּתְפְּתָעָה טְמַלְלָה צְבָתִים גְּרַבְנִים
וּמְתַר גַּדְולָה כִּי כְּרוֹפָה נְמַנֵּן וְסִיכִּים מְקֻסָּה לְדָס כְּמַעַט נְגַתָּת שְׁלָמָן וְתָלָר גְּפִינִית סְגּוּן
בְּלָל מְתַרְפָּה, לְמַעַן וְסִיכִּים מְקֻסָּה לְדָס כְּמַעַט נְגַתָּת שְׁלָמָן וְגַס כָּל זָמָן. בְּהָרָן סְמַמְלָה
וְלִפְתָּחוֹת סְמִיכָה כְּפִינִימִית, בְּזָהָן גַּעֲשָׁתָות נְרוֹת זוֹ לֹזֶה, וְגַס כָּל זָמָן. בְּהָרָן סְמַמְלָה
כְּחִוּוּנִית מְמַרְבָּהוֹת בְּאֵת סִילְוָה וּמְסַפְתָּה שְׁוֹפָטָה כְּדָס עַד צְבָדָה לְוַפְּתָחָה כְּפִינִימִות:
וַיַּדְרֹעַ צְמַמְלָה כְּגַעַפְתָּה כָּל מִן בְּשָׁחֹלָה מְלֻגָּת סְוּסִין יְהִי מְקֻסָּה כִּי יְסַבֵּב לְמִלְוָי
הַבָּל הַזָּהָר הַזָּהָר כִּי הַזָּהָר שְׁלָבָנָה שְׁמַיָּה מְלֻגָּת בְּסִוְסִין הַזָּהָר חַיִּים תְּקוֹתוֹ.
וּבְבָר כִּתְבוֹ אַרְבָּהָנוֹס זָל כְּחֹלוֹן נְסַפָּח כְּמַולִי סְגּוּן, וּכְמוֹ אַמְגָלָה בְּמַולִי סְגּוּן חַיִּינִים
וּמְיִינִים כָּן בְּמַולִי אַלְפָבָה זָמָן מְיִינִים כְּגַלְלָה וּפְטַפְיָמִים גַּדְעָות כְּחוֹזָות
רַל, וּכְמוֹ צְגַנוֹתִים סְפִינִימִים יוּמָר מְסֻכְנִים מְחִיאָנוֹס כְּמִיחְיָנוֹס קְדָבְרִים קְנַפְתָּה
סְפִינִימִים מְסֻכְנִים וּמְתַרְגָּמִים מְחִיאָנוֹס, הַולְסָם יְהִי לְלִבְשַׂר מְבִיאָנוֹס קְחִיאָנוֹס
לְחַמְלָה פְּטַיִים, סִינוֹן עַז בְּדוֹרָה עַזְלָה מְולָה בְּדַלְכִּי (כִּילְעָז דִּין רְשִׁישׁ רְלָחָה) גַּי^{י'}
בְּלִדי לְנִזְוָת כּוֹזָבָת כָּל, הַזָּהָר תְּקוֹהָר כָּל וּכְמוֹ כָּן כָּל צְבָדָה מְרֻגָּת בְּמַמְלָה
וְלִפְתָּחוֹת כִּי וְסִיס עַל נְצָרָה נְעֹזָה דְּרָכוֹ, הַולְסָם הַזָּהָר תְּקַדְּשָׁה נְצָרָה שְׁלָמָן מְגִינָה
עוֹד בְּמַמְלָה הַזָּהָר תְּקַדְּשָׁה.

זענ"ז קון ורמי' או על שבורי חילוני מארה שמכסה קהיליות נטעת חוגיגת חמלה לתהילים, צ"ז' המכסה מנעפסו. סדרים ספריומיים עד זקס מלחים אה פסיומית בגוף', והס יטיוי מרגנית כל זהה צענ"ז מכסה קהיליות נטעפסו. אדמים ספריומיים לו' כי' הקוס להל נימל ממי עולש סמלה כי אמרתי אך וה חלי ואשאנן שלינו רק סמלה קהילתי לעין וולכל נטהנו, עד-כש יוכיר חמלה, מעטה נטל גמלת הדר עליו וכח מטה. חזון' להנו על הספרוק מיס טויז' מושך יעקב'. חזס צמי כנסות וצמי מדרכות מלמדין כסס הורה ברובים, וכל צוין פקלו של יעקב' כטמען דס הון ידי עטו טליתות, ואכזר דוען כל קיוס טהוט'ק מלוי כמיוחן כתוליט, תלס למג'ן מויהין הספרוק טווילו נסוקו לנסוק צה' מגונחת ספל' דהנ'ם, הי' תרומותן קון טוטו, ומתקור' תלם נטה' צמ' נטה'ה, הולס בצהן גמלוחס מהזין טולס צענ"ז' קון כתולס מופעלן וכטמלויז'ת צי' טוסקיס כטולה ווילואס למג'ן פלאטס הדרים סטולויס' צו-בגד רדרבי קהילון ר'ג', וזה עטנו נויש טס סמזהוקים הממענישים עוד יותר וויה. ורנה ממלול כתמענישים קליינוד למלחה חילויאג'אלות, ומיעוטם קהיקת כתולויס' נמלחה פניימות סבלוי נחלות בסכךפה רדריג'אלות, וגונדו'ר' סי' מלהם ספריומית צביעות ר'ל, מיל' השם לנ' ווין, וחולפת קהילומונס צו' ות' ס' ווינקלס, כי לך בז'נות קהומיס' צב'ת' ב' צה' צט' ספלהה, צה' מלהם פניימות קהילול מנטץ גצל בצל' מזוקן ב'ג'ת' וויט מיט' צמו' למ'ח' וגונמנס למ'ס' נבכחו'ו טמפני' וויה.

כל החווין אשר חזה ירמי הנביא על בני דורו אשר נוקשו ונלכדו באשיות נבייאו השקר, רأית עתה בדור האחרון בהנשא דברי היזוניות, ורבים החליכים להטמ לבדים ונוקשים באשמת המתייחסים המהזרמים לנבייאו השקר לפנים, והגה מריאות כוות בהקשבע שפועה מボוללה כי יצא אנשי כל עיל תורה ובליל מלכות שםם [ב] אשר מעודם בדרך וורתינו הקדושה לא הלבו ואת אחיהם בית ישראל לא ידעו, וישתבחו בעיר כי הם יבאו גואלה לארץ ישראל,

ה'ג

ויש להמה נמלְלָה כלְבֵר מַגְנִו שָׁמֶן בְּנָעָסֶר, נְגִיּוֹת כְּלַחֲזָנוֹת לְבָבוֹ מַהְנָּה סְפָרוֹת טָסְטָנוֹת קְצִיחָוֹת לְפָנָה וְבָסֶר קְמַכְבָּדוֹ וְעַיְלָה נְמַכְבָּס טָוָס צִוְרָהָלָה, וְכַנְסָנוֹת צָקוֹן גַּעַז סְכִינָה מַבָּר וְלָדוֹן לְכָס גַּמְלָה וְלָסֶה עַר וְעוֹלָה בְּתָה וְתָגָדָה מְגֻנוֹת קְסָמָנוֹת לְמוֹד מָסָקָה מְגַדְּלָה לְזָוֹת הַמָּר גְּבָלָס, וְזָבָש אֲדָלִי שָׂד (קִיּוֹן קְסָמָנוֹת לְמוֹד מָסָקָה) נְגַד מְסָלָה יְהִי עַל בְּכִיּוֹת מַחְנוֹנוֹ וְלָנֶגֶת כְּמַמְלָת מְהֻבָּה טָלָהָלִי קְסָמָנוֹת כְּמַגְדָּלִין גַּז קוֹרָא „מַדָּה“ דָּהִינָּה מַגְדָּלִין גַּז כְּבָתְמָילָה, וְעַל נְמָלָה מְכִתּוֹ סְפִינָּה יְהִימָּה וְבָל מְתָרִי קוֹרָא נְמַזְקִי קְטוּרָה כְּמַמְלָת סְמַחוֹקִים וְמוֹבָרִיס הַתְּקוּן תְּלִינָה מְחוֹקִים הַתְּקוּן תְּלִינָה מְחוֹקִים בְּלִמְדָה הַתְּלוּלָה נְתָקָן תְּלִינָה מְחוֹקִים בְּנֵי צַעְנוֹן סְמַכוֹת בְּלִמְדָה הַתְּלוּלָה נְתָקָן תְּלִינָה מְחוֹקִים בְּנֵי צַעְנוֹן וְאוֹנָם, הַתְּהִלְלִינִים וְלֹא מְעַמְּסָה מְזִוְּמָה וְאַוְתָּס עַד יוֹצֵה הַלְּבָב בְּלַע טָוָה וְעַיְלָה אַזְנָה עַד אֲדָלִי וּמְקָם יְרִיעָה חַלְמָן סָבָע לְכָבָד עַד זָהָב לְעַמְלָת הַקְּרָבָה לְקָרְבָּה, וְלִקְרָבָה סְרוּעָות אַסְכָּנוֹת עַל טָהָלָל עַד שָׁוֹר הַקְּרָבָה לְקָרְבָּה, כִּי סְלָל כָּבָד חַלְיוֹת סְעָדָה עַל מְזוֹקִים הַתְּלוּלָה נְתָקָן תְּלִינָה מְחוֹקִים בְּנֵי צַעְנוֹן, וְסְמַמְנָה תְּלִינָה מְחוֹקִים בְּנֵי צַעְנוֹן כְּבָחָקָה בְּלַע עַיְלָה סְפָרוֹת.

והנה צוין ומינם מתכוון "כ' נבנוי כרך ה' כל קונו ל' יתירה נצרכמותן צוות
חכמי' ב' עוזר והצורי, ומונסה טנן נלזים ב' מל' דרכו טעם מהל' ת' עדב'ל
בדר' מי יוקט ר' רק בממו נבנוי כרך ה' ז' כי נבערו הרוחים קמלך וזרקניים סס'
רושי יכלתן סס נבנעו ומפלט במשם נבערו ואתה ה' לא דרש ושיינו לדע'ל דרכו על
ספסוק ה' קול' ה' לדריך קול' לדרכות ת' ז' סס' ג' לדרכו לת' ס' דהוק לדרכות ת' ח' שדריך
למלהל ענת' כת' ה' ולענת' כת' ה' כל' חצר יוזו, ובחל' סיו' קרועים עותים עפ' ס' כת' ח' סיט'
ב' נס' צל' לדעת' מ' ונעטו לנוזת' ית' לטרל', הולס' פיו' ג' למ' עשו כן על' בן לא
השכלי' לורויש' הגאנדרויס' נגאנדרויס' נבנוי' יצרך, ונמיך' מז' ה' אבל' ובמרעריהם נפיצה
קיומו ב' כל' מילוטים ה' כל' חזנו למובגה ית' לטרל' טא' גנד' סטמראס' "טפאנ'ס'" ב' למ' נמיך'
ממן' סוס מועלט ה' הס' סיט' ז' סוס מומט, כל' וגאנדר, ב' ז' ז' טמאניע מoid' ג' ס' ב'

[ב] רק הן וילת הולס בזינוק סה ווילגוי על דבר הצעדי (ברוחנית כ' ו') מילא רק קסם לפין, והמיידי ציווילו, לדאס יוזע-להט אבל נילס לחן מסהך בזמו מהנגן בדרכ' יטראן ווילס, סוה על צי' הויפס להס מל' ווילט זמיס סוה נזהר בandal ללביו לסצ'ווע עט כל להס ווילגוויל צווק ללביו בעז'ס דבר, להו מל' גויאס סה-אלטוי, ואנדאל ציז'ויס דילס לאס לאיגטו צדרן-וואויס סוה מל' ווילט לבצחן זו הי הילן מושבבו וככל קראוות טבעוולט הא' ריק מל' גויאס קהנווי הון צהפלאות לבצחן זו במש' נזהר הא' כל מונז' זו יוויז'ו הון ממקומו, כי צמנועה קלה ווילט לאנטקן כהויגר מומס ולטאנפיך מן סנווב אל סלי' סקטלמי, כל-הדר ויעיר סלכ'וון טאמ'וות לטאמ'וות מל' גויאס קהנווי רום קלה עוקראין מודרך ווילפנקן על פינס, נס פאצ'קען על צעל צעופס סלהס יט לאנטקן על סמננס טעננס עעל סטננס, למבל' מילס גנוו סלהס עטוויל טלו' ג' יומס היל' נט' גה' חיל' היל' פיט' פוי גונג'ס פה להס לפניות נפכו עלו' להר טאמ'וות (מיטל' י') ג' יוויז'ו גונג'ס כי גונג'ס למלה נפכו כי ווועט', האונס לה' יוסט' בגונג'ס ווועט' נס בצל', עלו' הן צאנדיקות רוז', כי נטהר רעבונו ט' די צאנס, בע'ס' לה' סאנט' סוה עט'ר נט' בצל' יוויז' ריק נסס' נל נא' צאנס מירקמת' וויז' מלהוק נפכו להכלול מכחנת' גנוו מסולמת', עלי' יססנער

דָאשִׁית דְבָר יְרָאת אֱלֹהִים

או כל הפתוח יושעם לחלצם ממידץ לפי שעה לחילץ עני מעניו, כי חדרה הוה לשוחק בעני כל בעל דעת ישרא, הנה הדרך הראשון מוכחש מהרבה כתובים אמררי רכחותינו זיל הקורושים בש"ס ומודשים כי לא בכף נגאל, וכרכתיו (ישע' נב ג) כי כה אמר ה' חוף נמכוורת לא בכף חנאלו [נ] והונאלה ע' חשבה

ה'ג

סתמיגן עולג גדול בגב לזכר טהוון רק מומתו, צקנישס כל חאל יופחת סכללה לאלטני

זעתקה מוקן לנוינו דגש לא נמלט צוינסס מי שארכו יפלס אין לה לחציו
ונס חס קומיה מהלך מי טיבר נטללו, הימנס התי טהון יולהת מליטס זמקסס

וּמְתַמָּלֵתוֹ עַל סְעַת שְׁמִינִי רְנֵן אֲצֻוֹמָה צְבִיךְ נְכִימָנוּ כְּמֹשֶׁבֶת נְקָם, וְסִמְךְ

ז' דען דכעיצירות ר"ל מנמליס נפץ טוּרָהָלִי כלכתייג (ויקלה יט מג) אל מתקנו לתה.

ונעכ' ל-הגמלה] ויזען דער לאין כוֹן המתווינה בחר' הקט'ס'ק זקוקוס מונת'י קק'ז'ז'יס

יערכו תוצאות הבדיקה ותפקידם יתאפשרו גם מילוי דרישות נדלן.

תשובה וברך נם תחיה וע' הקב"ה בכבודו ובצעמו [ד] כדכתיו (דברים ל"ב) ושבת עד ה' אלהיך ונו' בכל לבך ובכל נפשך, ושב ה' אלהיך ונו' ושב וכבקץ מכל העמים ונו' ממש יקבקץ ה' אלהיך ונו' והביאך ה' אלהיך ונו', והבהיר (מיכה ז' ז')

הנ"ה

ז' את דבר יראת אלהים

(ט) כמו צהתק מארץ מצרים אריאנו נפלאות [הוית בנסים ונפלאות רבות לא בדרך טבאי] וככמיב (ישע' נב יב) כי הילך לפניכם ד' ומואסיפכם אלהי ישראל, ובבחיב (ברוי' ב ט) ואני אדריה לה "נאם ה'" חומה אש סכיב [ה] וככנה רנות, ומקרה

ה'ג

ומקרה מלא דבר הבהיר (שע' נט כ) ובו לציין נאל ולשי פ羞 בעיקב "נאם ה" קול ה' קורא באונינו שנאולה ציון והרי רק לשבי פשע [ז] מובן מעצמו בק' בן בנו של ק' דמחוללי הניעת הנואלה אף אם ימצאו איזה סعد שהנואלה תריה באופן שלום או אפשר להיות רק ע' זדיקם מעקרא או בעל' התשובה שלמה לא ע' מחללי שבות ברוחטא [ז] ואוכלי נבלת ומריפות שקצים ורמשים וקרקפני ולא מנחי תפילין [ח] וועוד מחוקקים גמישות ומתוגברות בטווארם

הנ"ה

דעתם הבודנרים כמוותו, ורק לבעלות על פגilon דבורי כבלו, וכטומע, וכן לנטען
СПЧל לטעול דקרו ולבוגר חסיט בוטוכ, ולי כטפיטו קלה זו כל היל וככל
לכז'ה ומחל חטיס יכול לגניע, ומי' כבז' יתברך ויתנעל, סה קהה, טים
ליעמו ספל וחזה לך פילון רצתיו פסקוק זא קרי גוסה בתפליה ני אלה ר' בלח
סגולת ומלת הלה עמיד לנונט כלמוני ולוי הסה לא וגוי, וכן סוח נגידין ברמא"ס
(פרק ט' מילט) ומפהות צוילטמי (פרק ט' ב' כתניים) תוכה בקלה בורי'ג' וגילה'ס סוח

[ג] **ראשות** מטה פון לודת ציון כי בר נמלטו פטעי וטראל (מיכח ה יג).

בטעמאותם לטעמאות אחרים בעני שפה שאפשר להיות יהודית או בלא קוות תורה ומינות, שהדבר בו הולחן נבלות הוא לא צורך, גם הרוך השני הנ"ל מוכחש מרבנו רוז'ל (ב"ב ט): והוא מוכשלים לפניו, בעת אפק עשה בהם, אמר ירמי' לפני הקב"ה רבש"ע אף' בשעה שבפניו הוא יצרן, ומבקשין לעשות צדקה לפניו הבשילם בני אדם שאין מהונין עכ"ל הגمراה, ואיך יעלה על הדעת שהשי"ת יומין לפושעים כאלו שייטבו לכל ישראל עם קדוש, כי בכלל בני קדושים וטהורים הם [ט] "וכך" ו"פה לערתי ומים אין לך", ומבחן דמותה והנפטר

דרך הראשון וגבל מבון עצמו.

(ב) **אמנים** אה"כ למשמע און דאהה נשפיו בהקשבנו אופן וסדר אסיפותיהם נשפי חזק בתערובות נשים ונאנשים נערות ונערות [י].

על זה היה דוח לבנו ובמחקרים תיכבה נפשיו, על הרשות אשר פרשו, למן התף ש את בית ישראל בלבם, בהרהוריו עבירה ר"ל ובמכשוליהם רעים ומרעים ר"ל, דאורייתו שהוא אש בעורתו, מובן מעצמו לדרכבה מהם נבשלים בהרצאה זיל ר"ל, אזן סר מר המתות (עין נהра ג' הדמיציא' זיל חייב מיתה ביר"ש) וראוי לקרווע על זה והקרע שאינה מתאהה על החורבן והשמתן ר"ל, היינו עצם העין יכול דאורייתא מהחרומות שבחרומות (בדאיתא בנמרא שם רהוא באלו שפך דמים ובאילו עבר בומ"ז ר"ל) והנשימות העשוקות רה מאיריך הננות בעוזר, ועל הנמשך מהו היינו העונשים המרים שהרעיון רבויו נ"ע מיתה בנים ועניות ודולות ר"ל כמבוואר בספרים הקדושים [יא], אמן בראוינו השבר הנורא הוה עדר חשבנו ובצפיתה

ה ג"ה

כלמיס זמתיה נלקטו (ע' ומ"ס צלגנת פינן וטספוי פיל פ"ג ממלכויות), תלו כל תלס זולך לסיל ולסדין פלמיות ענייניות הללו, בפרט להןינו סקינו, חלמס צמיס קלס אהס קלוינו מנייה תפילין כלל, קלו נס נטס ומפע ויכלון לאחנון: [ט] **ובכל** נלכטנו טהחול זי' קללה בטעס, קאוו, להס קלאו מלחה, וכלו גל מילא, כי אה כס לילא לה פפהר בטום הופן טהחול סקללה כי כל טטהר בכלל כס לילו (ממעטו).

[ג] **לא** ככנתם חמוצים וגס במלות קיקים עס נערו, דנטקיס ונערוים כתיב עס להוינו וחדיו, לאט צבוחוים וכחותם לעי כויב עס רק נס דסינו כלו"ה צפוי עטמו חמוץ עס חמוץ צחורה עס צחורה במלוס עס צחולה נמלון. (ע' ס"ח): [יא] **ב"ב** סליקות כס קבלה צוינו דיפ' לו זאכ' ביזו גענסס ממזו דזיל וושפלת ור' א' טנו מז' דמלו' נפק' ליע ר"ל, ויס לאגענימיס במאס טמסולר צמליחות פשיעיטה טנקו ערליינו וו' גענו ערלים וו' כווק ליא' מודס, ליזוע דמע"ז שמו' חות דמ"ז לחצת מסה דמתמתק במקוס צצבייל, כמו ואחדיך דבר לי לעיטו צצביילו, וכן כל זו ולו ולסס טסכווים היל' דיטו' (כ' כס' מליס להלוס), ומילויו דביגיס נקלחים עמל כדרכיטין וו'ת ערליינו היל' סכניות, וככוב סכחו דזרוי רבעוינו דעון סמל גויס ר"ל ג' נאות היל' מימת נבנש וו'יניות ומוק' וו'יקת אגדות, וו' ס' געווינו קיוו צצבייל חמוץ דענישס וו'ינישס, קאנטס ר"ל געטקה ר"ל סכניות, וו'ס געטק קממן וכרכוס סכבל געטעל וו'ינישס, גס געמו ערלס ערליין עפדייס וכו' (קיינו חוקף קטיעוד) פויק לון מילס (קיינו היריכווט), ובכלי טס ספק לסקוניות קמיליס צטמץ' במאס קליים חלורים היל' מימת צנישס וו'נאות מיטות טפלוחיות ר"ל וו'גדות וו'אטטלות ע"י סגולות סענאל נקל'זוסס צמערונות היל' ס' מיניות קאנטסה צענוש'ר, ס' ברוב רהמי ומקסיו חוקס וו'ילס.

עליג' למיגר נצבעו ונכסה לעוים נולכות במא"ק וטעזות סקס וטאולס. **ווען**

ראשית דבר ר' את אלहים

ג. 11

ובגופיו צפינו דע"ז יתבמל עניינים לנMRI , ולא יוט בית ישראל אחריו רעין רוח הצעירות, שככל מי שיש לו מוח בקרקו יכיר ויבין המכשלה הזאת כי לא זאת היהת סבת הגאולה , דבאמת בגין כשרים וטוביים הם [ומקיימים הרבה ממציאות יתברך וויה עליה מחרך החלץ זה הרחק ווינו ושפלה , הש"ת בדורות רחמי ירחם עכ"א ברב חנינה וחמלה] והחלה המשבש אחריו האיזיות הד' רק מהמת החשך לנואלה אמרית, או עכ"פ להחלץ לפי שעיה מן המזיר ולחלץ העניות , אמן הניעלה עה"ד ראספות כאלו יסכו בלבנן עד אשר יסכו הגאולה או ישועה .

הלא מבן מעצמו! שהמשק שמשמש בו השנא העזום בלבנו להרעה ולעקור עדר היסטרו בה, אין באפשרות שהוא הנשק עצמו יקחחו האורב החביב בלבנו להטיב עציהו"ט, לבו הו ! בלבם והמן השנאנאים הנורדים שבגדולים, עה רצוי לעקר את הכל מה היה הנשק שלם אשר בו בחרו להרוג ולעקור חז' את כל ישראל ? הלא המכשול בפניהם ראיית העניות ! בלבם אמר לבך לך פשתן וכ' (סנהדרין קו 6),zman אמר לאחישר אלהורם של אלו שנאנ וממה העמד להם וכ' ועשה להם משתה ונוד עלייהם שאבלו וישתו ויעש בצדונים (מדרש רבה אסתר ז אות ייח) והרי לא הבשיל אודם רק בראשית העניות מהוך הללי וחנני, ופק חוו מה עלתה בהו, והויתבן שדרך מוסוכן אשד רבים הללים רפיל יבחר להשרות בו לשעת ישראל, איז שמים ! באמצעות אסיפה טגנות וטנוולות כתנה תושע יהודיה וישראל,ומי שיש לו קצת הבנה יהויה בין הענן יורה, דידוע דבל דבר יש לו חומר ופועל וצורה והבלית, מן תוכנת החומר נובל להבין הצורה איך היהת ומון הפעיל יובן התבילה, למשל בעשיות איזו כל' יקר אם החומר טוב הוא נדע לצורות הכל' יפה ונאה היהת, אם אומן נפלא עסוק בעשייתה יובן דינכל להשרות בה עצהו"ט העניים הנדרשים ממנה אבל אם אומן בל למוד הוא, נט אם החומר היותר טוב יהיה ישחרתו ולא יוציא כל' למעשרו שהשרות בה יהיה שבע רצון ממנה, והנה בנואלה מצרים אמר הקב"ה למשה לך ואספת את וקני ישראל, ועם בגין בראותם האסיפה הנבירה הלו המפיקה חן ורצון, מהפועל הינו המאפק הוא קדוושנו רוח אפיק משיח ה' משה רבינו ע"ה , ומזהMORE הינו אסיפה הוקנים וכן שקנה הכמה [יב] כרע הבוט הצורה והבלית, האורה הוא גואלון של ישראל, והבלית הוא קיבל התורה הקדושה ועוברת השם ב"ה כמו שהכתינו הש"י בחוציאר וג' [יעד ז] יתרפרש הפטוק (שם ד לא) ויימן העם ישבעו וג' יירשב גם מה דק' מובא הא השמיעיה קודמת להאמנה ואכ"ט להאריך בוה[], בן בעה"ד בומני אללה, ע"ז הפעול וחומר האסיפה נובל להבהיר את הצורה והבלית, שבעה"ר יובילו את הנפטרים אחריהם חז' לתותח, ותחה צורת הנואלה מי יודע אחריתה וד"ל, גם זאת ראיי לכל מי שיש לו מוח בקרקו לשום אל לב איך מחוללי התנאה [מלשון יודעתם את התנאי במדבר יד לר' הנפה לסתורי

ה ג"ה

[יב] יובן עפ"ד ר' י"ל דעת קיים מס מסכת דעת מילת מס קנית, חקן ר'ג' ז קנית, ומחריו דילמאל עלייו דקלס צע"כ דקיט מכחט דלו' נט מס קיט פ' דעת מילת מס קנית (פמונמי) :

ממלטו

לפניו הנפן נבר', האם בכל דבריהם הנאמרים והנרגשים מוגירים את שם השם ב"ה שבעורתו ית"ש יעש חיל ואם ה' לא יבנה בית שוא עמלו הבנים, וכבר הרבה רבינו יונה שראי לכל איש ישאל להיות רגיל על לשטו בכל עניין קמן ונדרול להזכיר שם הדש"ת [ג], ובויה"ז נתקיים כך וחותם בכל התמן בית ישראל. אפי' אנשים הפשיטים מורגלים להזכיר שם ית' בכל דבר, אם כי בחבב על העבר אם בבחון על להבא, וכרכתייב (ההלים ל') למען יומך כבוד ולא ירום ווי' [ולג'ל] י"ל דמה"ט הסטטוט ובוית לפסוק והפסוק בירמי' (ו ז) ברוך הנבר אשר יבטח בה' ושאר פסוק בטהון, דוח על העבר ואלו על להבא], אבל דם המחוללים הדג'ל הוכיח הקורה על פי' רום בעניין גדוֹל ועצם הלהה, התשועת כל האומה שמו בטהונם בימיים וכי רק רום יושע למו, שמו שמים על ואת, ורואי' בס' או ר' לישרים (כתהלו) העתקת ברויות מה שהיעשו והחציפו פניות (מצח' אשה זונה לדם מאנ' הכלם) היעד הציוני הריפוי מודעה (מלשון יודע בהם אנשי סוכות כי פנימית לב היישרائيل') וזה תכונה, ליבע ברודער אונד שועטער דער לאנגען גנות ריפט צ אונן און' ואנט אם אין לי מי לי אויב מיר ועלין און' אלין ניט העלפין וועט פיד אונן זאָרגען [עד הויספּוּשׁ פְּשֻׁעַ עַל פְּשֻׁעַ וְהַדְּבִּיקָה אֲוֹזֶן בפהחי בהכ' ז' ובהתמ' ד' מקומות המקורית לשמיים] וכברבר זהה טשש מסר להם ראש הציונות הבהיר המפורנס שטה קבוע ומטורה [ז'] לעקו' את הכל' (כאשר העתק באור לישרים עמוד כ' לשון לו' אהיאספּ תרגט) במאטו' תורות הציונית ו'ל יאמר נא כל' יוזדי כי גלאהית הבא לא נהוץ ולא טועל (כלומר לא משפטים). כי אם בו בעורץ עכ'ל, והנה גילו دون לבם כי מחייבים המת בהשנתה

ה ג"ה

[ג'] **נ'שאלתני על פג'המר** (בג'לט يول' הוו) סמלהט צפוצו בכל' ויס חמיך מע'ב' כלמורי לשאלה היוציאים גזולים וכו' וסיוו' מליח' מהיכ' לנשך נצון עכ'ר, וכרי' לריכס פסוקיס ס' (ה沽יס קל') למינו כל' קוס' ח' פ' סאי' רק לאצחים, כמו' למכס מלויות נצכויס, לנו'ר יס סוף' גזאים, נמוליך עמו במלכ', נמכס מלויות גזולים, וJECT'נו עפ' פ' פ' ל Dichov' להוז' (ה沽'ת'ם' בכל' מעין ועין ולכן נטע מכת' בכו'ות עשו כן נ' צו' ווילמו' לנמה' מלויות גזכויסס כל' מ' וטומו' ח' נלטן קוס' יון' דקו' צבעת מעטה'. וכן בצעט' ק' קוז' וטומו' לגוז' יס סוף' וגוי' (ו'ל מהר'� עב'ס למינו' טריה' יס כולה' ה'ל' תיק'ן צב'ע' זס' טנער יס למ'ו ס' צו'לט' ה'ל'ר עב'ס קבע'ן, ולן' קבע'ן לדע'ס' ס' צו'לט'ס' לסת'י'ם' בלאטן' קע'מ'ו ח' בצעט' מעטה', ק'ל'ס' ו'ן בליך', זכ'ע'ת' ק' מלהו'ות עוו' נ' גערל' האס' ו'ל' צו' לי' מ' צו'לט' לסת'י'ם' עלי'ס' ו'ק' דסע'ס' צענ'מו' ה'מר' זכ'ם ז' וטומו' מ'רו' ב' ק' קוס', מז' מוכרא' דס'ו' י' ו'ומעל'ה ממד'ס' נ' צ' חמיך' בכל' געג', וכדכ'א' ו'למה' מומי' לח' כו'ס' .

[ז'] **משחרתת** זה מוש' נס. [ה'כל' נס א' יר'ס נס ק'ל'וינס, ל'צט'ס', ג', וע' ס' טטמ'ס' ק'ו' ככ' ר'מו' נ'ו' ס'ט'ס' (ס'ט'ס' י') ו'ה'ג'י' ס' ה'לט'ן מ'ל'ר'מ'ג' ו'ל'ל'ס' זולמי' נ'י' תלע' ומו'יט'ן ה'ן' גל'וי' וגו', ס'ט'ק' וט'ל'ל'!] כי' ב' בעורתי! ג'ן' כלמ'וילט'ס' צ'נו' בער'ת'ינו', לה'ה נ'ב'יל'טו' ס'ס א'צ'ט'ס' כ'ה'ז' ס'ט'ס' זט'ל'ג' גו' יומ' ק'ט'ס' ו'ע' ל'ה'ר' ה'מ'ל'ט'ס' ק'ט'ס' נ'ט' מ'ל'ק' וט'ל'ס' ו'ג' כי' ק'ו' ב'ן' ל'ה'ט'ס' י'ט'ל'ס' ו'ע' ס'ו'ל' י'ט'ל'ס' ח'ול'ד' ב'ל' צ'ל'י' מ'ל'ס', [ו'פ'יל'ה, ס'ו'ל' ק'ט'ש'ל' ו'ל' צ'ו'יו' ט'ס'כ'ג' צ'ו'כ'ט'ס' כ'מו' י'ט'ל'ט'ס' צ'ג' ו'ע'ל'ס' ז'ט'ס' ו'ט'כ'ג' מ'ל'ז'ו'ן' ס'ל' י'ט'ל'ל', על' י'ו' נ'ל'ס' ס'ק'י'ו'מ'ת, י'ט'ל'ל מ'ל'ק' נ'ט'ז'ס', ו'ע'ל'ס' ז'ט'ס' :

ראשית דבר יראת אלוהים

‡ 19

בhashchatat הבורא ב"ה ובhabnachotoy הרבים המלאים בהזרתו הקדושה ובפני כל נביינו הקדושים וש"ם ומדרשים, שהוא ית"ש ינאלץ, והם כופרים בכ"ז, והתפללה להשי' הקע בשופר וכו' ולירושלם עירך וכו' את צמה דור וכו' ועל החורטה השכינה לציון היא בעיניהם לעג ולקלט באש שמעתו שהרטיבו כן על העלים כתבי פלטר שלם, והנה אמריה זו אם אין אני לי מ"י לי היה אמירותם של דור הדתבול, ויאמרו לא לדור מפטו ודרעת דרכיך לא חפצנו, מה שי' כי נעבduto ומטה טיעיל כי נפגע בו (איוב כא יג) ועי' ב"ד (פרשא לח) ובהנחותמא (בshall Uh"פ' כי נהה הנה) שדור המבלי אמרו כך, א"י לט על שברט שך עלתה בימי טה אמר ומה נדרבר, אין די באර ואין די עליה על הגליל אין גדויל כים שבריט, ובאן אשתקיל מילוי מיוי ונסר עלי המדבר, ומהיכן נכח בקרב ארותה דרבינו, מדרבי ר' דרבינו ויל או מרבני הנכאים או מהמשה חותמי תורה, אם הוא כהה הכל ר'ל, בימן כת פראנק ימ"ש נשלם הוינו כשותגאון הקדוש ר' חיים כהן ראנפורה ז"ע הבית דרבינו מרבני הרטב"ס, והעיו השבגנו לוטר נם הרטב"ס ר'ק בן א"ר דה' או אמר הראש משרי הטולכה י"ה, עתה נשלים העניין כי אם גם הוכחה ממופת הדור המיטני אים מקבלים, מוה מוכח שקרים וכוכבים, עתה אנן מה נעהנה ננד הפקרים האלו הkoprim גם בחמותה חותמי תורה,

מבול הלין טעמי [שהה מהם במספר, א) דמבעור בכמה מקראי קידוש רהנאולה תה' ע"ז הקב"ה בכבודו ובעצמו, ב) כחוב מפורש דהה' רק לעם שב' פשע ואיך באפרושה דפשעים ועוכרים כאלו יה' מחוללי' [באמת הם מחוללי'] לא מחוללי', ג) קללה יומי' עליהם דאפי' אם יה' שעשין זרקה יבוא רק לאין מהונן, ד) הנשך של בלעם והמן להרוג ולאבד את שונאי ישראל, זהה יה' נשקanganola או ישועה כליה? , ה) מהחומר וההפעול מובן הארץ וההבלית, ו) האחרון הבהיר ששמו בשר ורעם ומלה' אלהו השם ואלהו הארץ יסורי לבבם] דה' ראיו לכל בר דעת להבין שב' דרך הציונות בני על קורי עכבייש קו תחו ואבני בדו וכקצע על פניו הרים יפיצו.

(ג) אולם כל חזומע תצלנה אונו נמס כל לב ורפו כל ידיים, בהקבשת Ach"כ כי הקיימו להם מיטחים [תיבה אחת התיבו אשר דברו במתה שבכנים עזימים בשם מיטחים דהוא מלשון על דאותה אטפה] [טו] כי באמתה מתבניות הם את שטעהיהם בטיט היון ר'ל הנוטעים מער לעיר ודורשים דרשת של חזוף, ובעה"ר מפייצים הם דברי אפיקוריות [טו] בקרב פשותי עם בני ישראל הטובים

ה ג"ה

[טו] איש סולק רוח! ותקל צוב! למיפר נך לין ולטכל! וסוי מטיף סנס קטז (מיכס ב' יה') :

[טו] על זו כי דוח לבנו ענ' הילא הצעו עיינו ענ' כל ציון טבנום צוועלים פלכו צו (להכס ס' יז). כתיק במוש"ק ול' תפומו למלוי נצכס ולחמי עיליכס אונ' (כמדגרנו מוו לנו) ולרכיק לתוכס זו מינות לתוכי נצכס ולחמי עיליכס ז' אונ' (ספלי סט וסוג'ה בברכות יב':) וסתוק"ק מוייבח לומנו לומר זלה כל יוס למןן פלטס צלעכטו נצצן למלוד מטענו ולחטו להגוט סנוומלה הילא [זה מסק מלה מוחוכס בכל גען ט' ס' חייזוך גמיהלטן] לדהנן נפטעו מכתילים עכטוו לרזיס במאורות סהלו, וסכל נ"ז טנטומים נס' ליאן (כי זומת זט מוי פ'). טואה למלאיליס גע' נטמא יקלחו למאן) מאה דלע' נאכ'

הטוביים וכשרים [ובאותם כל אחד ואחד מבני ישראל ראי לשלקו מדרך כפְרָנְגַי בקיום חלק נזול מתחם מוצות צייזת ותפלין וכ"ש ותפלת ביצורו גנט' ובHAM'ו] ומאה ברוכות בכל יום, ושמרות ש"ק והחוקה בנים לת"ת וצדקה ונומח כ"י כי כי' וכל' זה מתווך לחץ ועוני ר'ל, הש"י ברכות טבו וחרדי הנאמנים ירשו על בניו החביבים וירכם בבני חי ומווני רוחוי וכבאללה נדולה בעניינו של כא"א וכבדה מליע עליו לטוב בתדרב' א"ח פ"ט] וחמשיפים הפשיעים הג'ל מטרת דבריהם להשתתף לב בני' הבהיר מדרך טבה לדרכ רעה ר'ל ובחלקה לשונם ישמש צניף מהור על פניהם כי למן חבת ציון אשר יסודת בקדוש ואליו נושא היישראלי' את נפשו ואותה יום י'ירושון ולמענה הריוו ר'ל שבוט בשבת והם באים ומתריוין כל איסטרון ומתריות מלא ארם נחש צפוני ומחזריים ריב ומדינים בין ערדה לעדרה [ז'] ימלולים את הת' והוראים שכיר אשר לא לפ' דערם הנבעורה יהלנו, ומקצתם מבאים גם כל חממי ישראל ונבייאדים עד מרבע'ה ועד בכלל, ורבים מן המיטרים מעקים הכתובים [ח'] בדורות של דופ' לסמות עני השומעים להראות בעמיש' מחוללי התגעעה טמי הגאולה, והנה ע"ד שטויות אלו אין כדי לקלקל הניר והרוו להשב עלייהם, גם מה שבאו במשעת קנה רצוץ לשות נידון והlama שהתריוו ר'ל שבוט בשבת אין לה שורש וענף ודרמי בעוכלא לדנא

הנ"ה

לבד שוכנו לון כתם, היל מהוריבי לון סס ומל מא"ג והבירו, ומחייבים לתת הרכיש
בחופין יומך מגוינה מככלהת ירכנעם צן בעט, לכטול נל, קרעו לילון כ"ב לאחמייה רכיז
על ידה, ורכנעם סחמייה טל שמגע רגל מלה, כ"ג ע"ז שחדרו ביצה, היל קממייטו
דונגעינו תלנו המקדש וגאנז סטוקן מסומס, כי צחים סממייטויס וכלי זיויס געליס
צאנטקה נס דילו, ומתדים לאכזר סטקר דהצטוויך רק פובות וודען נילר פטנות ברמלה
ותקירות ולצדו הדרת שער מען בחצ (ע' זילוי יג) (7) נמחזקות ערמות ומתרס כמעתק
הסתנאל (ע' קו"ט ח' ב' פ"ד מטה טו ד' ס וול טאי' רילך לטצלאיט) וממנס זס סטנאל
יזחקלל נזויי הפקר נצענים הילמו (ג) (7) כטענום במרכוזה נזילך יטראיל קו, וכמו
קן עין צען מעתה מניטוי זמינו, וודען דסחנעלס היל ננד לאחטנוליס היי נפחס פ
גמלן לאס רעה אנטמלו על ודס כמל"כ (עמ' ס' סטליטן סק' בענין דו' הקפנדס ומ' ס' סקל' ס' סק']
גבס לחריות כסבזו קולד רעה (עמ' ס' סטליטן סק' בענין דו' הקפנדס ומ' פ"ג מטמנס טלקו) הילכו
עט' פ' צפ' נך פה נל יונטי ונו), וו' ג' ס' קלח'ס (פ"ג מטמנס טלקו)
בקדרומייס כי פט נספכ בראיהם ומולו כמו סיט נאנ' עכ' ל', וו' פ' על זס ע"ז דוש נצען
(לעומת ולל תחומו הילוי נכסס) על מלך חאכו עיי'ו (בעומת מהרי עייכס), וו' ע"ז
שגדלה ורכטה טමמות לון כל קך סטמיטס זדומייס נצעלים סכלו צו, וסיח ניזס
בענין ציד החונכ, למוג לאס צוות בורות נצרים, ולסיגין סטבערס הילך עד טהול

[ז] **הגביאים** כמחויסות הָתְעִי, **קונטס** בְּצֵיאַס וּכְלָעוֹ טָלוֹס, וְהַבְּנָי גַּם יָמָן עַל סִיסָּס וּקְדוּשָׁה עַלְוָה מִלְמָהָם (מיון כ':) [ח] **אל** מְגֻנוֹ בְּמִתְחָרֶז וּבְכָבְדָה תְּלַמְּרוֹן (ה' מ' נב') [ט] לְדַקְתָּה חֲלָנוֹי חֲמָנוֹי דְּלָשָׂוֹת וּזְבָתָה לְכָבְדָה קְמַשָּׂה (ג' מ' נב') [י] וְלְכָלָעָס בְּתָהָרִים (כ' כ' בְּגָזָוֹת תְּהָלָוִס) וְנוֹזָבְטוֹפָה פְּטָן תְּמַחְזָה דְּרִיכָס סְגָנָנָיו וּמוֹסָס כְּלָעָס לְכָס מְלָכִי סְגָנָיוֹת עַמְּמִיס (ע' ז' בְּקָרָמָה הוּא מ') [ז] וּבְגָמָן צְבָת (קַיִט): לְרַטְקָן ה' א' בְּמִתְחָרֶז וְלְמִתְחָרֶז כָּבִי מִסּוֹמִים וּמִזּוֹמִים, [מ' ז' צְמָהָלֶת' ה' וְל' ה' לְפָרָס וּכ' לְלָמִי יוֹסָקָן, לְגַם מַוְעַן דְּלַבְּלָם קְמִינָג לְמַיְוָס]:

לדנא [ויט] ועל דברי בורית שאומרים הבורים הנבערים היל' לתהו' ח'ז איסור דארוריתא, מובן לכל ראי' להשיב, וויזק צואה רוחחת לערק פרום מה דובר נבללה, אלול מה שהם מפיזים רבוי אפיקורסית ר'ל בין פשוטי העם החליכים להומם, על זה פלצות אהותן פון ח'ז ילחו בראשם, רשותן מינות דMSG אדו' למיטשך בתיריהו (טמ' עכ"ם בז):

על אלה חשבו עינינו! בהשכנתה השצילה מעשה שטן ובעה"ר רבים נלכו בשחוותיהם ונמשבו אחר דעתו כזוכות ר"ל. וראוי לזכור בנדית ל"ב קרעם על השבר אשר קרה לנו, שמו שמים על זאת! ולא האמונה אחת היא לאומרת והוא היסוד הנשאר לנו בגולותינו, כדאמרו ר'ו"ל (מכות כד). בא חבקק והעמדן על אחת וצדיק באמונתו יחי". ובעה"ר בא פריצים אלו וחללה, ומה יישע בני אדם ההולכים לתוטם, שמחמת אהבת ארצינו הקדושה הבוער בכל איש ישראלי מטהם אומם לשמע דבריו ה Epstein, והוא המסתור ומורייה עליה באש וועל צחננו ותיקע באונם דברי מיטות ואפיקורסיות, ונדרבקת במוחם וללבם של השםיעים דשאנו מניות דמשבא, ובעה"ר נמשכים הם אחורי לצאן לטבח יובל, ובאמת טוב וטוב היה לשומעים האלה להפיל עצם לתוך האש או למס וכרומה או זהב

ה' ז

ראשית דבר יראת אלhim

טיהה משונה וממנה מלכתח לשלוע המטוף המסיבות ומדיהם מעל ה' אלHIGH שארציאנו טארץ מצרים מהיהו אותן בכל עת ובכל רגע [וזוא ית' ותעללה ברוב רחמי וחסרו מאריך אף אבל נבי דיליה מהפשעים ובמשך הזמן שלוח לכל אחד ואחד את שם התרעה המכון בשילוי לזרק ביתו ורשותו], ומה נאלו אותן ותפשים אשר עודם מוחקים בדעתם הנבערת אשר ע"ז הצמת גאות ישראלי, דרך המינות ועקרות התורה ר'ל דרך גאותה יקרו למו, היו טפשם! השם ב"ח כתוב לנו בדורתו הקדושה ושמרם את כל' חקי ואות כל' משפטינו ועשיהם" אוחם ולא תקיא הארץ אוכבם (ויקרא כ כב) קול ה' החזק להבות אש אשר רק בשמרות ועשיות כל החוקים וכל המשפטים ככל אחת מהנה לא נעררה ואו רך או לא תקיא הארץ אוננו, ואת הוורית הש"י טרם ניכנסת לאירץ בראשונה [וכן כתוב בתהלים (קה מ"ד) וחין להם ארצוות וג' בעבור יישבו חקי ותורהינו יגוזו, ובתיב (שם קא ח) להכricht מעיר ה' כל פועליו אונן] וכוה ממש באנו באלה ובשבועת לבניינו לחוכה בשני כתוב בנחמי י' ל' לשומר ולעשית את כל מצות ה' אדרני ומשפטיו וחקי, וכן הבנתרנו הש"י נביאו על הגואלה העתודה ב"א (יחוקאל לו ב') בחקי הלא ומשפטיו השמרו ועשיהם, וישמרם בארץ אשר נתתי לאביהם. ובאמ' ח'ז נחדר מכל ישראל כלו שמורת ועשיות אחת מהחוקים וכש'ב משפטיים נתקיימו הקאת הארץ ר'ל, לדברי תורה נדרשים מכל לאו את שומע זה, והקיים שלו באה'ק איש הילוי ברבי הממן או עצם הנברה רך אהת הוא לאמה קיום התורה טלה, ואלו המשפטים הבאים לרשות אותה ע"ז עקרות התורה כולה ר'ל :

ואתם רגנים (הנשכים אדרדים בחבלי השא) הלא יודיעם אם לא שמעתם ה'ק"ז רמותר'ם מרוטנברג, אווזו כח מרובה? בה המוחוק או שאיט מוחוק? הי' אומר כח המוחוק מרובה! ומה אם כבר היטו מוחקים בה תת' ג' שני, טפנ' חטאנו גלית מאידיען שהי' לט מכבר, עכשו שאנתנו מנורשים ממנה אף ושמנה מאות ול"ג שנה, ע"ז הפשעים והמרדים הם רוצים לרשota, ובכח מה? שידרכו מדר ומן למלך התורה וימברנה, לו יהא כחולותיהם [כ] שקבצ' המטעות והוא ירצה למברחה, ה כי במלך התורה הרבר תלוי? ה' אלחות מלכני דוא יישענו הוא גאלט בעת שתעללה ורצין מאות יתברך בעת שנטיב דרכינו לשבח לפניו יתברך בהשובה שלימה על כל החטאינו ופשעינו, ונתקבל על עצמנו על מלכו יתב' בשלמותו ללכת בכל דרכיו ולכוף את יצרכו הרע לקיים התורה'ק ועלכדו ביראה ואהבה בתורה ועתורה וגמ'ח, או או בהכנע לבבנו העREL ונזהה עמלים בהורה דקרוישה בעטלה המשברת את כל הגוף [בדרכו] אם בחקרי הלא ודרשין שתהי עמלים בתורה מה בטיב אחריו יישרבם לבטח בארץיכם] והטמן בנו' :

ה ג' ה'

[כ] **ישע'י** (כט ח) וכו' קלפי ומלאי קלעב וסלא חול, וסקין ורकס כסאו, וכמלצת וקלס כלמלס וקס סומס וקסן עיף ונסטה זוקקה כן יקי' סמען וכו' הילכו על סר יוון, סכניון דמס מעטס קונויליו ליוון סלטחים עלי' נכסך מהן יתבבם סלטס, תלוס סלעב וג'ו', כן רלטי סלטוסים וכן כל פנטס וויסס נכזחים פל יוון נכסך גמ'ו ולסינג סט ל.ט. סטס כס' קענולס על רוחס ודעתס סאנטס, אלכל כל' מכם ליטיס בעני' נלגיינס גלייז :

ראשית דבר יראת אלहוּם

ט ?

בנ"י העומדים בחכמי טרזן על התרבות ועל הכללה, לה"מ יקבעו עזים לזרחה, וחוויקו בנזום לת"ת וחוויקו ישיבות למן יגיד ל תורה ויאדרר, והם עצם ישמו אונרטם באפרכתה לשמע בקהל העוסקים בתורה ובעבודת השם ב"ה בעמלת ויעשה [כא]: (ר) ובבה הי' להם לסתוכנים "ציווים" לעשו. הצעיר הראשין, לשוב אל ה' בפועל, לעוזב הרע ולקיים המצוות, ולשמעו עצת הוקנים [כב] הם העוסקים בהורה לשמה (וכמ"ש חכמים בפ' קניין התורה ונוגן מטה עזח) הייט ליסר וער רבנית נדולים ואדריכים די בכל אחר ואתר, והם הוו מישכים בינה, מהבתה והמקובל והם שלב כי הכל בידו של הקב"ה והוא אלחי השם ואלהי הארץ, ובבולה רשות הקירוש והוחזר כל מני השתרלות של כל בא עולם כאן ואפס נחשבו, והוא רק הוא העושה ועשה יעשה לכל המעשים, והשתדרלות האדרם היא רק הכהה שיחיה מקום חולול עליון בברכת יה' ויתעלה, והם הוו מורים להם דרך האמת והצדק, אשר כל שיש מהם יהיה בעניין זה, ישתרלו לדעתם על ברורה דעת המלכים מלכי חסיד י"ה שבכל מדינה ומרינה, בפרט אדונינו הקיסר החמיר, המזון בטבוי וחסדו ואשר רוב ישראל חסומים בצל הור מלכותו י"ה, והש>((פ))תם על כלל העניין (הייט הדיבור והעסק בענן עליית חלק גROL מבני ישראל לארצו והקושחה ועשית הבאנק), כי חיללה וחיללה לנו למרות עני כבוד גדו, מצד השבל אחריו שהוא עיטה עליינו ברב תניתה וחילה, ומצד השבעה שהשבעה יגבורך ויתעלה שלא נחרוד באה"ע, ואחר ידרעה ברורה כי על המלך טוב כלל העניין, או יקחו עצם להמלאה, ואשתת הפעלה להשתדר בכל עזיו לחוק היחסות בכל האפשרות, הייט למנתו בכל עיר ועיר נדולה וקטנה משניות על קיום התורה הקושחה [בבאמ יוצרך לה מעות היה מהכוף המקבץ, ואו בצד יראו שם שקלים, כי שקל קדוש הי'], ראשית להשנית על שמירת שבת קדש כי הוא האות על התקשרות הבורא ב"ה לעמו עם קדוש [כנ], והשו

ה ג"ה

[כא] ברכתייך ולדזקך זו (לכיסים י"ג כב) ודרכ נספמי ומי סלוך הפקר וכו' הלאן: [כב] דברים (לכ' ז) אלה וגנו' זוקין יתכלל, נס כן סק"ה ה' זו כדי לטאות לדורות טסי', גמלים זוקלים (כניין צפירות) צקס סמליך גורתיא ים ס וצת וח' כה' וכן סול מפלוטס גמל'ר טס עט' סז' זוקים מעמידים ה'ת יתכלל וכח' ה' וכל יתכלל זוקין וגנו' הימני יתכלל נומין כזית לסס זוקים וכו' כטפי' סק"ה קויים סי' טואלום זוקינס תכל'ה' אלה וגנו' פכל מי צאנעל עלה' מן זוקינס היו נכטל מדע צבאתם אין דל יתכלל מלך יתכלל לכל זוקי יתכלל וכו' כוון צבאתם לענטה זוקינס מעד וויל' מלך נמשה לך' ויך ססום ווית סכליך וגנו' סי' יתכלל גמלים זוקינס ולכך לך' מהר סק"ה כל כב' כי מלה' ק' למלמות בסר' ציון וגנו' וגנד קניין כבוד, ובמגומום (שםו' ט' וט' טט' טס' ולזוקין יתכלל) לרבק'ה' מ"ה גענד למל' סק"ה מולק כבוד זוקינס צ'ל' וגנד זוקינו כבוד ווילמו' מה' עט' עד' סק"ה' גענד זוקינס של' ווית' זאכטוב' חומל וכו' וגנד זוקינס ולס' זוקינס ווית' זאכטוב' חומל:

[כג] ברכתייך (טמות ל"ג) לך' לא ט' טבומי חמומו כי לות טו' בוי' ומיינס וטס' (ז) בוי' וגנד צ'ל' ה' לות טו' נוענס, וגיוחוקל' (כ' בוי') וגנד מה' טכטוני:

ראשית דבר יראת אללים

והשו קדושת הבורא ברוך הוא וקדושת שבת וקדושת ישראל כאחד [כר] וشكلה כל תורה [כה], ובגלו עון וה גלען פארצין [כו], ובוכות שמירה שבת נוכה

ה ג"ה

צפתוני נתנו לנו לפס נסיות להו נבי ונביאים לדעת כי לוי ס' מקדמס, ופס (כ) ו��
בצחותינו קדשו וסו' להו נבי ובניכם לדעת כי לוי ס' היליכם, וככמם מקומות
כאלהינו התי'ת כתוס'ק על בミילת ס'ק, רלו כי ס' תנן לפס נסבתת גו' לא ול' חט
מנזקנו דוס האכני' (במותנו צב) (ב), ובוס' סתבוי' ומי' לכל קודש סבתת קדשו וגו' (פס ס' ח), ובוס'
הצבי' מזנות (פס מג ב'), ובוס' סתבוי' ומי' לכל קודש סבתת קדשו וגו' (פס ס' ח), כל קדשו
נו מלחה וומרת לה מתבומו לח' וגו' (פס ס' ב'), וימלו' לו' מות מקודש וגו' מות יומם
כל הרים רגנס הומו צהובים כל טעד (גניזה טו ל'), שמו' לה יוס' סבתת קדשו
[גדיר ס' יב]:

[כר] בהנדב"א (ח' ג' פ"ב') ו' נכלן שמעת קוזחתה סק"ס וקדושת שבת וקדותם
במלון לשלטן מחותם כלמת קוזחתה סק"ס מ"ס כמ"ב וכו':
[כו.] בתרנוזמא (פ' מ"ה סוף ס' ג') המר לפס קרב"ס ליטרולן צמור ל'ת סבתת
שאונה תקולה בגן כל סטורס, כתוב נבנתה טמור ל'ת יוס' סבתת,
וצחותה יי' ל'ס טמור מתחמיון וכו', וכ' ב' צוזאל (פ' יתמו') וכטהלנות סד"ס
בר' (ב'ס), וכן מתחמיון סכתמ' בזיהוקל (כ' י'ק) ותמן לפס אה' מחות מקוטי וגו' וגס אה' צחותינו
נתנו' לפס (ג' יג) ועל כל סדי' וידת' וגו' וו'ת סבתת קדרן סדרעת לפס, ח'ל'
המג'ס (סוף ר' ז' ב'ס) סבתת ונבשות כ' מ' כל הלה מתחמיון טקולה בגן צהיר כל מות
צחותה, וכטהת טיח' סלה'ת בז' סק"ס וזיניגו' לעולס, לפיך כל שוניג על שלר
אטמולות קרי' סוח' בצלל רטמי טראול, הצל' קמחל' סבתת בפלרסטי' קרי' טוח' גנוד' כו"ס
בניאס' געכ'ו'ס נכל' דזריאס' נעל' ל'ס' ל'ס' ומקו'ו מג'ן' חולין (ה' וערט'ס' סס',
ו'ס' זי'ד' (ס' ב' ט'ז) וגהאנז' (פ' קג' ס' ב'): דתומיון נעל' ופסול' לכחית'ת גט' :

[כו.] באשר רוזנו ס'ז' ע' געלו' (וילמי' ז' ח'ב) כה' המר ד' ר' שטומי' גנטופוטום
ויל' הדר' מטה' צויס' סבתת גו' וכו' ס' מ'ו' חטמ'ון הלי' גו' ולקי'ך
הט' יוס' סבתת גלמי' עטה' נו' כל' מללה'. ובצ'ו' צהו'ן סער' קוז'ה מליכים וט'יס'
ויז'יס' על' כט' דוד' וגו' וקס' ג' מ'צ'מו'ו' לא' נ'ק'ת ה'ת' וו'ס' סבתת ובל'ר' דת' מ'ה
גו' ו'ז'ת' ה'ס' צהו'ן' ו'ה'ל'ס' מ'רמ'ו' ו'ו'ט'ל'ס' ו'ל'ג' פ'ג'ס' ו'ג'ה'נו' (ג' ז' ו'ז'ת' ה'
חווי' ו'ז'וד' ו'ז'ומ'ר' ל'ס' מ'ס' קד'ר' כל' ש'ה' א'ת' ה'ת' כל' קד'ר' ס'ז'ה'ת' ו'ל' ס'ז'ה'ת'
כל' כה' ע'ז'ו' ה'צ'ו'ס' ו'ז'ה' ה'ל'ס'ו' ע'ל'ו' ה'ת' כל' קד'ר' ס'ז'ה'ת' ו'ל' ס'ז'ה'ת'
ו'ז'וט'ס'ן' מ'רו'ן' ע'ל' ט'רל'ן' לא'ל' ה'ת' ס'ז'ה'ת' [ס'ז'ו' ו'ל'ו' ס'ז'ה'ת' ד'ל'ו' ק'ה']
ח'ב'. י'ז' ה'ל'ח' צ'ס', מ'ן ס'ז'ה'ת' ס'ז'ה'ת' ג' צ'ו' צ'ב'צ'ת', וכן ס'ק'ת' ה'צ'ו'ו'ו' ל'ה'ק'ה'ן'
בר'ל'ט'ס' ס'ז' ע'ל' ח'ג'ו' צ'מ'יה' ס'ב'ת' כ'ז'ה' צ'ז'ה'ק'ל' (פ' ג' ו'ז'ו' ז' צ'ו' י'ט'ר'ל'
ב'מ'ד'ג' ו'ז' ו'ז'ת' ס'ב'ת' ה'ל'ג' מ'ה' ו'ל'ג' ו'ז'ו'ל' מ'ל'פ'ן' מ'מ'ז'ג' ע'ל'ס'ס' נ'מ'ד'ג' נ'ל'ס'ס' (ס' ט'ז)
ס'ב'ת' ו'ז' ו'ז'ס' ג'מ'ד'ג' נ'ל'ג'ג' נ'ק'ז' ח'ו'ס' א'ל' ה'ל'ר'ן' ג'ז' י'ט' נ'ל'ג' ג'ה'ל'ו'ו'
(ס' ט'ז) י'ע'ן' ו'ז'ו' ו'ז'ת' ס'ב'ת' ה'ל'ג' (ס' ז' ו'ז'ו' ו'ז'ו' מ'ה' ר'ל'ג' אל' ג'נ'ס'
ז'ג' ל'ז' ס' ה'ל'ג'ו'ס' צ'מ'ק'ו' ה'ל'ג' ו'ז'ו' ו'ז'ת' ס'ב'ת' ה'ל'ג' ק'ו' (ס'ב'ת' ק'ו' (ס'ב'ת' ק'ו')):
ל'ג'ו' ז'מ'ו' ל'ל' ט'רל'ן' ס'ב'ת' ר'ל'ט'ס' ו'ל'ג' צ'ז'ה' צ'ז'ה'ק'ל' (פ' ג' פ'ב' (ז' ה'ק'ב'ס'
ו'ז'ו' מ'ן ס'ב'ת' ג'ג'ק'ע' ו'ז'ה' ע'ל'ק'ע' ו'ז'ה' צ'ז'ה' צ'ז'ה'ק'ל' (פ' ג' פ'ב' (ז' ה'ק'ב'ס'
ל'ג'ל' ו'ז'ו' ז'ג'ו' ל'ת' ס'ב'ת' ק'ד'ש'ו' ל'ס' צ'ק'י'ו'ס' ב'ס' ה'ס' צ'ק'י'ו'ס' ו'ז'ו' מ'ה' צ'ק'ו'ס' ו'ז'ו'
צ'ק'י'ג' ע'ל' ס' ז'ג'ו' ע'ל'ק'ל' (פ' ג' כ' (ז' ו'ע'כ'ו' צ'ע'ב'ר'ה ט'ל'י' נ'ק'י'ו'ס' ב'ס' ה'ס' צ'ק'י'ו'ס' ו'ז'ו'
ע'ל'ל', ו'ז'ה'ק'ל' (פ' ג' כ' (ז' ו'ע'כ'ו' צ'ע'ב'ר'ה ט'ל'י' נ'ק'י'ו'ס' ב'ס' ה'ס' צ'ק'י'ו'ס' ו'ז'ו'
ו'ז'ו'מ' ד'פ'ר'ה צ'ל'י'ס', ד'ל'ס' צ'ל'ה'ק'ס' נ'מ'ו'ו', ו'ז'ג'מ' (פ'ב' ק'ו' (ז' ה'מ' ה'ק'ב'ס'
ע'ל'ה'י' כ'ל'י'ו'ס', ד'ל'ס' צ'ל'ה'ק'ס' נ'מ'ו'ו', ו'ז'ג'מ' (פ'ב' ק'ו' (ז' ה'מ' ה'ק'ב'ס'
ל'ג'ג' צ'ב'ז'ו'ל' מ'ל'ג' נ'ה' ה'ת' ס'ב'ת' צ'ל'ה'ק'ס' נ'מ'ו'ו', ו'מ'ב'ת'ו' ו'ז'ו'ס' :

ל'ג'ג' צ'ב'ז'ו'ל' מ'ל'ג' נ'ה' ה'ת' ס'ב'ת' צ'ל'ה'ק'ס' נ'מ'ו'ו', ו'מ'ב'ת'ו' ו'ז'ו'ס'

נה'ג'

ראשית דבר יראת אלוהים

י 19

נובה לשועתו ית' ויתעללה [בָּזֶן], ולעשרה התקנים בחתאים שבין ארים לחייבו מוחות ומשקולה וכורמה, ולהשניה על עניינים טרודים שלא ינווע ח"ז ברעב וקור וחיסר כל, וגם להתחוק בmouth החסר ברוך כלל, ולחווק אצל הבה"ב הטהורים קביעה עתים לתורה, והעולה על הכל חינוך הבנים לחוק ולאמת ת"ת השב"ר לנדרם להורה ויר"ש ודרך ארץ, ולחווק לימוד הישיבות להורי תורה ולהאהירה [כח], ולחדך קיבוץ של לומדים גמורים ומובהקים שלמדו על בוריה רני מוצאות ההליות בארץ, לבירר הלכות המאוששות האלו ולאטוקי שמעתא דהלהתא לעמן יוכלו להורות בוה הלאה למשעה דעת וכחלה, גם לסת לב על בני המשבותיהם שהם עכשו באה"ק להעמיד עלייהם חותם" משיגחים גרויל תורה ויראה שיראה הכה בירם לנופם על שמירת התורה והמצוות, שמיירת ש"ק, וכרי, וכוי, ומוצאות ההליות בארץ, שיראי הכל עפ"י התורה עצהו"ט, בפרט מוצאות שביעית אשר בגללה גלית הארץ ורך ע"י שביתתה תרצה הארץ [כת], ועל מוצאה זו מכיוון

באו

ה ג "ה

[בָּזֶן] **באשֶׁר קִצְמַנְיוֹ שְׂטֵחַ עַיִ"י נִכְיָוּ (יטשׁ) לוּ (ה)** כס למך ס' וגוי' קרכזס יוצעתי הנכו ודקתי לרגלות האבי הנטס וגוי' טומר צפת מחללו וגוי' כי כס חמץ ס' למבריסוס הברה טמינו לה טבוחוי וגוי' וטפוחים לא כס צבוי וטבוחוי יד וטס וגוי' כל טומר צביה טהה נהלהו וו', וטפוחים לא כס קר קרטז וו' טפת (קיק): למלמי מטמוריין יטלחן ב' צביטה מוד גנולין זיין' כס חמץ ס' וגוי' וכטוב צטמי' וכטיכוים וגוי', וכטוב ב' מטמוי' (ב') ובחלס באלס וכטבוש לטלת צבאות קלהלים הברה יטאג צו מטה עבד כס מטמויים ולטמור ולטמות הפת כל מותה ס' הדונינו ונוטפמי' וו'קו, ואברה למ' יטין כטיכוים לטעמי סלהן ומלהן וו'ת בנוויס הפת סמוקות וככל סבג צווס טבטה למבר או נקה נקעה נקעה וכטוב קלה, וגנטס הפת סטנס אטבישט ואטבישט כל זיך, [קוקו] חולב לסתביה לא סטוקס בלאו באללינו קרכזס טויל ריק בקומוינו ב'טמוייס ונטשי' הפת כל קטוס' (ק' חט' טמוייס להזה מילס לא גערלה, ופלט הלא אטבלטס לאו'ס חומלס. לטאום חילון. וטבורה טבת לא'י צחיטור מיך וממכ, ומאות צביזטיט ה'ט' טטמיגן כספיטס, הטעינה נא עפ' על מהולע טטוחה עד כמה ריחוקים כס מכל זוק':

[כח] **אֲבוֹתֵינוּ בָּעֵת נִיכְתָּם לְהָרֵן צְבָנִי**, סטטונוינו על לימוד סטולר, דרכיתב סטנוויל (חנוי' מ' ח' וו'תבטו כל סעט כל'וטס חד' וגוי' וו'תמוו מעורל סטוטר ממלאת קיוס, וקס (פוקן וב') וולכו כל וגוי' ולעתה דטמיה' ג'ולס כי טבויו צדבויו הילר סודישו לאס, וו'ס קאנט נאלס' פוקן הילר וטבאייל הלא לצעי' סטוטר: ורימה אג'י' בדרכו הלהות לירית ציון למ' כס קז'טו וט' נעל הלא לרבץ עינויים א' מיען צביס, ב' ליום טיטיכות, ג' ליום קלאס למעטה, ד' קז'יטעט טפויו נמרס, וו'ס חניון (וילמי' ל' ח'ו) סניי צב' בז' בז' הילו יעקב, [ז'ו'קען] ח'ט' כס יט'ב' הילס. כל כס נינבל, ב'ל'ס הפק טמיעת היליכ' דטלטמ' כי עטח'ן ס' סי' עמוד סטולר', וו'טכנוויל להחים [טיכנוויל ועקב' כס צב'ס' ובטי מלהרטווע עי' בילוט (ח)]. ומיכ'ת' מ' דסויו מיקומות סר'בוניס למ'ת לילביס וו'ס ליגו' טיטיבוט', וו'ס צגי' קקדס [ט'י'ו' חינוך' בז'ס' סי' צווקן, ט'י' מוקימת דכל' ה'ה כל'ר צז'ז'ז'ז' הילס מודטס מקרוב צ'ה' עס מילוחה'דעם ר'ל מטוקרים הילו', ועדתי לפוי תבןן [גס טעדס צכל' סיינו טעומלייס בעולס סטסמה' עכ' פ' יקנש' עטוס לטוויס], ול'ה' סס דז'וין גורטן לאן לס חילן דוכטן הולח צמייד' דטני' דיעיס' קיינו' בדרכו' צטיכויס' לס, וקס עניין מירוק סטולר הברה טויל מילויינה כס בדרכיב' כי מלון תל' טויס, דויטיס' הופק נדבrios' קז'ז'ז'ז'ז' וקס' נס לירוח היל' דרכ' חון לה, וו'ס כס נדחס קרלו' נא', קיילט מיז'ז טקייל'ז נך טויל בלחוטן לדידיך' מעל ס' לאט'ן: [כת] **בְּמַשְׁעַט כֶּפֶל בָּבָר (כָּס יְמִין), וְבֶפֶל בָּמָקְטוּ (כו פָּסָק נְדַל מְגַן), וְבֶפֶל בָּבָר (נו כָּה), וְבֶתְגָּמְוָת**

ראשית דבר יראת אלחים

באות באלה ובשכועה בהחולת כניטויש לא"ק בשניה בכחוב בנהימה (י) ובאים באלה ובשכועה וגו' ונטש את השנה השביעית, והינו על קוינו בטיפול ובשלימות לא לחפש התירום מתחת הרוי החך, נס להעמיד בהרבה מקומות מנינים קבועים של יראי אלהים אשר תמר לא יחו מלהפלל להש"ת [ל] לבקש רחמים וחנינוס חמלה וחנינה על הגאולה מאtro ית'. ולחת אוטנו לוחמים בעני המלכים מלכי חסר י"ה, ומבי בראש? אודוני הקייסר האדיר החסיר י"ה, שיסכימו על עליית רבים מבני לאה"ק ושינינו ע"דים נס בהווים שם בהוד מלוכום ותפארת ממשלים י"ה, ובכאם כה הי' האותבי ציון עושים, ואת היה נקרא אתעתורותא דלחאה, ואו היה מקום לקות להש"ת שירחם ויחטול עלינו וישמע לכל שעת עמו עם סנולח [לא], והיה עושה לנו נסים ונפלאות להעמיד הרות על תלו ומכиш, ולמצואן חן בעני המלכים מלכי חסר י"ה ויורה עליהם רוח טמורות [לב], שיטכטם כלם

הַבָּנָה

ובתנוומו (ויט פ' נאר) מפרק על עליון זו כל ספריטס סס וכי ימכוו היה בית מوطב
זה בינוו כל סק"ס טול' כי בחד' ר' פלויון הו' לו' ממו'ה ז' עיר ציוו סל
סקק"ס וכו' וה' למ' מסק' רבע' למס' ממכרו יתדרלן להו'ע למ' לו' מפי סגן
מהלון מה סכוניות דלא' ווג' סכלילית מון סח'ר' וסיפ' דקרלה גז' רטל' סל'ר' גת
צטומיס וג' לפיך הקכ"ס חלמר לנמ' בסוף' כל הפקודות כללו רנטק טלה' גנו'
ק' נוכנס על צטומיס ווג' ריגולות קו' ריגולות קו' רטמ' בסוף' ספכודות את צטומיי תטמווי
וממנען נט'ל'ן גז' פ' עכ' ל':

[לא] בדרכו נוב פס (א'מוות 3) ומגן צוותה של סלהטוטס, וכמיה (במדבר 2) יומתען קולנו, וכחיב (לכיניס 10) וצמאנ' ס' לת קולנו, וכחיב כ' ח' להטוט בכל קלהנו לאנו וכחיב קן לת כבירות ה' מילם, וכן כל מהו גדיילן (ט' ט' ונדוד נוי ענזרלען מדבר ומפתלן ומתחזקנו' והאריך כביהילן וכו' בתחלת המניין יהא דביך ווי', ובצערלען גן) וגנומיס ונכסקה מלטניינו נעל' יהא וונעדל דנו. [וז' ט' התויעט פ' ט' דמען' ט' דכינן כס'מ'ק יידס למכ' ריך וויך על הווען ס'ג' נטכון סיינז' במתוקות קתולס וסמסוס ווכרכות נעדר ומפללה לאכ'ן, ומוי טלבו לכ' מהן ווועט לדעון עקרומה ומונענץ' נומל דכינן גס'מ'ק הטעטוטו צעל' מירס לאה' כטן מוויה ובצל' סתמאזקות הטעטוטו ס'ג' כהוועט על האן טכון זאכ':

[לב] **בדבחניב** (מחלה עצלה ופסח דבב' געיל ב') מה רוח כוונת מלך פרם ווינבל קול

ראשית דבר יראת אליהם

יא 21

לips להטיב אהנו, בדברים הנחלים הפלאות הנ"ל, ובתקיים כל זאת היה רימני קיום התורה בלבמו רוחה^א ובקיים מצויה בחו"ל ושוב ריבס מבני^ב באה"ק בקייט הרוחה ומאות הרלוויות בארץ בשלימות, ואת רך ואת היה ריציו לאוצרינו הקורשה ורוד והפארת לציון ירושלים, והוא היה לנו לאותם להיש"י אשר כימי צאתינו מארם^ג יראנו נפלאות, ובאמ' היו (אורת המכנים עצם אוחבי ציון) בפרק סלהה הוה הולכים, היינו בענין הוקנים העוסקים בתורה לשנתה המפוזרים בתורות וצדקהם ה' עליהם היו, או נם בפרק אונשי ה' כל להם לבצע מעשיהם, כי או כל מפלנות הוהדים היו מתראים בנימית המשות ובהשתלות אחריו שרתת הקופר יר"ה מסכמת לה, והוא הכל נשאה באהבה אחותה וריעות, איש את רעהו יעוזו ולאחיי אמר חוק החולש יאמור גבור אני, ובשניהם לא כבירים ה' נתאפק בתשאת חן הכרך הנדרש.

(ה) אבל לרבנן רב הם עשו הכל בהופך, ברצונות לזרד נפשות ב"ז החדרם ולהמשכם לרודעם, העבורי קוֹל במנחה העברם שעשה הכל עפ"י התורה כי זולת זה מי מהבשדים היה פונה אליוות בונה במה לעצמו ולא תורה ובלא בזה מורה) אמר אח"ב כאשר כבר צדו כמה נפשות בראשם, או כאש"ר אויזו רבנים שנמשכו אחריהם ורשׁו שוויה וער הרבענים, לא זו כי פנו להם עורף אף זו השיבוט עותה, עוד הרפיטו חורופין עליהם שהרבנים העיוו בנפשם-לבקשcosaא, [הרבוננו נא, איזו דבר רוד נפלא דרכו, שענן גROL הוה אשר בו הלי נאולין של ישראל לרודעם, יתנהג עפ"י בעלי תורה גדוריה], ובעד כספ המקובץ שברוא את הבתבנים ובבעל הסיפורים שיכתבו זידיטו ספריו מעשיות שלחם בבדי לעורר החקל, והם עשו בדרכם החשך להרף ולגרף את מערכות בני^ד הקורשים ולרמס בריגל כל קרש, ולמלאות מפה אל פה במעשיות שקרים וכובעים שאין בהם קורת של אמת, גם עשו ביבליומעט מספרי מינימ וספורי עגבים בכמה וכמה עיריות (אין מספר למי) כדי להרעילם ברעל שאין תרופה למכרם (כמו שאח"ל על הפסיק כל באיה לא ישובן ולא ישינו ארחות חיים), גם שברוא מטיפים והם מטיפים ומדיחים את העם מעל ה' אלהי אבותונן לפרק מעלהם על מלכיהם שמים להרים יסורי הוה^ה קבינות ואקרסיט ר"ל, ועל ים נעשן נשפי חזק במחלות נערום ונערות (ונקראיים אצלים ריקודיין דקורשה), והמנשך מזה עין המה ר"ל, ועוד, וכל הרעה המונגה הזאת נשאה מכוף הקבינות שלם אשר נהנו על דעת הקודש בחשבו שכsto יהוה סבה לעלות להר הקודש ציון ירושלים, והשקלים בצדיק יקרא שם שקלי קרש, ונחפהו הוא שהיו סבה לרעה, ובסנרטים יובל לתנפה, אשר פתחו פתוות בירושלים [לג], וכספ' הוה טי שמרוחק מדבר

ה ג"ה

חול כל מלכוונו כי כל מנוגנות סלקן מэн ל' אללי סטמיס וטומ פקד עלן לנוגות ביט ציוויליס האל ציוויליס מי בכיס מכל' טמו עילא לירוטלייס האל ציוויליס ווון ה' ה' צוות ס' ללי יטלהל, וטס צנזרול (ג' כז) בפרק ס' הילטי אונטוננו האל מэн צהלה צלכ סמלך לפולר למ' בית ס' וט' ועלו סטס חמץ לפאי סטעל ווועלו :
[לג] ישער (למ' ע) מהס ס' האל הואר לו ציון ומגלו לו בירוטלייס ומגלו זיגוילין
(יע.) נ' פתחו יט גינסס וכו' וו' ציוויליס לכתיב וכו' ומגלו דטו' ל' יט מעלה האל הואר לו בציון זו גינסס ומגלו לו ציוויליס ער פמחס תל גיססס [זיגסס]
וילקן

דואשית דבר יראת אלhim

מדובר שקי אין לו לכנותם בשם קלילים סרם הנודעים לרכבר באו [כרתיב הלחן פ' השא לרכבר על נפשותיכם] והרי אלו להחטיא באים (רק זה השם אשר בצדיק יקראו למו וכו'), כי על יהיהם געשים הרוקדיין והמלחמות. והומר מוכן מעצמו, ונתקיים בנהגין אלו בספק דוי ליטיגים [לדר], וממשיכם הארורים הניל' נratio בהאי

הנ"ה

[לד] דהננה בין שימוש נמל מילוי נמל סחיטה (כלכתיות וטוו לדם, וכחמו למלוכס נחלים), נס מילוי נדן כסף על עין חתק ולין (נכוסת נכספת נזימת חצוץ, נכספה ונס כלחה נפטץ), כטפך סיון מעמיד וולין ומלהויך צו (טשי' לנבר נבך נבך).

ראשית דבר יראת אלוהים

יב 23

בهاי קרא אוכלי עמי אוכלי לחם, בשביל שרויזים לוחרפרנס בלחם ושר' (ובל הסעודה קריי ע"ש הלחם) עיי' אוכלים ומבלם עמי ומחריבים ברם ה' בית ישראל, כמ"ש זעל משפחות אשר בשטך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלו ואת נורו השמו (וירימה י' כה):

וְהַנֵּה הָעֲנִים הַגּוֹרִים שֶׁהָיָה לְהַמְעָשָׂה מִרְמָה הַחֲלָם לְעַשְׂתָּה בְּדַרְךָ הַתְּבֻעָה, אַחֲרֵי הַתְּשׁוּבָה בְּסָורָה מַרְעָה וְעַשְׂתָּה טָב. א) לִסְדָּר וְעַד רְבָנִים נְחוּלִי תּוֹרָה וַיַּרְא. ב) הַתְּמִנּוֹת מְטוּנוֹת לְהַשְׁנִיה עַל קַיּוֹם הַתּוֹרָה בְּדַרְךָ כָּל. ג) הַשְׁגַּחַת פְּרָטִית עַל שְׁמַרְתָּה שְׁבָתָה כָּל הַתּוֹרָה. ד) לְעַשְׂתָּה תְּקִינּוֹת בְּעַנִּים שְׁבָנִים אָדָם לְחַבּוּרָו וְלְהַשְׁנִיה עַל עֲנִים מְרוּרִים. ה) קַבְּיעַת עַתִּים לְתּוֹרָה. ו) חִינּוּקְ הבָנִים. ז) חַיוֹק הַיּוֹשִׁבּוֹת. ח) לִימֹוד דִינֵי מִזְוֹת הַתְּלִיוֹת בָּרָאצֶן לְהַלְכָה לְמַעַשָּׂה. ט) קַבְּיעַת מִנִּים לְהַרְבָּות בַּהְפָלָה. י) הַשְׁגַּחַת עַל הַמּוֹשְׁבּוֹת שְׁבָאָה'ק שְׁקִימּוּ מִצּוֹת הַדְּלָלוֹת בָּאָרֶץ, וְהַנֵּה עַל עֲנִין הא), כִּבְרֵה הַבָּאָתוֹ הַשׁוֹבֵת כִּי בְעַנִּים מְתָרָאָה וְאֵת לְעוֹזָה לְבַקֵּשׁ וְעַד רְבָנִים, וְעַל עֲנִין ב), תְּחִתָּה מְטוּנוֹת בְּהַשְׁגַּחַת קַיּוֹם הַתּוֹרָה, הַנֵּה הַמְטִיפִים הַנְּשָׁלָחוֹת מְחַלְלִים כָּל קוֹרֵשׁ, בְּהַוֵּת כָּל קַיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמִּזְוֹהָה, וְאַיִלְעָה מְהֻרָסִי הַתּוֹרָה המָה, אָם שְׁבָל בְּרַדְעַת יְבִין בְּשִׁיטָול דְּבָרָיהם בְּחָרֵס הַנְּשָׁבֵר, בְּכִ"ז בְּעוֹהָר בְּרִיתָה כְּרוֹתָה וְשָׁאָנוּ מִזְוֹת דְּמִשְׁבָא, וְאָף כִּי כָל נְקִי הַדְּעָת נִמְלָל לוּ לְאַחֲרָו עֲבֵישׁ שֶׁל מַד' וּגְרָף שֶׁד' מְלָאָחוֹ הַעַט הַמְעַתקָּה דְּבָרִי מִזְוֹת שְׁלָהָם, אָךְ הַהְכָרֶחֶת אֲשֶׁר לֹא יָגֹנֵה אַלְעָנִי לְצֹאת מְגַדְּרִי, וְהַנֵּן מְעַתיק מִקְוָה דְּמִקְצָת מְהֻמָּנוֹן, וְהַוָּא מָה שְׁלָאוֹתִי בְּס' אָור לְשִׁירָים (עַמְּדוּ נָה) בְּשֶׁם ס' עַל הַצִּיוֹנִיות מִנְכָבֶר א') מַעַיר קִישׁוֹנָבָה בְּהַכְּבִיא אֶת אֲשֶׁר הַמִּטְפּוֹ שֶׁם בְּעִירּוֹ בְּמַעַט קָהָל גְּדוֹלָה (וְהַדְּפָתָה ח'ם עַה"צ נְדַפֵּס בִּזְמָן לֹא כְבִּיר אַחֲרֵי הַהְמַפְּהָה וּמוֹרָלָעָג' כִּי הָאֵי וְזֹא לִמְשׁ אַנְשֵׁי), הַהְמַפְּהָה הא), חַק הוּא לִיְשָׁרָאֵל אָם יְבָנָה אִישׁ בֵּית יִשְׂאָרֵל חַלְקֵל לְפָעָן עֲשָׂת וּכְרַחֲבוֹן וּשְׁבוּרִים צְלָחוֹת תְּחִתָּה כְּרַחֲבוֹן, בְּכָל יִסְמָךְ יֹאמֶר הַעֲבָרִי אַנְיָמָן בְּאִמּוֹנָה שְׁלִימָה בְּכִיָּתָה הַמִּשְׁיחָה וּכְרִי, אָבֵל אֶתְכֶם הַצְּעִירִים הַנִּגְנִי שּׁוֹאל [לה], עַד מִתְיָה תְּאַמֵּת בְּהַבָּל הַלָּא רְאוּתָם כִּי שְׁנָים לְאַלְפִים עַבְרוּ וּמִשְׁיחָה

הַג"ה

שְׁנִיקְוָתָה) סְפִּיר לְסָנוֹנִים וּפְסָלוֹת, [וְפְּטָמֵן דְּלָנוֹת קְרָלוֹ לְסִכְכָּמָן ט' לְסָנוֹנִים, י' לְלָטוֹ מַמְלָאוֹ לְמַד מַמְמָתָה בָּמְקוֹם מ', כְּלִכְדִּיקָה (וַיְקָרְלוֹ ז' כו) וְכָל דָּס לְמַלְכָלוֹ בְּכָל מַשְׁטָמִילִים לְעַזְוֹן וּלְכָסָמָס לְטַרוּטוֹ מַעֲזָבָה וּמַכְבָּס (עַזְוֹלָה ה' וְה) כָּל כְּלָוָס לְמַכְבָּס :

[לה] ע"א קָול נְעָמָת גְּזֹוֶלָה, כִּי לְסָכוֹם ח'ז' כּוֹפֶר סָכָל לְכָפֶר בְּטוֹרָה וּבְדָבְרִי סְלָנוֹיָה כָּלָס מַסְלָהָן קוֹל מַרְגַּע'ס עַד סָלָהָן קוֹל מַלְחָכִי מ"ע"ז הַמְּרַכְּזָה כָּלָס הַמְּגַנְּבָלוֹ נָעַל צִוְּהָת מִשְׁתַּחַת נְדָקִי וּסְמַחְנָה לְסָכוֹד מַגְנָלָה הַלְּטִי מַוְלוּוּסָה הַנְּסָס [כְּמַמְלָאָה צְבִיטָה סְעָכָלוֹן] וּזְבָסָה חַמְלִים וּמַחְמִים לְסָנוֹבָס בְּכָמוֹת וּבְחוּלוֹת עַד לְזָן מַקְבָּשׁ, וְכָלוֹ מַבְּרִירִים הָלוּ לְמַהְלָה לְמַהְלָה לְמַהְלָה, נָעַל ח'ג' בְּגָדְרָה סָסָס [לִיק לעַטָּה], סָג' נָעַל נְפָנָן וְבִינָנוּ מַטָּס כְּרִי מִיּוֹמָן צְפָה'ג' סְמָדְלִין (פ' חַלְקָה צְוִיסָה סְמָדְלִין עַמְּרָה) פָּלָבָה הָלוּ כָל סְגִבְיוֹתָם מַמְתָּס רְבִיטָה עַג' עַד מַלְקָע'ג' עַד וְמַיְעַט שְׁטָמָפָקָן כֵּן הוּא נְתָמָעָת אַצְלָה מַעַלָּה, כְּפָר בְּתוֹרָה עַל'ג' לְזָקָן דְּבָרִי קְלָזָן, גָּס לְזָקָן זְקִמְנָעָט אַזְלָס מַגְנָלָן, ק'ז' ב'ג' ד'ק'ז' לְחוֹסָם כְּמַמְיָוִים הָלַת כְּגָדוֹלָה בָּלָה יוֹנִילָס וּמַמְלִיטָס הָלַת נְבָזָה וְהָלַת לְיִטָּס עַלְלָה וּמַמְלָה וּטְבָזָז'ס צְזָה כְּזָוד קְדָוָת מִתְחָה לְדִיזְעָן, נְקָדְמִים עַפ'ז' סְלִין כְּפָלִיס צְמוֹנָס, זְכוּיָה נְסָגָה

ומשיה ב"ד עוד לא בא אף כי בבל יום אתם אומרים אני מאמין, لكن אל החci לו עוד אותן הוא שלא יבוא לעולם, [* צעינוי סגולה וסגולותם של זכה לטפיעת צדכי סכיה (חבקוק 3 ג) ולו יזכה לך יממה ממה חכס לו כי בא יבוא גם ימלר *] ו록 בנו עוזרינו כלומר אוחז מצרכנו מוחיבים להשתREL להביא תשועה לעם ישראל ובו' כי גם לט הזרקה לדירוש מלכה מוחירה לנו ואה עזתי לוכדים כאחר שששתמו עליכם לראשים ומהרנים את מאקס והרצל והאמינו בהם באשר האמתי בנ"י לפנים בה' ובמשה עבדו [* היה לך כי זה ליכס סכלنمو . וכבר כגדמליה עליזס ורמי' (ב' יה) כסימור נגי הלאיס וגוי סמיר כבשו כלום ווניל טמו פמוס על זלה וגוי כי טפס רעוט וגוי לוחז מקויר מיס למאנך לך כלום בחלות הלהט נבנויות *]. ואו רך או אם היהו נאמנים להם בכל נפשיהם ובכל מادرם יבא לציין נואל עכ"ל : החטהה הוב' הלא רודעם אחוי כי התפלין וכו' لكن אם נשאים

ה ג "

האצל טונט, נכלי הכהנו ח"ז גנחלי לך, כי לך סול עד שלול תוקד ונעד המכון מתקל: **ולא** קול עטם מלטשה ! שיטמו חלות ואחות סול מסתגנבר על מרו (ח'יזס גבור וכו'), כי בס מהלן זתכלות מהתגנבר על תמותה הגוף וטועבומו, עוד בכם לסתותק בטב לסייע דעתו לצבין כי בצעי הנטול למתת לחיינו וכל סלחות טבשלהם כל מזו זיויז דצבי אצווול ב"ס, בפרט שהתגנבו עלו כל סבביהם, בפרט שטהומת וכו' כ"ל, ויוזע גתכתמת להליטה גם שהקס סגדלן צמנינו גם סגוע לקלוסלי חכס מיהוות להתיינו וח'ז:

ה Kol עניהם לנו זומנויות ! כלומר חיילופין וגיהופין על עמו, שמקורי ומגדץ לת עמו נזמר צפומני שאו כופר בטורס, וטיכ' מדורי גניאלים גנאלים עולמים, כי דיינו כלך ונתרפה להוות נכילת וגיהגד גנעלומים, וככלז או פסקוק דרבני רוחם כסופקיס, וצינו מטה בר מימיוני ספפלו סיד (פ"ג ס"ז מתזבז) ח'ל ואלהו שלחן לסת חלק לטו"ז ב' חלון נכרתין וחוידין ויזידין על גולן רטעס ומתחטט טעולס ולעולמי עולמים סכופליים צטורה וקסופריז במתוות קמתיו ובכיהת גנולן עמו"ל, גס מגלים חנו כתמיוטיס על עטם סהף צינת להס לחן נקס, גנוקס בזאות צחוי נס זקנקל ב' צוס מוסס קזזס על פיאס, אה קדבניות קמוקדייס ומוקבלייס הלא סענס מגדרס יעד קטעים (כלבר המר בעטמו נבניעו זבניעו זה מלהין ב"כ'), יי רוח כל סענס כולו בתקות מטבח זדקתו, כל נחמתין וטעתו עט כל עט לרס וווקס, צתקוטטו הלו נסיל מלבדקינו כל גנון הנקה, ומלו זלחו קמחנייס קמיכיס ערמום זלוזיגס לנטחה עניין ינרךן ומיטמירים לסייע גולני וטרחן ומוטישו בנטה לרס, צחים לכתות ח'ז בס ביצ' הרכז טהלהת סנטלהת לנו לפטיש, עוד לה טענו זידס נס מילס (כי מאס נבע עניין יטREL גנטרכט שעוד במלך ח' ב' בעולס. מה נקס ולעניך) צבאים נקחת ח'ז כל מהמדיין : ורנהה סיווית ננטכחת ננטכחת ננטכחת טע"ז קתנענש ננטכחו הלא גנטרכטן עד פה, קהמגה ! יט לה נטמות ולנטכחת נטמיה' כ"ל ואכטול צו, קתביביס סמדולדים שנטכחלו גנוו סטודות לבריס סטזיקס נטממו מיו ורומו, ומכווליס נטמות תולמו ודמונו, כמסנו גוול סול מגן זהנגי קמדולדים וכו', מנכלי כמות סגוי', ועל חורחות גנו קרווייס כמעו סטפיפיס צטוויס ה' צבויים קנטחית נרטיעו טולס ומולא טטחכגו כבוזו צה' זועיל, על ח'ווחיס כלו סי' דה' לנטוים נרטיעו נרטיעו זה שטמנויס ה' גנוו טיטדליך, ה' ברים מזולדים, ה'azz לחן כל תקס נטחטב זמיה', צכבר דעם מטפוק ועכו, ובצxs נCKER, ומאנם עולס, ומכלס מה קנות, ה' נקליס כלו קלוי להס נקצת מטור קהטפה ולחתט טרפטס ווועט, צב' דינס כלב ווילא טסות נקרקס ווועדייס לעוועים, ה'נו כס סדניש ה'ר קענלא סליוית בתכס, ועל דינס ניקקיס כלו :

ראשית דבר יראת אלוהים

ין 25

תשאים אנחנו חיום על לבני האות הוה (ברבו ר' זי' ראה באבבון על התווכחה של מכתה שחיקק כי תיבת ראשון לzion) א"צ עוד לשום אותה אחר על ידינו וטומחת בין עיני רך והאות אשר עיניכם ראות הום, והאיש אשר יאמר לזאת חיבתו אל היהדות עם התפילין מבלי שיח' נם צוין יהודתו אינו שוה מאומה והוא כטבל ושרצ בידו ולעומת זה נובל להחלט כי מי שהוא ציינו אף אם מעולם לא הרקש בתכשיט הזה החפץ' ושם ה' לא נקרה עלי' יהודי גמור הנחו לכל פרטיו ודקוקיו ועל אנשים כמו ניחל שורבו בקרבנו כי או יכולות כי עד מהרה נבוא להטעה והנלה ע"ל: (הטפה ה'ג)achi היו ימים שהינו מאמינים כי רק היהודים המטונפים והסוחרים המעלים צחנה ובאה ע"ז השאלעטן שואכלים בשbeta מה קיימו של עמו ורוכ בוכורם נברא העולם וכי אבן עזה תנברנו לדעת כי לא יהודים אמרו מה אך יהיז בעורכי ישראל [*] לחז מעתה מהח' טלמ' ליל' גאניג' (מ"ה ומ ז) טלאס זא טולט'יל', ומ' טלאס מזונגה היל' למאח'ת למ' עכלמי למת' טלמל' כי ל'ס למ' וויאת בעזבב' למ' מל'ות ס' [*] לבושה ולכילה לט לפני העמים וכו' [*] גאנזס למ' מל'ת ס' הס לנחתם ולכלים לעווי קעומים, וככלמ'ים (דבירו 7) וטלאס ועתהס כי סי' חכמתכם וויניכם לעווי קעומים וגוי' ואלמי' לך עס חקס וויאן גאניג' אגדול זא, זונת נגנו' וענ'מו סחנ'ל'ס כתיב (מ"ב כ' ז) וסיו' נז' וגוי' כל' הויאויס_* [*] לבן התבוננו אחוי בעור מועד ההרחקה מהם בכל אשר תוכל' וכו' א' מכל ישחרל' לבער מקרו' המרות שנטעו בהם, רחزو הכו מין היזאה וההלאה ששפטו עליכם והויהם נקיים מריש היהדות לפי מושנורות המה, תען ירכם לאחיכם החדרים מאקס' וזרצל' וכו', רק יהודים אבל' ורben לבנות בשם יהורי אבל לא את אלה בעלי' וכן ופהה שלא ילו ד"א ביל' נט' בקומם ממשבג' וכו' חרלו' מביא בין אנשים רעים וחטא'ם באלה' שושנאי צין המה ע"ל: המטיף הרבי' אמר מוסר להזינ'ים עצם' בוה"ל מעשה באיש אחד שקנה לו בית יישן וכו' אם באמת ראבי להטיב את עטנו עצה' אמונה לכם שהעריבו קו שחור על כל דוחלמוד והשו' ע' [*] סיטוך קלחאות קנו'לות עליו וכו' כ' פטעמיס בטולס'ק על סטולס' טפע'ט' וויאס מס' דכמ'ים (דבירו ז' יונ') על טו סטולס' היל' יוכן' וגוי' למ' מסו' מן כדער לאיל' גויז' זא יונין וטמאל' וטהט' היל' יעס' פהון' לאט'מו שמוע ליל' סלכן' וגוי' וממה סלאט' ססוא' [*] שבר אבר עליהם כלח וטסלו' מסלה חדשה וכו' ואם הבינו שעל הקנים לא הוכנו לעפלו' עוד כי כבר טבעו בכו' ודרפס עד הזואר ובוראי לא ישמעו לכם עליכם להשתREL' למצער לחנק את הדור הבא לפי רוחנו שיהיו אנשים יותר מהיהודים :

ב' יומם : אלול תרנ"ט פה קיינבע הטיפ' א' ממטי' היזוניה דרומה ארוכה אשר מטרזהה להקל את הקודש ולבודה את ההוריה, ברוך דבריו אמר עה"פ' ושרמו בני' את השבת לדורותם [*] כי סיגלה' נטח למינ'ס סטולו' סס' עט' גנרוו', נט' לסקו' ולט' גבלט', ולט' זס' ליל'ות טוב' סס' מונכה למברטה', סל' להוו'ס' ביר' טולס' כתיב, ומה כתוב' היל'ו' ציינ' וצין' ציינ' לות' קו' טול' געוזס', קרי מילוט' לדל'ו'ס' סיינ' לכל סדרו'ס' בז'ו' זוס' קגדל' וטל' וטל' על כל דעתה ח' ז' גדרוי' גאנזק' סס', וגהילו' למ' אט'ת' גאנזק' צול' להז'ו' ביר' מ'ו'ס' וכו' ? [*] במה שאמר לדורותם יורה [*] וויאס' קמולס' כז' סולר ומולס' [*] כי אנתנו בנו' יכ'ו'לט' ומוראים להפיש' צורתה השבת ולהלכיש' בכל פעם צורות חדשות לפי רוח' הופן והעת

ראשות דבר יראת אליהם

והעת .. אָו כְשַׁהֲיוּ הַרְוֹת בְּרִיאָת כְבָנֵי רַאֲמִים וְהַזָּאת שְׁבַת הוּא קְמֻנוֹת וְמַעֲשֶׂה
הַנְּשִׁים וְהַעֲלָמוֹת לֹא דָרְשׁוּ תְכִשְׁתִּין יִקְרָם וּבְנִידִים נָאִים, אָו חַלִּילָה הִי לְאִישׁ
מִישְׁרָאֵל לְחַטָּק הַתְּגָנוֹר בְּשְׁבַת לְהַבִּין צְרָבִי אָכְלָנְפָשׁוֹ, לְהַחְמָם אֶת הַמִּיחָם וְהַמְּלָאָר,
לְגַאַת לְפָעַלְהוּ וְלְעַבְדוּתָן אוֹ לְפָרוֹת חָנוֹנוֹ וְמַרְכְּלָטוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבָת, אָכְלָנְבָתָנוֹ
הַעֲתִים, הַכְּחוֹת חַוְלִיכִים וּמְהַמְּעַטִּים, רְגִילִים אַנְחָתָשָׁוֹת מֵחַמִּים בְּכָל יוֹם וְאֶם
יַעֲבוֹר יוֹם וְלֹא נְשָׁהָה נְתַמְּמַעַט חַלְבָנוֹ וּדְמָנוֹ, קִיבְחָנוֹ אַוְנה מַעֲלָת טָמְנוֹי הַתְּגָנוֹר
מְאַתְּמָלוֹ, הַחְזָאָת עַל לְמַעְלָה רָאָשׁ, הַנְּשִׁים וְהַבְּנִים כְּעַלְוקָה הַבָּב לְתַתָּה
תְּשָׁוֹקָת לְכַבְּנָה כְּבָנָרִים וְתְכִשְׁתִּין לְפִי הַמְּאָדָע הָאוֹרָה אֲשֶׁר בֵּין הַסְּכָבָות אֲשֶׁר פָּנָ
לָנוּ דָרָךְ אֶל הַדְּלָוָת לְחַדְרוֹ אֶל חַדְרוֹתָן יוֹשְׁבָתָה הַמְּאָדָע רָאָשׁ [* מְלָא לְאָסָס זָוָה לוּ]
וְלֹמְדָה יְמָתָן לְדַבֵּר סָלָס, צְפָנָל פְּלוֹמָס נְסִיס וְלֹמְדָה סְכִתָּטְיוֹן גַּעֲלוֹקָס, וְלֹמְדָה (סָוֶת סְכַנְעָל
לְסְכַנְעָל צָלָס) הַזָּן כָּל, יוֹסְפָן וְצָנָעָס עַל מַכְשָׁעָנוֹ לְתַלְלָה לְמַתְכַּבָּת [* בָּעָה בְּזָוָה הַבָּל
מָוֹרָה לֹנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבָת, דָבְרִי בְּלָעָ וְמַשְׁחוֹתָא לְהַטִּיף הַמְּטִיף לְצַאן בְּקָהָל רָב,]
אלָה מְטִיףִיךְ לְצַיָּון, יִשְׂרָאֵל, עֲכָל הַסְּפָר עַל הַצִּינּוֹת :

עַיִן בַּעַן תְּרָאוּ אֵיךְ אָתָּה כָּל הַיְשָׁרָה יַעֲקֹשׁוּ, וְהַפְּכוּ לְרֹעהָ אָתָּה כָּל הַעֲנִינִים הַמּוֹבִיבִים
וְהַנְּחָמְדִים הַגְּנוּרִים לְעַילָן (רִישׁ דָה וְהַנָּה), אֲחָדרִי שְׁהָם מִסְמִים לְעַקְרָבָר חִזְוֹן
אָתָּה כָּל הַתּוֹרָה כָּלָה מִבְּרָאָשָׁת בָּרָא אֲלֹהִים עַד לְעַיִן כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלֹחֲלָל אֶת הַשְּׁבָת
וְשְׁלָא לְהַנִּיחָתָפְלִין, וְהַעֲבֵר קוֹשְׁחָר עַל כָּל הַתְּלִמְדָר וְהַשְׁוֹעָעָן [אֲשֶׁר כָּוֹבֵעַ פָּעִים
הַוּדָרִיטִי בְּתוֹהָהָקְעָל הַתּוֹרָה שְׁבָעָפֵס] וְלֹעֲפָר בְּעַפְרָה וְלֹנְדָף אֶת מְעָרְבָתָה
יִשְׂרָאֵל וְלֹכְנוּמָה בְּכָל מִינִי כְּנָיעִים שֶׁל מִיאָס וְטַנוּפָה צְוָאָה וְחַוָּאָה וְרֶפֶשׁ הַיְהוּרִית,
וְהַאֲחָרוֹן הַבְּנִיר לְכַבְּיָה לְהַאֲמִין חִזְוָה בָהָר וּבְמַשְׁחָה עַבְדוֹ [מִמְּלָא נְכָלְלוֹ נִמְמָה כָּל הַלְּמָדְרוֹי
הַגְּנִיבִים וְהַקְּנִים וְאֲגַשִּׁים כְּנָהָג וְתַלְמִידִים וְתַלְמִידִים הַלְּמָדִים עַד סָוףָה בְּלָה
הַרְוֹוֹת] וְלֹחֲזָבָה לְזָם בְּרוֹוֹת נְשָׁבָרִים שְׁנִי וְגַנְבָּות הַאוֹדִים (הַחֲבּוּנוּ נָא אָתָּה
מֵזָם מְהַלְפִים], אָכְבָּא אַיִן מָקוֹם לְחַזּוֹק קַיּוֹם הַדָּת וְחוֹזּוֹק לִמּוֹד הַתּוֹהָהָקְעָל
וְחוֹזְקָן הַבְּנִים לְתּוֹרָה, הַלָּא כָל מְגַמְנָמָה לְעַקְרָבָר וְלֹשְׁרָשָׁה חִזְוָה מַהֲבָנִים הַקְּרוּשָׁה
וְכַמְּוֹרְדָת הַרוֹם וְהַרְאָשָׁן גַּבְלָל (רִישׁ דָה וְהַנָּה) לְהַצְעִירִים אֲשֶׁר לְפִנֵּי וְהַאֲמָרוּ בְּכָל
יּוֹם אֲנִי מַאֲמִין, וּבָן דָרְשָׁתוֹ שֶׁל הַרְבִּיעִי הַגְּלָל, וְאַחֲרֵי מַחְוּבָּי צִיּוֹן (הַבָּא בְּמַמְּ
אוֹר לִישְׁרִים עַמְדוֹר כְּ) כַּתָּב וּזְלִעְוֹבָה אֶת הַאֲבָתָה לְנַפְשָׁם וְלַתְּקָנָה לְבָב הַבְּנִים
בְּהַשְּׁבָלה אֲנוֹשָׁה [לא דָוִיָּת] וּכְיִי הַהָרָךְ לְשַׁהְרָר לְבָב הַעַם [לא אָתָּה הַעַם
מְצַרְוָתוֹ כִּי אָם אֲתָּה לְבּוֹ המְקַשֵּׁר בְּאַמְנוֹנוֹ וְוּחוֹת] עֲכָל, וּכְהָנָה רְבּוֹת לֹא יִכְלָם
הַגְּלִינוּן, וְלֹא בְמַחְשָׁבָה וְדַיְבָר לְכָל הַם בְּאָוֹם עַלְעַלְעָה לְכַלְוָהנוֹ חִזְוָה אֶלָא נִמְמָה בְּמַעֲשָׁה
הַם עַשְׁמָשָׁם וְאוֹחוֹם בְּמַעֲשָׁה אָחוֹז לְאָדוֹן דְלָתוֹ בְּחַמְדָר, וּבְכָמָה עִירּוֹת מַאֲשָׁר גְּבוֹרָה
יְדָם צָדוֹ בְּחַרְמָם אֶת כָּל מַעֲשָׁה הַצְדָּקָה נִמְקָבָעָה לְתָת וְחוֹזּוֹק הַיִשְׁבָות, וְהָם
מוֹשְׁבִים אֶת כִּזְוֹן בְּרִשְׁתָה לְרוֹבָנוֹת שֶׁכֶר הַמִּטְפִּים הַמִּטְפִּים הַאוֹרִוִּים וְלֹעֲשָׂה נְשִׁפְיָה
חַשְׁקָה וְלֹהְפִין דָבְרִי מִינָה וְאַפְּיקָרָסִית רְדִיל, וְתַחַת הַחַשְׁמָה עַל שְׁמָרוֹת שְׁקָה, הַנָּה
הַם לְאַסְפָהָם בָּאוּ מִהָּם בַּיּוֹם שְׁקָה בְּעַנְלָה הַנּוֹשָׁאָת עַלְיָה נִסְצִין, אָיו לְעַנְמָן שֶׁכֶר
דָרָאָוּ וְלֹאָוָנָם שֶׁכֶר יְשָׁמְעוּת, מְחַלְלִי שְׁבָרוֹת בְּפְרָהָסִיא וּבְרָהָה הַמָּה יְשָׁאוּ נִסְצִין
צִיּוֹן, וּמְבָתָה הַתְּנוּסָם נִסְצִין עַל הַבַּיִת אֲשֶׁר הַתְּאָסְפָוּ בְּמַעְרָתָ פְּרִיצִים, עַמְדוֹן
מְהַנְּאָסְפָם שֶׁמְבָל שְׁקָה וְאַשְׁמָקְבָּרוֹת בְּרוֹוֹ וְעַרְבָּה הַעַשְׁן עַולָה, (הַפְּלָמָם שְׁנָה
רְאַשְׁוֹנָה חַלְקָגְבָה), הַנָּם לְצִיּוֹן הוּא? אָו מְשָׁוֹאָה הוּא לְצִיּוֹן לְהַעֲבָרָה חִזְוָה אֶשְׁר
חוֹקָד עַד שָׁאָל? בְּדָבְרִי חַזָּקָאָל (נְפָטָק יְגַבָּא כָּדָבָא כָּדָבָא שְׁבָעָן חַילָל שְׁבָה יְשָׁפָן
הַשִּׁי)

ראשית דבר יראת אלוהים

יד 27

הש"י חוברו ח"ז, ואיך יאמרו שבחשבתם לרפואה מהין עמייט, אם הם במעשיהם מביאים את חמת ה' ר"ל, ומ"י הוא מראשי הצעונות או מטפחים אשר ישמר את ים השבת מחללו באיסורי דאורתא ודרבן להשיב משbeta רגלה, והרבנן בוהן אך ליותר כי כל בעל רעה ישירה בעיניהם הוא רואה את הפרצחות אשר פרצו בישראל בחילול ש"ק בעעה"ר, ותחת ההשנה על עניינים מרודים, כפי ששמענו מאנשי נאמנים מארח, בכמה מקומות הפשיטו עורום של עניים [ל] בדרכיו חלומותיהם ו舍קייהם, גם צדו בחרםם כל מעשי הצדקה, ותחת ובקשו את ה' אליהים ואת דוד מלךם, הנה הם כוכרים בבאת משה ב"ר, גם, ואת מנוגיהם כל היום כי בסעורם והגולה לא הרה" ממעליהם ואם אין אני לי, וחחת התהירות הלמוד לברר הלכה למעשה במצוות ההלויות בארץ, הם מתואים להעבור ח"ז קו שחוור על הש"ע הנמצא אתנו בעעה"י [אך בעורו ית' עלי] עישבים בלחיהם ולא ייחיו לראות אף אחת מהדברים המכוברים שהם מתואים, כי הש"ה הכתיחס בחרונו הק' שלא השכח הווה"ק בישראל ברכוב ב' כי לא תשכח מפני רועו, יהי שם הנadol ברוך ומכורך מן העולם ועד העולם על טיבו וחסנו, ומה מאור גדרל הפלא על אורות הפתאים שנפטו להם וערם נמשכים אחרים כשור לטבח, בחשבם עוד שהמה יביאו גאלה או ישעה, אחריו שככל הדברים הנחוצים להם עושים הפסם, דור ההיפיכות המה, ובנים לא אמון בהם:

(א) נזהור למה שההחלנו (החולת דברינו) דבעה"ר נתקיים בנו בכל אשר חזה רומיי הנביה בוננו באש灭ת נביי השקר [עמ"ש הג"ה אותן א'], בהוחלה הנעה הציונית, הארנו למחלת הציונית, שבבל הרואה יכיר משחה, כי מום בה. לא עליה על לבנו, כי ימשכו ערת ה' המתכוירים יצ"ט פעמים בכל ים, אחר רעיון רוח הלוי להביא נאלה טכנית באופן מנואל כוה, וע"ב חשבונה לשבר אבר חיצוני, שאמרנו אך זה חלי ונשאנו, אבל בעעה"ר הצלחה מעשה שנין ושפטו העם ולקטו בדברים ארוטים מהחת טליי בהמתן של הציונית, וכן בעין ראיינו שהרעיון הזה יש בכחו להרעיל את כל הדגש ר"ל להביא ליה' כפירה בכל הנשים מאו היינו לנו, שהוא בדוממת השבר שנחפרק הדם לטריה' ונחלה מכתי: אהלי שדר, שתקיים בנו בעעה"ר כל מה ש אה יומי' בוננו, שהוא ראשית הדם שישרו אהלי, שעלה הפרץ בבהי נסויות ובתי מדרשות כמספרש בחנדבא"א (ח"א פ' ל') שהעמדו שם מטפחים הם נביי השקר שהבichtigו טובות, ומטפי

ה ג"ה

[לו] **זאת** לפהים צירלן! על סגולות, כל'ג' נכספה נפק קצט' לפקח תלותם סגנולס, תו על הקמווס, תמיות צזוניות מפי סלק' זו סדק, סלכו' לפאות זדק' ומחד חיט טס רעטו עד כי סלק' לחט' געל'ו ונתן לרטעו, גס סלכו' לססתן' צלחות מולט'ק, ולוחק קווומס לבמור ולענות, ומלה' קטעולס בטלול, ולח' נספסו עליינו סהלי' בטלחות, וחתמ' ליאן צמאנטן פטאלס וטבי' צולדקס (פטי' ה' כ' מוקיעים ספסוק צויכ' ליאן צדניות וירובות נמלולס (מיוכ' ג' ז'), ומס' כתיב' חלמי' צנגלאס ליאן צס' תמלס' יט' צטטומט לדווען על נספי מסק', דזדה רומו על יולחן צדלות' ב' כ' (ט' מ' ז') וגאלות מלען חורצוי חן הויב ד' ח', ח'ן מיל' צעט' צעט' חלי' געל' לח'ן ז'ן וצבר לאנטו ע"ז גיטומו (מיוכ' ד' ח') יוקס לעולס, שאלג'ו ושי' צהורות טומיס וגוי' ומכוון לנו ונטולס היל ס' ט' ואל' צויכ' הילס' יטקב' ווורט' מזרליך' ונטולס צהרותיו סי' מליון מיל' טורס, במנך

ראשית דבר יראת אלहים

ומטהף ומגנו עשו תורה בכבוד שמנון בו בבהי מתחאות לדורות דורות שז' דופי לבות כל חכמי ישראל מיטות מרבעה עד עבשו ותחתי העמודו את מחולל החנעה לנואלי ישראל, ובזיו את התוה'ק ומוציא', כחש' בה' השוע בעית צורה, עד זאת עשו לנו עיניהם במחוקיק התורה, להבאש בעיניהם ריח הזרה שהוא ריח ניחח לה', למניע החוקרם את למדוי תורה, וזה וכל מתרי נתקו, וברווח פהם גרשו את הבחריים התלמידים העוסקים בתורה, כי המסתבה צורה בהרכבים, אין שניהם יכולין לדוד בטור א', ושאנו מינית دمشق ונמשבו נם הבחריים אחרים תורה אשר אמר'י' החליקה, ו'ש בני יצאנ' ואנ'ם, שצאו יציאה גמורה ואנ'ם עוד מושבי בהט'ד, ואין גותה עוד אהלי לעשות הגנה להזה'ק להחויק ביד לומדי', ואין עוד מקרים יריעותי להחמיר ב תורה (עמ' ש' הראנ'ח ע' ד' הגמ' ב' מ' בותלי בהט'ד יוכחו), וכל ואות באשמה הרועים העשים עצם לרויעי ישאל, כי נבערו, שהם בוערים בעם, ואות ה' עצת הקנים הת' שבור לא דרשו, וע' נ' מה שהיו יכולין לעשות שם טובה לישראל, נפוצה, אין בה שם ממשות כי לא נצמת מרה שם רועלת כי גוצץ הכל בקצת על פני המים.

(ז) **ועתה** בני ישראל הנאמנים לה' ולהורנו, הלא יש הרבה הרבה הטיסדים באדרני חדש, אשר כאו' א' מפני עצמו בכוחו לעקור ולשרש את חילומיהם עד היסוד בה ולהיכום רסיטים, א) מובן לכל בר דעת שאין באפשרות בשום אופן שבעולים שתבוא ישעה לכל ישראל [מה נאולת למון], ע' אולם האמורים "בם ובכורותם" ומה' סייר לבם, הנשמע בזאת מאוי הינו לעז, הלא כל התורה והנבאים והכתובים מלאים מזה להעיר ולהשריש ההפכו, ב) בפרט שורכם דרך מעקל היוצא מהיקש טبعי, דיווע לכל בר דעת דמלך הארץ לא ימכור את הארץ (כפרט לעם ב'נ') בכל הלאי דעלמא ווע' נטף טפת דם והארונה ימסור עצמו עלי' [מי שוכת לדורך כפ' רגלו על ארמת הקורש אריה'ק יודע ואית יותר וויתר, ואני העצער וכובי עבורתו ית' והויתר שמה ערך שנה תמייה,ומי יכול להתוכה בוה עם הטפסים האלו יותר ממיין], וויל' ע' בטחונינו העזום בהשי' והחרפות העזומות אלו ית' ווית' ע' וביכלתו לשדר הדבען, ומה נואלי אוות הטפסים [לן] המשבחחים לבעד נפלא הוה קנית הארץ מלך והונגר בם בעורם

ה' ג' ה'

[לו] **במה** מיליקס פטוא'ק לבל נאנלאט מל' אלב [גס על רiom סצ'ה גולס נאנטול, וממליכת וכטול ענייני קאנטען] חי' ווילס ווי' עטס לו' סטיל, זוכית ה' פ' היליך לי' פיו סלומן לך' מה נאנלאט חול' (דבירס ח' ח'), ווילס יכל' לומל' על דבר פאנטונג צנטגע לי' פס נאנלאט עטס, סלומן ז' סטיל' ווילס רום, ווילס ע' ז' וילמו' דכרי' קפסוק (סלאו'ו נ' כ') פס קלומוי ציל' אל' [צאנטו' זהמראס לי' ריק וויס' יאנטו' חול'. לי' טוד' גאנסוי [לומל' צויה'ן] דראגלאסס [נדבר טאנטונג טאנטונג ווילס סטיל' גאנס'ו', וויס' לטאנטום נכלמה פאנטוקס פס קלומוי' ען' עיין' זה' ווילס כ' יאנטונג מאנטום כ' ווילס ווילס' ווילס' ען' נאנטול' מאנטוב' זה'], כי דו' פאנטומיט סטס' [ה' כל סטטס' ווילס' ווילס' כל' פאנטומיט סטטס' זה' ק', גינס' ג' למון' פס] טאנטומיטים סטטומיטים כל' גאנטומיטים כהט'ר פאנטומיט פס פאנטומיט סטטומיטים פאנטומיטים, פס קלומוי' וג'ו' [ס' פאנטומיטים, מהן' וו' נס' ווילס' ה' קאנטומיטים כל' עט' [צלול' ווילס' מאנטומיט מזומט' באנטול' סלומראיט', מהן' וו' נס' צחוי' בס' צטול'ה [כל'ן' ג' כתיב' מיגת' פס (כמ' ש' ווילס' עט' צובא') ווילס' וו' סטטומיטים (כל'עיל' מאנטום ג'יו' ווילס'ו'), מאנס' לוי' צוון' סטטומיט ג' ווילס' נס' לאנטומיט ייד', וע' 7]

ראשית דבר יראת אלहים

טנו 25

בעודם, ג) בר מן דין ובר מן דין גם אם יבוצע הדבר עוד היום ונכבהה הארץ; לפניכם, והakashan כבר נחתם מאדוני הארץ, והתייחס עוד היום לעלות ההריה; וכאו"א מכמ' אמר הריני מוכן ומומן לעולות [וחטלהמה כבודה בינוים כ"א אומר אני עללה, לי משפט הבכורה, והמושלים שעלייכם ממלחמים ומורדים זיקם ול'ז]; כ"א אומר אני אמליך, מהם הורגים וא"ז, מהם אתה עצם, והנשאים פוקדים כל דalias נבר], הלא תגרל הפליהה הפלא ואפ' לא, איך אבדה חכמת החכמים (עט' עם בני עם חכם ונבון בעדות זהזה'ק עלייהם), ובוירט תגרל החיים על מקצת רבנים ובני הורה, איך נמשבחים אהיריהם, איך עללה על רעבם לטסור עצמכם בשאט נפש תחת יד אדונים קשים עובי עבירות חמורות בפרהסיא וביד רמה ובזעות מעצמה ולא ידעו הכלם, הלא לום הרי' המושלה עליהם, להנהיג אתכם כפי רוחם ודרותם הנבעריה, הלא יכוו אתכם לעבור על התורה והמצוות וללכת בדרכיהם הרעים, והלא הדברים ק"ז, מה עתה שעוד לא עש' מאומה, ושום טבה לישראל עד לא נצחה מדם ומהמוות, רק שפת שקר ולשון רמייה, ובפיהם ולבבם יכוו לצור ישראל נואטו מעלים, ולא יבושו לדבר דברי נבלה ולהכנים שיקוץ משפטם בבחמ"ד בית מקדש מעת, להכובב כל דברי הזהה'ק הבהיר והמוסריה, איך ישתררו עליהם ועל נפשם אם ח' יצעו דבר מה מתחשבותם, ואתם בתומכי ידים ואותם בחררם למשול עליהם, וא"י האורה לא השע לך אשרה שדרישו ר'ל על המיעיד דין שאית הגון (סנהדרין ז: וערמ"ט פ"ג ה"ח סנהדרין), איך אתם נפתיים לשום להם נור בארץ :

(ח) דרישו מעל ספר ה' כל התלאות אשר מצאתנו במשול עליינו אחד שהטור לבנו מאות ה' אלהי ישראל ומתוורת הקורואה, התבוננו נא על דורו של מלך יהודה, שמלבד הדורת תפארת זו קוישו של חוקיה שהובוטה בעיר עלייו (מ"ב י"ח ג) וועש היישר בעני ה' ככל אשר עשה דור אביו וג' ורבך בה' לא סר מאחריו וישטרו מצוריו אשר צוה ה' את משה, נספ' על זה אין וחקר ריבת וקיבוץ ועשה פעלים לורה, כל לבבו ובין לדורש האלים ולתקון בני דורו למפני יוזק בתורה ה', ושמו מוכיח עליו של שחוק אה ישראלי לאבירם שבשים נקרא שמו חוקיה (סנהדרין צד), וכיה וויכה את הרבים, למד ולימד הרבה לבני דורו עד שהיו מצוינים בעבודת ה' ובהפלגת הרים למוד תורה הקורואה במרה גדוישה וטפופה [לח], והמניגר מראשית אחירות הראה את נח היכף אחר המבול

ה ג"ה

וע"ד פטעעם על היליכות קנטו, [הלו] לו המכמו וטכלו זלה יבינו [למלויים] [attle] לקות על חלמיה צ'בָה, וסוקיטעל סלסט על היליכו, מה צב' צ'ז עבסי, סל' גס גרגנט כלחטונס סיטס קתמי' ממושס נטבז[ל] חולס לר'ך חד' היל' גס רכבל [ה' סטילוון] כי נולס מילס וג', [וכו] טיטוין לוכטו כן יטולץ כמותו, וס' דבריס חד' כמוס עמעי' הפס צהלוונו, לבן' לפטמל נט' גלול, היל' חיל' לי נקס ומלס [לט' נחלר בס' הומיליס בס' צנודיס] רלו' עטח כי היל' סוך היל' למוט ותמי' .

[לח] **ישע'י** (ח כב) כי ל' מונע למלר מואק נט', כנתת כלחטן טקל' גס סטלהון' סכינ' זיך' כיס עכבר סיידן, ווילטן' צססדיין (לד): כי ל' מונע' וג' לה' נמפר עס' עיוף במלוס צוד מי' סטלייק לו, זטס גנמי' מל' לכתיב' כנעת וג' כרלטווים טסקלו פועליקס על מילס היל' הילוציא טסקלו טלשן של מילס ווילוין טלקו

ראש ת דבר יראת אללים

הטבלי את יקרת דור הנברח חלו [LEFT], הנמצא כוה דור שלם בהבליה השליליות צדיקים ועובדות תורה תדריך, ולדאכון לב בזמנן לא כביר נטול בן אחורי ע"י שבתחלת מלכוותו הרשע כהיב (מ"ב כא ט) וויתעם וגוי לעשות הרע מן העיתים ונגי ווחתיא גם את יהודה בנילוי, ובגנול הדבר הרע הזה הוה רוע נור הדין הנלוות והחרובן כרכוביב שם ונטשי את שארית נחלתי ונתהים ביד אויביהם והוא לבנו ולמשיפה לכל העיתים (וכ"כ שם כב' כו' ושם כד' ג), ואף שבכל חמאו היה רק כ"ב שנה ול"ג שנה עשה השובה (סנהדרין קג). וגם העם עזבו קלוקלם בכל מישר שנים אלו (ערש"י חבקוק ב ג) כי' חמת המלך לא שכבה [נום אטו עדין בnalot על ידו ערשי' ברה"ב לנ' ח] הרי לכם מפושת שכחתה מושל רשע יסרו לב העם בזמנן קוצר מאד עד להשחות, שהרי בחשבון שנות הקלקול נחשבו כל היב' שנה הנ"ל (ערש"י חבקוק ש) הרי דתיכף במלבו השיזות וקלקל אותם: ועל מה ארם נומחים האם גם בכם ובעוורתכם [הAMILICH הרגילה על לשון משלכם וחברכם], כי ארם השמרו את העם מבוא בדים, ואארם נודרי נדר ועומדי פרץ תהיו? במה נחשב הוא (בעיני חביבם הציוניים) ארם ותורבתם ייחד, אם ראשית דברי המטיפים האמורים להעבור ח' קו שחור על הוה'ק התלמוד והשו"ע, ומה יותר לכם כי ישאו פניכם לשמעו בקולכם, דור אשר לא ישא פנים לך'ן ונער לא ייחן:

התבוננו נא! אָנָּא אַרְם עָלִים ? הַלֹּא עַלְיהָ זֶה וַיַּרְא עַד שָׁאָל הַחֲרוֹת הָיאָ ?
התבוננו נא בישוב הרעת! מה עשרים עד עתה נדר מעשה הרשעים המטיפים האמורים כרומ' ה' צבאות, הלא ארם יעדם יותר מאנתנו את הברחות שנפרץ במחיאות הברם על ידיהם, והוה לכם לוזוק חםם, ומה עשרום? היכי התקנים אפי' כחוות השערת, אדרבה הסער הוויל וחוק בכל פעם יעור, והאיך הובילו לההאפק נגר הפרוזים אשר קמו על הוה'ק, קלעה, פרעהות, חרפותה, גדרפהה לשמצאה בעני דקוהל המון עם אשר אין יודעים בין ימיים לשיטאים, ובברכה הוא אחת משלשה, או שמא עתה (בעד אין שום ממשלה בידם) אום מפדרים מדם (זה נגר ההורה דכתיב בה לא הנגרו), או שארם יודעים שאין שמעו לכם גם זה נגר הדין אחד אם הוא מפושת בתורה ל"א בוה מוטב שייהה שונגין כמ"ש הרין ביצה פ' המביא וכן פסקין בא"ח (ס"י נר"ח) ק"ו ב"ב של ק"ז

ה ג"ה

כלנו נטעות לנו סם כעוגרי סיס וכדרבי טירון, ועט' פ' (וילני' י כז) ומובל עול מפי שמן, לרתקין גנמ' כס הובג עול כל סמורייך מפאי שמנו כל חוקין' שא'י' זולק נצמי נכסות וצמי מדרכות, מוס עטס נען מלך על פמת צוימת' ותמלר מי טלית עוסק צטולס ידקך נמלכ' זו, זדקן מון' ונד צלה בצע ולם גינלא'ו ע"ס, מנכת ועד חמיופרים ולם מגלו פיטוק וינווקת לסת ואבאס טלח' סי' בקרין' סאלות טומולח ומולראס, ועל מונו סלור סלה' חומר וס' צווז' מצה' גו' לנטף' זולקן' גפל' כס' פטן' לנטול ולסת יקי', ולפיכ' זעפ' פ' סקס' ויקלנס לח'ס לטמיון ולטימות ויקו' טמאנין' הווטו מלענוד וומכירויות תלהן' וסו' וויסקון' צמלה' עכ' ל':

[LEFT] **בראשית** (ט יב) וויהן היליטים ווית' מות סכת בצלית ווית' לדורות עולס, ולרטקין במלחת וטה סס' (פשת' לג) דטמ'ס' כתוב לדעת חסר, שיט' דלומות למם סולרכו למות ולמ' גליה סקצת' צויסס' לפ' טליקויס' גמויס' סי' כמו דווו' טל חזקי' וכו' וגונה בילט' סי' סס :

ראשות דבר יראת אלחים

פז 81

כ"ז כשבוזים לעkor ח"ז את כל הרורה בילה), או שבאותם עשרם הממשל עליהם וצעקה אך אין שמע לכם אתם עשרם שלכם והם עשים שלחם מטויות וטויות בעזה"ר, ואיך שיחיה התרשו נא איך תתראו אם יבוצע ח"ז ענן הציונית, אשר או יהו הפישעים מלכם, והעקרים שרים, ונוריתן גורני נשען מנוהנים, והקתן שביהם ואפי' המטיפים הסוחרים יפסעו על רשאים, ואו או ימשלו בהם שניאיכם ומונדים, שהרי גם עתה בשם אריכים לכם לפ"י שעה להשתמש בכם לעורולספא עשי החקל על רוכס אים שומעים לכם מואמה, מה נם או, [בכתבני נזכרתי בהיותו בחורף העבר ביבאלעשטאדט ותחום כל העיר כי או המטיף שם א' מהמטיפים שלכם וביה כל הרוחה"ק כدرכם הנכורה ובטרון דרכו דיבר נס מהרבנים שלהם ואמר בהרמת קול בויה"ל וווען נישט הרצל אונ מאקס ווועטן האבן מיר, דייא פאר ארמעש שעזים אונורע רבנים? , ההבונע לא רצוי לובוהם בפימבי, (כי אין זה טוב לעסוקם), האר אתכם בדרך כבוד, השמשם, הוא הדבר אשר דרבתו שאחרם איצלים רק מה שחתשת], ומה היה לכם כי נכונתך בדרך מיטון בויה לסייע יידי עברי עבריה באלו, שמעו לעצמי הרישבו הטע ודע את אשך לפניכם, ודרכו ר' ל' הנאמנים "המאניף לרשות סוף נפל בידו" אל ילו מעיניכם (ומערבים ומצבכם הרע כשתפלו ביום ובלו לציר במחשבתכם) ואו תלכו לבטח רוככם :

(ט) ועתה אהינו בשורינו עם קדושך ורע אברהム יצחק וייעקב הנאמנים לה' ולהרתו, הלא علينا לאחוב ולחייב ארץית הקדושה וצין וירושלים המקודשים מזולם, מצד העבר הווה העתיק, מצד העבר שוביינו שטה לכל ענייני הקדושה והשראת השבינה הקדושה אלהים באדרנותה נודע למשגב, הר ציון והשנה בנו, ונקראת עיר ה' צבאות עיר אלחני, ואנו מקיים מראיות ומצעים מטי' תבנה וישרה הקב"ה שבניתו שם בתוכני ממשאה'כ אלהים יכוננה עד עולם סלה, ומצד הזה כמשוא'ל שמעווילם לא זהה שבינה הק' מובל העברי שנא' הנה וה עמוד אחר בתלוי, ומציינו בתזה"ק שהקב"ה מחייב את הארץ נס בחורבנה וכורת עמה ברית כבירות שברות עם האבות שנא' (וירא כו מב') וכרתי את ברותו ונו' והארץ אוכור [ט], וגם עתה בחורבנה עלייה בחשחה מיוחדת [מא], והאיש אשר יראת ה' בלכני אהבת ציון וירושלים כאש תוקד בקרנו, ועלינו לרצותה ולחותן עפירה כי אנחנו בעונתינו הדרבונה ומפני חטאינו הטע גלים ממנה, ומה מאד ראוי לנו לחום ולחטול עלי' שלא לזרות על פצע' מלח, בחוסוף

ה ג"ה

[ט] במבילתא טוגה גס' סחיקוך (מלש' ס"ב) ולוף לדאי"ע לסתות על סטמלה טיט גס חמוץ' (לך טמן מוקס סקלטת סקילג'נו) מדכיביך וטוויז'ו נו' בפלצת סטוכחה (ווקראל כו מ'), כמו כן יט לממוד מדכאת ס'לו' קרלה וככלתו וג' וסאלין להזוכה בפ' סטוכחה, גנס הלא' תלכוניך יט לאלהי'נו סקזוטה חציבות' ס'לו' זילכלגה ימד עס טהוות, (מס' דלפטעו לעיל (לומ' ח) נסתייג מגדבי מילוטה ס'אלן).

[מא] ברכבתיב (ונכריים יט כ' מהן לאכ' ס' הלאן דורך לומס פמיא' עשי ס' הלאן זס, כתוב תמייר לסכותו גנס' חורבניש מנגזע עלי' זאצ'ה פלימות, (קמעטו), ובכטלי' סס' זוגה' ברכ' זכוי' להומ' וט' לומס גלגד' סוק' זווק' ונו' אלג' נגיגול להן דורך הלא' הלא' ועוי' תומס' דרייס' פדורט' דויס' לא כל טולכלות עמס' עכ' ל', וגס' ער' זס' גלמנ', פמיא', סיוי' גס' ענטז'ו.

לכטיג'

ראשות דבר יראת אלहים

בהתסיף עלי' חטאה מרי לחהל בכורה הודה והדרה כבר ה' החופף עלי' כל היום ובין כתיפה שכן, נ' י' מעשה הציווית וטמיונם האומרים ערו ערו עד היטורנה, ותחת לבנות הנחרסה הם מושפטים לעשות בצעין היקרה פרצוץ וכרכ' ה' צבאות בית ישראל מחולול על יורייהם ומוי יודע עד היכן ייעש הרבך, עד כמה מפל ה חוב עלי' מצל האהבה לציוון החמלה והחרחטנו עלי', שלא גנרייל ערד המורה עלי' לספטות חז' חרון אף ה' להאריך ימי חרבנה חז' ע' חטאיהם ופשעים חדשם הפרושים לפניו חז' ע' רשות כי מינה ובזה באו לשירות מהללי כרמים והשעלים המטפחים מחללי כרמים, בפרט כי מינה ובזה באו לשירות בה נרנא, בקדромות באו לה בחוטבי עצים להחריבה מחדש ולהאריך ימי חרבנה, וכל חטם מכרותיהם כי כל כל זיון בחמתם ובגנול, כי מה להם מאבניות שבשיטם] הוא מה שטעשאים על גלמים נם זיון בחמתם ובגנול, כי מה לה ולציוון עיר קדשו או לארצו הקדושה בכלל, ההלל והשבה שללה שהשם ב' ה' כללה עם האבות הקדושים ושמוניה עלי' בפרשות, הלא הם ברשעםם כופרים בהשכח העלונה בולה (באמրם לא ממעל אך בס בעורם ואם אין אני לי כורמה דברים טמאים המטמאים במגע ובמשא), ומרתחים בתבלית הריחוק מדורבי אבותינו אברם יצחק ויעקב שהיו בראשונים שפרנסמו כבוד מלכוו ית' ותשורייש אמונה אלהי עולם ה' וכי ממן הכל, ובט בעורתיו אין כל מאותה [וכן אמר הכתוב תהלים פר אהה ירך נים דרשת כי לא בחדרים ירש ארץ וורעם לא הושעה למ' כי ימינך וזרעך ואור פניך כי רציהם, בר' צרע ננכח בשתק נסום קמיט' וג'] וקיימו כל התורה בולה עד שלא נתנה לך השגוה ברוחך' ואפ' הששבע' פ' וגם שמרו שבת דשבת וקיימו הלכות עירובי החותין [טב], והם מחלים את השבת במלאות דאוריתא איסטרוי כרת ומקלה, ומה שיכוות להם לאבותינו הקדושים ולארצית הקדושה, ולמה לכם להטעות עצמכם ונגבי נגבי לכם, הלא יודעם כי שונאי קדושה מהה מעולים עד היום הזה (כי הקדשה הוא כה הגינער לראות הנוף ותוועבורוי הקשורה בהם הכלב) ושנאנא קדושת הארץ וקדושת ציון בכלל, ועוד עתה לא יצאה שנארם לציוון מכח אל הפעול ועכשו' יצאה לפועל במרה נפרה, אבל אנחנו המתאימים בהשחטו ית', בכל הפריטים, ודרכי אבותינו אברם יצחק ויעקב חביבים לנו ותקועים ומושריש במושוש לבניינו, ז' גליהם אנט מוכנים בכל עת ובכל רגע למסור נטף דמיון האחרון, יוחביבת הארץ ומי בראש ציון המצויות נטועה ושתוללה בעמקי לבביטה, אנן רחימי ציון אנן, איך לא נעהיר להום ולהטול ולרחם עליו, לכח' פ' לחוק עצימיט לבל' להוויה מסיע' ידי עברי עכירה, הם החוטבי עזים הבאים עלי' לכהת יערה :

(*) **לבן** שמעו רודפי צורק דורשי ה', אל תלכו בדרכך ארם, מז' ערי נגלcum מנטיבתם, ואם כי עתה בדור האחרון הקרובים לאור היום, עונתינו הפו

ה ג' ה'

[טב] **בדכתיב** (נחלתיך כו ס' עקב וגו' יוסטמור מטמלווי, טפי תלות, טפי תלות, טפכט' וטפנ' פ' וטפ' ס' כלכום טוויוני מהמעין (מ"ל סס טפי סל וענ' טפי סלטב' פ' נד סובול צויר ח' ב' ס' מה לך ס' לו נג' עירוני מהמעין) וטיעקב הטע' פ' גמוג (טס נג') וח' ומן מה פסי טיער, ולדטן לדקען מהמעין טלה מליכ טכטאל יעקב הפו ספניא קודס טיען, (מ"ל ס' ס' עטן) :

ראשית דבר יראת אלוהים

ז' 83

הטו אלה כי גבורי עליינו הזרות הלחץ והרתק העניות והשללות, אין לנו להרערען כי אם על עצמינו, מידיט היה זה ואות לנו כי חטאנו לא, כמשה"ב (ירט"י ל' יב) כי כה אמר ה' וגוי מה הווק על שברך אנטיש מבאובך, על רוב ענק עצמו חטאנה, עשותי אלה לך, ובחביב (ישע'י מב כד) מי נון למסחה יעקב ויישראל לבוזם הלא ה' זו חטאנו לו, ומשפטינו ה' אמרת זדקנו ייחורי, لكن לא נבעט במשפטינו המזדקנים, נקבעם עלייט באהבה, והוא רוחם ייכר עון ולא ישחת יושב ורhomme במישאה"ב (טיכה : ט) ועף ה' אישא כי חטאנו לו, עד אשר ייריב רבי ועשה ט צפתי, יוציאנו לאור, אראה בזדקרנו, בטחו נואלו מעלים ה' צבאות, הוחילו לו ולישועתו, ואל ישיאו ארכם המ"ז וסיעתו בדבריו שקר ומרמה למען חש בר' אלחי ישראל, רק ה' לבדו הוא יNealנו, אלו נשבוך לבכנו, וכן סדרו לנו וicotינו, כל דין בני שבוי "בכסא" מתרפין ועניך ישראל "ברחות ותחנני", ממנה נshall עדר, מאתו נבקש כי יטה לב המלכים שוריהם ויזעיצים לטוב לט בארצות פעורנו עד ירא ה' בעני עמו ורוחם עליינו לקבצנו ולנהלנו בדורע עוז ימן הפארתו כימי צאתינו מארץ מצרים, ולהשיבו אל המנוחה והנהלה בעיר אשר ה' שמה בארץ צבי לכל הארץ :

ובלב נשבר ונרכח ובכענים מלאות דמע על שבר בת עטנו ועל הפרציות שנפרצו, והגנו פרוש כפי אל ה' אלחי ישראל בתרחינה ובתפללה, התה נא לבטן ולב כל עמק ישראל ורע אברם יצחק ויעקב, לשוב לפניו באמת ובלב המים, להאהבה את שמך וליראה אחרך כל הימים, ולשמור מצוותך תורתך וחקנך כפי ביאור וקבלה רבתינו ז"ל ובול טשי אי דגל התורה הכתובה והמסורה, להווות כל מהשבותנו ומעשינו הימים עמק, ואתה ממעון קרשך מן השמים הפשט יד והקבליך ברוחמים וברצין, כי אין הבתוות, והזוכר לנו ולכל רוע אברם יצחק ויעקב וכות אבות ואמות וסמות כל עמק ישראל שקדשו ומקדשים תמיד את שמן הנכבד והווערא, ובכל הזרות והחצקיות איש אש רובץ ומה שמאו, בכ"ז שפרק לא שבתען, נא אל תשבחנו להחיב לנו באחריותך, שפרק מעלים עבר על פשע כי לא החפוץ במוות המת כי אם בשובו מדרכו וחייה, התה נא חסידיך עליינו להסור מਆתו רוע הלב ולעבך שם אחר ליזיר כח מלוכך עליינו להיווק עליון נורא מלך המלכים אלחי ישראל, ויאמך כל איש נשמה באפו ה' אלחי ישראל מלך וממלכו בכל משלחה, הכנם ארינו לפנים משותה הדין, והשפיע עלייט ועל כל רוע אברם יצחק ויעקב שפע ברכה והצלחה באשר ווישר ממוקור העליון, מקור אשר לא יכובו מימי, מקור מים חיים נבעים מברכה העליונה להשביע נפשות רעבים וצמאים בזהירות ולא באיסור בנחת ולא באצער, יעבור עמים ושתחו לך לאומים (אוות אשר לאום יבקש) ויפתח העינים לדעת טוב ורע מה לרחק ומה לקרב, והעשה שלם במרומי הום ישפות שפעת שלם עליינו ועל כל ישראל; ואת רפלת עבר לעברי ה', הכותב ברמען, המיצר בצתה עמו ומזכה לענימים מעדוד, בכל מודה שהוא מודד, מהצעב ומרחם, וזה במחרה יرحم .

דברי המדבר בשם גדויל ישראל

טייחתי יומם ג' בו אלול תרט"א לפ"ק ווא מה' י' מ' וצ' עט' עג' א' ג' עט' עג' א' ג' עט' עג' א' ג'

הערת הבוחר הצעיר

אמר הבוחר הצעיר: אורה ה' וכל לבב שכני להגיא עד הלהט, והנני רואה כבר את "דעת הרובנים" בשלמותו, וום לנכונותה של "מליצנו" החיטב וצפירני המטיב, שהקדימו פה לעין בקופט לזכך לפפי ח'עג'ל" היוני שלחם מטכתי הירובנים יראי ה', כאשר בן רוכב, דרך כסל למם, לבתיו הבט אל החקוק ב"א אל החקיפה שוך זויא דוא פקר נפשם וככל ישיער, כבל רפואיים גוועפדים שהחזרו, נמיים האחרונים להשליך ביתר שאת על הדזקים, ועל כל קוני עמו בית ישראל, על הרותנו ועל משיחנו גנו אלו, ה' צבאות שמוי יה', גם הצענות המוניה והמאסיה שליהם זאת, לא עזירה כח להפריע את הספר החקיר הלה, ו록 ועיר ש' זער שם נשארו בו שעיאות אחותה, כי סדור האוריות והדרפטן נוואי צריבה צילאה, ורוצה אני לכתה בכל ישר' ל', כי בקרים בספר זה מעצם יביטה את טיעיות הדרופים שנשארו בו ולא יאשmeno כלל.

אולם על ארונות השמבה אהת שנסממה בפניהם הטperf, הנני רואה לי חוכה להעיר את הקוראים, והוא: בהתחלה בעמוד כ"ז, שורה נ' ממתה למעלה ברוב: "כ' בעת התעטס נס צין על בירת הקונגרס עמדו שס התאנפים בליל שבת קדר ואיש מקטרתו בידיו וערר העשן עיליה..." ובאמת לא כך הייתה מעשה, הם העלו עשן לא רק בליל שבת כי אם גם ביום השבת, במוספר בארכיו בספר "צין במשפט" צר 85, ומעשה דليل שבת בך דיה: ביום עיש'ק תזיא הר'ח' יימים לפעמי הקונגרס השני, חננו בני בייל חנ-לאומי שלהם, ומבני דלה העיר, שכבר שרתו בירושה עברו בפרק בכל חווית העיר ולפניהם מתקלה נושאי דגלים, וחוי בשעה האחת עשרה בלילה ש"ק, עברו להקת העוברים בסך על פני הקאונן (בית הקונגרס, שאלי נאספו, ולו ררובנים הארץים, מכטע כל הבאים אל הקונגרס והערציז מלשם, ומקס נדרו נשים בראשם) התנפה מעל המעהקה אהת "מבנות ציון" את מטפחתה מול העוברים מתחה, והציינים והציוניות הריוו: "תחי ארין השוויז'ן! היורד באיל!" ויונס העוברים מתחה בגרון נחר: "האן דער יודען!"... בעת ההיא נפחה בכל הציונים שעשי אורה ונדרה להשויזארם ופתאום מעל המעהקה שעלי ה' הלוי לטמי הגברים הרוגלים עם המניין דור האירן זיקי צבע ולפידי אש (פייערווערך) לבבור בני העיר!"...

המעשה הזה, המוספר גם בטורף האיוני, דתרקיי "המליען" שנה ל'ח' נמרץ 1857, ולბידיל, בספר "צין במשפט" להרב מפאלאויאו עורך ומוציא לאור, "הפלם" צד 84, ובספר "וונטה כי צדקה" צד 26 (ושם מוספר כי הדר' הערציז בנאוו לפתיחה הקונגרס בדברו על ארונות המעשה הזה הורייע: כי עני רבוט מתנו לנו דט עותה חמות מORTH מORTH הראב הרטפערות הנפש... ובאמת אני מבין מאוי קט'ל חמות? פשיטה שחמתה הו, אחריו שוחחו באש נרגען אשר בוקי הצעע של הציונות...)

מכוחו לעתב וזרות וזריות הציונים בקונגרס השני הי' 374 מלבד אורחים רבים שהיו שם, ומהם יותר ממחזה אכ'לו טר פות [וונטה כי צדקי צד 27], וכן בקונגרס השלישי עשה הקונגרס משתה לכל ספרי העתונים שבמעט כלם היו יהודים בבייה המפני של א"י וכולם אכ'לו ושוו שם על החשבון בכף השקדים שנובים מבוי דלה העם לשם מצה' ישיב ארין ישראל [הפלם שני ואשנה חוב' ג'], וכן בקונגרס החמישי עשו הציונים העזיריים משתה בביתו "צום-שטארכען" שבעלוי הנזח א"י, ומה לנו עיר?

ה' ישרטו מהם מהטומם ומהם, משקליהם אקצייתיהם ומכל מובותיהם...

הבחור הצעיר

דעת הרבניים

דברי הרב הגאון המחבר ס' חותמת יהושע שליט"א אבד"ק זאריך.

בעיה

הנה נשלח לורי היבור הנקוב בשם "אור לישרים" אשר נקבעו ונאו בו דברי גודלי שלומי ישראל, וזרקי דורינו אשר אמרו עם הספר, נגד החבורה החדרשה, הם "הצינונים ולאומים" אשר נטרפו בישראל, ושמה הביאו ארישה שפה מיסדי החבורה הגדיל, אשר דברו במו פיהם והראו בעצם את מחשבתם, ותוכן כונרם ורעוינו עשויונורם בזה אשר הילו לעשות כאשר נקבע בתורה ש"פ רשות מה הוא (הינו מה שהוא) אומר כי כך הוא בטבעם שיאמרו מחשבותם הערים, והוא טובча נדולת לט, כדי לירע להתרחק מהם, והנה כאשר עברנו בין בתרי אמרותם וקראותי בתוכו וראיתי את מחשבתם הרעה אשר חשבו לעשות ואשר דברו קשות נגד דת תורהינו הקדושה ונגד משיחינו כאשר נתתיק לפמן בבריהם, חשבו עינית ולכית נטם בקרבנו, כי נחותה כוותא בישראל, עד שתמהותינו ונשותמותינו, מודיעו קראו שםו, אור לישרים", הלא הוושך הוא ולא אור, כי תבינה עני הרואות בו, אמנס עברי וראותו כי הטבו את אשר דברו, והיטיב קראו לו אור, כי מהוחש הזה הצמח אור לישרים, כי הנה אתה בפרק דרכיו אליעזר וזה לשוט, כתיב וכור את יום השבת לקדשו וכברב וכור את אשר עשה לך עמלך, כי ציד תקימו שני המקראות הללו, אלא והם, זה כוס של קנדיטין וזה כוס של חומץ, ונראה בכיוורו הוא בשנקרים לפרש מאמר המדרש רבבה החמי" (בראשית פ' ב') וזה לשוט והארץ הווה תהו וবחו, זו מעשין של רשעים ואמר אלקים יהי אור זו מעשין של צדוקים, אבל אני יודע באיה מדם חfine, אם במעשה אלה, ואם במעשה אלו, כיון ובכתב וירא אלקים את האור כי טוב הוא במעשהן של צדוקים חfine, והמודרש הזה קשה להבין, וכי מה ה"א שהקב"ה יחפוץ במעשה רשעים. רק נראה לדינה עבדות ה' נצל ללמדן הצעיקים הדורך לשוט ולעבור לפני ה', אבל גם נצל ללמד ולהשכיל נ"ב לשומר מן החטא ומגע בקצתו במעשה רשעים, כשהנאה עד היכן מגע עזם רשעם, ואת אשר עוט וקללו, ובוראי וה לא בפעם אהת ובהעלם אחר, רק התחלל לנטוות מדרבי ה' ומבעורתו מעת מעת, ולפזרן גדרי התרוהesipsiyo אשר גרו חבו"ל, ומזה הלנו אהורותין וורה ווורה, ותחרקו מעל מצות ה' ומעבודתו ופרקן על מעל צוארים, וילט אחר ההבל ויהבל, מוה לימדו חרדים לרבר ה' הייך לשומר עצם, ולהתחזק בנפשם שלא יסירו מדרך היישר אף"י זו כל שהוא כדי שלא ילט, ובזה יבואר הכתוב שכחוב בעמלך ואתה עף ווגע ולא ירא אלקים, שכארה הלא עמלך אשר ה"י מס"א ר"ל ורשערו נדלה עד למעלה, ועתה התורה מספרת גנוו שלא ה"י ירא אלקים, הלא הוא גרשע מירושע העבר, רק התורה מלמדת לנו לידע מאין בא לו וזה שיתעーズ ברשען

ברשותו כל כך, הלא זה הדבר. הוא רק מוחמת שלא هي ירא אלקים מתחילתו, ומה הילך חשבים ואין נוגה לו, ונתנו רול כרשו עדר שהי' לעמלק, ואתה הראות לדעת מה נטם לו, لكن השמר לך פן יוי' דבר עם לבך לסוד אפ' בפטיעה קטנה מדרכי הזרה ונדרי', ואנחנו קבטו ונתנו וור ובשם ד' אלקינו נוביר, אבל מן הצדיקים נלמוד הוריך הראך לעבד את הבורא ב"ה ולשمر מצוותי, וזה כוונת הפרקי ר' אליעזר כי ה' דרכם לשאות חומץ' לנגור חשק לאביבלה, כדרא' בש"ס (פס' שבת) כאן קודם טיבול וכו', נמצא שהחומרין הוא רך לתועלת לאביבלה, ולא שת' עצמויות כי החומרין בעצמוイト טוב כ'ב', אבל הטע של קדריטין, הוא בעצמו טוב, כי היא יין מעורב בשניים, וזה ששאל היראך יתקומו שני המקראות, ר'ל מה נלמד מהם, להה פירש זה כוס של חומץ', ר'ל כי מעמלק נלמוד לשמר מן החטא ומונ羞 בקצתו ה'היא רך תועלת להגצל מן החטא, וזה דומה ממש לכוס של חומץ' שראו ג' רך לתועלת לנגר התאות אביבה כמו שאמרנו, אבל שבת זה בעצמו היא רך ה' וממן למד להשליל להטיב ולעכדו, וזה דומה ממש לכוס של קדריטין שהוא בעצמו טוב, וזה כוונת המדרש שהחלהט והינו כיוון שיש מעשה צדיקים ומעשה רשעים באיה מהם חפש הקב"ה שלמדו מטמו עבורה, כיוון שם טרשעים יש ללמד להוטיב, להה מתרץ כי יותר טוב הוא למד מן מעשה צדיקים, כי זה עצם טוב ונלמוד עבדות ה', וכן נס ערה כישרואין כמה גדרו כמחשברם ואתה אשר עשית, מוה נבון ונרע לששור מן הנגרדים ושייניס הנורומים החטא, ובזה יקיים בני הכתוב וזה בחושך אדור לישרים, ירצה כי מטרך החושך הזה אישר אותו רואין יצמח לנו או רשות מדם ומהמונם, ולא להחכר עמרם חיללה וחיליה, וכן נס אנכי הנסי להעריך דבריהם על הסדר שנעתק בהספר הג' לולחרואם עין בעין כפירותם בתה"ק ובואה אבוא על סדר דבריהם, להראותם רוח וдуונות לעיניים, ויסבר פי דבורי שקר, בראשית אשר ראותי כי הלאומיים והציונים הלויכו בדרך אשר הילך בו רכם בעל השחר, אשר פער פיו נגר אדרניין דור מלך ישראל, וכיה פער פיו (כי לא הבין אל רוח התורה), ועתה נכח כי לא הפללו ג' הפליטים אשר עשו מתרפלים בכל ים, כמו שאנו אמורים בברכת ברך שאמר "ובשרו דור עברך נרהלך וכו'" וכף כי דומרה, ובשמי' וכסא הור עבדך וכו' ובברכת את צמח דור, ובכן מוכחה לעין כי לא הפללו כל הפליטים, ורק כבב אחר בברחים קיים בעזים, רשות יואה וכעט, שינוי יחרוק ונמס, ומה שהרך שינוי על דור המלך ע"ה, יعن אשר קיללים ברוח קדשו ואמר יכרת ד' כל שפטו חקלות, לשון: נדרת גדולות וכו' שפטת אתנו מי אדור לנו, ואיתא במדרש (דברים פ' ו') כי זה קאי על הקב"ה, והכוונה שהוא כופר בעיקר ואיתא במדרש (שמות) היום אשר לא ידע את יוסף למחר הוא עיד לומר לא יודיע את ר' עב"ל, והודיעתו בוה המדרש ולמדנו מופר השבל בכוונתו אשר מי שהריחול לדבר ולהעיו מצח נגר הדzik, סופו שכoper בעיקר, גם על שלמה המע"ה פער פיו (כ' ה'ה ררע בניין דוד, שר מכל מזות התורה כי') מה שערך שינוי על שלמה המע"ה, יعن כי שלמה המע"ה חיק דברי אביו בהקלים שאמור הפסוק יברת ה' כל שפטי חקלות וכו' והוא דבר במשמעותו והמשיל המוניים והאפיקוריסטים לאשה זונה החומי' וסורת והחויר כמה צריכין לחתורק מהם ולמנעו מנתיבותם, גם על רגנא הקירוש רביעי עקיבא אמר (כ' ה' למד ז肯 ודעטו מבולבלת וכו') ומה שערך שינוי ופער פיו על רגנא רביעי עקיבא יعن כי אותה בש"ס ובמדרשת א"ר עקיבא לא ה' העיים כרא

כום שניהן בו שור השירים לישראל על הכתובים קדוש ושור השירים אשר לשלמה קדוש קדשים, גם אורה בש"ס (עירובין כ"א ע"ב) ברבי עקיבא שה' חכש בבית האסורים ע"פ שלא כי לו מים למותה לא כי טעם כלום עד שנטל ידו כי אמר מוטב אמרית מיתה עצמי ולא אעבור על דברי חבריו (דרינו מה שאמרו כל העobar על דברי חכמים חייב מיתה), ואח"ב מביא שם המשם אמר ר' יהודה אמר שמואל בשעה שתיקון שלמה נתגי' ועירובין יצחה בת קל ואמרה וכו', ע' המאמרים הללו נחרקו שניינו כי הוא פער פיו על השלמה המלך והתנא רבי עקיבא מה שאמר על שה"ש אשר לשלהמה וגם מה שמכיר עצמו למותה עברו נתגי' שיקון שלמה המלך, יחרקו כל הרשעים וימוטו כאשר תלמידיו חרקו שנייהם באשר נהיה דבוריים. גם ננד' הרמב"ם ורביבו בית יוסף ורמב"א פער פיו בלעגה, יعن' הרמב"ם (פ' ג' מהלכות ממරם) הביא הפסוק הילכה מהש"ס על הפערוי פדים כמו זה הבעל השחר, ואשר הררי ננד' רבינו ב"י והרמ"א אשלי רבבי אשר הם סיירו לט' הארבעה שלחן ערוך לבאר לנו כל דיני התורה אשר נמצאים בש"ס, אשר נבל' מהלמדו מקרא וממשנה גם בכאן קיומ בעצמו הפסוק הנ"ל שניינו יחרוק ונמנס, כי אורה בש"ס כל הסדרונות מהנהרין ומperfaria וטperfaria והוספהא בולחו אליכא דרבנן עקיבא, וזה פער פיו ננד' התנא רבי עקיבא, לכן פער פיו ננד' דאורגעה ש"ע אשר מהש"ס, ועל' יובען בן נבט (אמר שה' איש טהור לב, מאמ' בთועות שלמה ורכביו) הלא מבואר במילים (א' י"ד בפ' ק ז') וכי אמרו לירבעם וכו', ושם בפסוק ט"ת, ותרע' לעשות וכו' ותעשה לך' אקלים אחרים וכו' כי הי' כופר בעיקר, וראו מה כתוב שם בפסוק י"ד, וכןה בקה' שתו' ר' ירבעם וכו', הוויא מזכורותם דשם כי הבעל השחר הי' כופר בנבאים ראשונים, רק בזאת המהרי על האנשים אשר ישם בעית עט' על' הצלב, אשר יתחייבו ויתגע עידוחן על ירבעם בן נבט אשר אני זה כמה אלף שנה, אבל חכ'ו' הקדושים רמו' ואית ברוח קדשם בסמכתה ברכות (פרק כיצד מברכין דף לה' ע"ב) כל הנגהן מן העוז' בלא ברכה חבר הווא לירבעם בן נבט ששהשת את ישראל לאביהן שבשימים, ראיינו מה שחכמינו ו'ל' אמרו ברוח קדשם, גם פער פיו על הא"ר' ורביבו חיים וטאל הקדושים, יعن' כל מגמותו להחטא, והא"ר' דקהוש נילה בקה' שתו' ר' ירבעם להלמידו ותלמידיו לתלמידיהם עד עתה, גם אמר על הקדושים הביעש' ותלמידיו הרבה ממעוריטש הדקוש, והרב ר' מלאי בעל רגניה (בנה משוגען אנשי ערמה) גם בכאן מה שפער פיו ננד' הקהשים האלה, קיומ בעצמו הפסוק הנ"ל, ריש' יראה ובעם שניינו יחרוק ונמנס, כי הוא חיטא ומהחטיא לתלמידיו להיות כופרים בהורה ובמצוות, והביעש' הדקוש הויה או' קדושתו והשפי' לתלמידיו ותלמידיו לתלמידי תלמידיהם ערד' הא' אלפים ורבנות תלמידים אשר מישחים בחוקין ד' ובתורתו ובמצוותיו שבחום לעלם ועד כי הם חיטין, עיטה נראת מה שעניהם אחריו, בירבעם ב"ג שהחטא את דרכם תלמידיו ושם הצעינום ולאונים, מה מהותם כופרים בהורה, ואעריך מהשכבות הרעים אשר הרמה בעצם ניל' מהשכבות בפנים, ומה עאבזוב על דרכיהם, לא לדרכ'ך עמו', כי אמרו בש"ס שלא להסביר להם, כי כ"ש' דפרק' מפי, וכן פ'ק' הרמב"ם ב' פ' ב' מהלכות ע' האפיקורום מישראל איןין בישראל, הם התרים אחר מהשכבות לבם עד שנמצא עוברים על גוף תורה ואומרים שאין בוה' יען, ואסר' לסת' עמו'ן ולהשיב' השבה כלל, שנאבר משל' (ה' ח'), ואל תקבר אל פצח ביהה עכ'ל הרמב"ם

הרמב"ם ז"ל, והנה ואת מרכמו ג' בדגרה ש' רשות מה הוא אומר וכו' ואף אתה הראה את שינוי ואמר לו בעבור זה עשה ד' ל' ולא לו אלו הי' שם לא הי' כלל, ולפי הפשיות הי' ציריך לומר לי ולא לך, וכן אלו היה שם, אכן רמו לטש לא לדבר עמו ולא להשיב לו, רק לוולטו וברר שיתרחק ממען, לאאת כל דבריו רק לאחבי" מאמנים בני מאמנים אשר ירעו כפורהם אשר חיללה להחכר עמהם רק לתרחק מהם כאשר הפסיק במשלי אשר הביא הרמב"ם ואל הקרב אל פתח ביתה, והנה גם אשר מארך דברי נכון כפורהם, אך ההבראה נולשת כפורהם למשמעות ידע אהב"י המתוקים בגורות ד' ובמצוותו לתרחק מהם מרחק רב.

בא אחד מהחברה של הצעונים ולאומנים אשר שלחו להגדר לפני רבים כפי מחברים הרע ועמד על הבימה בפני קול גROL ופער את פיו את דברי עתק האלה בלשון הזה, כעם שם (לא תארחו בתואר רביען) הי' איש מצרי הדור בcephori והב בכדיות יכול להיות נואל ישראל ממצרים, בן יכול להיות גם הירצץ אף כי מתנגד בכל דרכיו לנכרי, לניאול ישראל בימינו.

הנה באלה הדברים אשר פערו את פידם, בזמנים גלו לפניו איך שדים כיפורים בתרזה הקדומה, כי מה שאחננו ירענו ממשה רבינו בציית מצרים ושתקב"ה נתן לט את תורתו ע"י משה רבינו ירענו רק מהתורה הקדומה, והיינו אשר הקב"ה אמר למשה לך ואשליך אל פרעה וכו' וכביסים תורתה"ק ולא נביא עוד בישראל ממשה וננו עד לאל האורות יתופותם אשר שלחו ד' לעישת בארץ מצרים לפרטיה ולכל עבדיו ולכל ארץ, מעתה ראו הייך הם כופרים בתורה"ק אשר נכתב בה שתקב"ה שלח את משה רבינו אל פרעה וכמה פעמים נכתב בתורה"ק אשר הקב"ה הוציא אותנו מצרים, ובנentity הרורה אמר הקב"ה לנו אני כי אלך אשר הוציאתיך מארץ מצרים, ואנחנו אומרים פעמים בכל יום בקיוט ד' עמי עמי אני ד' אלקינו אשר הוציאתיך אחכם מארץ מצרים, והמה כופרים בכל זה, הנה שמצא איש אשר יהי פוער פיו בפני רבים בכפירה בתורה"ק אשר בחר בנו וננתן לט את תורתו ע"י משה רבינו אשר הקב"ה למשה רבינו זו את בני ישראל דבר אל בני ישאל על כל מצוה ומצויה, וזה הנשכח מהם להגיד לפני רבים את כיפורם בתריה"ק ושיהי נם פועל פיו אשר הורצל אשר מתרנג נכרי אשר דמה ביעצם אמורים עליי, הוא יהי' נואל ישראל, ודימו את הירצץ להבדילין קודש ממשה רבינו, והנה בתורה"ק (פרישת בעלהותך) כתוב ותדבר מרים ואחרון ממשה וננו עד מודע לא יראם לדבר בעבדיו במשה, ומעתה מה דברה מרים ממשה לע שפירש מן האשה, וע"ז והנה מרים מצורעת, וכותב בתורה"ק וכור את אשר עשה ד' למרים, ואנו אומרים בכל יום זה הכתוב זכר, והנה דמה אף שכחוב שם מודיע לא יראם לדבר בעבדיו במשה, ומה אינם יראם לדבר ופערו את פיהם לומר על משה רבינו איש מצרי, הקב"ה קראו את משה עבדיו והמה קראים איש מצרי, והיאך אים יראם לדבר כאות על משה רבינו, אך לירוחו לאו דמי מומא מה שעושין וגדר תורתה"ק, כי דמה כופרים בתורה"ק, אך לפחות מהיכן דהמה יודעים ממשה רבינו אשר אומרים עליו שי' נאל, כי בתורה"ק כתיב אשר הקב"ה שלח את משה רבינו, אם לא שהמה יודעים ממכבטי העמים, כי איתא במדרשי אחשורי שאר המן צירר הירושאים המתוקים בתורה"ק (כהלישון ותירוץ שוטט) שלח מכתבים אל כל העמים להשמד ולהרוג כל היהודים אשר אומרים

שבת הימים בפקח הרים, כי ה' לרם איש משה בן ענבר אשר יצא את ישראל ממצרים וכו', מוה המה יודעים כי בוראי עוד נמצאו המבתרים בין העמים אשר העתיק מאו, והמה ג'ב צורדים בנה המתויקם ברורה ובמצוות ד' ולענו עלי' לאות האמת שבחת המן צורר היהודים כאשר עתיק פירט פיהם, עוד העיו פוקר אחד ידבר בפני ריבים בוה הלשון (חוק ה' לא לישראל טמים יטימה כי אם יבנה איש בוה ישאר חלק אחד מרכבתו או מן הספון והבקה מלוי ימשחו בסיד ובנור למן עשת זכר לחורבן, וכי יקדש איש אשה כרה משה וישראל), שוברים תחת החופה צלחות של וכוכית למן זכר לחורבן, בכל ים וו' יאמר העברי אני מאמין באמונה שלימה בבייאת המשיח, אלה הם מועצינו והחכלותו של עם ישראל להשיקת המיטה רוחו ועצבונו על המלאתו וצורתו, ובנה גדרה הקוטה וחזקה אמונתו עד שלא נמנא עוד דריש לנחזין לעשת דביה מה להתשעה, ולין אך לשוא, למורת ולא תעלת נחשוב להטיף מופיטין לפני החסידים האדרוקים מחזקי נשותו, כי מלבד שלא ישבו אלינו, עוד יקמו לסקלינו ולונטו ארנו באבניהם, אבל ארבים אחוי הצעריים שכבר מעולם מצוף דבש ההשכלה, אתכם הנני שאל, עד מתי האמיטי בהבל? הלא ראים כי שנים למאות וגם לאלפים כבר עברו וחלו ומשיח בן דוד עוד לא בא, אף כי בכל ים אתה אומר אמי אני מאמין, לבן אל התכו לו עוד, אם הדתותה ומין כבוד בוה ולא בא, את היא שלא יבוא לעלים, ורק בנו עוזרנו, כלומר אנחנו מצדינו היינו מוחיבים להשתדר בכל אשר נבל להביא תשועה לעם ישראל, אולם יען שאין כל אחד מאות טמוש לבוא להזיכר לפני מלך ושרים להוכחה זדקותינו ולהראות נלי כי גם לנו הזדקה לדרש מלוכה מיוחדת, לבן זאת היא עצמי לבלכם באחר כי תשמו עלייכם לאשם מנהיגים את האדרונים מאקס נארדא והויל, והאמינו בכם כאשר האמיטי בני ישראל לפנים בה' ובמשה עבדו, ואו רק אז אם תהוו נאמנים לום בכל נפשכם ובכל מادرם יבו לציון גואל).

גהה בראשית דבריו פער פיו ושחק על מנוגג ישראל הקורושים לעשות זכר לחורבן בכל שכחה אשר ייעשו, הלא היא מסקן בתהלים (קל'ז) אם לא אוביימי אם לא עלה את ירושלים על ראש שכחתו ותפירות להוכיו חרבה, ומכל דברי הפוך זה נראה שאיתם מרבלים בשום פעם הפלות שמנה עשרה וכסא דור עבדך מהרה להוכה המכין, את צמה רוד עבדך מהרה הצעית וכו', וראי נא ההשכלה שלחם שכפרים בrho'ק' ובנבאים, בפרש נצבים כתוב והשבות אל לבך בכל הנויים אשר הריחך ד' אלקיך שם ושבת עד ד' אלקיך ושבעת בקהל כל אשר אנכי מצוך הימים, (הייט' זו התורה והמצוות) ושב ד' אלקיך את שבותך ורחמיך ושב וקבץ מכל העמים, ובנבאים כתוב ויצא חומר מגען יש, והמ אומרים כי מאם נארדא והויל הנה יקבעו נדחוינו ויביאן אותנו לארצט,

עוד אמר אחד מטיפפים בפני רבים בהרונה אחרת, הלא ירעם אתי כי חתפין ומה לנו אך לאות כי בחוק יד החיצאות ד' מצרים ובנרו הכת לבקש נרחיט טארבע בונפות הארץ ולהליכנו קוממיות לארצית שוה כמה תכטוף נפשיט וنم תכלת עינינו לבוא בשעריו להחן עפרה ולנסך אבני' וכן אם נושאים אתחט חיטם על לביט האות הוות (ברבו הדברים האלה הראה באצבע על השועטאן העשי ממתכת שמעבר מהו כהוב עליי) "אם אשכחך ירושלים השכח ימני" ומעבר החשני בתוכים וחוקקים הדרבי" האלה "ראשון לציון הנה גוט" און מן הזרק ערד לשום אורה אחר על ידיו וטמטפה בין עיניי רק וה האות אשר עינינו רואות היום, והאיש אשר יאמיר לנצח חוכמו אל היהדות עם התפלין מבלי שהי נס "ציוני" יהודתו אינה שווה מאומה והרי הוא בטובל ושרץ בירוי, אבן לעומת זה נבל להחליט כי מי שהנהנו ציוני" אף אם מעולם לא התקשת בחבשת הוות "חתפין" ושם ה' — לפי דרשת חז'ל שאמרו אלו התפלין שבראש לא יקרה עליי, יהורי גמור הנحو לכל פרטיו ודקוקיו, ועל אונשים גמורו נשבר וניחל שרכו בקרבונו להגדר מחנות צבאותינו כי או יכלט ל��ות ליטם טובים מלאה ועד מחרה נכוו אל המנוחה ואל הנחה.

הנה המטיף הוות נילח כאן בזורת אתי הבגנו בטה"ק, הנה כתיב בהוראה פרשת בא והי' לך לאות על ייך ולבורון בין עיניך למען התי' תורה ה' בפרק כי ביד חוכה החיזיאך ה' מצרים, והיינו שע"י הנחת התפלין משענברים מהשכבות היעבודת ה' ותורתם כמו שאנו אומרים קודם הנחת התפלין וצונו להניח על היר ליבורון ורועל הגטוי' ושוחא כנدر הלב לשענבר בוה התאות ומהשבות לבט' לעבדו הירברךשמו, ועל הראש גנד המוח שוגשמה שבמוהו עם שאר חוש' וכחוותי כולם ייחי' משענברים לעבדתו הירברךשמו, וע"י הנחת התפלין התי' תורה ה' בפינו, ומזהן וכינו למעללה גוזלה כו', אשר תורה ה' התי' בפיו כי בחוק יד החיציאך וגוי' כראיה במדרש תהילים וויזיא אתם מכור הברול בשם שהובבי פושט ידו ונטל הווהט מן הכרו, כך החיזיא הקב"ה את ישראל מצרים, הרי מפורש במדרש שהגלוות מצרים צירף אותו כמו כור הברול המצירף את הוהב, וזה היהת הנטחת הש"ת בבריות בין הבתרים על מה שאמר אברם אבינו עליו השלום כמה ארע כי אירשנה, והויה תשוכת הש"ת כי נר ירי' וזרע וני' ועבדום ועת אורים, היהת שהגלוות מצרים יוכך אותה עד שנהי' דאוין ומוכשרית לקבל תורה ה', וע"י קבלת תורה ה' נוכה לירושת ארץ הקירוש, ובש"ס ר' דף י"ז אמרו, פשעי ישראל בנפנ', א"ר קרפתא דלא מנה התפלין, והיינו מי שאית מיהת התפלין הוא פישע בטופו, כי התאות ומהשבות לבו אים משענברם לעבירות הברוא ב"ה רק משענברם להאות עוה"ז ולמעשים רעים, ראייט בטה"ק כתיב אשר ע"י הנחת התפלין אנחנו וכוכין להוות ה' בפיו וכוכי לירע מה שבתוב בהגרה של פסק בוגר ארכעה בנים דברת תורה היינו כי נם כפרת הובורי' נרטמים בטה"ק כי כל דברי תורה קיטריקון מכלן הן אתה שומע לאו, לאות מי שאיתו מניח התפלין כפרות תורה"ק בפיים.

עוד בא מטיף אחד והיעו לדבר בפני רבים בוה"לachi, היו יטם שהי' מאמנים כי רק היהודים המטונפים והסרווחים המעלים צחנה ובאה על יר' התשאלאינטן שאוכלים בכל שבת בהאות רבת ווירה, רק מה קומו של עטיט וריך

ורק בוכותם ובὔboros נברא העולם, גם הוקרטו גם בכדי ואחרם עד כי פחרטו פן יצערו ויתמו מארתו ואו הנגע והרם כל הארץ שלידיהם היה נשענת, אך עתה נוכחתי לדעת כי לא יהודים אמרתיהם מהה, אך יהיו בעובי ישראל לבושה ולכללה לנו לנו לפני העמים אשר לבערבים ישאו אוthon ורक על ידם הנשׁוּס כלם על הנגינות, لكن ההבוננו אחוי בעוד מועד התරחקו מהם ככל אשר תוכל וכל אחד מכם ישחרל לבער מקרבו המרות הדורות שנטשו בכם אלה האנאטיקט הבוערים בעם, רחציו החויכי מן הצואה והחלאה ששפכו עליהם, והתרים נקייט מופרש היהודות לפני מושגיהם המתה, הנז ירכם לאחיכם החדרשים מאקס נארדא והירץ שות עתה מקור התקרבו אליו ולכם בווער באש אהבתה קרש לאָרֶץ ישראל, רק יהודים כאלו יתכן לבנות בשם יהורי, אבל לא את אלה בעלי זון ופהה שלא ילכו ד' אמות בלבד נטילת ידים בקוטם מטשכטם, ועתה יקייטו בשבה העשרה השלישית יאחרו בנפש ויספרו סיפורו מעשייתם מצדיקים שונים. אבל רק כוה תלי וועמד כל אוושר עט, עוד השעם הנני אומר לכם אחים! חדרל מבוא בין אנשים רעים וחטאיהם באלה, ששונאי ציון המתה, ובחרו לכם לאוהבים ורעם את "הצינום" שדרעת המקומות (מי בא בצד ה' יודע אתה עד שנלה רוזה נט להמתיף?) ודרעת הבריות נחתה מהם.

עור הניג מטיף אחד מטטיפים, או חילילה הי' לאיש טישראל להטיק את החנור בשבה להכין צרכי אוכל נפש להחמס את הרים והטליאר, יצאתו לפועלן ולעכורה או לפיהו חנוטו ומובללו בימי הישבת, אבל כתע נשתחנו העיתם הכהות הולכים ומתחמעטים, חלשים אנחנו נשים, רגילים אנחנו לשותה מי חמים בכל יום ויום ואם יעבור יום אחר ולא נשחה נתמעש חלבטו ודרכנו קוברנו איןנה מעכלה טמוני התנור מאחמול, בעת כואת הכל טהור לנו ביום השבה.

ועתה ראו נא איך המתה חורקים שנייהם ופערו פירם על שטירת שבת קדוש אשר אנחנו שמחות בשירות ותשבחות להקב"ה אשר ובינו למנה טובה כדאיתא בש"ס ביצה דף ט"ז אמר לו הקב"ה למשה משה מהנה טובה יש לי בביה גנו ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל לך והודיעו אותן, וגם בתה"ק כתיב ושמרו בני ישראל את השבת וגנו' בינו ובין בין הקב"ה ובינו אשר ובל' וזה לזה אשר הקב"ה אמר אשר השבת קדוש הוא אותו בין הקב"ה ובינו ונם בפרשת ואותהן אחר טענות שבת כתיב וכורת כי עבר הייתה בארץ מצרים ויוציאך וגנו' והיינו מהיכן וכו'ינו למצוות שמירת ש'ק שהיא שרביינו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, בשכיב שעויתן בגלות מצרים ונצרכנו עיר אשר ובינו לכל זה, כראיה באמרך הבatoi לעיל, גם ראיינו בעינינו מהיכן באו הפקידים האלה להיות כופרים בשמירת שבת קדוש, כי איתא בש"ס ערובין דף צ' ר"ע אמר יכול יניח אדם תפילין בשבתו ימים טובים הלמוד לומר כי יצאו אלו שנ' עטן אותן, הריך שבת קדוש הוא ג'ב' אותן כמו תפילין, כמו שאמרו חכ'ל אמרה שבת לפניה הקב"ה כלום נתה בן זוג ול' לא נתה, אמר הקב"ה נכתת ישראל יה' בן זונך, והיינו שכל משפייע ומתקבל בהצטרוף יחד נקרים זוג, והנה כל ים מששת ימי המשעה הוא משפייע, יין כי עושין בו כל המלאכות וכל העשויות המיצרכות לקיום העולם עי' מקרי יש לו בן זוג, וזאת הוויה מענה שבת קדוש, בין שהוא יומ מנוחה ואספור בעשיית מלאכה, ומה יה' בן זוג שוכל להחשיע ט' והשגב

והשׁב השׁית כנמ"י והי' בן זונך, היינו ששבת קדוש משיפוי קדושה לבני ישראל כמו שבחול התפלין משיפוי קדושה לבני ישראל, בשבת קדוש ובו"ט יש מעלה זו להוּם הקדוש בעצמו להשפיע קדושה, והופוך הכהר שאנו מניה הפלין במו בן אינו משמר השבת קדוש, כי פערו פירם על האותות הקדושים שכל איש ישראל צריך לאותות האלה כרכבת בתוכה^ק, הכהרים האלו אינם בכלל (רכבת) בין ובין בני ישראל את דוא לעולם, הנה ! וה פער פיו בפני ריבים ואומר לאחיז הגערים שරחו מהשומר תורה וממצוות רך יתע ידיהן לאחים החדש (אשר הפער פיו הנה אמר בעצמו עליהם שמרנהגים נכררים) אבל לא עם אשר אינם חולcin ד' אמות בלי נטילת ידיים בקוםם ממשבכם, ומספרים ספורי מעשיות מהצדיקים, הנה המה שחקו ולענו עלייט בוּה אכל אנחן ברוך השם ב"ה אשר עלייט ועל הכהרים האלו נאמר הכהר במשלי מצאף לבכוף ונור ליהב ואיש לפ' מהללו, והיינו כמו שבוחינת והב נרע ע"י הכהר כמו כן אם נרצה לידע על איש מה הוא נדע לפ' מהללו, איזה אנשים הוא מהל ומשבח אם יספר ומשבח צדיקים נרע שהוא אהוב עבדות הכרוא בתורה ובמצוות, והנה אנחנו מספרים ומהללים המתיד מעשה הצדיקים למען אשר גם אנחנו נעשה במעשייהם הטוביים, אכן מי שוחיליה וחלילה מהל ומשבח אנשי עזבי התורה ומצוות, וצועק עד להחכר עמהם נבין ונדע מה הוא, אך המה אמרים בעצם מה המה, חותאים ורוצחים להחטייא גם רבנים שירחקו מעל שמרי התורה ומצוות ולהתחבר עם עזבי התורה, ואמר להם יען טעמו מההשכלה, הנה ! ואת הוא ההשכלה שלהם לנוט אחריו עזבי התורה ומצוות ולהאמין בהם, אבל אנחנו ברוך השם ב"ה שבלטו שבמושיעים חזרם להורה למוצא ונכח לקיים בראין הכרוא ואוי ובא לציין גואל ע"י משיחנו וחדר מוגע יש' כאשר הבטיח לנו הקב"ה.

הה ! הסכל הוה הסכל להניד בפני ריבים אשר אנחנו שמרי השבת והتورה והמצות המה שניאי ציון אשר פער פיו להצעירים אשר טענו השכלה שיתרחקו מארץ רק להתחבר עם המהנחים נכררים כי לבם בוער באහבת ארץ ישראל, הנה ! לפער בפיהם טפשות כוה הלא כל מה אנחנו ירענו אשר ארץ ישראל שיך לנו היא מהתורת^ק אשר הקב"ה הבטיח לאבותינו לחתת לרעם ארץ ישראל וכמה פעמים כתיב בהורה אישר אם נשמר לישית את כל מצות ה' ובארם וירושם את הארץ, ובפרשת בחוקתי ובפרשת תבא הודיע לנו התורה אשר באם לא נשמר לעשויות ולקיים התורה ומצוות יגלה אוונה הקב"ה מארץ ישראל ונהי' בnalota אשר אנחנו הום, ובתורה ובנבאים כתיב אשר באם נשמר תורה ישיב ה' את שבתינו לארץ הקדושה ע"י משה זדקינו כאשר הבטיח לנו הקב"ה ויצא חומר מגע ישי ונו' אשר מצפים אנחנו ומתפללים התפללה שמונה עשרה אשר הקב"ה יגאלנו ויקבץ נדוחינו לארצינו ואת צמח דור עברך מורה תצמיח וכאשר אנו אומרים בהקדושה ועינינו הרואה מלכזיך ע"י דוד משה צדיקך ונם שמחט באלו הנקיא עבריך (כאשר הבטיח לנו הקב"ה הנה Anci שלוח לכם את אלהו הנביא לפני בוא יום ה' הנזול והנורא ונו') ובמלכות בית דור משיחך גנו' ואת אנו מתפללים ומוציאים אשר נכח לשמר ולעשות ולקיים התורה ומצוות יונאל אורני הקב"ה ע"י משהו, והנה עזבי שמרות שבת תורה ומצוות אשר המה בעצם מרים אשר מהנהגים נכררים, יפערו בטפשות בוה להחכר עמהם

עםם שניה' נ"ב חילתה עובי תורה ומצוות ואוי נבוא לארץ הקדשה, לפלא איז יפערו פהם דברים כאלו, וגם לפלא למה אהובים את ארץ ישראל ומהיכן ירע אשר ארץ ישראל שיך לנו, הלא רק אם נשמר תורה ומצוות יש לנו שיבתו אל ארץ ישראל, כי ארץ ישראל מקדשת מכל הארץ באשר כחוב בפרשא יעקב ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה המיר, עני ה' אלהיך בה וגנו, עוד בפרשא יעקב ושמרם את כל המצווה אשר אני מצוק ונע' עד ובאהם וירושם את הארץ, וגם בפרשא יעקב חבר כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ונע' עד ואבלת ושבעת וברכה אה' אלהיך היינו אשר [ע"ג] אבילה ושביעת יוכל חיללה לנו לידי רם לב ולשבות כאשר כחוב בהזה'ך ורם לבך ושבחת, אבל קדושת ארץ ישראל נובל לאכול ולשבוע אשר אחר האביב נברך את ה' אלהינו ואנחנו נובל לקים התורה ורוצחו בקרושה ובטורחה, אבל האלו הבונים בטורחה יאמרו אשר הנה אהובים את ארץ ישראל, אין להבין במה אהובים ולמה אהובים, רק באשר אמרו בעצם אשר חפציהם להם ממלכה מיוודהה בלבד שום ממשלה ממלי הארץ אשר אנחנו חוסים עכשו בצלם החתה המשלה י'ה' כאשר צוה י'ם הנביא כ"ט ודרשו את שלם העיר ונע' והמה רוצים להווות חופשיים שלא עבדות הבורא בתורה ובמצוות ובכלל ממלכה עליהם ורק ממלכה מיוודהה טפשות כוה לפעור פהם, הלא אף אם ה' מי שורצה ושיוכל לנו מדינה מיוודהה רק בתנאי שנעווב התורה וממצוות חיללה וחיללה מי ישמע לו מआחן ודויטן אמרים לא מ Dobush ולא מעזקן ומה פוערים פיהם אשר ישתרול עבורינו להווות לנו ממלכה מיוודהה רק כאשר נעווב התורה וממצוות, הנה ! לדבר טפשות וכיפורות כאלה לעזוב את התורה וממצוות ישותם ממלכה מיוודהה, אבל אנחנו מחזקים בטורחה ובנביאים, לא עליה על רוחות מעולם שהיה לנו ישעה מהגלה, וולת ישעת הקב"ה הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו ובנביי האמת והצדק באידן אנו בכל יום אומרים בתפלתינו ומבלערך אין לנו נואל ומושע, אף בלען גואלנו וכו', וכל התקותינו על הקב"ה שיישלח לנו משיח צדקינו.

הנה ראיינו בה' "אור לשירות" שהביאו אך "ציונים" ו"לאומיים" שהקו בלהען ובו על נבואות וכבר הنبيה קפיטל ט' פסוק ט' הנה מלך יבווא לך צדיק ונשען הוא עני ורוכב על החמור ועל עיר בן אהונות, הנה ! טפשיםabal להיעס על דברי נבייא מפני הקב"ה, אנחנו ידענו הפירוש כאשר ההרונים ורש"י ורד"ק פירש על עני עניין, והינו כמו שהקב"ה שלח את משה רבינו ביציאת מצרים ושיהי' מהנייג על בני ישראל בהבה תורה עליו והאיש משה עני מאר, ובפרשא שפטים בפר' שמית מלך כהיב לבתי רום לבבו מאחוי הרוי שהמנוגין צריך להיות עני כמו בן משיח צדקינו אשר ישלח לנו ויהי' מהנייגנו אמרה הנבואה שייהי' ג'ב עני, ומהיכן יוכל אש לבוא למדרנת עני, כל איש יש לו חומר (שודא מאכ' ואם) ונשמה, והתכליה של כל אדם להתנגן עפ' של הנשמה, כי החומר בטבע לחשוך ולהמודד אל התאות העווה' ז' ונם גאות היא מהחומר כאשר אריה בפרק אבות ומאי באת מטפה סרוחה, ופירש הרמב"ס הבונה להתרחק מגנות, והיינו כי תשקט נברחות בא רק מטפה סרוחה (הריסט קופין בראש) לאות אמרו חכ"ל מאין באת לזר נברחות הוא רק מטפה סרוחה ואיך השמע לטפה סרוחה לאות ט' שיתגנוג רק עפ' של הנשמה ואית עישה שם דבר מה שהחומר חומר ומתגאות

ומהאהו, ומתנגד החומר שלו רק כי רצין הנשמה, איש כוה הוא כמו מי שרוכב על הבעל כי, הוא מנהיג הבעל כי שילך כפי רצינו, כמו כן מי שרוכק שומע אל הנשמה הוא רוכב על החומר שלו שיתנגד כפי רצין הנשמה, ו责任心 הנשמה לעבד את הקב"ה בתורתו ובמצוותו, וזה הדיא שנאמר בנבאות וכרי' אשר משיח צידקיטי יה' עני (היינו ענו) יען הדא רוכב על החומר ועל העיר (כן קרא חומר בעודו קטן) היינו הן בבחורתו והן בוקנותו יה' רוכב על החומרית, וכן בתוב בפרש שופטים כפ' שימת מלך וכותב לו את משנה הורתה הזאת וקרא בו כל ימי חייו למען לימד לרואה והוא עד לשמר את כל דברי הורתה הללו ואת החקים לבליו רום לבבו ונ"ה הרוי כהוב בתורה^ק יען שלטמור תורה וקיים כל דברי תורה לעשרות והיינו שיעשה רק מה שהנשמה רוצה ולא מה שהחומר מראהו, ואו יה' לו הרבלית לבליו רום לבבו, וכל זה ראייה בעה (או לעינם שכ' רואות) הטפשות והגבחות של "הציונים" והלאומנים מוחמת נסות רוח שלם, אינם רוצים להיות נכנים אל התורה והמצוות וنم אינם רוצים להיות נבנעים תחת הממשלת מלכי האומות יר"ה אשר אנחנו חוסמים תחת ממשליהם יר"ה רק רצונם להיות להם מפלשתה ומולכת מיוורתה, הנה! מפשות כוה אשר חשבנו כואת, באוהה כה ישען לטולכה מיוורתה הלא אינם ילדי בני שעשו כי מילדייהם לא היו בני עשו ומאין להם ידים נם אין להם קול יעקב אין להם לא קול דיבורו תורה ולא קול תפלה הלא הם אומרים אשר מהה בעלי השכלה, ואולי חשבו אשר הרשלה שלם (אשר) מה שכפרו בתורת ה' ובמצוותו ואת יה' להם לעור אשר ישיט התאותם לטולכה מיוחדת, (יעמוד להם כפירותם לכל אשר יפנו) אבל אנחנו בני ישראל חייטה בתורת ה' ובמצוותו וקול יעקב של דיבורו תורה וקול רנה ותפלת להקב"ה אשר הוא יושענו וקיים בני זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו ומעלים לא עלה על דעתינו אהב^י מחויקו תורה ומצוות להיות לט' ישועה זלה רצון הקב"ה להוציא אותנו ואנחנו אסירי תקווה כאשר התבチ לען הקב"ה בתורה ובנבאים אשר עת רצון הקב"ה להגנו ישלח לנו את אליו הגביא עם משיח צדקינו בן דורך ואת עליית לשמר ולעשות את כל מצות ה' הנחמורים מוחב ומתקים מדברש.

הנה מהה קראו חבורתם בשמות "zionim ולאומנים" הנה שם ציונים היא מה שאמרו אשר מהה אהבי ציון, אך כי אשר אנחנו ירענו מהה שניאי ציון, שנאה בכושה בכלכם, יש פסקוק בתהלים קפיטל פ"ז אהוב ה' שערץ ציון וגנו' עד נכברות מדברך, ואיתא כב"ם ברבות פירוש על זה הפוטק שערם המצוינים בהלהה וכן פירוש הרוד^ק אשר החכמים יושבים בציון, ועל נכברות מדברך פירוש המפרשים שם יושבים הסנהדרין העסוקים בתורה, יש שם בציון אמורות נכברות היינו דברי תורה, וכן יש פסקוק כי מציון יצא תורה ודבר ה' מירושלים כפי פירוש דהש"ם הנ"ל נראה אשר ציון וירושלם ירושלים על הורה שבכבר וציון הוא על הורה שבב"פ כי מוחכמים היושבים בציון יצא תורה שבב"פ, אבל מהה שניאי תורה ובוiorת שניאים גמורים למחזיקו התורה מה להם להיות נקרים בשם "ציונים" אם לא כאשר קראים לעור סני נהור, השם סני נהור דוא ההיפוך מהה שהוא, כמו כן קראו בשם "zionim", כי מהה היפוך מקודשת ציון בתורה, אך באמת השם סני נהור לעור הוא, יען כי הוא עיר בעין הגשימים

הגשמיים (ואינם רואים האות עזה) אשר עני הגשמיים מהה סרטי דעיברה) לאות נתקוק אצל העיני שבן ראו קורתה תורה, ועיין יש להעיר בעני הגשמיים שם סני נהיר בעני השכל, כמו שאנו מתפללים בכל יום והאר עינט בהורין, היינו להאר העיני שבן, אבל שמי "צינון" ומה ערים כמו שרראשינו קוראים למכחיש תורה ערים, הכלל שם צינון הוא לא נאה ולא אה להם כי הוא היפוך מצין ערד קדשיט, והשם "לאומים" לא ידען מחשבות, אך ואת נכל לומר על השם לאומים אשר קראו את עצם, הוא כי וזה השם נמצא בתחלם (קפיטל ב') למה רגשו גנים ולאומים יהנו ריק נתקה את מוסרתו נשליכה ממנו עכבותיהם, כאשר מהה אומרים נתקה את מוסרות התורה ונשליכת עבותות דיני התורה (ועשים כפי מוציא שפתיהם גם שבש"ס ובשלהן ערך אחרא שאפללו שביעיה לעבר על דיני תורה את חל).

עד אפרע לומר על השם "לאומים" הוא משורש אותה ולאום מלאום, ובפי מחשבותם ומעשייהם מהה אומה מיוודה שבכל העולם, כי אין לא מהדים ידי עשו ולא מהקל קיל יעקב, ובmeth אשר ישאו יהודים כי לא יתחרבו עליהם מאחינו בני ישראל מהענק, ומאמינים בני מאמינים תורה ה' ובמצותיו ואסידרי הקה לה' אלהינו זמאניה לעטן כאשר הבטיח לנו הקב"ה בתורה פרשת בחוקותי ואף גם זאת בהווית הארץ אויביהם לא מסתיס ולא געליהם לכלותם להפר בריתם אום כי אנטישם, אלהיהם ואשר הוא יושענו, וקיים אור חדש על ציון הארץ ונבה כלנו במת ב"לארו, ובא לציון נואל ע"י משיח בן רוד צדקינו אשר ישלח לנו הקב"ה אמן אלה וער.

הק' יהושע אב"ד דק"ק זאריך

השפטו למכחוב הרוב מואדיילא בערך 32

ב) מהה מכתיחסים לזרים קאן וישראל, ולע"ע טרם נראה כי עשו טובות לשום יהודיו והנה שלוחיהם עוכר מ בבל פנתה ומתרות, ודורותים דרשתי של דופי, וחדרפו ויגופו מערכות אלהים חיים זוווטים וממאיסום כל תורה ברגל נואה, וכל הקירוש לאומה היישראלה יבו, כאשר מפorrectם הרבר והעתיק מקצת מהם הבעל או ר לשרים, וזראו לי כי הם בצלצלאן הווע על הדבר במקה"ע, אך מתריצים עצם כי הם אינים אחרים וערבעאת אל זהירותם, אך כל איש אשר תורה ה' בלבו ובין יושבלי כי בראשות ותריזוטים של דופי טבל להכשיר כל אישור, אבל הלא מתחולות ירע האבות, ומחרפי עיבר השורש, כי לאל השורש פורה ראש ולעינה, לא הצימה ב"ב מהרה "סם המתה" רצעריל כל נקי היישראלי ונפשו ונשטו רח"ל, ומה יעש ער, אם ח"ז השמדת דת תורה יכפeo באגנון ראסם, וב"ש אם יהיה עושים אותן טובות לפי שעיה

(למכחוב הרב מואדיילן בערך 35) אבל בו לא אוכל לשום דומי לנצח כי מי האיש אשר ראתה ה' נגע כלבו לא יחט לבטו ולא עציק בקי מרה על להקת פורקי על אחורי כי כל מנגנון לרבים ח"ז היא דת ההוריות ולבטול ח"ז התורה והמצוות וחיקוי רק בהלאומיות בלבד כדי אשר הודיעו בעצם במקה"ע ולא ד"י בעניהם מה שהם עטפים ילכו אחורי שורות והאות לבם כי אם גם על הכלל כלו שייאו ללטוד בחרם רוחת ז' בטנו אותו שלטני אכוני ישראל ובפרט בני הנוצרים וכי לבב אשר תורה והמצוות לא נשׂחף עוד בכלכם, ולטפע ימצעו דבריהם קון לבב השומע לבשו ארחת שעיר בזים ציון" לבצע בחש ולהסתור מומטם, או לט' שכך עלתה בימייט,

**גם זה דבריו הגאנון המחבר ספר חומת יהושע שליט"א
אב"ד דק"ק זאריך י"א :**

אהינו בני ישראל, עם אויז וויא צו הערין וואס עם מאכט זיך אין אונזער מדינה חברות ציאנסטען, אונזרע צדיקום נדול הדור האבן גדרוקט אספֶר "אור לישרים" וואס אין דעם ספר אויז געשרבין וועדר דיא מיסדי ענין, זיא וענין פון איסלאנד פארו ווין, וואס זיא שיקען ארוסים זיעירע צונטשין אין אונזרע מדינה זיא ואלען מאכען חברות אין ואלען ואנין דרישות האבן דיא צדיקום אויף געשרבין זיעירע דרישות זיא אויגען וואס עהן אין זיא וויא דיא אויערין וואס הערין דאס צוא, זיא ואנצען ארוסים דיא בייע גידאנקען זיא וויא איך וויל דיא שרייבען זיעירע בייע זיערטער וואס עס אויז גאנץ ביטער אויף צו שרייבען אועלכע זיערטער וואס לייקענין אין אונזר הילגע תורה אין מאות אין דיא נביאס אין דיא הילגע גמרא אין דיא ארבעה שלחן ערוך וואס רבותינו הקדושים ובוטם גאנט עליון האבן אונז אלעל דינס אויף געשרבען אין זיא לייקענין דאס אלעם זיא וויא איך וויל שרייבען זיעירע נידאנקען, נאר מען אויף דיא זענטימט באהעפטן מיט דיא חברה "צווינס" נאר דער זיערטער פון זיא דריבען אשרבב איך אויף דיטיש נישט בלוט לשון הקדש וויל נישט אלעל קענין גיט לשן הקדש, ליבע ברודער ווין איך איך קענט נישט לענין וויל איך האט קיין צייט צ'צ'ט זו לרענין אויר מוטט עספֶק זיין אין האנדיין זיעען פרנסה אבער איך האיט: דאן דיא תורה אין אלעל מזות, אלעל טאג ווין איך שטיט אויף מאכט אויר ברבות וואס דער בורא שלם האט אונז גיעעבן דיא תורה, דיא ברכה אויז פער דיא למורי תורה זצ'ט דעסוק בדברי תורה, דיא ברכה אויז פער אלעל סייא פער דיא למורי תורה וואס זיא האבן צייט צו לרענין סייא פער דיא וואס קענין נישט לרענין אין מושען טהון זיעען פרנסה, ואוירן עסק אויז טיטיש גישעפט, וואס דער מענטש מיט, וואס פארין האנדיל עדר האנדילט דאס הייסט גישעפט זיעען ערדר בעשעפעטיקט זיך מיט דעם, אבער אונז בני ישראל האבן אונרעד גישעפט צו דרטען דיא הילגע תורה אין מצוח, וואס צו דיא הילגע תורה זענין מיט באישפין גיווארען, קען מען ואגען א משל, מען פארט אויף אין מארך צה האנדיין מען מוי דעם טאג וואס בגין אויז אויף דעם מארך איז עפסען אבער ווין איזנער פערברענט אגאנצין טאג מיט דעם עספֶן, אין האנדילט גאר נישט אויף דעם מארך אויז אין געלעכטער דער עיקר הבלית האט ער נישט גורה וואס אונז האבן ובה געויען פון דעם בורא עלם וואוין צו דיא הילגע געהטן, אין אונז בני ישראל אויז דער עיקר גישעפט צו. דרטען דיא הילגע גורה וואס אונז באישפין געווארען. דרבער ווין איז מען מוי האנדיין מוי מען דרטען וואס אין דיא הילגע תורה שטיט, או מען מוי עהיליך האנדילט נישט געהטן אין האנדעל אויך נישט פאלטש מעסטען נישט פאלטש זיעען, גיט איז יוד עסטען ואל ער עסטען וואס כשר אויז עפֶס ער עסטען פרעט ער דיא למורי תורה וואס זיעסטען נישט אויב עס איז כשר צו עסטען ער ער דיא למורי תורה וואס זיעסטען דיא זינס פון דיא תורה — אין אברכה צוא מאכען, עסטען מען זעט מוי זעט וואשען

א' אשען אויל בענטשין, גויט עהדר אין דיא נאפס אריין ואל עהדר נישט קיקען וואט פעהן טאר נישט זוזהן, זואי וויא עם שטהייט אין דיא תורה הקדושה און מיר זאגען אגלאע טאג אין דיא קריאה שמע ולא התרורו אחרוי עיניכם, רעם מען מיט איזיגען זאל מען נישט רעדען קיין לשון הרע, דאס איזי דיא ברכה וואט אמא מאכען מיר אלעל טאג לעסוק בדבורי תורה דאס דער עיקר איזי אונזער גישעפט נישט ארטוס צו גוינן חיללה פון דיא תורה, אין דיא הייליגע תורה (פרשת כי תבא) שטהייט ברוך אתה בעיר ברוך אתה בשדה — זאנט דער מדרש, בעיר, בשאר המזונות שאתה עושה בעיר, חלה, יצחיה, וסוכה, נור שבת, — בשורה בשבר מצות שאתה עושה בשדה, לקט, שכחה, פאה, — דער מדרש זאנט פשת וואט דיא תורה מיינט, ווארען וווען מיר זאגען געוועזין אין ארץ ישראל האבען מיר אויך געומחות טהון זאגען פרנסה, אקערען, זיין, וואט מען מווייא דעם טהון, מען האט בייא דעם קיין ציימנט גויאאט צו לערגען דיא תורה, זאנט דיא תורה צו אונז דיא ביתם גבענטשט מיט מצות וואט דיא מוסט אין שטאטע, ביתם גבענטשט מיט מצות וואט דיא מוסט אין פועל, ביתם דיא דאק שטעהנדיג מקדים דיא תורה, דאס איזיגען אויך איזיף אונז געאנט, וווען אויך מען מווייא האנשלען ציא האבען ציא עספצען האט מען נישט קיין צייט צו דיא תורה, מען אויך אבער דאק מקדים דיא תורה מיט דעם האנשל אין מיט דעם עספצען, אלעל ואבען וואט מען מיט, מיט מען או עס זיין מיט דיא דינס פון דיא תורה. דרובער ליבע ברודער פון אונזער מרדינה וואט עטץ האלט שטארק אין דיא תורה ומיצות, אין דיא מיסדי החברה שיקען ארטז מענטשין, או זיין ואלעלן צו ציהן מענטשין צו זיין. ועל איך דא שריבען עפעם פון זיערע ווועטער.

דייא מיסדי החברה שיקען ארטז זיערע מענטשין אין ואלעלן זאגען זיין ערע שלעכטן גויאנקען וואט דיא צדרקי גדרלי ישראל האבען איף געשרבען וואט זיין זאגען — דאס ערשות ואגען זיין, זואי לאנג נאך וועט עטץ גלייבען או משה וועט קוממען. עס וועט שוין נישט קוממען קיין משיח, נאר אונז אלין ואלעלן. מיר זיך העלפין או אונז ואלעלן מיר האבען אין בעונדרער מלוכה, אין אויך זיין פאר-צייטינט האט עטץ יידין געוליגיבט, כמ"ש ואטבינו בר' ובמשה עבורו, הינט זאלט איר גלייבען מאקס נארדען דקטער הרציל זיין וועלן אונז העלפין אין מען וועט האבען אין גלייבען נישט אושט הא"ת וועט אונז אויס לייען, אין עדר וועט זיין שיקען דעם היילען משיח בן דור. זיין ווא אונז בעטען אין דיא שטונה עשרה אין אונז זאגען אפס בלתק גואלינו למוטה המשיח, שטנו באיליזו הנביא עבדך ובמכרות בית דוד משיחך, (נאר זיין דאונען נישט) זעהן מיר או זיין זאגען כופרים אין זאגען או מען ואל גלייבען מאקס נארדא אין דקטער הרציל. וואט זיין אלין זאגען או זיין פרען זיך וויא נברים, זיין וועלן אונז העלפין, אבער אונז יידין זאגען מיר בעך השם נאך הימט בייא "ויאבטינו בה' ובמשה עבדו", דער פסק ויאטנו זו' איז טיטיש אונז זאגען בייא דעם רעכטן אמתה או דאס איזי דער גאנצער אמתה אויך דיא וועלט זו' גלייבען אין דעם ברא עלם אונז דען צו דינען מיט זיינע מצות וואט ער האט ניבאתען כמשה עבר ה' בתורה ובמצות. אין זיין זאגען או בצען ואל גלייבען אין דיא מענטשין וואט האלטין נישט דיא תורה אין מצות, אין

און דארך זיא וועט מען גיהאלפען וווערין זיא שענט מען זיך נישט אועלכע רידץ רעדין,

אויך האט אינער פון זיירע שלחים געהנט בפני ריבים או פון האט אהן ואל מען נישט לינין קיין הפלין, אהן האט געוויין אין שטיקעל אויען ואט שטייט "אם אשכחך ירושלים" אהן זיך טראגען אדם אויף דעם הארץ. דער ואט טראגען אדם שטיקעל אויען אורפען הארץ אהן ליגנט נישט קיין הפלין דער אהן א רעכטער יוד, אבער דער ואט ליגנט הפלין אהן טראגען נישט אדם שטיקעל אויען אורפען הארץ אהן איז נישט אין דיא חביבה "צויניסטן" דער אויך נישט קיין יוד, הינט זעהט אויך ליבע ברודער זיינדר כפירה ב תורה אהן איבער ואט ענין זיא כופרים בטורה הקדושה, זויל זיא ליגנט נישט קיין הפלין ואו אין דיא הילגע תורה פרשת בא שטייט זוהה לך לאות על זיך ולכון בין עיניך (דאמ איז הפלין) למען תורה תורה ה' בפרק, דער פשט פון דעם פסק אויך אויך ואט ואגין מיר אללע מאג פאר הפלין ליגאנע הנני מבון בהנחת הפלין קיים מצות בראי שצענו להניח הפלין וצענו להניח על הדיר ושחוא גנד הלב לשעבר בזה הראות ומחשבות לבט' לעבדתו יתברך שמו. דאס איז דער מינינגן או דארך דיא היילגע הפלין ואט מען ליגנט ומוצרת דאס שטייט אהן פסק וה' לך לאות על זיך זונדר למען תהיה תורה ה' בפרק, דאס איז טיטש או מען ליגנט הפלין ווערין אונער מחייבות גילאמטרט צו טהון דיא הוילען מצות פון דיא תורה דער בער זוועת תורה ה' זיין (בפרק) אהן אייער מאהה. אהן דער כופר ליגנט נישט קיין הפלין או כפרת התורה אהן זיין מייל. אהן זאנט או זוער עם אויך אויך "צויניסט" אהן ליגנט נישט הפלין דער אויך דער רעכטער יוד, נוא ליבע ברודער חיליה מיט זיא צי באהעפטן חיליה וחיליה,

אויך זאנען זיא בפני קהל אהן לאבען אוים אוינו ואט אוינו הימען שבת קורש אהן מען עסט טשאלאנט זיא זאנען או אונדנד אוילעט מותר צו מיחן אהן שבת, מען זאל שיין נישט האלטען שבת, נוא ליבע ברודער זיא ליקענין אהן שמורת שבת קודש, נוא ליבע ברודער זוילען דיא מהלי שבת או מען זאל זיא זוין זיירע חברה, זיא דיא אוירען ואט הערין דאס ציא או עס זאל זיין בייא אוינו אועלכע מענטשין ואט אללען זוילען או מען זאל נישט האלטען שבת. אונז פריען זיך או עס אויך שבת ואט מיר האבן זוכה ניווין צוא דיא מתנה טובה זיא זויא עס שטייט אהן דיא נמרא הקב"ה האט זיא משה רבינו ע"ה איך האב א גיטע מתנה דאס אויך שבת קודש נגב איך דיא מתנה מינע קינדרער ישראל. אהן דיא כופרים זוילען או מען זאל מיט זיא האלטען חבורות ואט זיא האלטען נישט שבת. דיא גמרא ואנט או שבת ליגנט מען נישט קיין הפלין ואו ארין הפלין אהן אונז. אהן שבת קודש אויך אויך איז אויה זיא שטייט אהן דיא תורה הקדושה בני ובין בני ישראל אהן הוא לעלם זוגמר איבער דעם ברוך מען אהן שבת נישט ליגאנע קיין הפלין ואו ארין זיא זוילען ליגאנע געבן אוינו קדושה זיא געט דער היליגן שבת אויך אוינו קדושה זיא זיא זוילען זונך. שבת קודש זוילען געבן קדושה זיא זיא בני ישראל דאס הימטן זונך אט משפיע אהן אט מכבַּל אויך אונז, שבת אויך

אי משפט קדושה אין אנו בני ישראל נמען דיא קדישה, אבל ריא כופרים זיא ווילין נישט דעם אוט קדושה פון הפלין ווילין זיא אויך נישט דעם אוט קדושה פון שבת קדוש, נאר אוט ליבע ברודער וויא גויס שמהה האבען מיר פון דעם שבת קדיש, וויא קומטען אונז צוא זיא מהללי שבת אין שפעטן אויס אונז וואס מיר היטען שבת קדוש, דער דין אויך ווער עס היט נישט שבת אויז איזן מומר לכל התרבות זיא האלטען נאדר נישט פון דיא תורה אבל מיר ברוך השם האלטען אללע מצוה פון דיא היילגע תורה,

איך האבן זיא געאנט בפנַי קהָל יְהוָה, אֵו זִיא אַלְמַן זֶקְדָּע וַיְהִיטְעָרֵן פון דיא יְהָדָן וּוְאַס עֲסַעַן טַשְׁאַלְעַטָּן אַין שְׁבָת, אַין מְרַאֲגַעַן דִּיא בָּאַדְרָן פָּאוֹת אַין אֵו זִיא שְׁמַעְיָן אַיִּיף אַין דָּעַר פְּרִיאָגְיָעָן זִיא נִישְׁט פִּיר אַיְלָן אַהֲן נְטָלָה יְרָס, וְאַלְמַת אַידָּן נִשְׁטָה קְוֻמָּעָן סִטְמָזָה זִיא צָו וְאַמְּבָעָן זִיא וְעַנְנָן רַעַיָּם וְחַטָּאָם זִיא וְעַנְנָן שְׁנָאֵי צִוְּן אַין עַטְצָם וְאַלְמַת זֶקְדָּע רִינְיָקָעָן פון דיא בלאטען היהודית נאָר גַּמְצָן דִּיא הַעֲנֵט צָו עַנְקָעָר בְּרוֹדָעָר מַאֲקָם נָאָרְדָּע אַין הַרְצִיל (וְאֵס זִיא אַלְיָן וְאַגְּעָן אֵו זִיא פִּירָעָן זֶקְדָּע אוֹי וְזִיא וְוְילָן שָׁפָּעָן אַיְדָה בְּאַיְנָדָעָר קִינְיָרִיךְ זִיא דָעַן יוֹדָן, אַבר נִשְׁטָה דִּיא שָׁמְרִי שְׁבָת זִיא אֵו נִשְׁטָה צָוָה רַופָּעָן יוֹדָן, נאָךְ אַוְלָכָעָן דָּלָן וְאֵס אֵו נִשְׁטָה צָוָה שְׁרִיבָעָן,

איך האט אַיְנָעָר גַּעַונָּט בְּרָבִים אֵו אַלְמַת בְּעַנְסָעָן כִּימָט טִינָט אַלְלָע גַּמְצָה אַין דִּיא אַרְבָּע שְׁלָחָן עַרְקָן (וְאֵס דָּאָרְטִין שְׁמִיטָה אַלְלָע דְּרִינְסָפָן דִּיא הַוְרָה) וְאֵס דִּיא אַלְטָעָר יוֹדָן האלטען, אַין אֵו וְעַט אַזְוִי טָהָרָן וְוְילָן מִידָּקָעָנִין אַוְסָפָרָן פִּירָעָן אֵו מָעָן וְאַלְמַת האָבָן אַבְּאַזְוָנָדָעָר קִינְיָרִיךְ, אַבר אֵו וְעַט נִשְׁטָה דָּאָטָה טִוְּהָן אֵו בְּגָם אָנוֹר אַרְבִּיטָה — נָאָ לִבְעָר בְּרוֹדָע בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוֹיךְ מַעַן מַהָּר זִיא וְזִיא זְדָלָעָן זֶקְדָּע אֵלִיָּן, אֵו זִיא וְעַנְנָן כּוֹפְרִים בְּרָהָרָה וּבְנְבָאִים וּבְחַמְמָטִים הַקְדּוֹשִׁים, בִּיאָ אָנוֹחַנְיוֹ אַבְּרָבִיטָה — נָאָ לִבְעָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוֹיךְ בְּיִיעָרֶת מַעַן וְזִיא זְדָלָעָן זֶקְדָּע אֵלִיָּן, אֵו זִיא וְעַנְנָן כּוֹפְרִים בְּרָהָרָה וּבְנְבָאִים וּבְחַמְמָטִים וְזַעַן אַיְנָעָר טָמֵט עַפְעָם וְאֵס עַט אֵו נִשְׁטָה עַפְעָיְדִין הַשְּׁלָחָן עַרְקָן עַרְקָן מַעַן זֶקְדָּע אֵין אוֹרָם אֵין עַר שְׁעַהָמָט זֶקְדָּע, אַבר דִּיא "צִוְנִיסְטִין" שְׁעַמְזָן זֶקְדָּע נָאָ נִשְׁטָה אַין זְגָנָן אַרְבִּיטָה אֵו זִיא וְזְדָלָעָן נִשְׁטָה האלטען דִּיא תורה הַקְדּוֹשָׁה, דָאָס זְעַנְנָן דִּיא מִסְפָּרִי הַחֲבָרָה "צִוְנִיסְטִין" דָאָס אֵי אַיִּין פִּירָעָמָעָט טִיף אַין דִּיא עַרְדָּא אַיִּין, אַבר אַיִּף אַוְלָכָעָן פִּירָעָמָעָט קָעָן מָעָן דָּאָקָנְתָה בְּיַעַן אַבְּנִין אַין דִּיא הַדִּיקָא אֵו עַס וְאַל גַּטְוִין צָו יְרָא שָׁמִים, זִיא וְזְדָלָעָן נָאָר בְּיַעַן טִיף טִיף בְּיַיְשָׁאָל הַחֲתִיתָה, עַס אֵי אַיִּין פְּסָוק אֵין מְשִׁלְיָה הַשְּׁמִים לְרוֹם וְהַאֲרַץ לְעוּמָק דָעָר מִינְיָנָה אֵוֹר וְעַר עַס מַטְמָעָשִׂים וְאֵס אַלְמַן שְׁיָוִין וְיָוִין פָּאָר דָעָר הַמְּמָעֵל נִיְתָה עַהְרָה הַעֲכָר אַבר אַיִּין פָּאָר דָעָר הַמְּמָעֵל נִיְתָה עַהְרָה הַעֲכָר אֵוֹר דָעָר אַיִּין פָּאָר זֶקְדָּע זִיא שְׁלָעַבְטָה וְיִנְעַע מְעַשִּׂים אֵוֹי נִיְתָה עַהְרָה טִיף אַיִּין דָעָר דָעָר בְּיַיְשָׁאָל הַתְּהִוִּות,

לִבְעָר בְּרוֹדָע נָאָךְ דָעָר אַלְלָעָט הַאָבָעָן זִיא אַרְעָדָן אֵו מִיר
וְאֵס האלטען דִּיא תורה הַקְדּוֹשָׁה וְעַנְנָן מִיר שְׁנָאֵי צִוְּן, אֵין זִיא דִיא כּוֹפְרִים
בְּהַתְּהִיךְ וּמְצָהָה וְעַנְנָן אַהֲבָה צִוְּן, אֵין תְּהִלָּם קְפִיטָל פִּי שְׁטִיטָה אַהֲבָה ה' שְׁעָרִי
צִוְּן, וְאַנְתָה דִּיא היילגען מְרָא אֵין מְסָ' בְּרָכוֹת צִוְּן אֵין טִишָׁת אַוְסָמִים נִיצְיָכִינָט מִיטָּמֵט
הַלְּכָות פָּוֹן דִּיא תורה, אֵין אַלְעָמָר שְׁפָרִישָׁם וְעַנְנָן וְיָוִיל אֵין צִוְּן וְעַנְנָן נִוּסְעָן דִּיא
הַיְלִינָע סְנָהָרוֹן אֵין דִיא חַכְמִים וְאֵס האָבָעָן גִּילְעָרִינָט תורה אֵין האָבָעָן גַּעֲוָאנָט
דִּיא

דיא הלבות פון דיא תורה. איזיא וויא עם שטיטט אין פטוק כי מצין תעא הורה, אוננו ואגען מיר דעם פטוק פאר קרייאת התורה, נוא ליבע ברודער ווער האט לב ציון מיר צוא זיא? או זיא זענין כופרים בתרזה אין זולען אוננו יורדן וואס מיר האלטן דיא הייליגע תורה זענין זיא זאך קידושת ציון וואס שטיטט אין ציון וווערט איזינינעם קפטעל (פ'') נכברות מדבר ברק, ואגען זונגאי קידושת ציון דעם נירעט נירעט דברי תורה וואס זיא זענין נכברים, אין זיא האבן דאך פיננד דיא תורה, אין גאר נישט צוא פאר שטיין דעם נאמין ציונים'' וואס זיא האבען זיך גאנבעין וויא צוא דעם נאמין ציון? זיא זענין דאך פאלקערט פון ציון הקידושה, נארעס קען זיאן וויא מען רופט איזין בלינדן סני גהו אויז דאך דער נאמען סני גהו פערקערט וויא ער אויז, זוא רפען זיא זיך ציונים'', וויל זיא זענין פאלקערט וויא קידושת ציון, פון ציון הקידושה אויז אරיס גאנגן דיא הייליגע דינום פון דיא תורה הקידושה צו לערדן אוננו בני ישראאל, אין בייא דיא ציון'' איז שווין נאר נישט קיין תורה געלבלען אין שפערטן נאר פון אוניער'' מהזוק תורה אין ואגין או זיירער חברותא ואלען זיך דער וויטרין פון דיא מהזוק תורה והמצוות (אדרכה דאס ווועט מען זיא פאלגען מיר ווועלן זיך דער וויטרין פון זיא אויז וויא פון צואה אין בלאטטע).

LIBU BRORODER RAU ZUHET NAR DIA GROISHEM NAIRISHKEITIN VOS VAI VAGUN UN OZ
מען ווועט נישט היטען דיא תורה ומיצות וועלן זיא קענין אוננו שאפין איז
באונדרע מלבה, LIBU BRORODER VOUEN US VOOURET NIYOUN AIYUDER VOS VAEKANT
געבן אוננו איז באונדרע מלכה נאר באופן או מען זאלאל נישט האלטן דיא
תורה ומיצות גאנויסט או עס ווועט נישט איזנער פון אהני בני ישראאל חיללה
וחס דארוף באשטיין הס ושולומ נישט צו היטן תורה ומיצות פון הש"ת VOS VAEKANT
האט אוננו גיבאטען מיר וואלטען גאננט צו זיא לא מעזקץ ולא מודבש מיר
וועלן נישט AIYUDER BIS AIZ NISHT AIYUDER HANIK, איז UN AIY NISHT NAR CHILLA
אמאל אויף אוניער אהני בני ישראאל, גידאנקן אויף גאנגען או מיר זאלען זיך
אלען העלפין צו האבן ארץ ישראאל, וויל UN AIY NAR NISHT DUR RIZON HOBORA
ב''ה וב''ש, חיללה ווער קען זיך דער מענטש העלפין? נאר
פון באשפר פון דיא גאנצער וועלט, וואס קען זיך דער מענטש העלפין? נאר
mir אהני בני ישראאל גלייבן אין דיא תורה הקידושה אין דיא גאנביאס VOS HAKBA
האט דארך זיא אוננו גיאזנט או ווען US VOOURET ZIUN DUR RIZON HOBORA B''H VOOURET
אוננו שיקען אלירן הנכיא עם משיח בן דר זדקינו לנאלען, מיר זענין אסורי
התקה על הבתחת הקב''ה, ער ווען דער RIZON HAKBA VOS VOOURET MIR NIT
ויסטען, מיר ברוכין זיך נעמץ צו טahan דעם RIZON HOBORA VOS VOOURET
דיא וועלט מיר זאלען פוהען מיצות ומעישט טובים הנחמדס מוהב יטפו רב ומוטיקס
מדבש טופת ציפום, דען וואס האפֿען מיר גאולטינז מהקב''ה כדו מיר זאלען קענין
דינען דעם אייבערשטן איזיא וויא מיר זאינן ושם נבערך ביראה דארטן איז אמקום
קידושה ותורה אין איז מקודשת מכל הארץ — נוא LIBU BRORODER KUN
פאר שטיין מענטשען זאלען אועלכע נאיישע ריד דערין אויעק צוא ליגען דיא
תורה ומיצות אין דארך דעם ווועט מען האבן באונדרע מלכה ארץ ישראאל!
ויא נאריש צו דערין, נאר דורך דיא גمرا הקידושה קען מען דאס אויך פאר שטיין,
פאר

פָּאֵר וְוָאֵם זַיִּא רַעֲדֵן אֹעֶלְכָּעַ נָאֶרְשָׁקִיטִין, דֵּיא גַּמְרָא הַקְּרוֹשָׁה וְאַגְּנָט אַיִּן אָרָם עַבְרָה אַלְלָא אָסְמָן בְּנֵיכְסָמָן בְּרוֹת שְׁטוֹתָה, וְעַנְיָנִשְׁת אַיִּן אַיִּם אַיִּם אַיִּם רָוח שְׁמוֹת אַרְיִין וְאַלְלָט עַר נִישְׁת עַבְרָגְנוּן אַיִּין עַבְרָה, אַז עַר אַיִּז עַבְרָ אַיִּן עַבְרָה אַיִּז אַסְמָן אַז אַיִּם אַיִּם אַיִּם אַיִּם אַיִּם רָוח נִישְׁת גּוֹט אַכְּטָגָן וְאַס מְעַן פָּטוֹט) נַאֲרַקְעַנְיָן מִורָּפָאֶרְשָׁטִין אַז זַיִּא וְעַנְיָנִשְׁת עַבְרִים עַל כָּל הַתּוֹרָה וְעַנְיָנִ זַיִּא פִּילְּ מִיטְּ נָאֶרְשָׁקִיטִים מִיטְּ שְׁמוֹתִים מִיטְּ הַבְּלָם זַיִּא וְעוֹזִין אַחֲן גַּעֲרָפָעָן בְּיֵיא דֵיא חַכְמִי יִשְׂרָאֵל, שְׁטוֹתִים, רְשֻׁעִים, גּוֹסִי רָוח, (אַיִּין בְּעוֹזִין דָּרָר תְּלִמְדִי חָכָם וְאַס עַר אַיִּז עַסְקָן אַיִּן דֵיא תּוֹרָה מַעֲהָר אַיִּז עַר בְּיֵיא זַיִּק נִידָּג אַיִּין קְלִיָּן) אַכְּבָּר דֵיא "צִוְּנִים" זַעֲנִין בְּיֵיא זַיִּק גּוֹרִים זַיִּא וְוַיְלִין נִישְׁת זַיִּן אַונְטָר טְעַנְיִינְג הַחַת עַל הַתּוֹרָה וְהַמְּצֹוֹת.

וְהַנְּהָה דָּרָר הַשְׁיָ"ת הַאֲמָת גַּגְעָבָן דֵיא בְּחִירָה אַז דָּרָר מְעַנְטָשָׁ קָעָן זַיִּק אַיִּם דָּרָר וְוַיְלִין וְוַעֲלָבָעָן וְעַג עַר וְוַיְלִין זַיִּן אַדְלָר דָּעָם גַּטְעָן וְעַג אַדְלָר חַלְלָה דָּעָם שְׁלַעַטְכִּין וְעַג, מִיר אַחֲנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַאֲבָן זַיִּק אָפְּ גַּעֲלִיבָן בְּ"הָ דָּעָם גַּטְעָן וְעַג דָּהִיטָּה דָּעָם וְעַג פָּנָן תּוֹרָה וְמְצֹוֹת אַיִּן דֵיא "צִוְּנִים" הַאֲבָן זַיִּק אָפְּ גַּעֲלִיבָן דָּעָם וְעַג פָּעֲרָקָעָרט פָּנָן דֵיא תּוֹרָה וְמְצֹוֹת נַאֲרַקְעַנְיָן עַס אַיִּז גַּוְעָנָן בְּהַאֲלָטָן אַיִּן זַיִּא מְעַן הַאֲמָת נִשְׁתָּגְעָוִסְטָ דָּאָרָךְ דָּעָם הַאֲבָן זַיִּא צַיִּינְגָּעָן צַו זַיִּק מְעַנְטָשָׁן אַבְּדָר בְּ"הָ הַיְנִיט אַיִּז שְׁוִין וְוִיסְגִּילִּיךְ וְיִעֲרִי בְּיַיְעָגְנוּן אַרְאָפָּ צַו פִּירִין יְדוֹזִין פָּנָן דָּעָם הַיְלָגָעָן בְּאַשְׁעָפָר אַיִּן פָּנָן זַיִּן תּוֹרָה וְמְצֹוֹת אַזְוִי זַיִּא אַלְיָן שְׁרִיעָן אַיִּן יְוִיְּרִי דְּרָשָׁות — נַאֲרַקְעַנְיָן לְבָעָ בְּרוֹדָר עַס שְׁטִימָת אַיִּן דֵיא תּוֹרָה וְהַאֲבָתָה לְרִיעָד כְּמָרָדָס עַשְׁתָּעָאוּזְלִיבָּרָעָ אַיִּז הַאֲבָן דָּעָם יְדוֹ עַר וְאַל נִשְׁתָּגְעָ אַרְאִין גַּיִּזְעָן צְוּשָׁעָן דֵיא וְעַנְיָנִ אַקְרִיגָּעָן דֵיא תּוֹרָה מְעַן וְאַל זַיִּא אַלְיָן תְּרִיעָן זַיִּא אַיִּן מְעַן וְאַל אַיְנָר דָּעָם אַנְדָּרָעָן אַהֲן וְאַגְּנִין עַדְיָן גַּיִּזְעָן הָרִיעָן זַיִּרְיִי דְּרָשָׁות אַיִּן יְדָעָר וְאַס וְוִיסְטָ אַוְרִי יְעַנְעָם אַז עַר גַּיִּטְעָ אַיִּן דֵיא חַבְרָה וְאַל עַר אַיִּם שְׁטָאָפָּן מִיטְּ גַּטְעָגְנוּן דֵיא תּוֹרָה וְמְצֹוֹת אַזְוִי זַיִּא עַמְּקָה תְּחִיכָּה אַת עַמְּקָה וְעַנְיָנִ ער אַיִּז עַמְּקָה וְעַנְיָנִ דֵיא תּוֹרָה אַיִּסְטָ אַיִִם גַּרְזָיק צַיִּעָן פָּנָן זַיִּרְיִי שְׁלַעַטְמִי אַיִּן נָאֶרְשָׁעָן וְנִידָּאָקָן, נַאֲרַקְעַנְיָן לְבָעָ בְּרוֹדָר לְאַוְזָעָן זַיִּק לְבָן הַאֲבָן אַז מִיר זַלְעִין בְּלִיבָּן עַס יִשְׂרָאֵל אַזְוִי זַיִּא עַס שְׁטִימָת אַיִּן דֵיא הַיְלָגָעָן תּוֹרָה כִּי חָלָק הָז עַמְּוֹ יַעֲקָב חָלָל נְתָלוֹ, וְאַס פָּאָר אַיִּין זַבְּהָ מִרְחָבָן אַז הַקְּבָ"הָ וְאַגְּנָט אָס אַמְּוֹד וְעַנְיָנִ אַזְוִי גַּרְולָ — נַאֲרַקְעַנְיָן בְּרוֹדָר לְאַוְזָעָן מִרְחָבָן אַז מְעַן וְאַל בְּלִיבָּעָן בְּיֵיא דֵיא זַבְּהָ אַזְוִי זַיִּא מִרְחָבָן אַזְוִי גַּרְולָ דְּרִיעָת שְׁמוֹנָה עַשְׁרָה בְּפָנָן שְׁבָתָה וּמִבְּעַמְּקָה יִשְׂרָאֵל וְאַיִּז, מִטְּ וְאַס וְעַנְיָנִ מִרְחָבָן יִשְׂרָאֵל מִטְּ דָּעָם וְאַס מְעַן אַזְוִי מִקְיָּים תּוֹרָה וְמְצֹוֹת שְׁלַה הַקְּבָ"הָ, דְּרִיבָּעָר לְבָעָ בְּרוֹדָר וְאַלְלָט מְעַן זַיִּק שְׁטָאָרָקָן אַיִּן תּוֹרָה וְמְצֹוֹת שְׁלַה הַקְּבָ"הָ אַזְוִי הַעֲלָפָן זַיִּק דָּרָר מְעַנְטָשָׁ וְוַיְלִיְּנָה עַבְדָּות הַבְּרוֹא בְּרוֹךְ אַזְוִי דָּעָם הַעֲלָפָט אַיִּים הַקְּבָ"הָ, אַזְוִי זַיִּא עַס שְׁטִימָת אַזְוִי דָּרָר גַּמְרָא אַזְוִי דָּעָם פָּסָוק הָז לְאַיִּז יְעַבְּנָו בִּירוּ, לְלִי הַקְּבָ"הָ עַוּרוּ לְאַיִּז יְמָלָלָו, דָּאָס מִיְּנָגָן אַזְוִי אַזְוִי הַעֲלָפָט דָּעָם מְעַנְטָשָׁ וְוַיְלִיְּנָה עַבְדָּות הַבְּרוֹא בְּרוֹךְ וְמְצֹוֹת, הַקְּרוֹשָׁה בְּרוֹךְ הָז אַל אַזְוִי הַעֲלָפָן זַיִּק דִּינְמָט אַזְוִי אַלְלָט אַזְוִי הַעֲלָפָן מִטְּ אַלְלָט גַּעֲרָזִיךְ.

בְּרוֹךְ וְאַלְלָט זַבְּהָ זַבְּהָ בְּמִהְרָה וּבָאַלְלָט זַיִּן גַּוְלָעָל עַיִּז מִשְׁחָה צְדָקָה בְּנֵן דָּוד אַמְּנָסָלָה וְעַד.

מכתב ג' מהגאון הנ"ל

הנה זה שפער פיו להגד עצתו הנבערת להעביר קו שחור על כל ההלמוד והשו"ע (או לאונס שכך שומעת) נלה את מחשבות הרעים עמוק עטוק עד שאל הרתוות, ע"ר שפרשתי מה דאיתא במד"ר פרשת בלק על הפסוק וייחושא את אהנו, אמר הקירוש ב"ה רשות כבר קרמן אברהם אביהם שנאמר וישם אברהם בבוקר וייחושא את המבו, לבארה קשה מאור להבין, אך יש לדמות החשיבות אברם אביהם לעז השלים להשbeta בטעם הרשות, אברהם אבינו ע"ה השבים לעשות רצין הבויא ב"ה להעלות בנו על העקידה, ובלעם הרישע השבים לקלל בינוי של המקום ב"ה, ונראה דעתה ידוע כי יש סיטרא קדושא, וגם סיטרא יותר מסיטרא אהרא אוי סיטרא דקדושא נבראה ואם ח"ז להרוף; אוי' הסט"א עברת ר"ל, והנה העדיקום נהוגים בח וווע אל הסיטרא דקדושא, והרשעים בחזפק נהוגים עה לסט"א ברשעם למען תהיה עברת על הסיטרא דקדושא ח"ז, לאוה בטעם הרישע הי' יודע רב קדושת התורה והמצוות אשר בני ישראל מחזוקים ומונגלים, אך הוא רצה ליתן כה אל הסט"א במעשה רשותיו לאות השבים בבוקר וייחושא בעצמו את אהנו למען הנבר כה הסט"א שהחיה עברת על הסיטרא דקדושא לאות אמר לו הקב"ה, רשע לא הפעול כלום בווע כי כבר קרמן אברהם אביהם אישר עשה ווועות כהה במעשה זדרקיין והנבר כה וווע אל הסיטרא דקדושה לאות נבאת הסיטרא קדושא על הסט"א והנה גם הדמה מסט"א כי כופרים בתורה ומהוצאות בני ישראל המחוקים בתורה ומהוצאות ולאה פער פיו בעזה הרעה להעביר קו שחור על כל הנ"ל (ומה שאמר קו שחור רמי על רבם בעל השחר שיילכו בקון שלו) כי כל זמן שוויה קדושת התורה ומהוצאות אויה כה שלם הסט"א נעל ולא יכול לנemo מחשבות בטיפשות להשיג מלכה מיוודה ומיעתה אין לשער, וויא אווי געפנצעין זיך מענטשיין מהאיין בני ישראל ואלן זיך מתחבר זיין צי דיא כופרים וויא ואני אהן זיירע חברות או וויא ואלן זיך נישט מתחבר זיין מיט דיא שומר תורה ושומר שבת ואם עססען טשאלאענט, ההינט ועתם מען וויא רבונטי הקדושים האבען דאס אלין זער וען, הבעל המאוור מסכת שבת פרק כורה כרב זי"ל וככל מי שאיש אוכף חמץ (הייט זאלנט) זיריך בדיקה אחריו אם הוא מין, ראו האיך רבותינו הקדושים נ"ע רמזו ברוח קדשם, עתה ראוינו בעינינו ואם דער בעל המאוור האט גענאט, עס אויז נישט צו פואר שטין וויא מענטשיין שעטן זיך נישט ואם ווילען זיך מתחבר זיין מיט וויא מיר ווילען פן אונז אוועק געטען דאס חות של אהינו בני ישראל אויז וויא מיר זאנן בתפלת מעריב נשיח בחקרך ונשמה בברבי תורהיך ובמצוריך לעולך ועוד כי הם חיטט, ואוירין מיר בני ישראל זענין באשען גויארין נאר צוא דער תורה הקירושה, כדאיתא בסט' שבת אמר הקב"ה לשראל אם התקבל את התורה מיטב ואם לאו שם התהא קבורתכם, היינו שהודיע לנו הקב"ה שביל עיקר מה שבדא אורט הוא רק בשביל שנקיים תורה והמצוות לאות התורה ק' הוא החווית שבט

שלנו כמו שבכל הבעל חיים ברא אותו הבורא יברך בטבע לקיים החיים ע"י אכילה ושתיה כמו כן אנחנו בני ישראל קיום החיים היהודי אשר בנו תלוינו בקיום התורה והמצוות, לאות אם חיללה מי מבני"י אשר אין מחוק בתורה ובמצוות אין לו חזות של ישראלי רק כמו שאר בעלי חיים, וזה הוא שאמרו חכ"ל רשותם בחיותם קרים מרים, רואו האיך מדויקך לשונם והוחב קרים מרים ולא אמרו ומה מרים כי עוד להם חזות של כל הבעל חיים רק נוכל לקרוות מרים הינו שמת אצלם החיות הדושנאי, דיא בפורים לעבין אויך אבער וייעיד חזות אויך נישט חזות של ישראל, חזות רעות המזקן לעבין אויך נאר דיא כופרים עונין ערגער וויא חזות רעות, חזות עונין מזקן וממיהים אויך דיא עונין מהחטאים אין ווילין מרבה ווין כופרים דאמ איז ערגער וויא ממורי' כרבבי' חיל' דהמחטאים יורד מה רגנו כי ההורנו וכו', זיא ואגנן או וויא וועלין ווין גנאלים אין וועלין אומו שאפין מלכה מיוחרת, וווער קען מאחינו בני ישראל צו הערען וועלכע ווערטער אונגער התקה איז נאר צו הקב"ה מלבדיך אינו לט גנאלא ומיושע רק שמחת באלאו הביבא עבריך וכמלכות בית דוד משיחך וכו' אין לט התקה אחרה רק על ברואינו און וואס ער טוט מיט אונו וענין מיר מקבל באחבה, און וואס איז אונגער התקה לאガולת הקב"ה אוי וויא מיר ואגנן אחר הפלת שמונה עשרה יהו רצין מלפניך شبנה בית המקדש במדהה ביטחוןthon חלקינו בתורתך (היעין וואגנן או מען ווועט ווין אין ארץ ישראל אין בית המקדש ווירט דיא קדרושה אומו מיט העלפין או מיר וועלין קענין מקרים ווין קדרושת התורה זיא וויא דער פסוק ואנט כי מצין התצא תורה ודבר ה' מירושלים אין דאס וענין מיר מהפלל אור חדש (היעין אור קדרושת התורה) ונכח בולנו בנהרה לאוואר ושם נעכן בזאה וכו',

זו דעת אללעם האפבען מיר אויך גאולה הקב"ה על ידי משה קדרשין בן דוד או בזען ואל מקרים ווין תורה ומצוות אשר וכיטו אישר הקב"ה נתן לט את ההורה אין הקב"ה ואל אונז צ העלפין בראיתא בש"ס ליל' הקב"ה עיזרו וויא אווי וויא מיר ואגנן און הפלת מערב נשיח בחקוק וגו' וביהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל הstor ממען לעולמים, הינו מיר ואגנן או מיר געמען אויך זיך צו הדעתן אין צו טוחן תורה ומצוות בעטינן מיר הרק"ה או ער ואל אונז לב האבען מיט צו העלפין אומו או מיר ואלליין קענין מקרים ווין דאס אללעם.

הנה איטה בש"ס המן מון התורה מנין שנאמר המן העין, ונראה לפ"ז קוצר דעתך לפרש הנה רשי' פירוש על וירש כי עירומים רום נתערטינו מון המצווה (וצדיק לפ"ז זה לפרש על ווועש להם חננות היין כי לאחר שאכלו מעץ הרעתה הרגנישו אשר אינס כמקדים כי קודם אכילת עץ הדעת לא ידע מעניין הנשימים ועתה אחר האכילה הריגשו נשויות לאות הזרכו לחננותו כמו על אלליהו הביבא ואורו אור אוור במתניינו וכמו דאיתא בש"ס על רבינו הקירוש שלא הגית ידו למטה סאכניטו היינט שם לא היה לו שם גניעה) ותנה לפ"ז פריש"ז מה שאמר אדם ואירא כי ערום אגבי וו' ג"כ צ"ל ערום מן המזעה וקשה להבחין מה גורם הראשון ה' כל בך בשברון רוח וה' חושב אשר אין לו עוד שם תקומה לבוא לפני הקב"ה לאות אמר לו הקב"ה כי הגיד לך כי ערום אתה היינט אשר

אתה עירום אשר אין עוד תקומה המן העז וו' הינו הבני אבל מן העז יין צוירך לבתו אוכל ממט אבלת היין להכעים לא אכלת מחמת פתויים הנחש ואשתך, לואת יש לך עיר תקומה להטב את דרכיך בעבודת הבורא, הרי דמי שישעה להכעים אין לו עיר הקונה, לואת המן אשר מושע עמלך אשר כל מעשיהם להכעים אין לדם תקומה רק מהה רמהה!

ונהנ אללה הבופרים כל מעשיהם להכעים כי לבד כפורהם רצונם להרבות טפירים, וכאשר המן הי' צורר היהודים יין דתיהם שנותן כן המתה צורדים את הבני ישואל המוחוקים בתרות ה' ומוצאות, המה במדרגה עמק עמק ביויר מרבים בעל השחר כי הוא היה חבד לרובם בן נבט אשר חטא והחטיא את הריבים והתלמידיו האלה במדרגת המן ימ"ש, רבס התחליל לפער פיו על דוד מלכא משיחא קדישא והמה פערו פיהם על משה רבינו עלייו השלום אשר הקב"ה נתן לנו את תורה על ידו, הפלא ופלא איך ימצא מי מאחית בני ישראל אשר יתחברו עמהם חיללה וחיללה.

עתה יש לנו ל��ות אשר יקיים בני הפסוק וזה בחישך (היינו מחשבות שליהם) אוור לישרים הייט אוור תורה כי בטחה"ק ובברכו רבותינו הקדושים נרמו רוכחים הרועים ולחרחיק מותם, ועלית יויפיע אוור קדושת התורה"ק ובא לעזין נאל משיח בן דוד, אשר ישלח לנו הקב"ה בטהרה בימינו אמן.

הק' יהושע אב"ד דק"ק זארכ

(מכחטב ג') מבוגד הרה"ק אבד"ק וואלבארו.

ב"ה ג' צו תרמ"א פה וואלבארו י"א.

אל כבוד הרה"ג כו'

בבואה מכחטב כ"ה אלנו לא הי' כ"ק אומז"ר הרה"ק שליט"א בכירתו לנו אחריה השובי עדר חיים,
אם כי אין דרכו בקדוש של כ"ק אומז"ר הרה"ק שליט"א לדורש ולחקר
בחדרשות הנולדות ע"פ תבל לעמוד על הדבר להתבונן אם טוב ואם רע, עכ"ז
לאשר שטעה אינוי כי הקדושים אשר על הארץ בלהי מסכימים לדעת הגזיניסטען,
לכן כ"ק אומז"ר שליט"א לאים על האנשים הבאים בכלל קורתו נידון זה.

ירידו הכותב בפקודה אדרמו"ר שליט"א המברכו בכשרון ממשרו חמתזה
ויחוג החג בריצה.

צמח דוד הכהן ראב"ד דק"ק וואלבארו בהרב הק' שליט"א

(מחבב ד') מהרה"ג אב"ד דק"ק פילץ.

ב"ה א' שמו תרמ"א לפ"ק, פילץ.

אל שלומי אמוני אהב"י, ה' עליהם יחו.

עד החבורה אשר חדרים מקרוב או ממכבים א"ע בשם "חובבי ציון" נט' ציוניסטי ולכידים הרבה אנשים בראשם, אשר חשבים כי מעשיהם לשם שמים, אי' לא娥 מצאתי א"ע מוחיב בדבר, להודיע ולהזכיר, את כל מי שיראת ה' נגע בלבבו, להתרחק מהם כמתהוי קשת בכל מיני הרחבות שבעלם, ולעקרן לשרש את מעשיהם, כי גלי ויווע אשר כל בונם ומוחשנתם, להרם יסוד רת הוראות הקדושה, וכבר הוהו כל גודל ומיננו שחוי, להתרחק מהם, ומזהה גודלה על כל מי שיש בידו ללחות להפר את מחשברם, והשייה ישלה לע' את הנואל אמריו ויבנה ציון וירושלם במהרה בימיו.

ה' פנחים אל' ראטענבערג הוופ"ק פילץ.

(מחבב ה') מהרה"ג אב"ד ק זדינסקאולע. (פלך קאליש).

ב"ה אור ליום נ' י"ד מבת תרמ"א לפ"ק זדונסקיוואלע.

לכבוד הרה"ג חוכב"ק וכו'

אחד"ש כת"ר שיחי', מכתבו קבלתי, ואשר זכר מאתי לבוא בזחוכיט אידות המהדרשים חברת הציונים, מי אשר יראה ה' נספה בלבבו ולא ידע עני ולא ילכש חרדות מהמשמעות העוראה, אשר יום נספה חברות כאלו ומתרהム לששות הרישות בוז, והנה מוכה אני במקומי פה עייננו, לעמוד גדרס, ואני מוחה בכל עז בהדרושים שלהם, שלא ליתן להם מוחלטים לדריש פה דרישותיהם, ועתה לעת וקנתי ותשוט כח, ידי רפוא, ואין בכחיו יותר, ואני שביבלו מוחיב לנדר גדר ולעמדו בפרש גדרם, ובכלבד שלא לעשות ח"ז גנד הממשלת הרומטה יראת'.

הכ"ד הרושתה באה"ר ומעתוור ומצפה להרمت קרן ישראל בב"א

ה' לוי יצחק הלי אבר"ק הנ"ל

(מכtab ו') מהר"ג האב"ד דק"ק ליקאונו

כעה"ז יומן ע"ש' קרוב לקוריאו לא"ק פה ליקאונו

אחד"ש ! תמול הגענו מכרבו בעאלתו בענין "הצינונים" אם ראוי להתחבר עם ולחק אגדתם .. והיש בוה מקום לחיות מספק ושאל אם ראוי להלון בדרך הוותק או להתאחד עמה, ומקום שאלת זו ה' בתחלת, בעת היה מטה ואפר על פניהם כי ממרם אהבת ציון וחובים וה' נראים כדואים לעם בעת צרתם, אכן גם או רק למוכים בסינויים ה' העין מספק אם טוב כונתם .. כמו שדרן בוה הרמב"ם ז"ל באבות, וכבר באורי באורך בכל פרט דבריהם במחייב לשואלים מקאונא, והעתקת המכתבים רצוף פה ושם בארכי בעה"ז אשר אף אם באמת לטובה בוגרים אין להתאחד ולהתאנדר עמהם בשום אופן וראו לתרחיך מהם ומהמונם כי כל הנגע בהם לא ינקה מקירות האמונה וסודיו הדת כאשר כבר הורה הנזון ובא האות והמוות, ואם לא יום כת' על הוצאות הדופים יוכל להדרים את נף המכתבים אשר כתבתי לךאונא כי ימציא בהם המסתפק תשובה לרוב טענותם לפי דעתו, ומרוב המטרות לא אובל להאריך עוד . וה' ישלח עורתו מקודש ישלח לנו הנואל האמתי אשר כל עני המאמינים אליו צפויות ומלאה הארץ דעה והוא ידע לכל מי לה' וכי לעין באמת .

ירחמיאל ישע' מונצבערג הופ'ק

(מכtab ז') מהר"ג גנ"ל

אחרשיה בא"ד כמשפט ! מכתבך היקר אימרא ידי תמול הגענו ביום מועד אשר נקוה החפכו לשון ולשמחה, וכנים קרים על נשעיפה בן היהת לי אמרם צורפה, ועוד בשבועה העברה הופיע לניד עני הספר "אור לישרים" ושמו נאה לו, כי זה מאיר לארץ ולדורים להשמר ממורים קרים "הצינונים", הרודפים אחרי חי' בשרים, תענוונת בני האדם שרות ושרים, ויתראו לעיני מובי בטורים בענים ונברים מושיעים מצרים, ואמרין לפועלם טבא ישור כחך, ומטעך תוכות נקדחת נשוי — זרבא על הכתב, הגני נתן תודתי להוציאים לאור וכל העטדים בימינו, האמת אניד כי כשאני לעצמי לא נזכרתי כלל ליל מתרת אנדרת הצינונים .. וועפ"כ שמחורי מאר בראותי ספרה היקר בהודיע כי לא חטאתי המטרה במחשבתך זאת אשר אכן נודע הדרבר כי מתרום להפיז חפי' החפשיות . (חפר) ז"ל הרמב"ם ז"ל בסוף אמרת תימן ולפי שידע שלמה ע"ה ברוח קדשו שרדוותה הזאת באורך ונין גלויה היפצר להרבעע ולא עלה הראי' יアイרכו בשבייל והיבאו עליהם ערות . והויה מעשנות והשביע האומה על דרך משל, ואמר השבעתי אתכם וט' ואם אheet אוחבינו' קבלו עליכם שבועתו ואל העירו את האהבה עד שתתחפז עכ'ל הותקב, עין התעה הצינונית חז'ה הזרחה

הכשרה רבה להו吐ען בלא עטה, ישטרט ה' בדוחמי וויהפדו כל פועלן אין אלל יבוא ח'ו עלט נבואה הר'ם ז"ל עפ' דרכם ומעליהם, התה' עונותם על עיטורם, וכל ישאל נקאים, ואך למותר ייחשב לט' להרבota דברים נס בעיקר המטרה ולזראות בעליל לאץ אשר בהרו יסודם ובכל فعلםנאפע לעי הדעת היישרה אף עפ' דרכ' הטבע, ולאיש' לו לב הבין מתרמת לפ' מאדים לקנות ארץ ה'ק' מיד הונגר י'ה' ועמו המשלכים החת' חסות מלוי אירופא י'ה' הוא יויר קשה להאמין מאמונה הנאה' העתיה' עפ' אותות ומופתים, בראשי הציונים, ואmens לא לפנט' להרבota ולהאריך בביואר וה' כי כבר קדמוני כוה תכמים יוציא' העתים, הראיש' הרה'ג' חכם הכלל בليل המדעים נשיא' ארץ בריטניה שיח' ואחריו חכמים ישראל' לב', הנגנים יודיעים מצב' הטשא' והגשי' ורוח הדעת, וכולם עיידו ונינו כי יודר משכע' הכלים נאמר במקורה הויה, ואף מחוללי' הציונית בעיצם מעיריהם כי הדבר מה' ודהלא' לעת' כוות', אך מרחוקים עדותם וחווונות על דורות הבאים, ועלובנה עיטה שנחרתמה מעיד עלי' ובין של' כל כרחינו לא ישאר בירוט אך התקווה לימים הבאים. אם כן איפוא עד שנוקה לנאה' אנטישת' מיטורת' מקו' ותו על' אבני' בה' מקורה מאונש אוניש'; בן אדם שאן לו לעצמו תשעה', הצע' רוחו ישוב לאדרט', ויאבדו ביום ההזאת עשרתו, יחד עילרים ועל' מחשבותיהם הכסה ארץ' כי מי יידע ההפקה וכי אדם בדור אחר' אם לא בדרכ' אחרת יאחו', הלא לנו' לקות בכל עת וככל רגע לתשעת' ה' כהרף עין אשר טוב לחסות בו מבטוח בנדרבים, האף כי הנאה' האנטישית יציר' בפירות האמונה לא הרבה תשעעני' ולא השמחי' כימות עינינו, וודענו נאמנה כי אף אם ה' עלה' בודם לעישת' להם שם ושאריות בארץ' לבנות מדינות היהודים בכל העליה על' רוחם לפי' מאמרם, נס או' ה' רכבים וכן שלמים חסידים ואנשי מעשה' הישלימים עס' ה' ותורו אשר ירצו' יויר להשא' בוגלה' שה פורה בחחות' מלוי' חסר י'ה' אשר אנחנו' חוסים בצלם' מלעלות ולהגאל בארץ' נשכח... ומאות' ג' נפוא בהר רישא גנורא וכבר דורה לט' התס'ין בוה' פעומים... וטוב לנו' יויר לשכט' בוגלה' החת' חסות מלוי' חסר אשר מנחים אותנו לשמר' כל התורה באוצריהם ומיכדירים את ה' ותורתו ואך את ירא' ה' יכבר, יותר מאשר יכברו' או'ם אלה' המכונים "ציונים" הראגנס' למיצבת העם ולקרונות לנאה' האנטישית כאשר ישוף' ה' ממורים קדרו' ויוכור אווט' ואט' נהו מלחיות בארץ' החת' חסות אלה' הרים לה' ולטורנו - האף כי כל העין' הוא שוא' תעעה אין' להם מוצא ולא מבוא לכל' וזה כאשר עיידו בעיצם, רק הם כחולטם והוזם' לרבות הבאים וכשארם הם בורום' ומלעיבם' במלאכי אלה' הנבאים האמורות אין' נאמין' אנחנו' לחלומות' ולחוווניהם, ז'ל' הרשב'א' ז'ל' בראש' ח'א' סי' הקט' ח' וישראל' נוח' דת האמת' בני' יעקב איש' אמת' כל' ורע' אמת', נוח' لهم לשבול על' גלו' ומה שניים' מהאמין' ברבר' עד' שיחקרו' חקירה' רבה חקירה' אחר' חקירה' להסוך' כל' שיג' מהדברים הנאמרים' להם, ואפי' במא' שיראה' להם' שזו' אותן' ומופת' והעד' הנאמן' באהבת' עם אלה' אברהם' דרך' האמת' ולהרתקם' אה' המסוכק', עני' משה' עם ישראל' שה' פרוכי' עבורה' קשה' ונדונה' משה' לבשות' ועם כל' וזה אמר' הן לא' יאמין' לי' וויזרך' לכמה' אותות', וזה' אונת' על' עט' עם ח' שלא להתרפות' ברבר' עד' עמדם' על' האמת' בחקירה' רבה' חקירה' גמורה' ואלה' אמת'

אמת יראינו מאות אמת על יד נביאו אמת אל' הנביא אשר הבטחן בהבטחו האמתית בבייחתו, ככוב הנה אנסי שלוח לכם את אל' הנביא וכו' עכ"ל, באחת אני אומר אשר ذكرנו דברי הציונים במענו ותולנות על החזרים באמורם כי ללא החזרים המעכבים והמנועים אוthem מלחדחין דעות ותוניהם בין העם כלו, כבר היה הגאולה קרובה לבוא על ידיהם לולא אלה המפריעים, ואית אמר כי צדקו בזה כהלהם ולא מטעם אך עפ"י מאח"ל שנדרין צ"ח ע"א אין בן דור בא אלא בדור שbole ובאי או כל' חיב ט' דבריהם ווירא כי אין איש וכו' וללא אלו החזרים העונגים מעוזרים לדרכם, לבתיו התהבר עמהם במעט כת' קרוב להיות דור שכיו' חיב על ידיהם, ואמנם לאשר הם בעצם אין מאמינים במאמרי ח'ל אין עלהם לתהאות על אלה החזרים, מה לט להלץ במליצות הלא עת צורה היא ליעקב והורה מתחומת והעקרים כולן או מקצתם הם עוקרים בכל ופה ראשיה הוויזונים ואתם חזוק ואמצז ואל השיתו לב להם, כי גם את ההוראה והורת כל' יבו', ואשר יתבע עלבון כ'ח יתבע עלבונכם כמאת'ו, ומה גם כי יפה דרשتم בפתח ספרכם כי כל הבוי מאתם אך הוא המכובד בעני כל היראים והשלמים וכן הוא האמת, וגם אם תפחרו מדרך אחרת הלא לכם לדעת סוף דברי הרמב"ם ויל' באגראת תומן הנ' ועפ"י שהרבבי אותו היו טריירא מוה הרבה מאור אבל ראוי שהצדקה הרבים דבר שאין ראוי לפחות עלי' מפני ההבנה יעיש' אמרים כי געמו, ובפרט שאין לכם לפחות מחמת אלה שאין להם כח אלא בפה בהגנתה והורתה הלשון והעת, והמחילה במצוותיהם לו גמור ומפרק ואל התרשל יוכם מאשר מתי מספר מן הרבנין והחזרים קראוים והוליכם להוים כי חשבתי נאמנה כאשר יתפרנס ריעות הצדיקים ונדרורי הדור אשר מרחיקים הענן זהה — כאשר הוא, גם אתם הרמוני דרך באמת אשר נחשך בלא דעת יחושו בהם ולא יבושו לומר ש夷ת כאשר כבר שמעו ריכים מהם בעמוד והחזר קאי, ואמנם אלה אשר מינא ההזהה בלבם נקדמת דנא ופה מצאו מקום לנלחות חוץ לכם בלי בושה וכליות הלווא רועים כאלה רעים ולא רועים יקרווא ואין להשית להם לב, ויתן ה' ישות עמו בקרוב וגאולת ציון ע' הש"ת בעצמו ובכבודו הוח עניינו וען כל המתאמנים, בנפשם ונפש הרוש' המצפה לישעת ה' באמות.

ירחמיאל ישעי מינצבערג חוף'ק.

מהדרה ג' הנ"ל.

ולמען לא יהוה מכבי וזה רק מדבבי תורה, אין אוכור את דרישתכם במכח החשין להויר לעיר מעור על מקורות מאמרי ח'ל אשר שיטת הциונית הוא לא כהה, מלבד אשר העורתי במכחבי הקרים ולודעתי הוא דבר אשר אם יתשרור מלך התונר י'ה' או כל' מישיל' עם ועם ויתר רשות והורמן ל'ג' ה' ללבת לארכט ונהלהם נחלת אבות בארצות הקרושה כאשר מלפניים ריתה.

היתה נאולה שני בימי עורה, אם לא תהי הנאהלה מאה נאל החוק עצמו ובכבודו כימי צהנו מארץ מצרים, נאמר אנחנו ולפי דעתינו, כן יאמרו כל חכמי מדע אשר אמונתם חוקה כיתר כל המשפט בתורה^ק ומסורת אבות ואשר לא באלה חפץ ה' ולא זו הדרך להישעה האmorית, ותבלית המקוה עפ"י מלacci ה' ונכויות האמוריות אף לחוי שעה, ולנאולה מקריה לא נחשוב אותה רק אל' ווקץ בה נחשבה, יعن חיל' האמורים בן הריש וכן נבאלו לט אשר הנאהלה העתודה לא תהיה עוד בנאולה עורה, בהתרוררת רוח החthon וע' המושלים, וגם הוסיף להוריע לט אשר עוד לא תהיה בנאולה עורה, לפני ביתן הנאל האמורתי אשר אנו מצפים לישעה בכל רגע, וול' הוה^ק ס' פקדוי דפוס ווילנא ד' רל'ט ע'ב, כתיב נפלח ולא הוסיף קם בתולו ישראלי מא' לא הוסיף קם משמע דהא וממן אחרא קמת אלא ביוםנא אחרא קמת היא קמת מנימה ולא אוקים לה קוב"ה, דהא בגולותא דמצרים קוב"ה אוקים לה ובעיד כמה ניסין בגין לאקמה לה ובגולותא דכבל הוא לא אוקים לה בגין דלא עברו לנו ניסין גרים חובה אלא הוא קמת וסליקו בני נלה בגין דלא היה לנו פירוק ואלה היה תיאבותא דקוב"ה עלי' בגין גרים ההוא חובה דין נשים נכירות, ועל דא קוב"ה לא אוקים לה לבנטת ישראל ולא עבד לה ניסין וגבוראי בחריו זימנא בדקה יאות אבל ליזמנין דראי ולא הוסיף קם כתוב לא הוסיף קם מנימה אלא קוב"ה יוקים לה כתיב אוקים אה סוכת דוד הנפלת וכחיב ואתה חז מלכם אשר אקים להם עכ"ד, והרי הרבריט מפוזרים במראה ולא בחודות אשר לא הוסיף עוד קמת נתנית ישראל בעצם עד ביאת הנאל אשר יקומו הש"ה, וגם מבואר מטה אשר גם החטא ח' לא יעכט, כאשר היה בימי עורה, כי ראוי היה לנאות נאולה עורה בנאולה מצרים לאל שגרט החטא כמבואר בחיל' ברבות ד' ע"א, ובזה^ק הלוח מבואר דהאי חטא הוא נשים נכירות, ועפ"ז חשבם הציונים כי גם הנאהלה העתודה היה טביעה מפני דרישם אשר בעון היה עדין מחויקם, ואם בת' חיל' מודיעים לנו אשר אף החטא לא ינורם שתה' ח' הנאהלה טביעה בימי עורה ולא הוסיף קם עוד מעינמה וכן בזה^ק ויקרא ד' ר' ע"א דורש על פ██ק זה בעצמו דאף בל'א תשובה הקדוש ב'ה יקדם פנ' נתנית ישראל להשבה אל' ולנאול אותה לא בנאולה הקורתת אשר הוכנה באתערותא דלהתא יעו"ש והרבריטים מבוארם, וזה מסכים להלכה דק"ל בר' יהושע בסנהדרין צ' ע"ב באידך ביריתא דאף אם אין עישן השובה ננאליין ור' א' שתק והודה לו, וכן הוא בירושלמי פ'ק הדעתית דר' א' הודה לר' יהושע דאף אם אין עישן השובה ננאליין יעיש', ומתרוך כן יש להפליא על הר"מ זל' בפ' מה' השובה ה'ה שחבר ואן ישראל ננאlein אלא בהשובה, וזה לבארה בר' א' ולא בר' יהושע, אם לא שנאמר דפק בר' יהושע דבריתא קמייתא דעתם עשים השובה ע' מלך כהמן, אבל גם זה פלא דראאה עיקר כביריתא שני, ובירושלמי סברת ר' יהושע דברי' ג' קמייתא הוא סברת ר' א' שם ור' יהושע חולק גם בש' ס' בכמה ודובי אם וטו אוחשנה אם לא וכו' בעתה והוא סברת ר' יהושע וכן אין בן דוד בא אלא בדרך שבולו חייב, ורוחק לומר וכל תני הייש ע' השובה הברחות ע' מלך כהמן, מוחר לדברי וזה^ק שכן מבואר יעד בשלה^ה הקדוש בעמוד השлом רף ט' ע"א דף

רפוס יוזעפאַי עיעי"ש ובמיט' פסחים מ"ב ע"ב יעיעי"ש, וכן בתקנים ה"ז תיקון ס"ד דלית לה רשות למקם מוגרומה ע"כ דמבעואר דאפעילו איסור יש בדבר לטיקם מוגרומה ויעיעי"ש בכבא מלך ובתקון כ"א בכ"ט שם, ולשפתה הרמבה"ס דהלהה מ"א לפוי הנראה דאמ אין עשיין השובה אין גאנלין, לשוא כל בונים של בני ציון מעיצמים בין' שהבלתלו בהשובה, ואמננס נרא דבזה לשיטחן ושתוחטן אויל' דכל הפורש מע"ז נקרא יהורי וכמוורה בכל התורה כולה, והוא התשובה אשר כולם פורשים מע"ז וסגי להו בהבי בנשאמ את נס דגלו ציון על לכם לאוה כי מושע היהודים הנה אבן באז' יבערו וויכל אמת שבת הרמבה"ס ז"ל בפ"ב מה' עיכר'ס ה"ר מצות עכו"ם כניד המצאות قولן שנאמר וכי התשנו ולא התעשו ומפני השמיטה למדיו שבכו"ם הכווצ' מדבר הא למורת שב' המורה בעכו"ם כופר בכל התורה כולה ובכל הגבאים ובכל מה שנצטו הנבאים כי' וכל הkopר בעט'ס מורה בכל התורה כולה ובכל הנבאים כי' והוא עיקר כל המצאות قولן ע"ב, והוא מספרי שלחה, ואמננס לא כתוב ה"ר מ' ז'ל והספר שבל הփר בע"ז במקיים כל התורה כולה אלא מכורה בכל התורה כולה ויש לו שכיר היהודא אבל ארבעה חותם הקיום עליו ביתר שאת בין' שמורה למצאה והרי הוא ממורה לחביבו בטענותו שהייב לו מנה וכי בוה נפטר מוחבתו ארבעה בוה מחק חביבו בין' שמורה בעצמו שהייב, ושם סמוך ונראה בה"ה בת' ה"ר מ' ז'ל וכן האפקוריים מישראל אין בישאל לדבר בין' הרבירים ואין מקבלין אורן בהשובה לעולם שנאמר כל בא' לא ישובן ולא ישטע אורחות חיים (חבר) ומאור נפלאת בראותי במתהבתם כי הרבה מרבני פולין אדרוקים בציונות התיבו נא לרשות לי' שמותיהם וקציר אמריהם למגע ארץ אשר לפני, כי הרבה מרבני פולין ידרשו ממן תשובה לביראים הקשים לפניהם ואדע איך לתהנתג ערמות מהוים ולהלאה והני הדוש'.

ירחמיאל ישייע' מינצברען הווע'ק

(מכח' ח') מהר'ג האב"ד דק"ק פינט שוב פלק קעלען

ב"ה יומ ג' ב' שבט (תרס"א)

כבד הרב ה"ה חו"ש בו' וכו'.

אחד'שה מכתבו קבלתי, ואשר נורשתי לחוויה דעתו ברב' "הציונים" אשר על זה לבני די ולכ' כל הרבינים הגאניס וזרקן דורוט הכאים בסוד' ד' — כאשר נבר גארוי בוה העניין במילין קדרין להמו'ל את ס' אויר לישרים באקוונה, ואחננו רואים בגין של מעשיהם וכונתיהם אינן רצויים — מוחරות המתפשים בעם בכמה עיריות — בקהל ענטה חלשה, אשר כל השמע תצלינה אוני! וחישין שלא יפיק מני' חורבה חללה, ואשר המתה מותלבש שבונם לטובה אחינו — בני ישראל — הוא הבל ורעות רוחה!..., ואנחנו נצטינו מפי הרגניים ואמראים — הטהרא

המובא בוגם ומדרשים — שלא רחוק איה הקץ — אף ע"י הצלות ובקשות — מכש"ב ע"י דבר נשני — או החובלה גופנית, ותל' את חסמים בצל ממשחתי הרומטה והאדירה — החופף עליינו כל הזמן, וחילתה לחשור אותה עד קזיה — האחרון — אשר לרב ומזה — או לאחבות הנזיטה — באתי בדברים האלה — אנחנו מודיעו דאהרן קאהינה — אהוב שלום, ורודף שלום, ואין דרכינו מאו להתעורר בעניות שמהווין לנבלוטו, רק הפעם יצאי מגרדי — כאשר אהשוב ואת למצוה רבה, להסידר המבשלה, ואנו אין לנו רק ליחל ולחתות לד' — הוא התקותינו — והוא יושענו, ורק על ידו יהיה נאותינו — ופחות נפשית במהרה בימינו אמן.

דברי הוה"ש ושלום תורתו המקורו והמכבריו כערבי:

שבתי הכהן ראפפורט הופ"ק הנ"ל והגlixir

(מכtab ט') מהרה"ג אב"ד דק"ק איני אוווי שיחי

את אשר דרוש דרש מatoi לחות רעני העני בענין רעיון הציוני השorder במלא רוחב ארצית וחוצה לה אשר מחוללי אילוי הבס' והמוחוקם בבריות האמורים שפתינו אטנו מי אדרון לנו, לפי ראות העין כל אשיפתם, ... ולטע בקרב לבכם דעתותם הבוכות ... וביעיר העני אגיד בוות הדברים הטמנוט בקרב לבני Mao כאשר החל להנטען הרעינו הנ"ל, חקורי מי ומיה הולכים ומאייה מעין נבע הרעיון הציוני, כי יחווע דרשת חכמו"ל על פסקן ציון דרוש אין לה מביל רביע דרישא, וכמו כן בעי דרישא על המעוור הדרוש לייזון מה טיבו ומה בלבו בשיקורת הדבר, אם בהשכת האבראה אמרה תורה עד דרוש אחיך ודרשת חכמו"ל דרישו שלא יהא רמאי להחויר, הכל ביל' עאכ"ב שנזיך לדורשו אם ח"ז אין נفال ועקש בדבריו, וכאשר נודעתי ראש' המבראים בוה ותגליטים אליהם וסדר המערכה שאין ממש בירושה זו רביע לה לייזון וכברפלטנו למטען ציון המציגות להווננו מצוינים שם בתורה וראת שמיים ומצוות ומיע"ט, וכמו כן במצרים קודם קבלת תורה"ק בכתב ובע"פ לא ובינ' להיות נгла עלי בוראו ית' לנאל אורונו מלחמת ריבוי העם בכמותו כ"א בהירוננו מסופים באיכות, וכדרשות זל' ויוחי שם לנגי נדול מלמד שה' ישראל מצוינים שם שלא שיוני את שם ואת לשונם, ואחבות הש"י לייזון הוא אהבת תורה"ק כרכיב אוחב ד' שערי ציון ודרשת חכמיינו זל' אוחב ד' שערם המציגים בהלבנה והיינו דאמר ר' חייא בר'א מששי' דעללא מיום שהרמ ביהם"ק אין לו להקווש בה' בעלמי אלא ד' א' שלhalb בלבד [ביבות ח], ואם לא יכנן ציון בשערם הפטוחים לרווחה ולהעודה כרכיבים מצוין תצא תורה לשוא שקר שומר, זאת מודיעך דורש אין לה שיש דורשין ואין ברישותם דרישת הרואי' לה, מה הוועלת בה — וכן מציט במשמעות תורה על פסק ולא תהיה ערת ה' בזיאן אשר אין להם רועהakash משה שלא היה להם לישראל רועה בוה שלא יהיה להם ולתכליתם, ולדרותי ואת הוויר אוחגנו יומט'

ירמי', הנביא בקנותו [איכה ה' י"ז] על זה דה' דורה לבט' על אלה החשו עניינו על הר ציון ששם שעלים הלוכו בו, פרט פאכ' לב וחשכת העינים כי כל ומן שלא נלקה המאור ושען הרואה אם כי גדרו מכובדי יש להבות כי ישב ורופא לו כי בעניינו וראה ולכובו בין את אשר יחסר לו וחווש עם קומו לפט' דרכיו ויתלה החסרון בו בעצמו כי מפי העליון לא התזא הרועה, ומה יתאונן אדם חי נבר על חטאוי, ושישו אתה משוש כל המהבלים עלי' כל והראבל על ירושלים זכה וראה בשמחתה, והוא בשוחש הראות לא נחשך או יראו עניינו וישמח לבנו ותרפא דרבנן לבנו אמתם כ שיש עוזון בהעינים א' לא לבוא למרפא לב, ופי' לנו בגבאותו עז' דה' דורה לבנו על הר ציון ששם, ויש לנו לחבות בכל יום שייחמלו הש"ה עלינו אם נחפש ורכנו ונחקירה ונשבה, יונאלט במדהה — ועל אלה החשו עניינו והוא חזין ממשי ואפילה מנדוח "שועלם הלכו בו" וכדר' התו"ט פ"ד דרבנותו משנה טז' ואל תהי ראש לשועלים וול' יודמו לשועלים לפי שאלה כאשר לשבת בכasa למשפט ושיקבו העם הוראותיהם יעשו ערכות ותחבויות לבוגר דעת העם ולכך אמר ראש לשועלים וכו' ואני ממליין עליהם מה שאמר שע"ה [שה"ש] אהוו לנו שועלם קטנים מתחבאים כרומים שהוא כר' צבאות והם קבועים בדורנו ברם שביבנה ושוב מצאייה להרמב"ם ז' פ"ה מה' הת' בן עכ' ל' הקירוש, כאשר נהזה בהזינונים כי בערימותם ובתחבויותם בחכמת החיזונית יעמדו את פי ד' ר' תש' וזה לא הצלח ויחשכו עניינו בחשיכה ואפילה חדש לא יעלה ולא יבוא ויחפוץ לעשות תל עלים אריכות הגלות וקורחה בישראל ח'ז', ואורא [מכות כ"ד] וכבר הי' ר' ג' וראב' ע' ור' ור' מטהלכין בדרך וכו' וראו שועל יוצא מבקה'ק וכו' עכשו שנטקיים נבאותו של אור' בידיע שנבאותו של וכרי' מהקיימת בלשון הזה אל עקיבא נחמותנו, הרי קמן בהיות צין שורה הדרש בטוחים אנחנו שקרובה ישועת לבוא חז מחר ואם התבטל נבאותו של אור' בبنין המגדל של דור הפלגה והשועלם ילכו ויטמאו את בית ישראל בימיום תה' ח'ז' בכ' לדוריו דורותומי יודע עד כמה זה' יודה.

ועתה נראה הלאה להתבונן בדורכים ודרכי עקלקלות שלום באמור, כי בוה רזים להרים מעופר קרן ירושאל לחלצם ממאר ומשפלו מזבם אשר ברע הוא בהיותם יחד שבטי ישראל חונים על אדמותם ולא ישבע נדורים ויתנהנו כפי משפטם ואת אשר יצו עליהם מנהוני הציונים ולא יטו ימין ושמאל, בוטחים הם בחולם, כחם ואונם ועיזם ידים יעשה חיל להחיותם וזה אם לא יהיה הנגנה דרות וישליך אחרי גוים עולם עומד הנצעזי עכ' פ' ישנו עזה' ליהיות שקטים ושלוים איש רתת גפע ותחת האנטו באין מחריד ומפריע, מי שיש לו מוח בקדך ועיני בשר לו יראה בעניינו ולכובו בין כי הכל ותיק יחט חכם, ראשן תחלה נאמר חום לפי דעתם ורצונם שהחפוץ להפר תורה בשים עת לישעות (כפי דעם הוכחות) את הכל חפצין בעלי על מתחם חפשים ממזוות והברכה לפוך אנשים לשם בראשיהם שוכלו ויבנו לעשות ברצון איש ואיש להיות חפש ניתן להם הנשכח כדין? וכן מצינו בתה'ק כאשר הגיעו ימים האחרונים של אדון הנבאים עמד ברפהה ואמר [במורבר כ'ז טז'] יפקוד ד' אלה הרוחות לכלبشر איש על העודה מנה עליהם מנהיג שהיה טובל כל אחד ואחד לפי

לפי דעתו, ובאה התשובה קח לך אה יהושע בן נון איש אשר רוח בו שיציל להלך
בננד רוחו של כל אחד ואחד,ומי פתי יסור הנה להאמין לאלה החכמים,
בעיניהם אשר עד עתה לא חיל ולא הרגש איה זרות בני בוגר ונפש,
להיותם מנהיגים אותנו להטיב אחריתנו? האם יוכלו להלך נגד רוחו של כל
אחד ואחד? הלא ברוחם עצם אינם מושלים לכלוא את הרוח ולמשול ביצרים
כידוע חוק עכירותם בתורה ומצוות, נגד רוחו של כל אחד ואחד עאבוב? אין
זה כי אם אהיות עינים ובעיניהם כבודם והפארתם יקר להם יותר מכל בית
ישראל, ועוד זאת טוב לאמור: כה אמר ד' זכריו לך חסר נעריך אהבת
כלולית לבך אחורי במדבר הארץ לא רועה; וברין ואת הוא לען לכות
ולרצון לפני ארון כל גם ביטם הנגדל והנורא מוכרים אנחנו את החסר הזה
בעמדתו בפלחה, הרי קמן כי ואה אשר הלבן אחורי השית' לאין לא רועה
הוא אמיה שלמה וטהורה שאין למלعلا הימנה כי בוכות זה אנחנו נשענים
ה גם כי שם ראו אבותינו אוותה ומופתים עד אין חקך נס עמוד אש וענן הליי
ל נרכם עכ"ז ד' ואת להם מעלה ומורגה נפלאה אמונה כוותה, ואך יכולם
אנוינו למשור עצמוני ולהאמין אמונה בו לבשר ודם אשר היום כאן ומחר בקביר
ורבות מחשנות לבב איש ועצת ד' הוא תקום, ע"ב מי שחביב בעיניו גוף
ונפשו אל ילק בדרך ארם וימנע רגלו מתרבותם כי החולך אחורי עצם למצוא
מנוח אשר יטב לו, ותחברתו יאלץו להשילך הלהאת את אשר ובש לו, את
התקתו לא ישין ואתה שלו לא ימצא עדר, נמצא קרח מכאנן וקרח מכאנן
ויהי מן הצוקים ואני נגען לא בשטחים ולא בארץ, ואם היה מאכינויים
ברבורי הרים ויל היה דן אורט לפק ובוטה, אחורי שבחהלה אמור כי בוה יוציא
צין הנאה ויזמח פורקנא ויקרב משיחא וכשראו שלא ילכדו בנאותם את
בית ישראל ולא יאמינו להם ולהבליהם התחכמו והודו כי לא להשיב לב
בנים אל אביהם שבשדים מטרם כי אם להטיב מצבם ולהיוורם אחיהם למושעה
ומקוצר רוח ויבודה קשה ישיעו להם וישעו בדברי שקרים וינרוו אחריות
בצאן למכח יובל וכשידל אנקה שעורם יקיים נפה לא תוסיפ קום בתולת
ישראל, בהולה שאין לה בעל' שיעמוד להחוועה לה כי צפנתנו הבל וועת
רוח לקל עליה נף, ודרהו ל' נפה לא וטסף לנפל עד קם בתולת ישראל
[ביבות ד'] או יוקם אונטו ארון המשיע ית"ש, ובמד"ר ריש ושלח אל הקב"ה
דור בני אף' את מקיימי כמה פעומים אני כס ואומרתי אני קם לכהראה עניין
נזדים ואבויונים נאנקם הה"ד משוד עניין מאנקת אבויונים וגוי ויהי בנים
קלקל ע"ט לתקן ואם מעשיהם אינם מהתקנים אבל כונתם רצוי', המכח זו שאינה
בתוכה בתורה אינה חולמת למי שלא הדירה ברוח אמונה ולא יצלח לבב
מלאה מלאה הקורש, ומקרה מלא הוא כי דור התהיפות המה בנים לא
אמין בס [דברים ל"ב כ'] הדור הזה רצים להפוך הקערה על פ' ולמצין מארנו
שאריות כתנו וגר הפלטה להיוינו נעם ונדים במדבר, ואין לקות בשיגול
החולץ והרחק ח' וקשה השיעבוד ופייר הנף ונפש שיפרחה פחה התקה שאט
מקוים ומיהלים לחטלו ית' ווית' ע' להקמינו בהיות בא הימים הוודוים למעלה
ראש בנים לא אמין בס מפני שאיןם בנים מאכינויים, אראה מה אחריות מ-
ול גן,

ולעنة קרת מכאן ומכאן מקום מולדתם לא יוספו להבitem כי לא יהיה בהם לשב, ומקומם אישר הוכן לפניהם הדא שאול ואכזרון השם ישמרנו. ואמץ לבו בנבורים ערום יטס ביום ההוא ואני מנוח ומגוע ונוקט להכיל ח'ז'ו ואין לנו דרך ישבן או רה לאריך אפיקתני כי אם להאמין באמונה שלמה וטהורה בכמי שאמר והיה העלם וכתרתו הקדושה בכתב ובע"פ, ולהאמין ברועי ישראל ולקנות ולהלך כי לא יעיבנו ואל יטשנו ואם יתמהמע משיח זדרנו חבה לו בכל לב ונפש, ובבות אמונה נגאלו אבותינו ממצרים שנאמר ויאמן העם וישמעו ונ' כן אנחת בבות אמונה היה' גאולהינו ופרות נפשנו ואם כי מצבנו מטה משה ובשל כח הסבל מאmins אנהן שאין ואת מקלה ח'ז' רך פועל ידענו ישולם לנו וכמ' ראה משאמר הקב"ה דבר זה בסיני באורה שעשה מפי עליון לא התזא הרעות והחטב אלא מלאיו הרעה באהה על עשרה הרעה והטובה על עשרה הטוב, ובידך להטיב צערתו ומרה טבה מרובה מוכנה לפניו בהטבך וברשותך לבבך נשא ברכה מטה הש"ת וארכות כפי חיק הירושאי להויתך נקי כבאים ובריך לבבך נשא ברכה מטה הש"ת וארכות השמים יפחח לט ויערפו השפעתם עד כל' ד' ואם כי קשה מוטווו של אדם בקריעת ים סוף הלא נס הוא נ круע בעדרת והעבורתי בחזרה צורתי וגואלנו וקריעת ים סוף לא היה' רך דוראות עעה כי נס בכל עת וודין יכול להוית כואת אם נה' מוכשרים לכך בחרוב בחרוזו ישב דום לפנות בקר לארון ודרשוח'ל להנאי הראשון כמו או בעברם לקל התורה חיבורם הים לקיים התנאי שהרנה החוזר בראשית וכדרחו'ל א"ר יונתן התנה הקב"ה הנאן עם הים שהיה נ круע לפני ישראל בשיערו לקל התורה והמצוות ומלה "לגאו רואשן" טורה כי נס בשבב לאוთ מוטבע בו ככחו או כחו עתה באם יהיה עת הבישר נה' מוכשרים באמונה שלמה בד' ובמשה עברו דהיט בכל רועי ישראל תלמידיו ותלמידיו התלמידיו והי' השעה צריכה לכך שיתפרק הם כמו או, כבעדר' דר"פ בין אייר [חולין ז.], ומה נקל בבות אמונה שלמה לובות למונא רוחא שהוא בבחינת קריעת ים סוף, וכאשר נתבונן במצוות והכמה שתקיים בעה"ד דברי חכמ'ל מיום שחרב ביהמ"ק אין לך יום שקהלנו מרבבה מחברתה לדעת בשלמי הספר הזה? ולמה נפלים אנתנו כאבותינו טבואר א' לבירא עמיראן ואין ערך והשואה בינו לאבותינו דורות הקודמים כי הם היו תמיימ' דורך ישרי לב ואמונה היה' אוור מהניהם על כל גול ענו בראשיהם לקלבו באהבה מבתוונים החוק כי הכל בידי שמיםך והוא רופא כי לא ענה מלנו וינה בני איש והי' על הצר הצור אולם הריעו בחוציות בקריעת לבכם ובהתבטט טעללייהם ונכוו לפני ה' להטיב מצבייהם [כמבר' י' ט'] אבל לא כן חכמת ובונינו אלה חכמים הם בעיניהם ולהטיב לא ידו אשר יעיק להם דבר אמורים מקרה קרה לנו ולא ד' עשה זאת לסתות הרוח את הגזמה ובתחכਮות יאמרו געשה לנו שם ונבנה לנו עיר פן נפוץ על פני הארץ "אם אין לנו לט מי לנו" ומוחשים ועוגנים עונה זו יפה לצאת ח'ז' בידים יורי עשי להרים יד בתורת מרע'ה ותלמידיו כי פניע הומן וצוק העתים אלציט לזואת, בית שנות דור ודור נהפק בגלgal עד חומו כאשר ח'ז' הסוב' הכתמונה על המתרש בטיבו בכל יום מעשה בראשית ואינם יודעים מאיימה כי זאת גטול וירט ופועל בפטיש שלם לט כי הצור פועל

פעלו המים והרבב הוא כראותא [באגדת בראשית ס"א] מה יהאנן אדר ח' נבר על חטאיו ארכ"ש מה יתרו על ח' עולמים יסתכל בעונת ידו שנבר על חטאיו, ולודעתו המכובן החטאיהם מביאים העונש ופורענות באים לעלם, ובאיין מבין שורש סיבת הפורענות כי החטא גורם, ואומרים ידע רטה ואין לעצמו געשה חול ובא קלקל אחר קלkol עד דיוטא החthonה ובאיין תבונה יתרו על ח' עולמים ואיתו מסתכל על עונתו ידו שנבר על חטאיו [וביקורת האינו סוף רט"ז התקמ"א] עתודה כנ"י שתעתוד לדין לפני המקום ואומר לפני רבש"ע אני ידע מי קלקל במי שינה بما אם ישאל קלקל לפני המקס ואם המקום שינה בהן בישראל כשהוא אומר ויגרו שם זדקן הי' ישאל קלקל לפני המקום ואני המקום שינה בהן בישראל שנאמר כי אני ה' לא שניתי וכו' הוא הדבר שדברנו שלא נדע לנו אם אנחנו קלקלנו במשמעות שפות שיטים טമעל או ח' געשה שניי מליעיל ואבאה התשובה ויגרו שם זדקן כי לא חלפו כחם ואונם כי בכחם או כחם עתה, הרי הוכחה גלי' כי הדבר תלוי בתו ויקום בני וארם בני יעקב לא כליהם לא יתמו ולא יכולו רחמי המרוכבים חזק ונתחזק בעיד עטנו ובعد תורה אלקינו ויהי ד' אללהינו עטנו כאשר היה עם אבותינו אל יעבנו ואל יטשנו ויקבץ נדחן ולא ידה ממע נדח.

בעתירת עבר לעברי ה' המיחלים לעורתו יה"ש במרה.

הבאעה"ח אור יום ב' יתרו ראש השנה לאלות תרפס"א.

אפרים שרגא הלוּ אב"ד דק"ק אוניאווע

(מכח ב') מהרה"ג האב"ד דק"ק לובייטש

ב"ה אור יום ו' ע"ק בשלה תרפס"א לובייטש יע"א,

לכבוד הרב המאה"ג הח"ב וכו'

עד אשר דרש ב"ת מאורי להודיעו דעתו בדבר אונדה הציונים, אני קורא עליהם הפסוק הזה, למה זה אומם עבריים את פ' ה' והוא לא הצלח, חז' כל איש חפץ להווות מאושר ומוצלח, וודוש במנועיות ובפועל ידיו ועמל גוף למוצא האושר וההצלה, אך לא בידו מוכו, אם ד' לא יברך מעשה ידיו, יש אשר עמלו ויגעו לrisk, ולא ימצא את אשר יבקש, ויש אשר יחשוב האדם שמציא טובתו והוא לתהוותו, ויאבד העשר ההוא בעניין רע, כאשר אמר דהמע"ה, אם ד' לא יבנה בית שוא עמלו בינוי בו, אפלו בית אחד קטן, אם ד' לא ישרם עיר שוא שקר שומר, גם עיר גודלה ואנשים הרבה כהה, ולאשר לא אדם דרכו, ולא ירע מה נגור עליו לעשות ולבקש מר' שיצלחו, וכמאמר חז"ל (נדה ע') מה יעשה אדם ותגעש בו' אלא יבקש רחמים מפי שההשור שלו שנאמר לי הכהף, והנה אנחנו עם ישראל מיום שנגור עליינו משדים להגלה מארצינו גנטוינו שלא נדחק את הקץ, עד אשר ישקו ה' מטרים יונגליט

וינאלנו במאמר ח"ל (במדרש חז"ה ע"פ השבעתי אהכם, ז"ל ד' שבועות השבעין כניד ד' דורות שדחקו על הקץ ונכשלו, מהו עד שתחפוץ, מלכות של מעלה לתחפוץ מרת הדין מאלי" אני הוא מבואה בקהל קולות ולא אתעכט, לך נאמר עד שתחפוץ עכ"ל, וכן ירמי' הביא הוהו את ישראל בגלוות גלות ראשונה (ירמי' כ"ט ז') ודרשו את שלום העיר אשר אהכם שמה והתפללו בעה אל ד' כי בשלמה יהוה לכם שלום, لكن עליית להזות שקט במכניסי ולהתפלל בשלום מלכנו, החומה לעלינו ובשלום שרו ווועזי, ובשלום ארצנו כמאמר הנביא ולטה תורה לה' על פורוניטי ברודראט בתנרב"א (ס"א ר' פ") ע"פ שם יתנו צדקהה ה' צדקות פרונו בישראל, חסר גודל עשה הקב"ה שפייר את ישראל לבן האומות וכו' בודאי יודע בעה' באיה מקום יפרק את כליו (חפר) אבל מי יהיו המנהלים ושומרי הסדרים? . . . גם מון יעישו אם יפל עלייהם העיבים השורדים ושדרדו נויהם ויכו אם על בנים, רהמע"ה הרקען הפללה לננסי" שלח אורך ואמוך המה ינוחו יבאוט אל הר קדריך ואל משכונתויך, ואיתא במדרש שח"ט שכנים" מתרפלים שיישלח להם נואלים צדוקים, כאשר שלח להם במצרים את משה ואהרן, אמר להם הקב"ה הגני שלוח לכם את אל' הנביא הנה אורה, והשנ' אין עברי ארמק ב' לך נאמור שכח אורך ואמוך עכ"ל, لكن כל עוד אשר אווזת המבוادرים בדברי ר' ל' לא ראיינו, אין לדחוק את הקץ לבל נכשל, וכאשר שר המשורר,بعث לא יעוז האל לבור בחמת שוא וריק ירחץ הליבוי, חריצתו ייחסחו לחץ, ופה יקוש יהי על כל דרכיו, ודרות הרעה הוי אשר יבנוו "רעין הציוני" יזוק בנשמי וברוחני, בנשמי נודע אשר מאו התרפשטה השמועה הוסיף התונוג שמיירה רבה לסגורה ארצנו הקורישה בפני השורדים החוננים את עפרה ומקדשים ימושם לתורה ועכורה, ובשאר המדינות פערו פה לשוטני להשתין עליית לאמר מודע נעשה חסד עם זהה, הלא הקימו להם מושיעים ואסיפות גהולה לדורבים אל ארעם, וברוחני, כי נמצאו אנשים משבשים? . . . ועתה התחרבו בהרבה אנודות למן איש ימצאו להם מקום להפק נזומם, . . . ויטע לבן אהבותיו ויראותו ונוקים דברי הנביא, להתפלל בשלום מלעט, אשר החתה נגפי חסדיו נחסה, ובשלום הארץ אשר אנו שכנים, ובה נעשה חסד ונטיב מעשינו ונוקה לה' שוישענו וינאלנו כמהה"ל (מדרש שח"ט מ') אין ביד ישראל אלא קו' כד' שנגאל בשבר קה קוינו וכה"א טוב ה' לקו', שבא האمر עבר קזר כליה קוין ואנחנו לא נושענו, קוה אל ה' וכחיב חוקו ויאמי' לבבכם וכו', ונס אני יודע אשר הרבה מאנודות האלה כונניות רצויות, כי ייחמולו על רבבות אלפי ישראל המעוניים בעוני ומהסור ואהברם דוחקת ומקלחת השורה, אם יפלטו מעשיהם, ולא ירעו אל קוצים ויעשו חסד בארץ, או יישענו ה' תשועה עלמים וישלח מלאמו לפניו ויעלנו בשמחה לארצנו ויטענו בגובלינו ויבנה בית מקדשו והפארהנו. אסיד התקווה ומיצפה לישועת ה' .

הצעיר בצלאל בהרעה"צ מוהררי"ד צלה"ה החופ"ק

(מכחטב י"א) מהרחה"ג אב"ד דק"ק ואידיסלוב — פלק קעלין.

כ"ה יומן ב' בא ב' שבט (תרס"א)

אל כבוד הרב ה"ה בו' ובו'.

אשר שאלני לוחות דעתך גם אני בראבר הכת העזינו אשר חדשם מקריב באו, הנה וחולתי ואירא ממאמר ח"ל בבר"פ' ס"ה ט"ז — הקול קול יעקב בימי ירביעם קול בכינורנו מודם ת"ק אלף, הה"ד ולא עזר כח בו' מה אתה סבור בו' ולמה ניגף בו' אמר ריש לקיש על שחסן ברבים ובפ' ענ"ס' ד' ובועוק"ר פ' ל"ג ס' ה' איתא בשם ר' יוחנן זפריש" ז' לעל שחוף רבים ונראה מודה אף שהי' ע"ז, ולזה לא קאמר על שחוגן מודם ת"ק אלף אל על שחסן, ו"ג' ישחרן ברבים שהי' בהם הרבה שלא הי' ברכם ע"ז, יבכן כאשר נצא לדבר על כמה זהות א"א שלא נחכרן ברבים, גם אלו נחשוד לרבים, ויויה הרבה מוקן אשר אין בס כל הדברים אשר נעוטם עליהם, אך לשבת בחובוק ידים ג"ב לא נובל — פן יאמרו ידייט רמה ולא מצאו איני שייל ידים, וכמ"ש (משל ב"ו ה') ענה כסיל, ולא נהיה ח"ז מאורת שיש בידם למחות ולא מיזוח (שבת נ"ד נ"ה בארכוה) אשר גודל עינם מנושוא, גם דריש ח"ל (חגינה ט' ע"ב) חסרון לא יוכל להחמות וה שנמנן החבירי לדבר מצוח ולא נמנה עמרם, אשר ב"ז ייחיב אותו להשב קשת אמרי אמת ולא לעזר בAMILIN, וכמ"ש במדבר פ' י"ח ס"ח עד שלא ישתפו אחרים עמהם אמר שמעו נא בני לוי. — ומזה נשאל עוז שלא נכשל בבריבורו ושימסור פיטו שלא נחכרן ברבים. אך הנזכר לעניינו — למן לא ישתפו אחבי' — אשר עוד עמד טענים בס' י"ד, לך ואבטה זקי ישראל, לעלם וקניהם מעמידים את ישראל בו' כל מי שנוטל עזה מוקנים אינו נכשל, ועוד לא יפתח לבם שילך הראש אחר הונב, דבר"ר פ"א ס"ח' למה"ד לנחש שאמר הנב לראש ע"י' ש, ויקוים בנו הנאמר בדבריו ח"ל דבר פ"א ס' ואזו למה"ד לתלמידיך שהי' מהלך עם רבו ראה נחלת אמר לו זו אבן טיבה, ולא נכווה בה, כמ"ש ולמוכחים געם וועלרט הבוא ברכות טוב (משל ב"ד כ"ה), וזה החלי בעיר צורי ונואלי:

עד הכתה החדששה אשר בשם ציונות הכהנה, האמת אנדר כי מאריך ידאכ לבינו... חן בבר הי' עלולים חברות העניות להושע עני הצען, ולהציג אחבי' ממצוקותיהם אם ברב — או במעט, כמו חכ"ח אשר עשו חיל והצלחו, ישלם ה' להם כפעלים. וכן הי' עד חברות רמות ונשגבות, האף אם נטם כל החברות האלו מלבד חכ"ח — לא שמען ולא ראיו שיוושע לאנשים שברמי רת והורה בראי, ורוכב נעשה ללהם בני ישראל מרהה"ק ומלהות שומר דתת"ק — כנראה בחושן, אשר כל אלו ייזק את בני ישראל מרהה"ק ומלהות שומר דתת"ק — כנראה בחושן,

עכ"ז בונם לפי דרכם ומhalbם אשר מה בתיק שנסבה בין האומות, עכ"ט ה' לטובה והיה ניכר בהם ריח ישראלי "גומלי חסדים", ולא המשיכו עליהם החמוץ, ולא רבנים ולא שלחו שלוחיהם, והאיש אשר רנק בהם בלעדיהם, ה' חפץ ודרבו ומהלו כדריכיהם, ואולי היה לטובה באיזה עין, ואלו גם הרעו אבל במקומות רחוקים איש לא ידענו ממה, כן דמיינו אשר החברה הזאת תלק בדרכיהם, ולא תחפוץ לאזוף אל גללה — רבנים מושמרי הוֹרָה — וההמון, ולבוש הכלבה עטנו בבנה, אם ה' מציליהם — או לא — התרשנו, אך עריה כי שלחו שלוחותם דרושי דרושות של דופי... — והוגם כי כל איש ישר הולך יבין הדבר לאשרו מביעדיינו. עכ"ז לבל יאמרו חקה קקנו עכ"ב נבואר בקיצור באור הדעת טעמוני ונמקני בוה — כי לכהוב כל פרטיו הדברים אשר יקלקל ריעה זו נצטרך לכמה קונטריסים ויהי' כספר בע'ו, ואנחנו באנו אך לכהוב דעתינו — המסתממת עם דעת גאנטי וצדקי דודוט, וכל רב ומורה ממוקמו יבוא דעתו — ומני ומהם התהים שמעתא ואתה אשר ייחבר האחד ישלם חברו, ובין כך וכך יראו יבינו כל אחדינו בני ישראל. (המשך)

ג) והנה כ"ז אם ה' איזה יסוד מוסד לדבריהם — כי יביאו את כל ישראל אל המנוחה והנחלה, והיה קרוב הדבר ברוך התבב, והוא האנשים האלה הולכים בדרך התורה ולא סרו ממנה — היו הדבר אריך ישוב נдол — מכל חכמי ישראל וקנאים, כי בדבר כוה מוקנים נtabונן ! משה רעה רבן של כל הגבאים וישראל — אמר "מה שמו מה אומר" כי פקר פקרוי, ובמואר במדרש"ר פ"ג ס"י י"א — מסורת הוא בידיהם מזוקף בשלשון זה אני נאלם ע"ש, וברמבן פרשה נ' פ"ח מוכאר בשם המדרש שלך נהיל שמשה מביתו שלא יאמרו ישראל מסורת היא בידו, אנחנו רואים כי לא בנקל היה מאמנים עם בניו — אף לרער'ה שהבטחת להוציאם מסבלות מצאים טהור ולבנים ! ול"ל הרשב"א בתשו' ס"י הכת"ח בסוףו וישראל נוחלי דת האמת —بني יעקב איש אמת — כלו ורע אמת — טה להם לסבול על גלוות — ומה שניים — מהאטין בדבר — עד שיחקרו חקירה רבה — חקירת אחר חקורה — להסיר כל סוג מוחדרבים הנאמרים להם, ואפילו במה שיראה להם שהוא אוט ומופת, והעד הגאנט באחבה עם אלהי אברם — ולהרחקם אף המוספק — עניין משה עם ישאל שהיה פרובי עבורה קשה וניצטה משה לבושים. ועכ"ז אמר הן לא יאמיט לי ! ותווצר לכמה אמות — וזה אותן אמרת על עמיט — עם ה' שלא להרחות בדבר — עד עמדם על האמת בחקורה רבה חקורה גמורה, עכ"ל אדורנו הרשב"א נשיא גאנאי ישראל, ונשב נראת ערד בימה שעמיהם הכת הוו אור לחשך וחושך לאורו ! מר למתוק ומהוק, הן בדברי נבאיינו הקדושים ובorthoc'ק מורשה קלה יעקב יישמו הלהלה — המפורה לט בכתוב ובע'פ' וזה לא יוכל לheckosh אוף הצבעים שבהם אשר עוזר יוכל להעתוף במליה שאינה שלהם — כי ישמרו תורה, אבל על ברחם ידו — כי העמודים בראש הכתה — והדורשים בתחתיה, ואשר הפארה כל הכתה בהם — לא שמרו מעודם שבת אחד — מחללו ! ולא הטענו ביה'ב' וקרפהה דלא מני הפלין — רה"ל, אשר כ"ז היא חסרון אמונה, כי כבר נתן מכל קורש ולא יט'

ינק' מעדן דדי הזרה, ואפשר רוכם אין להאשים כי כן גדרו והמה כמאמר ח"ל כהינוק שנשכח לבני האומות, אבל איך בכל הזרה לא יאמינו ובhabל נרכ' שיצא מפי אחד — או שניים מכם — תיקף האמונת בולם, והמה"ע בראשם ידרשו אף יצירחו — להאמין להם, ולמסור להם נפשינו ומארונית, וזה מראה בפירוש שם הולכים אחרי הhippok, אשר מוחיבים להאמין לא עללה על לם — מAMILIA מאמנים ברבב שאיט ראי, כת"ש ח"ל כל המרhum על האכורים סופו לאכור על הרחמים (ילוקט שבמוני שבMAIL רמו קב"א).

נחוור לענינו — כי הי' ציריך ישוב גדור, כי לא כל טובה נכל לקבל — אם טוב לשראל להתקבץ אל מקום אחד, וכמ"ש במדב"ד וישלח פע"ז סי' נ' — והרי' אם יוכא עשי כי אליהם שבדרום, והוא הטענה הנשאר לפולטה אלו אחיט שבגולה ויעין ברמב"ן שם, גם טעם נתהרטו מענינו הן בחיוותינו יושבים על אדמתינו, וכחביב כי לא האמיט מלבי כי — צר ואויב בשעריו כי (אייכא ד' פ"ב) והגלוינו מארצינו בכו שאחנטו מודרים ומתרדים בבל ר'ח' יו"ט — ומפני חטאינו, ואיך נרישי על ספק קורי עכבייש — בל' כהן ונכיה צדק, ונאמין כי יתקיים בידינו, —

ד) — אבל לא דובים ולא עיר ולא ההחללה לכל בר דעת — שיוציאו מושביהם אל הפועל, ומה קול הרעש הזה — כי לקחו כל הטעעה בידם .. ולא נכל להאמין איך מהה בעצם יהנו אמון ליה, איך כוונות מי יכל לדעת אם לא לך קרניש לנוכח בהם את שה פורה ישראל ולע"ר עניות כי לפען ילבי אחריהם בשור אל טבח יובל ! או מהה בעצם אינם ירעים כי הם שלוחי הרוגוף, — האם אין לנו להאמין אל דבריו נכיאנו וחווינו כי בטהרה בימיט נגאל, כמו שהוה בזמנים שליח לנו הש"ת משה נביאו נאמן ביזט בן היה בית יהוה הרוזן לנואל את ישראל (ובמדב"ד פ"א סי' ל"ז) ואף מלך המשיח יושב עמם במדינה — שם ירצה עניל כי ע"ש, — מלאהamin ברבב שיצא מדרך הטבע ורק להאמין באנשים כאלו אשר רקע מהתורה ה' — רחל', והגמ' כי יש בירושלמי מע"ש, הובא בהרוי"ט, פ"ה מ"ב — כי בנין בהמק' יהוה קروم הגאולה, ג"ב נאמין — בלתי אופן כוה, כי אנחנו מאמנים בני מאמנים, ונאמין בכל לבינו ונפשינו בכל דברי ח"ל — אפשרים להיות, אבל באנשים כאלו שנאמין בהם — הוא כנגד התורה והמקובל לנו, כל שכן שאינו על פי דרך הטבע. —

וכי יאמרו כי כוונות להוכיח את ישראל — בא פנים אחרים הלא נדע בראש כי מכל זה לא יצמו החיצין ומיאינו להושע בפרנסת — אשר נכל לעבור את ה' בפשותו, כיהורי כשר ונאנן לתזה"ק, אף אם יצילו ויעשו איזה עין ואי' כקס' רזענות מהבאוון הרוש אשער רזםמו במכה"ע, ונחת גדרלו ושבחו להבריל — כמשה רבינו, וכחבו עלי'ו — רחל' — ממשה וער משה, וכדרמה לה' — אי' הזרה והמצווה אשר יעסוקם בס הנשיעים ע"י — מכל הבתי תלמוד מלאהה שהעמיד — ומכל הקולניותם ? צר לנו מאייד לבאות אגשים — אשר לפי דעתם ומלהלם שלא ידרשו מה הוא יהורי, ואעפ"ג ניכר

ניכר בהם עד היכן אמנים דבריו ח"ל — אך שחתא ישראל הוא — כי ניכר בהם מורת טובם וגמ"ח, אבל מה לנו ולחם — מה להבן את הבר.

(ה) חן הכה כבר והרחקו ללבת, ואף כי העושר והצלהה נר לרגלט, ועוד כה לא נתנו לב לרעת מקור מוחצברם! עתה נפקחו עיניהם — כי ישנאום מאזיביהם ומוקיים בס דברי המדרש ש"ר פ"א סימן יוד — רבנן פרתו כי הערך לבם לשונוא כי, כיוון שמתה יוסף אמרו נה"י כמצרים, — ומה חסר לדם כי אם הכנור להיות במושלי הפל ולועמור בראש הדנתת המדיות — אשר ירחיקם משנאיהם וממנידיהם — ויאמרו להם רמי אפיק כי יתירთא! וכן מופעים המה בדמויים — כי ייבו לזה ע"י הציונית, לא כן אנחנו — רוב ישראל החלכים בתום סובליהם חזרפת רעה בעוים ואין אט בבדינה — מי שיש לו מנה רוזחה מאותים, ואיך לא נוכור כי כל על הגלוות והצעיר והעוני — אנחנו טלים אלא כי (מד"ד איכה פ"א סימן כ"ט) וכל או"א מישראל רואה כי לפנסה בריווח הנקל פאור לאיש אשר דרכו התורה לא יפריעו מכל חפזו להיות מכל מה שיחפש בהפל, וכל איש הולך בדרך התורה קשה מונתו כי קים! ואם לא יחפוץ להיות Kapoorמן — וכברמה, די לו — אם רק הולך בשရוות לבו ופורק מעליו על התורה — לא יחבר לחמו ומיטיו, — אעפ"ב ח"ו לאיש להרדר בוה וודע ישמח ויגיל בוה — כמ"ש כי עלי הורונג כי (תהלים מ"ד פ"ב) וכבר אמרו כן רחל נשים הוקנית האידורה, ומאו חדרת לקטר כי, חסרנו כל (ירט"מ מ"ד פ"ח) ואיך נאבר כל חמדת לבנו ומחרדיות זו הוה'ק וממצותו, אשר הוא חייט ואורך ימינו, בשביל הבטהה דברים של מה בך, אשר אין לט תאוה לה, רק בל התתערורות בעזה'ר היא עצת נתרלים נמרה עצת היזה'ר!

בכן אנחנו מצטרפים להיות ננים בעשי מזוהה, ולהזhor אה כל עמיט לקיים דברי האדר"ג והמשנה אשר העמנו בפה רברינו, ועם שנים אל תערב ולהיות משמעים אל עצה וקני התורה ולמדוי' באמת ובתמים, ולקיים הערך מטבח ביתה, וא"ע לה לא מהלקת ושנאה והחרות, רק איניה ברידתו,ongan בדרכן עפ"י תורה'ק וחול', — ונוקה להשית כי ינאלית גואלה ע"ם במהרה בימיינו, ונכח לראות בבניין ציון וירושלים עפ"י תורה'ק וחול'. וכן עפ"י חכמי התורה והצדיקים אשר בכל דור ודור = כמ"ש הנני שלוח לכם כי והшиб לב אבותה כי על אבותם. (מלאכי נ"ג וכ"ד) אמן כי"ר, ונוקה כי בוכות זה, ירווח לט השם יתברך מכל צרותיו וירוח לט בפרשנה טובה, בבני חי ומזוני לכל כל ישראל, כמו שברוב ואף גם ואה כי כללותם כי עם בני ישראל צדיקים ללחמי שמים ולא ללחמי ט"ד, כמ"ש הבה לט כי ישוא תשיעת אדים (תהלים ק"ח י"ג) ורמו ס"ת הבה'ה לנ"ז עורת'ת מצער תורה" כי ע"י תורה'ק ערחות מצער, וש"א השוע'ה אדים ס"ת אמר", בן שמעוני מפי הרה'ק ר' נחום מתריסק וצוקל'ה, אלו דבריו הכותב גמי' נשפ כי באט עד בה אשר נצرك לאמץ ברכים מושלות, ואין לנו לשון למדים ורק ניתל ונקייה להשם יתרבק, כי לה התשועה — ואין מעazor

מעזר לעזר להשען ברב או במעט, ויה"ר שיקובל מנהת מען אמן כן יהי רצין.

אברהם חיים ראובן בהרב מורי"ז ול הופ"ק ואידיסלוב יע"א.

(מכבת יב) מהרה"ג האב"ד דק"ק ז אבלין

ב"ה יום ה' י"א שבט שני תרפס"א לפ"ק פה ואבלין י"ז

לכבוד הרב ה"ה החו"ב כו' וכו').

חדשתה! הגני שלוח כוה לגבומו נ"כ, מה שעלה בדעתו נדר הכרה הציונית אם אמנים כי ארכין אנכי אבל כוה לא ימולתי לשם מעזר לרוחי כי ברצונם לפרט פרוטה בבב"י הש"ת יرحم עלנו ופר עצת הקמים עליינו ועל ה' ותורתו ישלח לנו ישועה אמתית שנוכה לעברנו שכם אחר בנפשו וכנפשה ידריך ואוחבו הירוש"ת באהבה מברכו בבט"ם.

על אשר נדרשתי בדבר הציונית אם אמנים כי וקנתי ואין דרכי מורי להתערב בדברים הנוגעים אל הכלל ודריין להפקידו את עצמיו . . . . . בשפע הענן חלילה לנו להאמין כי בכח האדים תלוי ישועתו ומקרה מלא נאמר (ישע"י נ"א י"א) ופדרוי ה' (דריאק) ישבען ובאו ציון כו' ושם נ"ב נ' כה אמר ה' חנס נמכרתם ולא בכספי הנאל"ו (כאשר ירמו המה) שם י"ב כי לא בחפazon תגiao כו' ומאטיפכם אלהו ישראל, ובדבריו ח"ל במתבות קי"א, שלוש שבועות השבע"ב שלא ירחקו את הקץ ופירוש"י ז"ל שלא ירבו בהחננים יותר מרדי עב"ל ואם רואים אנו שאף להרבות בתהננים אסור מכש"ב לעשות להה פעולה לאמר ידיט הרים ושפצע אהנו — ח"ז ואף להנורא שם שלא ירחקו את הקץ ופירוש"י ז"ל בענין, לדעתו שי הנרטאות אמתה שם ח"ז יעברו על השבעה ירבו בהחננים ומכש"ב לעשות להה פעולה אוי בות ירחקו את הקץ בענין ח"ז, ועיין במד"ר שיר השירים ב' על פ' השבעתי אהרכם כו' במה השבעין ר"א השבעין בשמים ובארץ כו' וכותב הרב מרד"ל ז"ל בס' נצח פ' ב"ד ז"ל ומה שאמר ר"א השבעין בשמו"א כלומר שהשביען בשמו"א שהם הסדר אשר הש"ת סדר אורם ולא ישנו ולא ימירו את אשר גור הש"ת ואין א' שיעבור וכך ישמרו ישראל מה שנgor הש"ת במלותם על ישראל, וכמו שאם היה יוצאים שב"א ממה שסדר הש"ת להם דבר זה היה הפדר לעולם זך אם יrhoו "יעזאים ישראל ממה שנgor הש"י הגולות הוא איבוד לישראל" ولكن לא ישנו הגירה ע"ב יע"ש, וכן כתוב הרב בעל ז"פ בס' אהבת יהונתן פ' ואתתנן על פ' על דור גבורה עלי לך כו' ז"ל דכnestה ישראל צוחה באלה ובשבועה א"ת וא"ת את האהבה נדר קיבוץ ישראל באם שהכל נערדו יתרו לילך לירושלים וכל האומות

מכוכיטם אף"ה צחה שחלילה שלך שמה כי הצע סתום ואולי אין עתה הומן האמת בו' ורhom או מחר יחתאו ומוכרכיהם לנגלות פעם שנית ח"ז ואחרון קשה מן הראשון כי עכ"ל יעו"ש, ומלאך זאת הלא מקרא מלא נאמר (ההלים קמ") בונה ירושלים ה' נdry ישראלי כי' שפ' איש מהחלת בונה ירושלים ואח"ב יקbez נdry ישראלי, עין ברבות מ"ט בראשי ברה ר"ג וכו' בונה ירושלים ה' ואו נdry ישראלי יכט וכו' בוה"ק תלדות קל"ט במרוש הנעלם וול רתנן בית המקדש קודם לקיבוץ נליות כי' מנ"ל דכוב בונה ירושלים ה' נdry כי' יעו"ש ועין ברמב"ס וול' ה' מלבים פ"א וול' המלך המשיח עתיד לעמוד כי' ובונה המקדש ומקבץ נdry ישראלי, שם הלהה ד' ואס יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה וועלוק במצות כדור אב' כבפי תורה שבכתב ושבע"ט יוכוף כל ישראל לילך בה (ולא באלו ראש התיזונים המכקסים ההופך) ובונה המקדש במקומו וקבץ נdry ישראלי הרי זה משיח בודאי כי' יעו"ש הנה אנחת רואים בברבי ריבינו הגדויל וול' שמריך שי' פעומים שמתחילה בונה המקדש ואח"ב מקבץ נdry ישראלי בברבי הגנו' והזה"ק הג"ל . . . ועין בוה"ק ויהל קצ"ח וול' ואבחור בירושלים מיבעי לי' אלא כד קוב"ה איה רועתא קמי' למבני קרתא אסרךל בקרמותה בההוא רישא דנהיג עמא דקרתא ולבדר בני קרתא ואיתיה לעמא כי' אי רעה איהו טבא טב לי' מב למטהא טב לעט' ואי רעה איהו בישא כי' יעו"ש, ולדעתי נכל לומר שי' נכא ישיע' הנביא ע"ה (ישע' ל' ח') עתה בוא תרבה כי' והיה ליום אחרון לעדר כי' כי עם מריה הוא בנין כחשים כי' אשר אמרו לוראים לא תראו כי' דברו לט' חלקות כי' בברבי "בן יהודה" בהשחר שנה עשוית צד 242 אשר פוער פיו לבעלי חוק על ירמי' הנביא ע"ש ובtab בעות כ"ב בוה"ל "בי' ירמי' התביא הרם את ארץ מולדתו ותוננה בידי זדים" ויחשוב שמה את שמעי' הנחלמי' ואחוב בן קול' וצדיק' בן מעשי' ללבאים אף כי מפורש שהמה נבייא שקר יעו"ש במאמרו והשי' השדר אל' ע"ז לעקוּר כל התורה ח"ז, וזה אשר אמרו לדודים (מהה נבייא האמת) לא תראו, היו מהתלוות לנבייאי השקר, סורו מני דרך המשו מני ארח כפירוש רש"י וול' חפצים אלו בנבייאי שקר ע' השבירות מפנינו את קדוש ישראל (היינו לעקוּר את התורה ח"ז) שהוא קדוש ישראל בתרגומו) لكن כה אמר קדוש ישראל עין מאסכם בדרכו כפירוש"י וול' בנבאות אמת ותבטחו בעסק ונלו כפירוש הרד"ק וול' ותבטחו בממןכם (לקנות את ארציו ממלכות הונרמא ע"י הקוליניאל — באנק) لكن היה לכם העין הווה כי' כי כה אמר ה' קדוש ישראל בשבה ונחת ותשוען בהשquet ובבטחה כי' (היינו שלא העש שום פעולה לוה כאשר השביע אורחן השית' כנ"ל ולא אכיהם, והאמרו לא כי על סום נמוס (היינו שבפעלת ידינו תהיה תשועית) על כן העsson כי' כי' ולכן יזכה ה' לחניכם ולכן יום להחכם ופירוש"י וול' יטרחק לرحمכם (היינו כאשר תרבינו למעלה שבאים יוחקו את הצע בעון והירחקו אותו בשני הגרטאות בהג'ו' חותמות הנ"ל), כי אלה משפט ד' ופירוש"י וול' ויפרע הלהלה מן המורדים בו, אשרי כל חמי לו (דיקיא) פירוש"י וול' לנחות אשר הבטיח כי לא יפל דבר ע' ובן מפורש בההלים קמ"ז לא נבורות הטעים יחצ' ולא בשוק האיש כי' רוצח ה' את יראי את המיתלים

המחלים לחסדו (ר' ריקא) (שאין בוטחים בפועל ידם רק מיחלים לישועה ה' ולחכרו) ומפרש הפסוק למה כי שבחי ירושלים את ה' (שרצון הש"ת שאנש ירושלים יהללו את ה') הילו אלהיך ציון — ולא אבלו הגינים אשר להשועה ה' לא ייחלו כלל והם אומרים יידיע הרום אחריו שכוף הוועפה לנו ושפערנו ארנו מי כי' הש"ת ברוב רוחמי ירחים עליינו ויראה בעני עמו ישלח לנו משיחו כאשר הבטיחנו ונעללה לציון ברנה בכ"א ויקיים לנו נכוותה זיאן ג' א' וזה אהורי בן אשפוך רוחוי על כל בשר וה' ה' למלך על כל הארץ בטהרה בימינו אמן . . .
הנני החורם למען האמתה והצדקה .

שמחה בונם במ"א ז"ל החופ"ק הנ"ל

(מכחטב יג) מהריה"ג האב"ד דק"ק פולטוסק

ב"ה יום ה' לסוד דרך מוכב תרמ"א מה פולטוסק י"א,

לכבוד הרב המאה"ג וכו'

אחרשה"ת ! הנה בן הדבר אשר לא הגיעו שיט מכתב מכ"ה אבל מה היה חושש לכהוב בשם ולחתו אוטו בל' ידיעתי בדבר מר וחושך כוה וגס עעה איני יਊ מה הדריש לכתב רק לשאת קנים והגה אשר מחרשי ציון קורש בנימ המצויים באורות ברית אהבה להשכין כבورو י"ת בתרע עמו מילה וציצית והפלין ושבת ודם הפרק מודה עד דלא מבשקר לדוז ווה אמותה ציון והתריבים והמוחקים האותם הם יהיו הבונים הלבושים, יעובי ודרכם הרע ומAMILא יבנה ציון בטהרה, יכול כ"ה לכהוב בשמי מה שריצה ויאות לו ולחתום בשמי, הדר' ש באה"ר ויוכת לראות בנחות ציון בטהרה הנני ידריכם השמח וועל' בחברותכם הנעימה המכח לישועה בתוך כל נאמני תורה .

הך' שמחה בונם הלו' עפשתין חופ"ק הנ"ל

(מכתב יד) מהר"ג אב"ד דק"ק קשונו גדוֹל

ב"ה יום נימל לסדר כל אשר דבר ר' נעשה תרמ"א לפ"ק פה ק שווין ; גדוֹל יע"א.

חדש"חט באהבה עזה ונאמנה כיואו ליראי השם ולשומרי
תורתו וכפרת למקנאי קנאת ר' צבאות לפועל טבא אומר
יישר ולוובדי עבדות הקודש החקנה ידים והעשינה הויש"
ושברכם לא יקופח כפנכם ב"א ותורחו ותופיו !

אשר אחרתי תשובי עד כה נאלץ אנכי למלות אשר ר' החת מורי
לבבי ולא אכחיד אשר חפצתי להשב ידי לבלתי גלות דערתי בעין הוה , יعن מי
אנכי להלך בגדלות ולחוזה דעתך אף אני בדבר הנגע לכל אהב"י הגם שאל
בגביים עם רבנים צדיקים ונאווי ארץ ר' לעילם היה רך דם ראים לארתא
אצטלא ואך להם נאה לנדר גדר ולעמור בפרץ , אמרם אחורי שובי זאת נחמתי
לאמר , הן בהצלת אחד מישראל בהצלת נפש" אמרו חכמי ירושלמי השואל ה"ז
שופך דמים והנשאלא ה"ז מגננה [יעין ה"ד סי' ג"ח המעם שהוא לו להודיע קודם
שנשאלא] על אחת כו"ב בהצלת נפש" ישראלי ולא נשא אחר אלא נפשות ישראלית
רבות ונוקות , לבן בטח כל איש ישראלי עליו לעשה כל התהבותות וטצורך
אשר לאל ידו , ואך אם אלפי רבעות ספקות לו אם יועילו לא יפטור מלעשותם ,
אכן אמרתי לא עת לחשות הוא פן בחci עוד מעת ומצאיינו עון .

ואען ואומר תוכן דעת הציונים כי לא נאה לעדרה בני ישראל שייהיו
ישבים ומחיכים במצד הגלות מפוזרים ומפוזרים בין העמים ונודחים בכל אפסים עד
ביאת הדואל , רק נחוץ לחזר ולהתרה תחבות עפ"י המבע כי אשר יראה
לهم הומן והשלל , וכלם פה אחד לקנות חבל נחלה , ועל"י עם בני ישראל
לבגד לבטח ישבוטו בין הנסיכים ומכל ארץ אשר יטוכנו עליהם מסביב , הנה
להחותוך אתם ולחראותם אשר כל דבריהם רפל — מחותה שוא ומדוחם , לא אכון
משמעותי , כי כל איש הבונות אנטש הפעמן יבין ויסכיל אשר דבריהם אלה
הם לבונה עלויות ע"ג קורי עכבייש , וכחלום חoon לילה , אשר יחו דרע והזמא
כי הוא אוכל ושותה ובಹקיזו נפשו ריקה ושוקקה , כן כל המון הציונים הצעבים
על הדר צין , אבן חולמי חלום הנם ואת פרתונם מי יודע ? ירא אנכי אם לא
חוות קשה הוא , והפרטן . . . לא אאמין אם לא יבין נם הם פרתון הרעה הנשקי
מהחלום הטרא הוה ואך יען עד כה לא עללה על רוחם , אשר בארץ נבר' מונרכות
בהרבקם ביושבי הארץ עד אשר שבחו עיר ירושלים ושם צין לא השמע על
פיהם , ועוד כל משתקיהם ומהתളותיהם היה אך להאר איש יהודי כי יקים בחזות
לילה לקנן על מר הגלות האורך הוה ולשפוך מהם למו על חורבן צייר , ועתה
כאשר קמה בת שומני ישראל בת האנטיסיטיטין אשר בכל מקום בואם ניתנים
מדחפה לרגלים וכל אשר יפנו יכוורם בשם שם , باسم גר יהורי , ונפקחו עיניהם
ונדרעו כי הם על אדמה נבר הארץ לא להם , ונסבה היהתה ואת מאת ר' להוברים
למען

למען ישובו על לבם "בַּי לְאִירָה מִמְנוּ נְרָחֵ" ויען קשה להם כה הסבל כאשר לא הורגלו לסבול על הגלות המור חוזה עד אשר יערה עליון רוח ממורים... אכל אנחנו שלומי אמוני ישראאל חוכה אסונתנו ובצחוננו תמייד בר', ואף דבר אחד מדברי חכ"ל לא טפל ארץ חיליה, لكن אף אם יתמהמה אנחנו מוחכים לו כי בא יבא בעת שתעללה רצין הב"ת, ואדרבא מארכיות החומן נודע לנו גבורות ד' ונפלאותיו, איך אומה שפלה בזוי שטפתה בין הדמן גלי שונאיםיהם שנאי ד' וזרותנו גלים ממוקם לאربع רוחות השמים קרוב לאלפים שנה וזרות היישראלית חיות וקיימות דבקים בר', ותרתו והנינש מאת השירים ומלי הוסר אשר שמרם אוחם מסביב וחוסם עליהם צל בנפי הרים, וכל יודי קדרוני יודעים היטב כמה מן האומות אשר גברו וישו חיל הרגינו ארץ והרעוישו מלכות חלפו עברו גינוי ונאבדו ועתה גם מקומם לא נודע אי', האם מופת הוה איניטו מופת חותך לפרוחה ולהסר את המסגר מעיני האנשים המכבים בסנורים ואת מפלאות הרים דעים לא יבינו, لكن איש אשר אך בית אדרם לו בטח לא יפנה אליהם ולקול חלומותיהם, — אמם נניח אשר כל מחלבותיהם יתקיימו, עוזם אמונה יגרו ויעשו חיל, הנהו אומר לכם אשר אנחנו חוליכי חיל הום חיליה לנו להלך בעקבות האנשים החותאים האלה, החותרים לדם והתרים לפיהם גאולה טבעית, אחרי שלא החר לנו בפירוש, הרי רפואה שהוא טבעי ומועלת דרש חכ"ל ברבות ס'. ונבאה קמא פ"ה. ורופא מאבן שנית רשות לרופא לרופאות, וכן ביבות לה: ת"ד ואספה דעתך מה ת"ל לפי שנאמר לא ימש"ס' היה מפיק יכול דברים כהانبן ה"ל ואספה דעתך הנהג בהן מנוג ד"א, הרי דאלמלא לא הזרה לנו התורה בפירוש, היה אסור לנו לעסוק אף בדברים הטבועים המוכרחים כמו רפואה וד"א, ועהה בנידון שלפנינו לא ר' שלא התורה לנו התורה, אלא שנס אסורה לט בפירוש מהמן הכתובים, נאמר בטורה (רבirim ל') "והיה כי יבואו عليك ונומר והשבות אל לבך בכל הימים אשר הדיחך ונוי ושבת עד ר' אלהיך ושמעת בקלו וגוי' ושב ר' אלהיך את שבוך ורוחך ישב וכבקצ' מכל העמים אם יהיה נדחק בקיצה השמים משם יקצ'ך ר' אלהיך ומשם יקח והביאך ר' אלהיך אל הארץ אשר ירש אבותיך וירושתך" הרי נאמר ר' אלהיך בפעולות הקבוץ ונשנה בפועלה ההבאה להורות כי אך פעולות הרשבה בלבד נמרה בודין בקרב הקץ, אבל מעשה הקיבוץ והבאה הלוים רק ביד ר' לבדו (בנעים זמורות קכ"ז) אם ר' לא יבנה בית שוא עמלו בונו בו "אם ר' לא ישמור עיר שוא שקר שומר" (ובשור השירים ב') "השבתי ארכם בנות ירושלים בצדאות או באילות השורה אם תעירו ואם העורו את האתבה עד שתחפץ" אך חכו עד "kol dorui hanha ve ba vno" (ובישע'י מט) נחמו נחמו עמי יאמר אלתוכם דברי על לב ירושלים ונומר "הנה ה' אלתוכם בחוק יבוא" לא בדרך הטבע רק "ורוע מושלה לו" היינו בזוע נטוי' שהוא דרך נסי' כמו צאותינו מארם"צ', ואל יאמר החיזוני כי רק הגאולה לבדה ולא הקיבוץ, ע"ז נאמר "ברועו יקצ' מלאים ובחיקו ישא, עלות נהלה" מוסף הנביא לדבר לאלו האנשים מחוסרי אמונה משמי עיניהם רק בטבע, האמורו אתם מכחישי נפלאות "מי מרד בשעל מים ושםים נורה הבן" לא מופדרה הטבע עצמה רק נפלאות הbara יתעלה, אכן גימה והרבו עצות לו בדבר הגאולה כי "את מי נצעז ויבנחו" יילמדתו דעתך

ודרך הבנות יוריינע" את כל אלה עשה וברא יש מאין ביל' ייעץ ומורה, עתה לבקש עם בני ישראל מгалותם החזרו עצות לו, הלא "הן נוים כמר מרלי וכשח מקוונים נחשבו הן איים דרך יטול" וכאללה בתובים אין מספר לא יכilm הגלוין.

כ"י אמר חז"י און מברתויט לדר נאלה ורק להוציא את כל אחים" לקבצים אל מקום אחד ולהוציאם מתחת ידי צוריהם כה האנטיסיטיטן ומהלץ מצקי הפרנסות, הי' חכמים בעיניהם אך לא יושׂו מובר המפורס ותוסכם נאמר בדברי חכמיין ז' פ"ז, אמר ר' אשעיה מה דכתיב (שפטים ד') דרך פרנו בישראל, זוכה עשה הקב"ה בישראל שפוזן לבן האומות, והינו ראמר לי' האי מינא לר' חנינה און מעליין מיניכו, בהוב' נכו בששת חדשים ישב שם, ואלו און איתנייכו גבן בנה שי ולא קא עבדנא לכו מידי, אל' רצין יטפל לך תלמיד אחר. נטפל לך ר' אשעיה, אל' משום דלא יעדתו היכי דרתעבדו הכלין כלחו לירג'יו גביבו מה דאייכא גביבו קרא לך מלכotta קמיערא אל' גפא דרומה בהא נחיתין ובהא סלקין, וכן בע"ז י"ד: גרטנן שם קטיעעה בר שלום מה היא דראוי קוטרא דרוי סני להרואי אל' לחשבו דמלוכה מי שעלה לו נימא ברגלו יקענה וחיה או יונחנה ויצער, אמר לו יקענה וחיה אל' קטיעעה בר שלום חדא דלא יכולת להו לבלהו דכתיב כי הארבע רוחות השמים פרשות ארבע מה קאמר אלמא דברוריתך בר' רוחות האי הארבע רוחות לר' רוחות מבעי לה אלא בשם שאי אפשר לעילם בלוא רוחותך אל' לעילם בלוא ישראל, ועוד קרי לך מלכotta קטיעעה ע"ב, הרי את אשר ימץ לחסרן הוא מורתו רבל קומס של ישראל בגלויהם אך יען אשר הנה נפורים בכל הממלכות לארבע רוחות השמים א"כ א"י איפוא חכמתם אחריו הדגבותה בת שוטט ישראל בבעה זהה? קרבו אליו ורע ברך ושמעו ורדי ציק, הן מלפנים כשמנים שנה עמורה כת חדרה ומאותה תורת ה' בימי הגאון ההת"ס ורגאנום ז"ע אשר עמדו לימות' (כמובואר בתשובה חלק שני מסמן פ"ד עד צ") ובחרה טורדים לטורים לחיל ההוראה ולהפר ברית באמרים שההוראה נדרשת לפיע רוח העת ובלתי אפשרי לקיים כל התורה בעת החדשה, כאשר נתגה בדור יישן נישן, ומהכרה לפשר התורה, ותיקח חוקים חדשים לא שערם אבותית, וגם חדרו מלהתפלל על ביאת משיח זדקיט ועל בנין צי"ר, בטענרטם למען לא גתעוו שטנה עליהם מהטערים ברוכם, והח"ס ז"ע וסייעו עמדו לנדרם ומסרו נשמה על התורה ה' ומגנו, עתה לפני, כת אשר חפיצה בפשרה כבר בימייט אלה נשטו כולם מים אדרירים במילודוניהם ספוromo אים חפיזים אף בפשרה, ואשר אך נשאו בשם ההחתה קראו בשמותם רק עלי אדרמות, ואשר הסביכ עליות ברשען איך יאהבו מעמי הארץ כפי אשר הורה בינוים, הבינו וראו כי ר' מיפר מחשבות ערומים, ונחפק הוא בת האנטיסיטיטן מצאה קן לה אך במקומות הרום במקום מהללי הורה ומפניו בריה, ומשם ירו ויקם חצאים ואבני בליסטראות לכל מושבות אחים בני ישראל ויד ה' עשרה, ואת להראות גלו לעיני המתבליים החכמים בעיניהם, כי אך התורה שומרת אורתנו ורק בצלחה נחי' בנוים ונתנתה לחן ולהסדר כל שומר' בין השרים וטלי החרדר הרועים אורתנו ברחמים, ובכל מקום אשר מוחיקים אנתנו תורה אלהט מאושרים אנחנו ובניתו ובב' עד עולם, ועתה קמו הצעונים חולכי קידמה לדעתם גשם

בשם ציון לאמר „אלכה ואשובה אל איש הארץ“, וחושבים אשר השבטים זאת היא „תשובה המשקל“ בהכרם עתה במקומות געליה נפשים מאו, אי שמיים! מהשובה כזו את הלא דם שבטים מבלי חקר מקורם ראיית המרומות, הלא כה קרה את אבותינו במדבר כאשר חטאו בשםיהם לקל מרגלים (במדבר יד) „ויבכו העם כלילה ההוא וישמעו ה‘ והעבר וישבע לאמר“ אם יראו את הארץ וכתיב „ישכימו בפרק ויעלו אל ראש הדר לאמר, הגנו ועלית אל המקום אשר אמר ד‘, כי חטאנו ויאמר משה „למה זה ארם עוברים את פ‘ והוא לא תצלח“ ויעפילו לעלה“ ויכום ויכותם“ ולפלא הרו עשו תשובה המשקל במשמעות נפשם, כי כאשר מתחילה מאסו בארץ ען יראו לנפשם כאמור „ליפול בחרב, נשיט וטפיו יהו לבו“ בן עתה נחרטו ויעפילו לעלות הדרה, אף כי העיר ברם משה רבינו ע“ה אשר סכה גroleה מרחפה על ראשיהם, כאמורatum „כי חטאנו“ א“ב אין לך תשובה גroleה מזו ומדווע א“ב „ויכום ויכותם“, אמם סיבת הדבר ען לא שבו מקורם חטא דימו אשר כל חטא מסכם בארץ הקדושה, וכן מסרו נפשם על בית הארץ, ומרעיה הבין טוועם וצעק עליהם, הלא אין חטאכם וזאת מה שטאותם את הארץ רק מה שטאים פ‘ ד‘, אכן אם כבר נשבע לאמר „אם יראו“ א“ב „ארם עוברים את פ‘ ד‘“ מחדש „והיא לא תצלח“ והם לא שמעו „ויעפילו א“ב מדוין „ויכום ויכותם“ בן בעני כי הציונים אינם מתרגונים...“. ו עוד הרעו את אשר עש חותרים עתה מחדש לעלות לציון עם אלהיהם אשר בחזרו בו מכבר הוא הדבע וההשכלה למרות את פ‘ ד‘ ותורתה.

ועתה ארם הציונים אם באמצעותם חפצים בתשועת ישראל שבו אל ד‘ בכל לבבם, והסיוו את אלהי הנבר מקרבם הוא המתבע וההשכלה, ודרפו מן הדרוך אשר אהוזם בו להרנות עזות בדרב גאולה כמאמר הבתו (ישע' נ"ט) „הן לא קצורה יד ד‘ מחשיע וגוי כי אם עונתיכם היו מבדילים ביןיכם לאלהיכם“ יعن „בטוח על תהו ודרב שוא וגוי“ ותהי האמת נעדרת וסדר מרע משותול וירא ד‘ וירע בעני כי אין משפט“ אמם מבטיח אורתו הנכיה בשם ד‘ אשר לך הימין“ ותשוע לו ורוע גוי וילבש זרקה בשירין וכובע ישועה בראשו וגוי“ ואו „ובא לציון גואל“ ונוכה לראות יחר בכנין ציון וירושלים אמן ואמן. ממנה יידרכם לנצח הרשות בלב וגוי.

משה נתן בדנא שפירה חוף'ק קשונו גדוול ותגליל

(מכחטב ט‘ו) מהרוח ג‘ אב‘ ד‘ דק‘ק שטייקטהין.

ב‘ה בס‘ר יומ‘ ב‘ ט‘ו שבט טרס‘א לפ‘ק שט עקט שיין יצ‘ו‘

שיכט‘ס לכבוד ה‘ה הרב המאה ג‘ החו‘ב וכו‘.

אחדות'ת כמשפט ! מבטו היקר מיום כ‘ה טבת לנכון הגיעוי, ואיתו תשובתי עד היום הוא לטיבת חסרון ברייתי כי זה אינה שבועות אשר תש כוחה מואר

מואד ואין בכחיו למשוך בקשת הפסוף, אולם לחשות עוד לא אוכל لكن מלאכתי נעשית על ידי אחרים וציוויל לכתב, את אשר בק"ה דורש מאי דעת התורה ברכבר כת החರשה המתכוונים "ציוונים". .. חן אמר כי לבי בעיר ברכבי לפיד אש מדי שמי ווכרי עדר הוכן רח"ל השטן מרקם ביןינו, אולם לצאתה ננדם להסביר על דעותיהם הכוונות בודאי אך לモחדר כי הלא נודע פ"י הייעב"ץ ול' על מאמר חכמו"ל ודע מה שהшиб לאפיקרים י"ש, لكن בקיצור אישיב לבתיה"ר כי להלחם ננדם לא יצא כי מי אנקי אשר ישמעו דבריו... דברי המדבר למען כבוד שירותו"ת ובנדר בית ישראל ומחללה ומצפה לישועה ד' ועמו במהרה.

הק' אפרים פישל חעלמר חוף"ק שטייקטשין.

(מכבת טז) מהריה"ג אב"ד דק"ק דוואחרט

בעוחש"ת ב' שמות השנה תרפ"א פ"ק דוואחרט י"ז'

הזהו"ש לכ' הרה"ג החו"ב וכו' .

אתה"ש כת"ה באהבה, יקרת מכחבי קבלתי והאותיות שאלוני להנור ח"ז הקליטה ברכבר הציונית אשר התפשטה בח"ל וגם במדינתינו, אם יש להזכיר בה על פי ד"ת, ? ובכך ממנני להחיש תשבתי, והנה ידוע דעת מון ה' חת"ס ז"ל שאף על פי שאחת ממעלות החכם הוא שביל יהה נגהן להшиб בכל זה ציריך שיזיה דבריו תורה מחודדין בפיו, שמודר כאשר ישאלו מטוט וובל להшиб בישוב הדעת, ולא יהיה דבריו מבוזלין, ואם אמנים כי חזוק אני מוחכמתה ומבדי אני את ערכיו הרל כי אין כי לא תורה ולא חכמה, בכל זה בעין זה שששאלני כת"ה עליו אם כי בעת העין נסתבר עדר למעלה ראש בכל וזה אוכל להנור בה ח"ז הקליטה הבטמי"ין כי דעתינו ז' לא היום גולדה רק הוא קבוצה בלבדי מעת החלה והתנווה עלות למעלה למורים ומעט נתפשטו קולות הקוראים מאת הרבנים בעלי' הציונית ורעני ז' גלויתו לכל האנשים אשר שאלו אותו בדבר הציונית, וכאו כן עתה אינני כופת את דעתך על שם אדם דק אניד את המוחלט אצלי בעין וזה על פי התו"ק, ואם יבר לי אדם על פי התו"ק כי שניתי בוה הנני נכון לבטל דעתו, כי כל טמנתי לבר האמת לפ"ד הקליטה, הנה בפעם הראשין כאשר השנתי את הק"ק בציורו מכתב מאת הרב המהיק במיעו הציונים שעוזיד ח"ז בה על פי תורה לא השבוי לו כלל, כי יודע אני מך ערכיו כי אינני ראוי לאצטלא ז' להתעורר בעניינט העומדים ברומו של עלם היהדות, יודע אני כי אצלנו בני ישראל הכל הוא על פי התו"ק, ומיום שאמר הקירוש ברוך הוא לאברהם אכינו עלי השлом צא מאיצטנויות שלך אברם אין לו בן אבל אברהם יש לו בן, וכל ליחת יצחק היה לעלה מן הטבע, ונבחר יעקב להיות מורה של אברהם, מאו כל קיום ישראל בעלם

בעולם הוה למללה מן הטבע וرك התה'ק' הוא חותמי, כאשר הרואה הקדוש ב"ה" היסס הוה לישראל במתן תורה אם תקבלו את הוראה מותב ואל שם תורה קבורתכם, הראה לט הקדוש ברוך הוא כי כל הויויתנו הוא רך על ידי התה'ק', וולת זה אין לנו קיום והעדרה כלל בעולם הזה, ומציאנו בתה'ק' במלחמה עמלך והוא כאשר ירים משה את ידו ונבר וכוי, ומובואר במשנה פרק נ' דר'ה מ"ח וכי ידיו של משה וכוי אלא לומר לך כל ومن שהיה ישראל מסתבלם לפני מעלה ומשעדרים אה לבנים לאביהם שבסחים היה מתגברין ואל' היה נפלין, תורה לנו רכינו הקדוש שבשעת מלחמה עם עמלך גם כן היה ציריכם לשענבד את הלב לאכitem שבשבים ואל היה נפלין וגורעין מעמלך שכלי הויתיט על פי התה'ק', ולודעתי י"ל דזה כונת הגמרא שח בין הפללה לתפללה עבירה הוא בירוח וחוזר על' מעורכי המלחנה כי הפלין של יד גנד הלב לשענבד את לבביו לעברתו יתרברך שם, ולאה השח בין הפלין של יד לש"ר היינ שספח דעת מהשתענבד לבבו לאכט שבשבים שבחרור מעורכי המלחמה, ומיצאים גם באשר צוחה רוד המלך עליו השלים, פשטו ידיםם בגדור הו מהייעזים באחוותופל ונמלבים בסנהדרין ושותאים בא"ת מבואר בס' ברכות ד"ג ע"ב, מבואר אע"ג ששאלו מקרים לאחוותופל שר' חכם הדור בכ"ז היה נמלבן בסנהדרין אם על פי תורה ילכו למלחמה, כי מאו ניתנה התה'ק' לישראל עפ' יחט ועפ' יסעו בכל העניים, ואין לך דבר בישראל שלא היה לו מקום בתורה'ק', ולאה אמרתו בלבד מטמש דבר של ממש וכונת המיסדים המקוריים רצוי ובידיעות בהנחתת המלכים והמושלים י"ה אויל' יודעים מהה את אשר לפניהם, בכ"ז הלא צוריכים אנו לשם דעת התה'ק', וההתה'ק' הלא נתנה לחכמי הדור בכל ומין המה המורומים, ועפ' יצאו ויובאו כל עניין ישראל, וא"ב מאיה צד אוכל אני להגיד דעתך בזה, בנומוטי המדינות אין אני בקי ואין זה מטרתי, ולងיד דעתך על פי התה'ק'. מה אני ומה חי' שאדרבר בענין זהה טרם שאשמעו דעת גROL' רבותינו שבמדינתינו ובכוספי שליט'א היכן דערם נטה, כי דערם הוא דעת התה'ק' ועלינו מוטל לשמעו בקהלן מצד הלאו דלא'ת, ועל פי החורה אשר יוריך, ולאה השבטי אתה ידי אחר, ולא בתבורי בזה דבר ואף הרב מפאלטאוע שליח לי את ספ"ז ציון במשפט' וביקש ממני השובי, נס ל' לא השבטי מאומה מטעם הנ"ל, כי אמרתי אעמדה ואשמעה דעת רבותינו הנולדים שליט'א, עברו איה שבעות והנה השנויות ק"ק שני מאות הרב מספקון וכו גילה ל' כי דעת שלשה גאנונים אית' נזהה בזה, אך הפליג בדברים כי אין לספיק עלייהם, כי הדבר אין תלוי בידיעת התה'ק' רק בידיעת דה' מהעומס הקטנים על חז'αι הילקט, נבהלו לראות דברים כאלו יוצאים מפי רב בישראל, והנה להסביר לו לא היה לי מקום מב' טעמים א' כי אין ארך ארחבר עם איש אשר דעתו רתקה מודיעתי בחרוק מזוח ממערב, שנית אחר שכוח בעצמו כי אין הדבר תלוי בח"ב תיזהה רק בידיעת דבריו ימינו וזהי של העומס הנ"ל, ואני אודה ולא אבוש כי בדברי ימיט לא מצאנו עוד מפעל בזה שנעשה בהתעוררות זהה והצלה, ובודה' של העומס איני בקי לatableין, ולאת לא היה לי מה להסביר להרוב הנ"ל רק שאלאו את הדבר מפאלטאוע במנרב גלו' להודעינו מי הוא הרב מספקון וצורתו עיל דברים אלו שבאו בק"ק שלו, והшиб לי כי הוא הוא הרב שנלחם עמי בספר ציון במשפט, או נתיישב לי העין קצת כי כבר אמרו חז'ל הת' שאמור חז'ל הת' שעשא

אשׁ לְ, וכמה גודלים וטוביים נפלו בראש השניהה, וע"י הבושה להזרות על האמת נמשבו בחבלו השניאיה יותר ויותר, וצורך אדם שיהיה אמיץ לבו בגבורות להזרות על האמת אחר שעשה מעשה בפומבי להיפוך ואני היחוי שא"ת (חסר) אך כאשר לא היחוי עדר בפנים בברור לדעת מי הומה המהננים ואמם צורקים בהנעווורה על הצעונים כי על הרוב מפאלטאועו הריעישו כי הוא נגע בדבר ואין להאמין לו, וולוט לא ראיינו עד או ייזא בגלוי להתגונם להם, לאת נס אני החשתי ולא דברתו טוה מטוב ועד רע אף לאנשי עירין אמרנו ערד אייזו שבועות ותנה יצא לאור עולם ספר "אור לשידורים", והנה גנלה לפניו דעת רבותינו גודל רוסיא הגודלים באמת ברורה ויש' ואשר עליהם עומד בית ישראל, והם מדברים סרה בחריעין הנ"ל וכי אין בו ממש, ואם כי איןני מביר את הגודלים הנ"ל פא"פ אך אתה אחד מהם אני יודע היה כבוד אהבתו הגאנן המתבקך מברוקך שלט"א, וקיס לי בנוי' שאין טדרכו לדבר בגנותו שם אדם ח"ז וכאן דיבר דברי סחוצבם להבota אש דה קורש, ונס הרה"ג הושיש ז肯珂נה חכמה האב"ד מלאך שילט"א אשר דבריו היוציאים מקירות לנו התהו פועלו לעלן מאור לראות במתה רוחקה הנעה ז מדרבי הווע"ק, ונס ראיינו בו דעת הרב החכם הנගול דר' אדרלער מלאנדראן נ"י אשר הוא חכם נימוסי נופף על תורתו עד אשר נחרז זה מקרוב לפשר בין שני ממלשות ובתחי ידע הוא הימב מצב העניין נס אצל הממלכות י"ה כי הוא דבר נמנע, לאות אמותרי לכל אשר שאלו אותו כי מהספר הזה נתברר לי ביטול הריעון הן מפאת התהו"ק וזה מפאת נמוסי העמים, וכי ראיו וחובה להתרחק מהם ומהטעם במצבה עליינו מפני רבונו גודלו הדור שילט"א, ובויתר נתברר לי עניין. זה מהקונס בלונראן אשר הנגידים ושועים מאחוננו בני ישראל לא רצוא לסתור חבל בהקאנרים, אף כי יש בהם אנשים ידועים בצדוקתם ובידם הפשומה להושע לישראל הם מפaliasים לבבות השיטעים אשר כל הצעונים לא יוכלו להכחיש זאת, לאות לא חשבתי עוד כי יבוא איש לשאל שאלת זו אסורה או מורתה, אחר שאי אני רואה על מה תחול השאללה, אחרי שרואים את שלפי דעת גודל אומתית, הן שורי התורה והן הנגידים בעם, אשר יתמכה אתה בית ישראל אלו במחוקק ואלו במשעניהם רובם יחלטו שהוא דבר שאין בו ממש וכולנו יודעים את גודל השיקום להימב מצב ב"ג באה ששלאל ידם, והנה בא בת"ה בມרבב וושאלו אותו שאלת הם, הצעונית אסורה או מורתה, על פי דברי תורה הקושה, ומה יוכל להסביר על שאלת זו אשר לדעתו יסוד נופל הוא, ואם הינו בטוחים בהצלחת הריעון שיצא לפועל או היה מקום שאלת אם השאלות כזו כראוי לנו... ומוקם שאלת גודלה כל הטורח הוה לטה, כי אף אם נצליח במעשינו נשוב ערד הפעם לירושלים אגדות אשר יהיה הרחוק מරחך רב יטור ומ"ז מהצדיקים והפרושים בבית שני, והאם לה יהיה כל יגיעה וזה היה כל תקונינו עד עתה? וنم哉 מצב החומרו יש לשאל הרבה שאלות ב"ג, גם יש שאלת גודלה אם ההשתדרלה הווה קדושה כ"ב עד שנתייר אמצעים הנאסרים בישראל משם ציעיות וטהרת המשפחחה כגון הערבותה אנשים ונשים כמו שהי' בכל ר' האפסות הנגורות וכי"ב הצעית כתבי פלסטור לבות חכמי תהא"ק ולומדי', הן בליה"ק וכן בשפה המתוברת... כל אלו הם שאלות גROLות וחותמות אשר צרכית עין רב ורעה רחבה למי שבכלהו רקק להם, אמם עתה בהיות הסופ גוף לפני דעתך מדורמה לי כי רוב השאלות

השאלות האחרונות אין צריים השובה כלל כי גלויות יודעות הן לכל ישראל ומלבך והם כמרומה לי כי מדברינו האמורים עד כה כבר ימצא בה"ה תשובה מספקת כפי חור"ד הקלוצה, ולהוטף ביאור הנסי להצעיר לפני בת"ה את מה שדרשתי היום בקהל רב במס' ע"ז ר"ג ע"ב ואמר"בגמ' איכא שעשו נרים נורין ומניחות הפלין בראשיהם לעת"ל באין עכו"ם ומתגירין וכו' אלא שעשו נורין ומונן וכו' וכל אחד מתק מניחין בורועותיהם וכו' כיון שרואין מלחתה גוג ומונגן וכו' וככל דתני ר"י או' הפלין בורועותיהם וכו' אמרתו שליד ר' הגמ' הקמ"ש ב' מניחין הפלין בראשיהם ומונחו וולך לו, ואמרתו שליד ר' הגמ' הקמ"ש ב' מניחין הפלין בראשיהם ומוניחין הפלין בורועותיהם וכו' כיון שרואין מלחתה גוג ומונגן וכו' וככל דתנו ר"ל הבונה דנהנה הפלין של יד הוא בגדוד הלב לשעבד הכל בעבורת הש"ת והפלין ש"ר נגר המוח היינו מקום המכשפה, ונגרמו בו שמקודם צרכין אלו לשעבד לבביטה להשי"ת ולעשות מצחוי ואח"כ נכל לחזור בתוה"ק ולהרש בה, כי ע"ז שמשעבים אנו אה לבניינו לעבודות הש"ת נשג עמי"ק סדרות, וזה כל ומן שבין ענייך יהיה שתים להורות בג"ל דהוסוד הוא של יד בג"ל, ובמו שאמרו ח"ל כל שרואת חטא קורתה לחכמו מתיקיתו, וזה הבינו ישראל מיד בקבלת התורה שאמרו נעשה ונשמע שמקודם ע"ש וע"ז באין לורי הבנה, וזה הפלין ש"ז וש"ר, אמנים האוה"ע שיתגירו מעצמן מפני גודלן של ישראל הם מקודמים ש"ז לש"י כי בעבר שמהבונם בטובות ישראל לכן חפצים להרבך בהן, ולאות באשר יראו מלחתה גוג ומונגן נתקו את מצותם וילכו להם, לאאת אין יהרון בעני לקרב את בג"י המרוחקים במה שנראה להם כי אול' יצמח ישועית עפ"י השדרליה וטבעות כי זה איין בלום, ואם ינשב רוח קל להיפוך ח"ז יחוין אחר, ועקר הוא לקרב את לבנן של ישראל לאביהם שבשים ע"י שנחכב עליהם את המזות המשועשת וע"ז ממילא יהיו לנו וונדרו אה בניהם ל תורה ו"ש, וכבר כללו ב"ז ח"ל במילים קדרים באמרם לא המודרש עירך אלא המשועה כי רק ההרגל אישר יגיל אדם בנו בדורבי התורה והמצוה הרגל הזה ימע לבבבו אהבת הקדוש ב"ה אהבת התוה"ק אהבת ישראל, וולת ואת הכל הבל, כאשר עינית רואין בחוש החבדל בין הבנים המגורלים אצל אבותם בני תורה ויר"ש מהדור השני ובין הבנים אשר מוגדרלים אצל אנשים החפצם שורעם יהוו קשורים ליהווות בלי מצות ו/or"ש, והעיקר יסוד ישראל הוא לידע כי קוב"ה ואורייתא וישראל הכל חד, וקשרים ול"ז כשלחבת בנחלת וכל המקרים והמאורות הכל מהשי"ת, ואין אדם נוקף באצבע למתה וכו', מכש"ב עניין אשר בו יכול לצמיה ישועות ישראל, ח"ז להאמין שדבר כוה יכול לנצח לפועל עפ"י מבוע והשתדלות אם לא ברצין הברוא ית', ורצין הש"ת נגלה ליריאו הרבקים בו ובתרתו החק', וכפ"מ שאמרו הם חיבים אטו לשמעם בקולם, וرنיל על לשוני לפרש הא אדיאתא במנילה ב"ד ע"ב במשנה העשה הפלתו ענלה סכנה וברש"ז כל סכנה שלא יוכנו בראש, דרבינה עפ"י רמנואר בירושלמי סופ"ה דמעשרות תנין רש"ג אומר אין מרכע מששת ימי בראשית ולחירותם דכל המרובעים ע"ג שלא נבראו מששת ימי בראשית מ"ט הם רק עפ"י דיבורו של הקב"ה ונברצינו צוין הקב"ה הלמ"ט שהי"ה הפלין מרובעים שמורים שהבל מהשי"ת ומי שמניח ענילן ואומר שהמרובע כוון שלא ה"י בבריאות איט מעשי הש"ת סכנה שלא יוכנו המכשפות בראשו ווכל לנצח לתוכות רעה ח"ז, ע"כ לא נשאר לנו כ"א לההפלל להשי"ת夷יעו אהבתו ויוואתו בלרבינו ובלבנו

כל אהבי וסיר מעם הרעות הבודדות הנורמות להפער בין אחיהם בני אברם יצחק וייעקב ע"ה, ולהתפלל בשלומה של מלכות ושותן הקב"ה בלב אדונינו הקיסר י"ה ושורי — רחמנתו לעשות עטטו טובות ועם כל ישראל בימי ובימים ישב ירושה יהודת וירושלמים וו', כא"ג וCKER וטהורה ונפש הדושה בלוניה .

מאור דין ברחה ני'

(מכבת יז) מהר"ג האב"ד דק"ק ולאטשעוו

ב"ה יומם ה' ט' אדר שנת רגס"א לפ"ק ולאטשעב יע"א

לכבוד ה"ה הרב המאה"ג וכו' .

חדש"ה ! אשר שאל ממי להגיד דעתך מהחברה המכובדים בשם "zionim" הנה באמות אין לי ידיעה הרבה מכם ומהמוןם, כי ב"ה פה אין זכר למו, וממקומות אחרים לא דרשת לדעת את מהותם וגינוים מהמה כי אני בקו הכריאות ל"ע . או לאות אין דעתך, לבי והגינוי לדברים אלה .

אכן ואית אניד לכם ששמעתי יודעתו מאנשיים הרבה, כי יש בחבורות הרבה והרבבה אנשים אשר י"ש להם דעתות כזוכות . . . או לזה אני מסכים מאוד עם האנשים הצדיקים הגבנים הענומיים בפריז, ואנחנו מחווים לשותע להם כי מימיהם אנחנו שותים . . ה' ישלה לנו עורתו מקודש ונוכה לראות בבביה משיחנו במהרה ידיוו הד"ש .

משה אהרן נאטענוזאהן חוף"ק.

(מכבת יח) מהר"ג אב"ד דק"ק קוואהיל .

בעה"ז יומם ג' שמות רגס"א קוואהיל .

שלום וברכה לך ידינ"פ הרב המאה"ג וכו' .

היית שחרשים מקרוב באו לא שעורים אבותינו אנשים בני בלי שם לךחו עתרה לעצם לփותה אנשים רבים מעם ישראל קל קדושים בקרים שם בשם הפהארת "zionim" ותבלית הרבר לדעתך הוא ר"ל הנגע נגד תורתינו החק כי למען אמונה אמן בנאולת ישראל כבר נוהרים אנחנו ב"ג עקרים שמהווים כל איש ישראל להאמין בבביה משיחינו ונכבע בהפלגה נ' פעמים בכל יום אשר הנקו אבותינו, וקרא כתיב אם אשכח ירושלים תשכח ימיי, ובכל שמהזה מחווים אנחנו בכל מה דאפשר למעט, ולכון חורבן מקדשינו ! ומה צריך בוה להקען התקעת והתפעלות לעשת

לעשות לנו שם "צינוי"ומי שאנו מוחברים יהי' נחשב כאינו מאמין ח"ז הלא כל איש אשר בשם ישראל יכונה אין ספק שמאמין בגאותה ישראל אשר יורה על ידי ישועת ר' אם נוכה עוד בימית וחרשות עשו ע"י המעריך הד"ר דודזיל ואחותו מריעו לרבנן מעת ולשעת פעילים ע"י מטיפים ומתחאמים בהברתו תור מבני כלתם הן בכך גם במעשה בפועל בנטייה ממוקם למוקם ומרינה לרינקה לעשו אסיפות, ובבניהם המסתכנים עליהם כל אחד מביא הבילה בידו ראי' מירושלמי או ממדרש ובסקירה וכורומה אשר ע"י פעילים יצמיח טוביה לישראל, והם שלדרותי ח' טוב יותר השזיקה נגרם כמ"ש הרמב"ם כי מורת נפשו תיקר בעינויש נשינצח הביטאים, ולהו אמרו חכ"ל שבת ל' אל תען כסיל כי להרבות ראיות יש וש חבילות המברך שקרים, ודבורי ח' ענין במקומות זה ועיירות במק"א, אך אם כן נעשה בהרבות דפין מיזוחין בופוט לטהור דבריהם, מי יבריע בין הדעתה הלו' עם מי הצדיק, זה יאמר בבה וזה בבה, וווגבר הניצוח, ועיקר המבראים יה' בברוי משאחות וטיאטריות ובכתי מושב לצים ומזכאים שם הת"ח, ורוב דבריהם יופכו במכה"ע ויישר ר' ר' קיום לזרות האחרונים, והשתטן בתוכם יבוא מאחר שאנו לשם שמים. הגם שהרבבה חירופים וגינויים כבר נדפסו על כללות הרבנים היראים אשר ראשי חברות ועל כל זאת רוכם בכולם לא עני דבר על דברי הלളות בכל מחשבותם שהוציאו לפועל לחוק ריעוניותם וחגפות הרבה אשר אף לבם אין שלם לא עם המתימינים וגם עם המשימאים אבל למן בואה את כללות בית הרבנים ויראי ד', אבל לשא הרבו בדבריהם הנבללים אשר רוח ישאם והבל הביאו גם הם אשר לא היה ראוי להם, כי אין בהם אלא בפהם ובকסתה שבידם עושים מעשה קסמים לסבלים שבתוכם, כאשר זה ומן רב שעלה הפורץ למנע מלhalbפל על צמיחה קין ישעה, וקבעו כן הרבה ספרי מינים מוה בפרש, ובנו בתו היפה להמיוחדים לה, ואף שעקרו דבר אשר נקבע כן מאת אנשי כנה"ג המסתורי הפללה וושאעלם קמנים ריקם ופוחום אחוו שלבי יד ויצו עזיבוי הקורה, ופקחו בהרבה מדינית נשאו ר' בל בת הפללה זו. וזרות הרבה נתקללו והרטו נור הראשונים ושטו נסח הפללה, ומה עלהה לדם לנאוני הדור או בשנת תקע"ט אשר עתה צורה היה ר' ר' לישראל ע"י אח' המובה בליקוטי התש' חת'ם, ודרפו את האנשים ועכ"ז די אשר נשואר ר' ר' מוה אשר השיריצו צחנותם ועלה בידם להשחית ולהרויד את כבוד התורה ולומדי', כ"ש עתה בימיון בגולות המר הוה ואין יד ישראל תקיפה מה נאמר ונתווכ וישראל ח' זו תקללה לדורות ! אך מה אני ומה כוחי כי אברב בשער בת רבים במקומות נודלים בפרט שהחליל שם שמיים מגנבר, ומוצאות בזה לטרוח ולהשיכ לבנוד שמו יתברך, וע"ז אמור במת' שבת הנ"ל ענה כסיל כי הנני אומר אשר אי אפשר להבחיש את היהוד וומפרנס בש"ס ב"ט פ"ב שנואיכם ומণיכם אלו ע"ה ושינאים לת' ח' ואנשים קל' הדעת ומכלם יגיד להם לילך אחר שרירותם לבם הרע הם החשינאים וצורים תמיד ליישראאל אשר כל ישראל לקויים בעינייהם הם מבונים עתה בשם "עם הארץ" לדעתו, ובש"ס ב"ב למה ת' ח' דומה בפני ע"ה כו', כי לא לתרנס הרבו בזה רבותינו אך למען להחליט האמת הבהיר ודבר אשר התברר אשר הראשים המדברים וধמיהיגים אשר בבה הרעיון התלהנו בכל עז ותעצומותם הם ריקם מתרווה ומצות מעטה באו לכלל איש ! ואיך אוחביבים רם לישראל אשר מטבלים במצוות, ואם כבר לפני מאות שנים חכמים ונבונים מLEM לבש

לבשו מלכוש הצבע ורבים נהרו תחתיהם באמצעות לנאלו אח' יש"אל וחס' העלו בידם והשאירו ר"ל פרט וועלות לקוץ ולמכאב לבל' יש"אל .. מה יעתה הם עתה אחרים, ואם יתעקשו כי אהבת אמות אלה במשמעותם של כלות ישראל ורצוים להטיב עמהם. בכלל כיהם – אשאום כשהטיב ד' להם במשמעותם של כלות ישראל ולא פט' אל גודלי הדר שברמונתינו ובמדרונות אחרים, ומה נס בחוזות ירושלים ובבסיבותי אשר מרים תצא תורה במאמר הרגנא באבות כל הלומד תורה לשנה ומבה לדברים הרבה כו', ונחנני ממן עזה והשי', ואף אם כי הדר נגע לפרטיו וכלה לדברים הנגע לבכל לא היה ראיי למatters ימין או שמאל עד נשאל לנחל' דרויו ועפ' דבריהם הקירושים נצא ונבוא לכל דבר הכליזו (חסר) וירודע דברי חכ"ל במדרש וכי אקרא האספו ואנירוה לכם "לצאותם להם על המחלוקה" כי בשנסתלך השבינה ממע שביקש לנחלת הארץ, ובזמן הגלות יסוד כלות ישראל שהוויה כל' מוחיק ברבה לנאהלה הוא השלום כמנהג סוף עקץ' ואו יש' מקום לבוט לנאהלה אבל לא ח' ע' מחלוקת, ואם היה בנסיבות נרנוד לשם שם' ח' להרחק מהמת ה黜ק'ת ולהרפו ידים מטה, והרבב' אמר "מה גאו על הרים רגלי' מ��דר משמעו שלום מבשר טוב ממשיע' ישעה" הנה יעד לנו הנב'יא אשר היושעה ונתאהלה הבוא אלתו בהתקלה השלום בין ישראל כמו שאמר יעקב אבינו עליו השלום ולא על ידי מחלוקת שעשו בין ישראל, ואם בקונגרסיט הדראונים אפשר לא ירע מטה אילם עתה אחריו עבר אויה' שים ותבלית מחשבותם הרע לא יצא לפועל ורבבים מתבאים מדברים נאצות, והמשיטים שלחם עישם מעשים אשר לא כדרת של תורה, ויעיר יסודות לחקל לחיליק את האומה הישראלית הלא נאמם עליהם המקרא מושל מקשיב על דבר שקר וכו'. פוק' ח' ע' מחלוקת בעיר קרשינו נחרבו בת' מקדרני, ורי' אשר עודנה לא נבנה בימינו – ונחריבה ח' עוד להלאה, ואם המודרש אומר לט' לטעת נפנ' ואילנות ולעבור האדמה בא"ק ונוכה לעלות על' במחהרה, הנה לא ע' פחד ומחלוקת רק בשלום ובמושור ולא עלי'ם המלאכה לנמור כי לא דבר ריק הוא לידע ולבחין דברי רבינו חז"ל, כי יש' לנו גאנון' וגורלום' היזודעים לפרש דברי הש"ס בשני התלמידים ומודרשייהם במתרום בכל אופן הטוב ועפ' האמת, אבל לא ניתן הדבר לפרש עפ' פירוש הירושבי קרנות. אשר לא ירע והבש' דבר מעיקרי תורה ומצוות, ולא מהם תצא תורה ואדרבא אמר חכם א' מצין תצא תורה אשר "מהצינום" כבר יצא התורה, ואין בהם אף ריח תורה,atti דבר א' ממנהלי' הצינום בעיר נהולה לאלהם ולא די אשר לא ההפיל והנעה רפהילן מעורו אך גם לא ידע דבר בלשינו, וא"ל' ב' בית' אית' ירע עד לקרות וווע' כתינוק שנשכח כו', ואף שנאמך אפשר יהפרק מחשבתו לטיב אבל איך מנהל ופריעois יתקרי' וושוב ודורש לפני הבל' הלא ראיי' לקרוע ר' ל', וכל חממי' התורה וגנולי' הדרו לפניו קליטת השום, מוכח מטענו כי יכול' שקר וע' אמר שלמה המלך ע' הא אם יפתח חטאים אל האבה כו' ואשר' האיש אשר לא הלק' בעצת רשותם ובعود שהוא איש, ואף אם יש' בחברות איו' רכנים מעדת ישראל אין זה חירוש ואין חרש החת המשמש, כי גם להשקר המפורס לפני מאות הששים נתהצז' מנדולי' הדרו – קל' וחומר בעיתים הללו במה ניעות הרבה פעמים עד שטעה'ר' ח' ע' לדעת קוט', ואם השמו עינא פקוחא על כל אחר ואחד מזרבנן' המתחבר עמהם יתראה האמת בחוש טעם של כל אחד ואחד, דברי

דברי המזפה להרמלה קרן ישראל על ידי ישועות ד' יבנה עיר ציון במהרה בימינו אמן.

שמעאל יהודה החופ'ק

(מחתרב יט) מהריה ג' אב"ד דק"ק פיאסעננא.

בעזה שי"ת

הHIGH AM HESH L'A YBNA BIY SHAO UMLU BUNI BO, VOMOHA NMOR DRUHTA CAT
החדשה הנקראים "ציויניס" באמרם שבכוננותם לשמים ומהפסוק הלו נסגר דערתם
שאמם השם יתברך לא יבנה שוא ערלו, כי ישא נקרא בשני לשונות לשון דבר של
בטליה ולשון ש'ך ושינויים אמרת שמעיש השית'ת יש לו קיים אבל מעש בר'ל
בטלון לא כדרעתו אותו כת שמארח שקי' הנאולה תעכוב כל בר' געוור א"ע שדרבר
זה הוא שוא ודס דברים של מה בכ'ך, ומצעאו ברבריו חכמו'ל שלש מאות ושלש
עשרה בוצאות נתן הקב'ה ובנא חבקוק והעמרין על אחת וצדיק באמונתו ייח' ואמונה
הוא כמו שפירשו הראשונים שהשית'ת ברא את העולם בכל רגע כמ'ש
כל הנשמה תhalb' י"ה על כל נשימה נמצעה שהבל הוא כה השית'ת כמ'ש בשיר
החד בלחוי עורך אין עורה, ולזה נכלל כל ההוראה באמינה וזה הוא יסוד ההוראה
ואם אדרס רוזחה לעורר את עצמו בבחוץ לר' הוא דבר בטול וنم הירושה השני אמרת
שהיא שקר שכוננים אית לשל'ש כמ'ש טוב אחריות דבר מראשו שווה הסתמן אט
הבונה למבה איז האחריות ג'כ' טוב, וכאי ראה מה שנענמה מדרשא של דופי שלם
שדורשים בהערכות אנשים ונשים . . מכש'כ' להקל בימיים וזה שמן הסיג נמשך
יראת שמים כמ'ש בשנים עשר דרישות להר'ן, על מה שאמרו חז'ל כל שראת
חטא קורמת לחכמו' החכמו' מתיקיות כי טי שלמוד רבר' חכמים ואין לו וראת
שמים כל הגוזיות חכמים הם בעינוי דברים ורים, دونמא לזה הנוראה הרבה שמא
יטלע בידו וילך אצל בקי למפור שהיא חששא רחוקה לאלה הנורות החכמים הם
בעינוי דברים ורים אבל מי שיש לו יראת שמים נתקבל על לבו גוורת החכמים למשל
מי שטמפני אוצר גדול במקום שלא יוכל שם אדרס לאו וודר החש אל'י
עבד אחר מרוחק הרבנה וראה איז הטעני לאלה מטמפני אותו וודר החטב — הם
שהיא חששא רחוקה, מאחר שהיא אוצר של חינוך תלוי בוה ראוי לנור אפ' על
חששא רחוקה, וזה היא הפירוש כל שיראת החטא וכו' החכמו' מתיקיות שנתקבל
על הלב לאלה מי שיש לו יראת שמים עריך בכל פעם להוטף גדרים וטיניגים לא
להקל חילתה מה שנורו' חכמו'ל, ובכו' שמצינו ברבריו חז'ל עקיבא כל הפרוש מעד
כפרש מן החיים כך כל הפרוש אף קיצה של יורד מדבריו חז'ל פרוש מן החיים
ואין לנו לילך אלא בדרך רבתות הקרוישים כמ'ש באבוי' הפק' בה והפק' בה
ובילה בה ומינה לא הוווע, ואמרו חכמו'ל חביבין רבי' סופרים מר'ת שדים' הם
דנדור והסיג שלא יתקלקל העיקר, ומצינו בדבורי חז'ל שאמרו און בן פלא אשטו'
הצילען — בוה' שישראל על הפתוח עם השערות מוגלה ועי'ו לא נגנטו לאלה' וניצול
שמעאל

משאל תחתית, ומה אפשר יש שללא ליכנס בפתח שישבה שם אשה עם נילוי שעדר וכורומה רק שהוא גדר וסיגן לשדראל להתרחק מבל דבר המביא לידי הרהור וכשש שחרתרכות מזה ע"ז ניזול משאלו תחרותו בן להיפך אם מיקל ע"ז ואני חש לנוראים שגדרו רבותינו הקהושים נפל בשאל תחתית, ואני לנאל תורתנו הקדושה בבחב ובועל פה כי הם חיש ואורך ימינו ומהם לא נסור אפילו בחות השערה ולא נשמע להמחרפים והמנדרפים ולודרשות דופי שלרם והש"ת יעור שייעיל דברינו להוראים והשלמים שנלכדו בשגגה בראשם ולראוי באוטה ע"ח ח' לסוד זאת חקמת התורה שנת רפט"א.

הכ' נח אב"ד דק"ק פיאסעצענע.

(מכחט ב) מהריה"ג אב"ד דק"ק ריקא.

ב"ה יומ ל"ג למבי"שנת בא יבא לט מבשר טוב לפ"ק ריקא י"א

לכבוד הרב ה"ה המאה"ג בו' וכו'.

אחרשה"ט הגני באתי לחלות פנוי הנעים אשר ידע כי לא היה לי פנאי להסביר, ובאתוי להסביר מפני כבוד התורה כי הוא מבקש כבוד שמים וכבוד תורה הנה ראשית נהוץ לעין בהם עירובין דף נ"ד ע"ב בסוף מדרש חכמים על פסק הצעבי לך ציונים, ועתה חדשים מקרים באו אישר בס"ס ד' לא קראו ואה מאמר ד' לא ראו ותmir יציר לבכם ישבע, וכן ישראלי מהם לא שמעו ועקבותם לא נודעו, ועתה מן הארץ יצאו ונמצאים במקומות אשר לא נודעו, והם קראו להם שם ציונים... אבות הראשונים, ומבדים אורחים בכל מיני בזיניהם וכל מזום שהם פוניים וזרעים מבני ורענים, ועל כלם קמשונים והם משוחחות וחיצונים, זבים ומצורעים מושפעים חתאים ורשעים ובכלל המקומות נעל מות צרעת ונגעים, ובסים ומוציאים ורומים מלואים עונות ופשעים, ומדרברים על נבאים, תנאים ואטורים, ועל העדרים קראים שותים ופתאים, ובה משוגעים, והם בחרו לדם שפה אחת ורבבים אחרים להשחות וקניהם ונם לדרים, ולטמא כל נפש אדם, ולעקר נטיות כמו רוח קרים ושוחלים לדריש דרישות ולברר על הראשונים קשיות, למיען לצד צידת נפשות, ואמרם שעיל ידים יצמח ישועות חירות, ובונים מהה בפרחים במה, לטמא כל נשמה, ולהכניס בגלבם ספוקות ומלחמה, וספק באמונה ספיקו טמא, והם יגעים בעבורה הפרך, למיען לסוד את ישואlein מן הרכך, וועברם בוה בלי קצבה ובלי ערך, וצאו ובנהדרין דף כ"ז גבי הני קבורי אוף שעשו בי"ט א' מלאהה נידי אורחים על כבה ודם לא רצוי לקבל תוכחה, והם בשירים לעדרות עפ"י הלכה, ועיין בח"מ סימן לד סעיף ד' מפני שבילים להונם ליבות שביבו לקים מצאה בגין בריות וכן שם בסעיף כ"ד שמא שכח שהיום שבת אבל בסעיף כ"ב שם נבי אפיקורם פסול לעדרות ויע"ש ג"ב בבאר הנלה גבי אפיקורם עיין בסנהדרין דף ג"ט

צ"ט ע"ב יש שם פלנוגתא אי מבהה חבירו בפני ה"ח הוא נ"ל אפיקורום,ומי שביבה ה"ח בכינוי גוננת אין עליו שום ספק וכותה, ועיין בו"ד סימן קנ"ח ביש"ך שם ס'ק ו' ובו"ד ס' רם"ג סעיף ו', וזהת מגלה על הכל שאף בדבר קמן נחשב אפיקורום שמכהו חבירו בפני ה"ח. וראיתי בספר "אור לשלרים" שם נחשב כל הדברים שהם מדברים על כל הספרים ושם נרשם טימנים וסעיפים וכל החירופים ונידופים אשר דברו הני לבנון דחציפים, ואני אין צורך לראייה וטענה כי אני עובדא יעדנא מה夷ירות הסמכאים אשר גם שם נמצא פתרוטים וכטלותים — מעדרה המורוחים, ויש שם ציבור אשר אחרים כרוכים והולכים ג' במשאות שוא ומרוחים, ומעכודת ה' הם ונוחים ועל כחם הם בטוחות, והוא שם אחד שישלים بعد מפשט מעת מזמן בו"ט שני ופעורי פירם לבלי חק. ומלאו את פיהם בשחוק, והוא שם שם פעם אחד דרשן שדבר על אבי כל הבניינים דבריו דופי וזה מיפה בבבל מני יופי את הרקען שלם והחופה, ועיין הנא דבי אליו פרק י"ח דף ל"ז ע"ב שם כתוב כל החולק על ה"ח אבל חולק על הש"ית דכתיב נבי דtan ואבירם בהזורות על ד' ואפיקורום אשר פנס על רבינו משה הוא סימן שכoper בהש"ית ובכל התורה הקדושה, והם מלכליים בכל מעשיהם וממTEAMים במורום וממTEAMים בחידים [והם אינם פורשים מנשותיהם אף נימי טמאותיהם] ואינם מלאים את בנייהם רק בזון שיטב בעיניהם וכל ימיהם ושנותיהם פורחים על ערשיהם והזתאים על נפשיהם ותמיד עונרכם על עצמותם [ובם] ונשותיהם אין מובלמים מן מאירותם, והם אינם מאימים כי יהא להם עונש אחר מורה וממלאים התואם לבורם וזם עשים כמיisha ארץ מצרים ולובשים שעטנו וכלאים, ומבלשים בשבת על הנור וכויום [ויש להם גובה כמו שרען הנקריא מרבה רגלים, וארבע בוגנות שלם מהיק בדרכך אצעבים וציצית שם מעשה שמים טומנים במכנסים שלא יהא נראה לעינים ובזון שאמורים ק"ש בשפטים ממשמשים בדים בין הרוגים ובכווצים להוציא העיטה הפקודים מאחריהם] הנה הטעמאים הללו בני ציון וירושלים? והוא שקר נזהל שאין לו רגלים והוא דבר שא"א להתקיים ואית ידוע לכל מי שיש בו רוח חיים, ובגנוש התפללה כתיב באש הצתה ובאש אהה עוז לבוגנה, ואנשיים הללו או מרים שהם יבנו אותה האנשים העוברים על נתה דותה, ומה שאמורים שהם יבאו ישראל לאיז אבותם ואתם יכול להיות אחר מורה כאשר יבואו לברוחם צזרות בשמלותם במקום קברותם אביהם בחוץ לאין שם ישכב כל רשות ערין, ואחר מותם עם כל עדתם או יתملא בקשותם כי שם בארץ יהא דירותם ושם יהיה אחוותם ושם יהא נחלתם כי הם סותרים מאמר הש"ית אשר כתוב (בישע'י א' פסוק כ') צין במשפט הפה ושב' בזכקה, והמ רזים לבנות ביד חוכה וברעש ובצעקה.

שם בפסק ב'ח ושבר פושעים וחטאיהם יחויזו, ואדרבא או יצמת הטוב כאשר יכלו והוא לרם סוף או יתרבו ישראל ככוכבי השמים לרווח, ועתה ממאמיר הש"ית מפרש שמדוברים שקר וכוב וושא וככל הדברים לפניוים אך למורה, ורבינו יזעלו שלא הפשעה הארץ ביותר לבן כתבתי בלשון נאה ומתהקל שראה מושך הלב ננד הכת הכא את ישראל לחבל ולשוף אויהם במובל, ומזויה להציג נפשות ולהראות שאין בהם כח ומשות.

מנאי הכותב גרטן נטע הרב מריקא.

(מכבת כא) מורהה"ג אב"ד דק"ק סלופצא פלק קאליש.

ב"ה ד' ווארא כ"ה טבת תרטפ"א לפ"ק סלופצא.

כבוד הרב המאה"ג ח"ב וכו' וכו'.

אחדשה"ט, מברב כת"ה הניעי לנכון, וברבנן הרעיון הציוני אשר ביקש ב"ה מפני לחות דעתית בוה, הגני להנידר בוה אשר בלבד, ואמרתו אישחה ויורח לי הנה מעת שיחחדר רעיון זה לפni כמה שנים בהמנתו החדשה, ראייה רבענים וסופרים יוצאים בקהל כן קולמוסם, וויתיצבו במערכה לעורך קרב אלה מיל אלה אל מימייננס לובות, ותופים בוכותה של הציונות, ובוכותם של העומדים בראשה ואלו משמאליים לחובה, ומובלטים דעתם של הריאשניים, וכל אחד מוצא סעד וספק לרבריו מדברי ח"ל, אשר עליהם ישען לפי רוחו ודעותיו, אמנם אכן הראה דברי שנייהם דמיית בנפש אשר בוה טוב לקיים דברי החכם מכל אדם "כבוד לאיש שבת מריב" — וטעמי ונמקו: יعن כי בעיר הרעיון באוהה אפן הורה נאולרטש המוקה בב"א, בדבר הוה אין לי עסק בנטירות, ובשם כי כבר חלק בוה גאנז הדור לפני عشرות שנים, וידעת מך ערכי אשין אין ביר להבריע בדבר כוה אשר מסור לנדויל זידיקו הדור אשר דעתם רחהה מדעתו! ובגונע להעמדים בראש ההנועה, אם כי רונם אנשיים חפשים קצינים ורחוקים מרת ישראל, עב"ז הלא גלו דעתם רבות פעמים כלל עם, אשר אין להם שם עניין לדבר הנגע לה, ומה מחרת כונתם לעוזר לעם ישראל רק בחומר, ואשר לרוח יניתו הרבר על דעתה חכמי ורבני ישראל. ובברב כוה המשור לב, דמיית בנפש כי מוטב להיות שב וא"ת עד אשר נראה קץ הדבר, אבל במה דברים אמרו שיש רשות לרבי ישראל לשבה בחבק ידיים, כל עוד שלא נתברר שהדבר נגע לעקריו הזרה ולזריסטה דת קידש, אבל אחרי שנדע הדבר לאוני זידיקו הראינו שחי" אשר מפיהם אנו חיים שהאנשיים העומדים בראש התנועה, ישמשו ברוח חופשיות להרים גדרוי הזרה ולעשות תקונים בדת ולקלטו עדת ישראל לפני דעתם וביותר כי נגע הדבר לחילו ש"ש, כי החלו להטיר דבריו בוה ונאצה ושפכו קיטון של לעג [במהה"ע] על רבני ונדויל ישראלי העומדים בראש מפלגת החדשים [אשר בעקרו מתנגד וה לרעיון הציוני כאשר אטרו ח"ל [שבת ק"ט כ'] לא הרבה ירושלים אלא על שבו בה ת"ח כי והאחרון המכיר אשר קראנו במכח"ע שדבריו הרבניים החדרים שהשתמשו דעתם בקונגרס הרבעי בלונדון, נדמו בשתי ידיים, וביריות נשאו כקהל קרו א בדבר ! ובஹיון בן גנלה הדבר כי עיקר מטרת כוות המנהלים והעומדים בראש התנועה הציונית, הוא רק להנгин את הקולטרא ולהעשות תקונים בהת לפי רום, ורעיון הציוני הוא רק בדמות לבוש צעוני לרעיון הקולטרא הטמן בחובו... . لكن עליינו רק לחובות עד עת שישמעו הי תפלת עמו ישראל, ויקבץ מארבע כנפות הארץ, ואו אמת מארץ הצמח, ונוכה לראות בבן ציון, ירושלים על הלה בניו, וארטמן על משפטו ישב, ובזה שלם על ישראל ועל בגין נפש הכו"ח לטעם אהבת האמת וכבוד הווה"ק, ומצפה להרמה קרון ישראאל.

יצחק מאיר במד"צ ז"ל הארכשטיין החופ"ק הנ"ל.

(מכתב כב) מהורה"ג אב"ד דק"ק פ-יאשען פלך קאליש.

ב"ה פראשקא יומ ב' לסדר ולמען הספר באוני בנק ר"ח שבט אסת"ר לפ"ק.

אם אמנס כי לא הוכח הנטנו וכמשא כבר יבדך עלי להפץ רעיון חוץ בפרטון דברים העמודים על הפריק להורות דעה ולהבין שטעה, אלום בעת ההוא כאשר נדרשתי להוות דעתו ולתיעש שיחרו אוותה השיטה הציונית אשר נפשטה בקרב הארץ אתאף לא אוכל ואפתח שפטו כדאיתא במם' עירובין דף נ"ד ע"א, אמר לי' שמואל לר' יהודה שנגנא פרח פוך וקרוי וכו' שנאמר כי חיים הם למוציאיהם אל תקרי למוציאיהם אלא למוציאיהם בפה, ואנלה את אשר לבני אשר בחנותי ואיתוי מה הוא הנטרת המנהיגים וראש כה התזינים שmorphoz למדינה אל' ישאפו וכאשר דמיותין כן הוא בטה, הלא נלכה נא ונחפש המקור מאי נבע השערורי' הזה בארכ'? הלא נמצא כי אנשים מחוץ למדינה, הלא חלוץ לפני העם בהפץ על פני הכל דעים כי מה קמו למשעים לעם ד' ולחובלים אל גבול נחלתם להר ציון, ואם איפוא והוא התבוננו ותראו כי לבכם לא נכון עטם .. בחת נא בואת הלא יפלא בכל עין שבלי' מה היא ואיה הוא הסיבה אשר הסובבים להראים ומנהיגים הג' לחובב ארץ היישראלי הלא לטשטוע אוון נס בהפלות השגורות בפי כל ישראלי וירושלמים עירך ברוחמים השוב" ווד באלה, געה נפשם והאריך הגיע לך כהה לשורתל בכל כהם ומאצם בעבור חבת ציון וירושלם? וכן פה בצל קורתה בא לפני שנתיים בתוך הבאים מטיף אחד ובקש מני רשות להצע אמורתו ברכבים, ואח' טרעדתי כי הוא מכת הציונים, וכאשר שמעתי כי בערים הקרובות באו' ג' מגדים ציוניים ... מוא והלאה אם בא יבא מי יקבל רשות לדרושים ברכבים אנסי אדרוש מעשו ואם מכת הציונים הוא אשימים לפיו מחותם, ועי' המגידים הרים ירבן לומר דרכי ציון אבלות ר"ל שרדים בשיטה הציונית לעשת כאבלות כמו שאבל אסור בד"ת כך מה רוצים לבטול מר"ת, ועליהם הד' חזון ישע' הנביא ע"ה "מי ביקש ואית מוכם רוטם חזורי" לנשח לפני ארון הקורש אשר בו נגנו תורה וחוקות ר' להריך בני ישראל אחריות וממשיכים בחלקות שפרם אנשים תמיימים וישראלים כבן השואבת השואבת את הברול, ואיליכם אישים מחוקיק הדות ויראתה ד' לבבכם ואך בעבור פיתויים וטרויים נשחצם אחרים אקרא! אם כבר הצעתי לפניים עשיתונם של הראים ומנהיגים מחוץ למדינה, למה תלכו בעקבותיהם? הביטו וראו מה שכ' רומב"ס בפ"ב מה' מלכים ה"ד וול' לא נתאו החכמים והנבאים ימות המשיח וכו' אלא כדי שי' פנוין בטורחה וחכמתה ולא יהי להם נוגש ומבטל כדי שיוכו לחזי העוה"ב ע'ב, ואם כבר הראותם לדעת כי ע' פעולתם של המנהיגים האלה לא תשיט וזה ונחפרק הוא כי עור מהה יהו לכם נגשים ומכתלים למה תהיה האותכם ומגמתכם לביאת ציון. —

אם ישiao ראשיכם ומנהיגיכם אוובכם להטעויכם אשר מהה אווביכם ומבקשים מובתיכם, לא תאבו לשטוות להם, הלא נרע כי אורייתא וב' כה' יושיאל חד הוא, ואם מה הופכים עורך מול תורה'ך איך תאמיין שיחכו פנים אליכם לאחוב אהבכם ולקיים אהבתה לרעך בטוק אשר אף אותן המכובדים את התורה והמצוות ומשמעותם.

ומשתדים בקיימה לא במהרה ישנו זאת לאחוב את רעו אהבה אמתה אף אם שדעתו מצורמת עמו בדרך אמונה ומיה נס לאחוב מי שדרעטו מותגנה לעומתו בעניין הוה, שכל איש בעין שכלו יבחן שלב שני אנשים כאלה גברלים זה מוה כרחוק מורה ממערב, ועליהם קנון יוניבו "על הר ציון שעינם שעילם הלבו בו";

ומידי דבריו בזה וכור אוכור מה שאמרתי על הפטוק בפ' וירא "ויאמר אל נא אחי תרעוי" ותרנס אונקלס ואמר בבעז Achai לא תבאישן ע"ב וככפי הרטמו הי' צריך להיות בכחוב נא אחי אל הדיע, והגנ"ל דבאמת הרי כתיב טרם ישכו ונensi סדרום נסכו על הביה מנער ועד וכן כל העם מקצה וכחיב ואנשי סדרום רעים וחתאים, ויש לשאל ולא הי' בסדרום אנשים מאין אחרת שבאו לנו בסחרם, והיאך יפל לומר שבולם מגעד ועד וכן הי' רעים וחתאים? אבל הנרא בזה אף שבתחלה בבב אס שמה עוד היו מובים אבל בנורם ורצו לקרב א"ע ולהתחבר עם התשבי הארץ הללו אחריו עצם ודרעם, ומה נמשך שהי' רעים וחתאים בהם, וזה כוונת לוט באמורו אליהם אל נא אחי תרעוי והתהברו עם אנשי סדרום, כי ע"י ההחבורותם סופכם לעשות הרע, והמלת תרעיש כלכל ב' משמעות לשון רינוות ולשון רע, לאות נשנה הסידור כדי שידרש שני משמעות בו, או יבואר כי הבעל עקיודה מה מה גדרה אשמה אנשי סדרום יוחר מהכל הלא נס בפלגש בגבעה מצית חמאתה, ומבהיר כי אנשי סדרום לא הותה רעתם לבר מלחמת האות נפשם רק עשו זאת במצווחה ע"י ראייהם ומנהיגיהם שקבעו להם התקם באלה, והעם לא ידע כי אשמה תלוי במעשים רק מלאו פקרות הראשים החשע עליהם, לאות חמאותם כבדה מואר ע"ב, וזה רומו לוט באמורו "אל נא אחוי" שלאל יאות לדם לעשות כדברם האלה כי "תרעוי" הוועים אשר אף אם הומה חושבים אשר אין אשמה במעשים כי ממלאים מצות הראשים שיפקודם אבל בכ"ז רע הוא... הבטנו וראו מה שכחוב בס' חרדים הקדושים פ"א אותן כי זול' ע"כ רבינו יונה מעלות רבות נטשו במ"ע מעלה הבחירה אחת שנאמר ובחרת בחדים ובכל עת שמordon לפניו הארים איסור או ספק איסור ודוא פורש מקים מ"ע ז, ובopsis' ק דקיים' כתב ר"ג דמאי ואמרין בכל הגמרא סדר"א לוחמא מד"ת היא ולא מד"ס, וכי' שנן דעת רשי' וה' כ' אפי' בעסקיו העולים כל המשכילד בוחר לנפשו בורך היותר בתווך והמשמר מכל נזק ומכשול, ואפלו באפשר רחוק, וע"א כ"כ שיש לנו לעשות כן בד"ת והמצאות ע"ל ממין הירג' לרביתו יונה, ע"כ דבריו ה' של ספר חרדים, ואם במיוחש איסור אחד כתב שציריך לפירוש ולרחוק ק"ח כ"ב של ק"ח בדבר שיש לווש חיללה הירום כל המצות והتورה ונזק ואסון שיוכל לצמות מהו כאשר אכתוב להלן — שזכרים לסוג אחר בהרחקה יתרה ולא לילך בעקבותיהם, כאמור שהע"ה בשווה"ש א' פ"ח "אם לא תודיע לך היפה בנים צאי לך בעקביו הצען ורדי את גדיותיך על משכנית הרועים, גם עמודי התורה והוואה ולא אחריו מנהיגים כנ"ל, شيء לבכם מה שרווח ד' דבר ברכנן של כל ישראל גדר' יהונתן וצוקלה"ה הבספרו אהבת יהונתן על הפטורה פ' ואתחנן על פסק על הר גביה עלי' לך מבשת ציון זול' פירש"י כאן כתיב מבשורת לשון נקובה ולהלן כתיב רגלי' מבשר לשון וכור ליום אם יוכר לא וכו' השם במניבה וכו' ע"ש, וויבן גם מה רכיבם "השבורי אהבם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם העוררו את אהבה עד שתתחפץ" ותתחפץ היה כיini לנקיבת בת"ז

ביהיו' המשמישת בנדע, וזה פירושו לבנמת ישראל צוהה באלה ובשבועה אם בעירו ואמ' העוררו את האהבה נגד קיבוץ ישראל, באם שרב כל נועד ייחדיו לילך לירושלים ובכל האומות מסכניםים אף'ה נזווה שלילה שתלך לשם, כי הקץ סחרים ואולי אין עתה הוכן האיטית רק עת רצין לפי שעה והיום או מחר יחתאו מוכברים למלות פעם שנייה ח'ו, ואחרון קשה מן הראשון, ולכן בקשה שלא ילכו עד שהחפץ ר'ל עד שיגיע הומן שמלא כל הארץ דעה, ומשם ולהלאה הבטיח עילא כל העילות שלא יהי' נעדר מן האומה הישראלית כלום, וזה הומן האיטי שבאו בבורחה בימינו, ולכן אמר הנביא סברת לשון נקיבה ומבחן ואילך הדמי אל תראו ח'ו עד פעם כי אמור לעורי יהודת הנה אליהם יבוא בעצמו ויגאלם עכ'ל. וכי הוא וה יורע חווון קדרו של הגאון הנ'ל ולא ינתק את מוסרתו ולא ישליך טמע עבותיהם של כת החזאים הנ'ל. —

ופן יפתח לבנכם להלוות עציכם באילנות הנגולות והצדיקים אשר לפניו וזוקלה'ה אשר השתרלו ג'ב בישבת ציון, ידוע תרעוי כי לא כמחשיבות של הציונים בומני ה' מחשברם של הגאניס נוח נפש כי המה דרך אמונה בחרו ולאשמו בשער זורעים ועשו רק איה פעללה לרעין הוות אבל בר' שמו מכתם, אבל המהיניגים הנ'ל אשר בומני עשים כל עניין הנאולה לטבעית וכמנון כוה ביל'ס לא די' מחשברם ולא עליה על דרham של הצדיקים והגולדים זולחה'ה... — אקודה לשיכון שםים אשר כמו דברי הזיאים מעמקו לבבי שדברה עט אנסם ונכנטו בלביהם... כן תשמעו בקולי ושמעו לכם אלהיך ויקבל הפלתינו, אב הרחמים הטבה ברצונך את ציון בעת ישעלה הרץון מלפני העליון או הבנה חמותו יושלים כי כך לכדר בטהנו, ולא במנחינו הנ'ל, אך במלך אל רנסנא ארון העולמים. —

יעקב קא菲尔 ראהטבלום אב"ד דק"ק פראשכא.

(מכח ב'ג) מהרה'ג אב"ד דק"ק פיננטשנא (פלך פיעטרקאב).

ב'ה מוש'ק לסדר ובנ' יוצאות ביד רמה תרס"א לפ'ק פיננטשנא.

שוכטו'ס אל כבוד הרב המאה'ג ח'ו'ב ח'ו'ג וכו'.

מכחבו הוקר הנעני, והנני להשיבכם כאשר עם לבבי.

א) נמצא בתלמוד שלנו פסחים פ'ז אזכרת פרוטין זרקה עשה ה' עם ישראל כאשר נשמו אחד טרם היה נולים פירון בכל המקומות ע"ש, והרכבת הנ'ל רוזים שיר' רוב ב'ן' ישראל במסוקים אחד טרם היה משיח זרקין אשר יכול לזמן מותה רעה ח'ו' לרוב ב'ן' הנם שאמרם היה' בהסתכם כל מלכי אירופה!] אשר לא יאמן כי היה' ב'ן' הלא בבריות הברלניות הסכימו כל מלכי אירופה אשר רומניה מחייב ליתן תורה האווחים ב'ל' הבדל דת ולשון, וכעת אהב'!] מורדפים שם ב'ל' מחשוך!] האם אמר אחד מהטכלים לקרו אמלחה על רומניה על אשר לא יקימו נגד אהב'!] אשר הדעת עלי

עליהם, — בנסיבות אשר באו שם בנו' בנסיבות המלך אשר הבטיח להם, ואכלו את הלב הארץ" אה"כ הפק לבו ועינה אוותם בענינים קשים ומרים, וכאשר מלך הרוגר יחרה אפו ביהודים הנקל יהי' לו למצוא התאה לרדוף אותם,ומי יאמר לו מה תעשה? —

(ב) כאשר אנו רואים כעה כי רבו המתרפזים שאינם שומעים לכול הרובנים בעניין ממון כמו כן לא רצוי לשמשו ליתן חוכמה ההלוים בארץ, ובפרט אם יקרה ח"ו שתבצורת או לשבות בשכיעית וובל,ומי יכוף אוותם בוה וח"ז יתחייבנו גלות שנית כנאמר בטה"ק שבעון שמטה גולים . —

(ג) כאשר הי' בעיתותי משיחי השקר יען שחשבו ההמון شيئا' או ולא נהמתה, יצאו אלףים ורבעותם מן הדת וכפרו רח'ל באלה ישראלי, כמו כן עתה אשר ההמון חושבים אשר בוה יהי' נאולה שלימה והי' יושבים תחת גנים, וכאשר לא יצא הרבר לפועל יאמרו טاش, יצאו ח"ז רבים מן הדת !

(ד) הלא כאשר אטו רואים בספ"ק במלכיכים ודר' שבכל עת אשר מלכי ישראל ויהודה דרי' לבבם שלם עם ד' נטו כל ישראל אחריהם, וכאשר המלך נתנו לבנו מעם ה' המתה רוב ישראל אחריו, רק מעט מועד אשר נשארו לבבם עם ד', והנה ראשית הכהת ההורא כבר הפער ערך להזה"ק אך שהאנטימעימים מוכרים אוותם שם יהודים בלבד' רוב ישראל אחרי דעוט שתרותינו תורה משה איננה נצחיות רק שצידך לזרתנו להוח העת, ונום ימزاו להם מיטפים או נם אשר יכונו בשם רבנים ידרשו ברבים כן, ויכל לצמוח מוה עקרת תורה"ק מרוב כלל ישראל لكن כל מי שיראת ד' בלבו מחייב לעמץ בכל עוז להשב רבנים מען, בעירטן אשר הוא עיר מצער... כי רובם עומדים על משמרתם ומתרפנסים ממלאת ידים, רק בהעירות אשר נמצאו שם הציונים מהונון אשר הרובנים ידרשו ברבים לפניו המתן עם שיבינו אוותם היטיב מפה לאוון שלא יהי' ניטחות לעצם, ויקים בט רברי ישעיהו הנבי א' חנן נמכרות ולא בכסף תנאלו" —

דברי ידידות באהבה יעקב יצחק הכהן

(מכתב כד) מהרה"ג אב"ד דק"ק קלאייזק (פל' פיעטרקאב.)

ב"ה יומן פ' בא שנה תרמ"א לפ"ק פה קלאייזק.

משמעותי עמי ואתי! המאמינים בה' וב��ורתו וברבינו ח"ל, כל יראי ה' וחושי שמו יתברך, הטעו אונכם לאבורי פי, אם אמם שפל ערבי הסיני אחר, מלהשמע בדבריו לפני קהל וUDA, אבל וכותם אבותוי הקדושים העיר אוית להרים כספר קולי... . הציונים ידמו' שככל מעשיהם לשם דברים לעלות... לציון ולעבור את ארמותה ובכחם ועוצם יומם תכוא הגאולה היועדה לט', והוגם שיש לי ראיות נצחיות מהנה"כ וגמורא ומדרשים שככל מעשיהם ודריכיהם של ראשיה הכהת ההורא הכל ורשותו, אבל אין רצוני להלאות את עין הקראו בדרשות ובאריות דברם... . באלו ראיות

דאיות יסודות מהורי קדש לבור טעםם, ולהעלות על הספר דרישות של דופי שלהם ותוכל ח' עוד יותר לחתפסת בקרב הרמן מאחבי' אשר לא ירע ולא י賓 לשקל בפלם, הזרק עם מי, ועם מי האמה לנכון סעיפי ישובי טוב לחשות מלחשיע העוזה דרישות! ובקיים דברים אחותה דעתך אשר דלו רליותי ממעין דעתה התה'ק, רעו אוחז ועמ'! שהדרך היותר סוללה היא דרך הפשוט. היה האמונה הנטוועה בליבט מאלפי שנים עד עתה, שرك' ה' לבדו נdryי ישראל יכנס, ולא ע' פועלות אנשים מנומשים ההולכים בשירותם לבם יקובץ נדחים! ואית הפעולה הנדרשה מאותן כל השראלי, כמאמר החווה ישעיו, רחצו החו הסרו רוע מעיליכם וכו', אם בעבורה הוא נבליה ימינו או ירצה ה' פועל ידיינו, יקבץ גלוינו, הבנה והכוון עירנו בית תפארתינו, ונכח לראות משיח צדקתו במרחה בימיינו, אבל ע' פועלות עבורות האדמה בציון, ואיש כל היישר בעינו יעשה. מעשים העוזים, החופך מתח'ק הפעול הווה ירצה ה'? לשלווח לנו ישע מצין, וננטפק הדבר ואת הגנים ח' או אריכות האלות, ע'כ מי איש החפץ חיים ו/orאת ה' מתנותם לבוכו, ישמור רגליו מלכת ברוך זה, ואך אל ה' נישא עניינו ולכובשו לשוב לפניו בתשובה שלמה או יקיים בטנו "בא לציון גואל ושבוי פשע יעקב", במרחה בימיינו אמרן פלה. דברי הדבר לכבוד ה' ולכבוד תורה'ק, להעיד הדת והאמונה היהודית על תלה, וה' אך טוב לישראל סלה.

ה' יעקב יוסף הכהן אב"ד דק"ק קלאגיצק.

בהר'ק ט'ה אברם ישרב הכהן זצ'ה בעהמ'ח ספר חסד לאברהם, ננד להגאון ה' בעל המחבר ספר הפוארת שלמה.

(מחטיב כה) מהרה'ג אב"ד דק"ק חדש (פלך קאליש).

ב"ה מוש'ק פ' בא שנה תרכ"א לפ'ק חארש.

החו"ש וכט"ם לכ' יידי ה'ה רב ה' השנון וכו'.

הנה וזה היום קבלתי מבחוב מוה העניין, ומעולם לא עלה על דעתו לנחות לזכות בני החבורה חברה ציונים. ואף כי יש לדרש לזכות המון ישראל אשר יתחברו להו אך הם כיונה פותה אין לב, ראשית באסיפה המועת הון רב אשר יאספו לה נעלם מהם דברי הנביא ע"ה באמרו, "כה אמר ה' חם נمبرהום ולא בכעס המתגלו" ופי' במשמעותו הלא בגעין זמן הגאולה לא נצורך לסתמי, ובאים ח' לא הגע לא יויעיל הון כלל וכלל, ובלא זה אם כוונת דעות להשות לכל בני החבורה לב אחד, ולהגבניס אף בלבבות נרחץ עם ישראל אמונה הגואל לעם יטיבו מעשיהם ותוכל לבוא ע'ז' והתקשרות הגאולה, גם זה כפי הנראה הוא תחולת אכוב רחל' בכת, כי לזה חי' טוב במס' אנשי החבורה הווota במעט כולמו הו כופפים

כופפים ראשם ורובם לחת עליהם רואים המטולאים בתורה וביראה ולא יעדו מעזרתם בשום דבר אויו היית נכל ל��ות לטוב הנ"ל, אבן בעזה"ר כפי אשר שבעצם מטפחים אשר רובם לבם מלא חיליות, ולפעמים נילו גם בפיהם זאת אשר בלככם ונס רואים אשר שלחו בני החבורה לאספה אשר הייתה בעיר הבירה לאנראן שמענו כי דמה העלו חרס בעצמת לבותם ודברי ההוראה רח"ל, ואך אם למדנו יודברו בהה"ק ג"ב הלא דור הפלגה כולם להה"ק חטאו, ומטרו ק"כ בפירוש העירה "ישמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעני העם", ומטרו רק עם חכם ונבון הגוי הנורו הויה", يول איש לא שמעו בקהל ר' אמרתו ישרים בedula זה ומן רב, ואחמי מאמנים בני מאמנים כי ההוראה נזכית לעד לא תמוש ואיך נרפא את שברינו בשקר נתעה, ובוראי כל מעשי החבורה הזאת מעשה בעל דבר הוא רח"ל, כי יוארה כי קרובה שנת הגאולה, ורוצחה להדריו ומילין תבחן לאוין שמעת תובחת מוטר כי כל עוד שאין להחברה הזאת מנהלי צדק עפ"ז דעת ההוראה יוארה... והחוב עליינו שלא לנטו מדעת ההוראה בשום דבר, ולגיטות לישועת ר' בקרוב ואף נדרחי ישראל יכנם כאמור, דברי הנאנח והבוואב ומצפה לישועת ר' הכללית.

הק' אברם בהמוהר"י זצ"ל חוף"ק הנ"ל.

(מכתבכו מהריה"ג אב"ד דק"ק פיעוער.)

ב"ה ז שבט טרמס"א לפ"ק פיעוער.

שלוכטם לכ' אהו' יידנפ' ה"ה הדרה"ג הוב' ב' ע"ה פ"ה ירא וצדיקכו'.

קבלתי הום מכתבו, ברבר החדשין אשר הי' רוחקים מਆש ונתקרכו לרופות ידי המאמינים בהשיה'ה שעשה נסائم לאוכבינו ולט', מאו האחד הי' א"א ע"ה ווד עתה שהיתה הנגנתו ית"ש עמו בהנאה נסית ולא מבעית! ולוי נקוה בגולותינו, כי ישוב לשוש עליינו לטובה כאשר שיש על אוכבינו ע"י השבבה הפלחה וצרקה, ועהה הם אומרים להכחיש הדברים שגעש ולהגין אותנו מן הנסלה, לאבד, שהגאולה תה' ח' ר' בטעב ע"י פעולותיהם המהומות אשר הדבר הזה יוכל הות למכשול לעכב הגאולה ח' ולטבור עון המרגלים שרצו בכיבוש טביין, וחוי מה עליה בידים! חשתי ולא התהממתי להשיב על אהר... בקיין העבר שבא לפה איש מליטא ובא לכינוי עם פגקס מלא חתימות שהוא משולח מהצעונים לדריש בריכים להשתול לורcum, ואמרתי לו שיטע מהה כי לא אתן לו רשות לדריש פה, כי לרגע אין לזרף אחד מהצעונים לעשרה לדבר שבקוזשה, כי הם כולם כת אפיקורסים, והתחל לחרר רב ומחלוקת, ובעה"ל לא עלתה בירור, ונגע מפה בחרפה, והש"ת יעור לכל איש ואיש שלא תפתחה... והוא יפירה את ישראל ברחמים יבנה ציון במזרח ימיינו, ויגלה לנו קץ הפלאות, וישב שבוח עמו בב' ואטורמנה קרעת צדיק. כתקה נפש מענה.

מרדיי דוב הלווי בהגאון מ' רפאאל זאב זצ"ל חוף"ק הנ"ל.

(מכחוב כו) מהרה"ג אב"ד דק"ק גאטסנין.

כבוד יידי הרב המאה"ג חו"ב צמ"ס וכו' .

מכחובו קבלתי, והנני אומר גלי, כי אלה אשר חשבו אותן לציוני טעו כי טעות גודל, קותב דברי אשר הושבתי להרב מסאפאטקין שיחי', ובאשר נדפס במת"ע הצפירה, הוא, כי לא לי ולטבוני לחות דעתינו בעין גורל כוה העומד ברומו של עולם, עלייט אך לשמעו מה יגורו עלי' גודל דרנו שיחי', ובדרך אשר ילכו בה נלק לא נטה ימין ושמאל, ומיד כאשר נרדע לי כי הרבעים הגדיים שלטמ"א מנדראם מארך לרעין הציוני קראתי למפלגת הציינים אשר בעירי, ואמרתי להם כי עלייהם לבטל דעת הגדיים מהם בחכמה ובמנין, ואשרי ההור שהקמנים נשמעים לנוגדים, אמנים כל זה כי רק בראשית התנועה הציונית, בעוד אשר במפטא ציוניום" הי' מובן אך מרינט – יהודים או ממשלת – עברים, אך כת אשר הבינו בכללה גם דברם אשר דמה ננד דתוחאך, ובאייה מקומה פהחו על שם ציון חרדים מתקנים לפי רוח העת, עת להרים יסורי אמונה, לבטל ת'ת מפי הינוקת של בית רבן, שאללה ציונית בו איננה צריכה לפתרון גהולי ההור, אנחנו המתאמנים אמונה שלימה בדברי חול', ומאמיר אחד ואף היבת אהת מדריכיהם הקדושים יקר לנו מבל חיינו, והם אמרו (שבת דף ק"ט) לא הרבה ירושלים אלא בשבייל שביטול בה הינוקת של בית רבן, חיליה, לא עלה על לבינו שם ספק כי עיי חרדים מוסוכנים באלה געללה לציון ירושלים, להופך ! עלייט להגדר תורה ולהארורה, ולהשகות צאן קדרים, ובוכותה זה עלה נעללה וזרענו אורחה, וכמ"ש בזוהר"ק (אתה חנן ר"ע) על קרא השקן הצאן ולכו רע, בינו אוריה תא זרבין לאערוא קדריא ויתכשונן מן גליהא כי, אבל אסוחה חד לכו השקן הצאן אשדרלו באוריורא דאהשיין מימי אוריורא ולכו רע לאחד דנייה לאarter טבא וכטפה דאחסניזון, ואמורו (ביב"ב ד"ח) אי רטו מולחו עתה אקצטס, ואמורו (בפסיקתא רבתיה פל"א) על קרא אם אשכח ירושלים תשכח ימיין, א"ר אלעוז הקפר הוויתי בידכם והקץ בידוי, ושנינו צרכיס זה לה, אם ארם צרכיס לי להביא את הקץ, אף אני צריך לכם שתשתמרו את תורה, כדי לקרב בנין ביתו ואת ירושלים, וכשם שאי אפשר לי מלהשיכה את הקץ שהוא השבח ימיין, אף ארם אין לכם רשות לשכח את התורה שכח מימיין אש דת למו, ועוד הרבה מאמרי חול' כל באלה אשר און פה המוקם להעתיקם, והנני מבקש מכ"ה לקביע רבי המעתים האלה בדפוס, והנני ידריו דוש"ת.

חימס משולם קויפמאן הבדן אב"ד דק"ק

גאטסנין בעמ"ס פתח האהיל ומעשה רקס

(מכtab כה) מהרה"ג אב"ד דק"ק קלעטשאו יע"א.

בעזה י'

לקיים השמעה מההפקת במנוגה העברים יצאו אנשים מן הכלל להקרא שכם אשר שם שמות ושבורות בארץ "צוינס" דריש לדרעת הוכן עלילותם ורעויהם ועל מה אדרני' הטבעו שמעתי אומרים על לחמיינו כי יהסר ועל שכחתם לאם הירורי באנן. עוד מענה בפירים מוניות ומרוחם אשר קורם ביאת יונן יהי' אהערתא דלתהא ויפארו ישיבת ארציינו אפל' בנשמי ובכנדים צואים, והנה החלטי גברום סכיב הר"ף ו"ל (שבחתי מקומו בעה) הראה לנו מרנגירא טבחתא כי כל האגדות והמדרשים מהה על דרך וחלק אחד מפר"ס והפשט לא יסבול הדרש והדרש לא יסבול הפשט, ובזה וויצרך אמר חכ"ל על יעקב אבינו לא מות ושallow והכתיב ויחנטו וכוי אמר לי' מקרא אני דorsch וכי' השיבו שהוא אומר לחלק הדרש אל תשビינו מדרך הפשט ע"כ אני אומר הדרשה הדרש ואנחנו בשם ד' נחלה בדרך פשוט למען נדע מה להסביר, ראשית אשא' שאלת קתנה ונודלה הוא לי מי נתן רשות לחלק ביעקב להבדל מישראל הבי נשאל לחקרי לב אשר עיניהם לנוכח יכיתו הום ששאלו ברכני מידות לסתא רבנים לא חקרי לב הם. ובנאמך איפרא הורמי' בם' נדה' ב' על רבא יהודאי בהונין דלבא יתרבי', שנית לא בא הדבר לפניהם בקבוץ לעין ולפקח על הדבר ברבים רק כל א' כתוב לחבירו וזונת מפרcessות זו לו וכל אחד מצא מציאות ילקוט ופסוקרא ומיל' שלם יוכל להפקיד דבריהם בנקל אבל לא תعلח כי מה לנו ליניעת רבה נלך לאט ונראה ממי' יצא הרעיון הזה מבטן הגנרא (דאקטיר הרצל) הבי איש והוא חסר לנפשו כל ימו אפי' הענין אחר. הוא יבליה ימי' בתרשייאות והתענוגים הוא יכול את בית יוסוף באם לא נחלה על שבך יוסוף הוא היה המחי', ישעל' הנביא ע"ה הבטיחו ושאבותם מים בשנון ממיעני היושעה שהמעין יהי' מוכן ומזומן לשועה לא ממעין נרפא וממקור משחת הצמיה ישועה, הן עיר לנו נבאות ותובחות ירמי' למלר אוטנו דעת והשכל אמר ראו נא דרכך בגין וידעו איטו מה עשית וכו' הלא לעולות אל דרכו ד' לא נבלה היא כמו שאמר דוד המלך ע"ה מי יעלה בהר ד' וכו' שקשה לאדם לפרוש מהאות העולם אבל אם ח"ז' לפרש מעברות ד' בנקל היא לאדם, על וזה הוכיח ראי דרכך בגין שהלכת במיראות בהחולך בגין או רדו מה עשית המהירות הוא פלים ומואני משפט לדעת מעשוו אמרות ו"ל, לעגל ויתפרקן כל העם אבל למשכן כל נדייב לב, נתבון נא אם ישלח מצידיקי ארץינו מטעיפים מי ישמע להם בלי לחהל שבת או שאר עבירות, לשחק יהי' בעיניהם ויאמרו הדרשה תדרוש ואנחנו חפיצינו העשה אבל למטעפי ציוונים עיר פירם לא סנו נפלו עלייו וטרם עוד יקרו מהה ענו נעשה ונשמע. אווי לט' כי יקיים בט' כי תצא אש ומזאה קווים לא יבקשו ובכל מקום מוכנים מהה, הסימן הראשון לטעםאת נגעים היא הפישון פשתה הנגע ונדרלה מאור שלא כדרך ארץ, לה עברה בארצינו דוב שכול ח"ז לא טרפ' כמו המתiffin האלה ומכל' גייעת

כִּי מֵצָא מֵין מֵץ הַבוֹבִיב יְקַשׁ לְחֵי טְרוֹי וְכֵל נֶגֶע כִּי וְהַלְמָז וְשֵׁם יְנָחָז
 כִּי לְקָלִי דָּעַת יוֹרְבָק בְּהַמְּטִיף אֲחֵי וּרְעֵי לְחַם כּוֹבִים הַיּוֹא הַשְּׁמָרוֹ פָּן תְּגָרְטָ
 שִׁינִיכָם הַן אַרְגָּנָטִינָא לְעַד נָאָמָן יְדוּרִי לֹא אַכְוֵב כִּי הַחַל רָוח וְךָ לְפָעָם כְּלָב
 הַרְאָקְטִיר לְנַקְשׁ טֻבָּה עַמְּוֹ אַךְ כֵּל רְעִיּוֹן וּרְוחַ נְקָרָא בְּנֶגֶר נְגִיבָה כְּמַשׁ אַיּוֹב
 וְאַלְיָ דְּכָר יְנוּבָב אַבְלָ אַיּוֹב אָסָר בְּרָרוֹת הַפְּסָלָת רְקָ וְתְּקָח אָוְן שְׁמַץ מְנָה
 לֹא כְּן עָשָׂה הַרְאָקְטִיר הַלְּקָן לְדָעָתוֹ וְלֹא דָרְשׁ עַל עֲוֹתָה דִּי בְּגָבוֹרִים הַמָּה
 הַשְּׁלָטִים סְכוּלִי עַל יִשְׂרָאֵל וַעֲנֵי יִשְׂרָאֵל הַמָּה — מֵהּ הַרְעִיּוֹן הַוָּה כִּי לֹא יְתַבֵּס
 עַזָּה לְרוֹחָנִי רְקָ לְטָפָנִי וְמָה יְקַשׁ מְאֹדָתָה קְדוּשָׁה הַבִּי קְצָרָה תְּבָלָן רְנָאָה
 נָא לְמַשֵּׁל מְמָלֵךְ בְּשָׂר וְדָם גְּדוּרִי שְׁוּמָרִי רָאָשָׂה הַגְּנָאָרָה מָוֵם יְמָצָא
 בָּם הַלָּא יְבָרְרוּ כֵּל גְּדוּלִי קְמָה וּמְטִיבִי יוֹו וּרוֹוָר אָשָׂר בְּהַמָּה יְתַהְלֵל יְקָחוּ
 לְעַבְדָה זֹו וְלְאַרְצֵינוּ הַקְּדוּשָׁה וּמְטוֹרָה יוֹשֵׁב עַלְיָ עַבְדִּי אַרְמָה עַבְודָה בְּפֶרַי
 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה נְבוֹנָנָצָר שְׁהָשָׁאֵר מְדָלָת הָעַם לְיוֹגָבִים וּלְכוֹרְטִים הַלָּא אַטְ
 מְשָׁבְּחוּמָה בְּשֵׁבֶח הַגְּדוּלָה עַלְיָת שְׁלָא שְׁמַטָּוּ כְּמַשְׁפָחוֹת הָאַרְמָה כִּי הַמוֹחָש אֵין
 צָרֵיךְ רְאֵי כִּי כֵּל עַוְבֵד אַרְמָה יְתַגֵּשְׁ בְּנָשָׂם עַבְרָה גַּסְמָה לְדָעָתָה וְעַד
 מְקָלָה הָאַרְמָה כְּמַשׁ אַרְמָה הָאַרְמָה וְהַעֲסָק בּוֹכָר אָרוֹר יְקַח הַבְּנָה רָעָה
 בְּנֶפֶשׁ כְּמַשׁ הַרְמָבֵן זֶלֶל הַטְּבָחָה יְתָאָכָר וּמְאָמָר חַבְּזָל שְׁמָה עַסְק בְּלָחוֹת
 לְקָחָ קָרְנִי הָוָר וְהַנָּהָר אַרְצִי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹא אַרְצִי כְּמַשׁ שְׁוֹמָל דִּי עַל אַרְצָוּ
 וְהָוָא נְגָה לְטָלְהָלָה כְּמַשׁ וְנוֹתָן וְנוֹי נְחָלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמְּוֹדָמָא שָׁלָן יְתַבְּרָךְ
 וְיִשְׂרָאֵל וְאַרְצָוּ מְקוּשָׁרִין יְחִיד וְלְמַעַן שָׁחָן לֹא יְקַח מָוֵן רָע וְהַבְּנָה רָעָה בְּנֶפֶשׁ
 בְּעַכְרָם הָאַרְמָה, חָלֵק לְהַ מְזֻות שְׁתְּלִין רְקָ בְּאַרְצִי וְאַיְן מְבָאָמִן עַוְמָר וְשְׁתִי
 הַלְּחָם רְקָ מִן הַאַרְצִי, וּכְמוֹ שְׁדָרְשׁוֹ זֶלֶל עַל מִי מְנָה עַפְרָ עַיְקָב מְזֻות שְׁמָקִימָן
 בְּעַפְרָ וְעַל יְדֵי הַמְזֻות יְזָרְקָ נָם הַנָּשָׂם מִאַרְצִי יִשְׂרָאֵל וְהַעוֹבֵר הָאַרְמָה לֹא
 יְהָנָשָׂם חַיּוֹ מִמְּנָה רְקָ נְהָפָךְ הַיּוֹא שְׁמָם הַהְבָּאוֹתָה וְהַפְּרוֹתָה יִתְּעַטְּפָחָ כִּי
 בְּאַכְלָם מִמְּנָה וַיְתַעֲורֵר הָאָדָם מִן הַמְּאָכֵל לְעַבְדָתָה זֶלֶל וְלְמַלְוֵר חֹרֶת דִּי כְּמַשׁ
 וְאַכְלָתָה וְשְׁבָעָה וְבָרְכָתָה דִּי אַלְהָרָק שְׁהָיָא בְּנֶגֶר הַבְּטָחָה הַאַבְלָ וְתְּשַׁבָּעָ וְלֹא
 חַמְשָׁבָק לְדָבָר נָשָׂם רְקָ תְּהַעֲוֵר חַפְצָן עַלְיָן לְבָרְכָתָה דִּי וּנְמָה הַנָּשָׂם שְׁלָא
 הַיּוֹא רְוָתִי, וּבָהָה הַבְּנָתִי פִּי הַגְּמָרָא נְוִיטָן בְּזַי אָמָר עַלְלָא לְדִירִי חַיּוֹ לִי הַאי
 אַרְאָרָא וְאַפְּלָלָסְמָ רִיבָּוָא קְנָיאָ לֹא מְחוֹקָא אָמָר לְיִדְעָוָא שְׁקוּרָא קָא מְשָׁקָתָה לִי
 אָמָר לִי אַרְצִי צְבִי כְּתִיב וּכְוּלְבָא רָה יְפָלָא הַלָּא כְּבָרְעָ מה שְׁתַּחַשְׁבָ לְאַפְּיקָרָם
 וְמָה הַשְׁבִּיב לְהַאי צְדָקִי אַרְצִי צְבִי כְּתִיב הַלָּא נְשָׁאָר הַקּוֹשְׁיָא אַיךְ יְכַסְמָ
 בְּנָשָׂם וְמָה עַנְיָן עַר הַצְּבִי שְׁמַחְכּוֹזָן לְגַשְׁמָ אַרְמָה לְכָנָם, וְלֹפִי דְבָרִיטָן
 הַשִּׁיבוֹ שְׁבָאמָת אַיִן אַרְצִי יְשָׂרָאֵל גַּשְׁמָ רְקָ כָּלְוָ רְוָחָנִי וְאַף הַנָּשָׂם הַיּוֹא רְקָ
 מְדוּמָה אַבְלָנָה כְּבָרְעָ מה עַלְיָן מְחוֹפָף עַלְיָוָ רְקָ בְּזַמָּן שְׁיוֹשִׁיבָן עַלְיָיָן כִּי מְעַלָּה יִשְׂרָאֵל
 גְּבוֹהָ מְמַעַלָּה הַאַרְצִי כְּמַשׁ בְּפָ' כִּי תְּשָׁא כִּי הַאַרְצִי אָשָׂר אַתָּה בָּא עַלְיָיָן וְהַנָּה
 פִּי עַל הַיּוֹא נְבָה בְּמַדְרִינָה כְּמַוְעַט' רְבִיעָ בְּחֵי עַל וּבְבוֹא הַנָּשָׂם עַל
 הַנָּשָׂם כִּי בְּנֶדֶת הַמְּשִׁבָּן הַיּוֹא הַנָּשָׂם בְּמַדְרִינָה מְעַלָּה מְהַנְּשִׁים כְּמַוְעַט
 מְעַלָּה יִשְׂרָאֵל נְבָה מִאַרְצִי הַגָּמָם כִּי מְעַלָּה אַרְצִי הַלָּא דְבָרָה. הַיּוֹא וּמְצִיטָרְבָמִן
 זֶלֶל שְׁהָאָבָות קְיֻמָּה כָּל הַתּוֹרָה עַד שְׁלָא נְתַחַת הַבָּל בְּאַרְצִי וַיְעַקֵּב נְשָׂא
 שְׁתִי אֲחָזָות בְּחֵזֶן אַרְצִי וְהַאַרְצִי הַיּוֹא יוֹונָן שְׁלַחְקָוָשָׁ בְּבָה וְאַף עַל פִּי כֵּן
 גְּרָלָה מְעַלָּה יִשְׂרָאֵל מְטָנָה וְאַנְקָ יְעַזְבָּרְיָ שְׁפִילָה לְאָמָר שְׁחַפְאָו שְׁמַלָּא אַרְצִי

ר' בעברדי ארמה כפרים — הוה הור ודרדר ליכח לו שומרו ראש המלך בנווהסדי מדע ואנשי כלעל הווכל להיות ליתן שאר וכסתה ביל עונה הלא היא עיקר האישות והוא רוצה ליתן לה שארה וכסתה ועל קורתה הארץ לא יביט וחלק ר' ישליך מנדג — הבני דרכ וזה דרך מצוחך יקרה מה יצמח מוה וקיים ברם ותבואו אל ארצי לחהלה ח"ז, רבוינו אצעע לפניוים מה שעוני ראי ולא ור איש מפני איש החיה בעיר מלוכה וויען שאליו באבסייא אם נמצא עובר לא רץ ישראל ואמרו יש ועל סעודת צהרים יבואו לבתו חבריו על בואו ובבואה ראותי איש גול קמה בעל בשר הדור לבושם לבוש ערלי בשר הי' יהורי לא נראה בו רק בחורי ארץ עד קזה אהרון כנמלה היהי בעני גדרו חרדי ורב ארתו אבל הרהבות עוז לגשה לו ושאלתו אם הוא והנסע לא רץ ישראל וענני הэн כי הוא זה, הוחלתי מעט עד שנתקרבתי אותו שאלו שאלתו בשפה רפה איש לבוש בגדים צואים איך לא ירא להבנם לקרושה ולטמא אדנות ר', קרא אותו טיפוש הבני אני נסוע להכנים בקרושה הלא בכירוי נס רעמי קולעת את שערתה ולא החטא ואני אבקש מהויתי אויל אמצע שם ובאים אהוי מוכחה לשנונה ממלבושים אפילו ערךתא דמסאני יכול הדבר לבוא להרגן ואל יעבור, אם באנשס כאלה אשר יחשכו ארץ ר' לשבת שם לפיאה והפרק ולעשות לבם ונפשם זה כבור עליין, ואיש המדבר בו ליכח עוד מן החברא על הוצאות.

נהזר לעניינט אויל והפיו דרך מכשיל מלכם ואל הראו במצוינט לרעה ח"ז פן תנחמו באחריותכם מה יצמח מוה הפקרו ח"ז ננד כל מנהיג בעירו, ההמון הימה עצאן לטבח יובל לא חביבים הם לראות את הנילד כי עוד ניצוץ האחרון מהחוורתה הכסבה הציונית הגם מדעתו מי אנכי להחוור למוטב אך אויל לא הפרץ הדבר ביורוומי שיראת ד' נגע לבנו יוניש כי היא פתח פתוחה לעשות תועבות גנלי ובוחוק ייד מבלי נשאהת פנים, וח"ז בשתי תורה יהי' השמורו לכם לנמע בקצחו מי ייתן שלא יתפרק ח"ז צורתו מן דוד לצורה.

שלמה אויערבך אב"ד דק"ק קלעטשעו

(מכתב בט) מהר"ג אב"ד דק"ק איוואנגראד יע"א.

ב"ה ב' לסוד וכפר עלי הכהן חלמ"א לפ"ק איוואנגראד יע"א.

מכהבו ברנס קדוש שלחבה, ננד חצינום הנעני בשעה שאין הלבלר ייזע בקהלוס ולוatta מתעכט עד כה וווען לא הגזיז לעכט כתบทו בקצ'ור, והוגם כי גם בהה ישו חברה כאות ואין בידיו למחרות אלום על הכלל כלו ייזא אורה כי חפץ ה' יצליח בידו להPEAR רביט טיראי ה', מדועות כובות, ויחול לאשבי תחפץ אם מכתבי הגיע לידו, ואם רביט יטמו בוועו, והש"ת יתרכז עליט ויאיר אפליט ווינה חשיכיט, בעתרת יודחו בלי מכורו הרוששת' וממצפה לישעתה'.

শ্মואל יעקב קאפייל הבחן אבדפ"ק חנ"ל.

בעזה", נקרא נקראי לערת ה' בנובויים ננד "הצינום" (וכבר אמרו בירושלמי מנילה (ד"ז דף כ"ה ע"ב) אמר ר' חיננא בר פפא חורנו על כל המקרא ולא מצאנו שנקרא ישראל צין אלא והלא אמר לציין עמי אתה, ועי' בקרבן העדה שם שע"ג בדברים שנבררו בפסק הלוי (ישע' נ"א) ואשים דבריו בפיך הוא תלמוד תורה ובצל ידי כסיטוך היא גמ"ח, ולנטוע שמים ולסדר ארץ היא הקברנות עי"ש ואח"ב יאמר לציין עמי אתה, כי כשי"י כשרים מזינים בתורה ומצוות יקרו צין ויקראו עמי כי כשם כשהם קרים קרים עמי, חלק ה' עמו, במ"ש פי' רשות' פ' בהעלוק והוא מהספר כי כשם כשהם קרים קרים עמי, וא"כ מובן שבת הלו שאינם מזינים בתורה אין לקרא אויהם ציוו) אשר יאמור תנה לעט ראש איש אשר לא נל על ברכי הלהרות ודרך התורה והמצוות מזור לו והוא יביאו אל המנוחה והנחה כי קנה צין במחור (נד הנבואה המפורשת (ישע' נ"ב) חטם נמכרות ולא בכוף תנאי) ובזה ישבכו את האמן בית ישואל אחרים ויקראו אויהם מהיסוד והנול שבאותה הוא באית המשיח שאגחינו מוקים שהוא עי' הש"ת בעצמו ובמי צאך מאין מזרים אראנן נפלאות שלא עפ"י הטבע, ונראה מיסוד בונתם כי יתאמץ להביא בקרב בני ישראל דעתות הפשות להסרום מעט מטעם מדרך הדרשה להמיר אוthem בהשללה החמן וכבר הדוויאו גדויל רוסטיא המאמר הנכבד "אור לישרים" (אשר כרע נראא ל') לנגלת רוע מחשבותיהם ולהרעיא את בית ישואל מהסתפק בחברותם כי היא ננד הרורה והאמונה ובעת ראו גם גדויל רכני מרדניטו פירין . . . ולאות הגען מצטרף בצעופא דרבנן להזרור לאחבי". . . רק להאכין שرك עי' הש"ת בעצמו יה"ש יבוא נאולחנו כט"ש רשי' והותם' (סוכה דף מ"א) ד"ה לא צריכא דאיובי בליליה שבנין העדר יבוא בני ומשככל מהש"ת בעצמו ולאות ייכל להיות בי"ט וגם בלילה ע"ש, וגם מה שהעתופי הרמותם בעין ישוב א"י שסוח קרטמנינו וגאנעניטי קורא אני עליהם אשר שנא ה' אלהיך ופירושי"י אעפ"י שהיתה אהובה עבשוי שנאה וכו', כי מה בצע אם נמלא את ארץ ישראל באנשים ורקם מזורה ומצוות וממלתי הון

הוקן ומחלי שבח, ראה מה שבחב החשב"ז בס' הkap'a, שהחותא באין ישראל ענש יותר מה"ל ואיתו דומה המור במלובות בפלטין שלו למור חוץ לפלטין, והיט אוכלה יושביה וכן נמי ולא תקיא הארץ את יושביה וכו' לפי שהוא מקאה עברית עיריה, והיט דרביב ושבבו על' אובייכים היושבים עלי וכו' ואולם שוחלון לשם ווועצימ ליהונג קלות דאס' קורא אני עליהם ותבאו ותטמא את ארץ וכו' ומ' ביש' ואת מירכם רטום חצרי עי"ש בלשונ הקדרוש, פוקחו מה עלהה בקהלנות שיסדו עד הנה, וביביסטרו מדרך התורה ובכפי אשר שמעתי מאיש נאמן, רבם מרם אינס נהרים מאכ"א ונשיהם כמעט כול' הוליכן פרעוי ראש שהיא ואורייתא כמ"ש חז"ל (כתובות דף ע"ב) ראה פרעה לאקייטה היא, ولكن עלייט רק לעשה כט' שמקובלים אנחנו מאכורה כי הש"ת בעצמו יקbez נפוצתוינו ולא חז"ו ע"ז בר"ד עי' החובלות אונשות, והוא יטר לב האבן מקברנו כאשר הרם מלאי הנבא הנה אגבי שלוח לכל' את אל' הנביא וכו' והшиб לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם וגראה הפרוש כי האבות יאמינו כמו שמקובלים אנחנו שהש"ת בעצמו יושיע אונס ואולם הבנים אשר רתיחה הילווע בקרבע ותשקה בקרבע לחישת וחפסם להושע א"ע עי' פעולה, אולם ביום בוא אל' הנביא יtan מוקדם מה שבבל' אבות "על בנים" שיאמיט באמונה שלימה בכל דברי התורה ובישועה ה', ומה שבבל' בנים שיש בקרבע השוקה לחדשות, יין בלב האבות תשקה לחדרש להוסיף אומץ בתורה ומציאות וע' וזה יבוא באמה ישעה ה' בעצמו יישלח לט' משיחו לקבץ פזריט אל ההר חמץ אלהים, כערורה המזפה לישועה קרובה.

שמעואל יעקב כאפי'ל הבחן אבדפ"ק הנ"ל.

(מכח ל') מהרה"ג אב"ד דק"ק סקעטפע.

בעה"ז אור ליום ועש"ק לסוד ער מתי יהי זה לנו למקיש טרמ"א סקעטפע.

לכבוד הרבה המאה"ג ח"ב הצדיק וכו' .

אחרשה"ט, אה מבתבו הזכור השנאי לנכון וראיית כי הוא עסוק במצוות רבה לחות הרות ולאסתה דעתה הרבניות נידון הציונים ובאמת כי אכני להתרעם בעניינים אלו ולהגיד דעתיה הלא זה תלוי בנאוני ישראל, אולם בעת הפרוץ אש חז' אשר הוכל לאככל מנדריש עד ברם וית, מי יאמר כי האש ממנה והלאה, ואנו גם החלש יאמיר גבור אני ע'ב אחוה דערטי עפ' רחתה"ק גם אני כאשר אבאар בעה"ז.

הנה לא באתי לא לרוק ולא לקרב כי אם להוויך ולחקור שורש שוטת דאשי ההבראה הציונית ולהעמיד על ימידה על מה ארניתה הטבע ע'ב האמתה אני ולא אכחד החחה לשני אשר בראשית שמעי הרעיון הציונית אמרתי מי יין אשר הדבר יצא לאור ועמלם יישו פרי והייתי מוכן להקדיש כחומי ועתוני על הרעיון הזהה, אך באשר חקרתו ודרשתיו הוטב מגממים וدون לבם של ראשי הציונים ע' משפיהם ומאמוריהם אשר הופיעו בפתחי עתים ראיית כי הכל ישאו רוח, הבל ואין

ואין בה ממש והוא בינוי על ימוד רעיון לנתק מהחבי"י אמות חכמים ומוסדי הוראה והוראה ולחפריו בין הרכבים בין ישראל לאביהם שבשים ומוצאה גroleה לרחק מהם ומחברם וכל זה אין אני דין ח' על אותן אנשים הנמשכים אדריהם אשר מעודם הם מונדים על רבי תורה והחכמו להלויים ע"י דברי שקר והלקלקה של ראש הציונים והם לא העמיקו ולא הבינוodon לבם ורעו כונרם של ראש הציונים ע"כ נמשכו אחריהם, אבל אנחנו ת"ל הגענו עד יסודה ומצענו בה שדרש פורה ראש ולענה מצוים אנחנו עפ"י וזה ק' להגדר ולברא לאחבי" קושט אמרית, לא מצד החירות רק על פי ד"ת אסור לכל מי אשר יכונה בשם ישראלי להתחבר עמו ומוצה גroleה לרחק מהם ומחברות באשר אבא; ואולם לשון המדרש רבבה פ' הצווה פרשה ל"ז על הפסוק ואתה הקרב אלך וט' ה"ד (זכריה י') מפט פנה מפט יתר מפט קשת מלחה וט' בא ורואה אומות הקדמונים כשבקשיים להעמידם להם מלך הם מבאים מכ"ט ומעמידים עליהם שכח"א וימליך בארץ מדינתה מבעירה וט' אבל ישראלי אינם כי אלא מדם גroleיהם, מהם בחיניהם, מהם נבייהם, מהם שיריהם וכו', והטעם להה שסתמאניג והמשדרל לטובת כל ישראל ציריך להיות מהחבי" המחויק בתרות ר' יודאן ויעסוק בתובת ישראל הן במצב גופני והן במצב רוחני עפ"י דורתה ק' ומלהני ישראלי בחשין כמה עינים לבל ישראל, כדיוע בברורש על הפסוק והי' אם געלם מעני העדה שהמנדרין הם עינים לעדה ובמו שהסתמא חשב כמה מפני שאין לו חזש הדאות מה שאין כן בשאר אברים כמו כן אם אין בישראל ח' מלהניום ומשודלים לטובה הכלל טובים ישרים עפ"י דרך התה' ק' או הכלל ישראלי בסבנה גroleה ר' ל', ועתה נחי אין ט' הם ראשי המיסדים הציוניים הלא לא מאותם הם ורוחקים מרת יהדותן מאר כדיוע, אחד מהם דר עם כוותה שני בותב בישיבה, ושלישי אוכל ביה' כ' דברים טמאים הצד השוה שביהם שלם דרכן לילך ולהיאק בדברי מינות ואפקורות לדתיה אובי"י מדרך התורה ר' ל', ואל תחכר לישע הוא וראי וכובעט להטיב מציב ישראל הוא ספק ספריא ואין ספק מוציא מיד ודי. ידעתי כי יש מענה בפחים של הציונים הנם כי בראש הציונים יראה ה' לא נע כלבם מכ' ט' הם משתדרלים וועוקים לטובת ישראל כי בין אדם לחברו הם טובים מאד ויש להם מרתה רחמנות אף עפ"י דורתה ק' שקר ביטנים כי כבר נדע טעם חרמ"ס דלק אסורה התורה כל דברים האסורים מפני שמליידים באדם אכזריות בטבע, א' ב' אין אפשר להיות באנשים אשר הם עושים ומהעכבים את עצם בכל דברים טמאים ומעושים רעים מדת רחמתה? אך על רחמתה שלם אני קורא הפסוק יודיע צדיק נש בהתו ורחמי רשותים אכורי והכל הוא מעשי שטן להלביש רוח מיטתה ואפקורתה בתוכך רחמנות על ידי הרעיון הציוני כדי להשחית ולבלת ברם ישראל ר' ל', ובזה הדרך אמרתי לפреш שני פטוקים יהוד (במשל י' ב') מוב נקלת ועבד לו מרתכבד וחסר לחם, יודיע צדיק נש בהתו ורחמי רשותים אכורי, הנה יודיע הסיבה ראשונה של רעיון הציוני היא שפלת מצבם אשר הרגינו וראו עיניהם לא שפלות ישראל במצב התורה ו'יש'גע בלבם רק שלות כבדם למשל בתבי טרמייאות שמעו קל הדבר עלהם לבו מבאן כי ישראלים ארם ועוד דברים כאלו ים ידדו חדרו בטען והתיענו לעשות אגדת ציונים כדי להראות העמים והזרים

כ"י שם יישראל הוא איש חפש ואינו קשור בחבלי התורה והידאה ויכול להתנהג
ברצונו לא עפ"י דרך תורה' וזה עיקר כוונתם להפריד אחבי' מלומד התורה,
ובפרט הלמוד כאשר התרממו מאד רואי' הציוניים בדורותיהם על הקאנגרום
על לימוד התלמוד והדפטו דבריהם במכתבי עתים וזה גרע מכולם כיווען במדרש
למה נקרא שמו אחוי שאחו בתני' נסויות ובתי מדשות ולא היה צרה לשישראל
ביום זהה, ע"כ אם אנחנו ח' נודים להזינו'ם בשיטות ישתח' מכני' ח' כל
דרה'ק' וככל יתחייב לעסוק בחבמות' חיזוני' ברוך' חיזוני' וכל מי שיש בו מוח
בקדרתו יודה לנו כי שיטות' ועניןיהם אצלו' אחבי' סכנה גדולה וממש סט
המות' היא טוב לנו להשא' ולחיות בשפלות' ר'ל על מציבו' מלחות' מכובדים
עפ"י דרך' חיזוני'ם, וזה פירוש' כתיב' טוב נקלה' ועבר לו, טוב לשישראל' שהי'
נקרא נקלה' ובו'י' ועבר לו בעיד' נשע' עפ"י רה'ק' ממרבב' וחסר' לחם, מלחות'
מכבר עפ"י דרך' חיזוני'ם וחסר' לו לחמה של תורה, וזה פירוש' הבוטב' יודע
צדיק' נפש' בהמתו, הגם' שצדיק' וגואני' ישראל' איזים עושים' זאת לטעבת' ישראל'
בעתק' חיזוני'ם שהצדיק' איזים דואים' כל' להטיב' מצב' ישראל' מאמת'
איינו כן יודע צדיק' נפש' בהמתו' ומרגשים בשפלות' ישראל' רק עוד לא בא
הזמן' של' היישעה, אבל רחמי' רשות' אכזרי' של' חיזוני'ם וכל' כוונתם לעקור' ח'ז'
הר'ת' ולהפריד אחבי' מלימוד התלמוד ולעסוק בחבמות' חיזוני'ה ר'ל, ואין' להשניה
על' אייזו רבני' זמננו שאחו' שטרם, כי' במקום' שיש' חולול' השם' אין' חילקן' כבוד
לרב', בפרט' דבריך' אצלו' ירו' לעומק' ודין' לבם' ורועל' כוונתם, ודרכי' מינות'
נמשל' לאשה' זונה' בירוע' אשר' יש' לה כח' המשך' להודיע' מרדך' האמת' ובתום' אני'
בע"ה כי' הם' עוד' יפרדו' מהם' וירחכו' מחרברם' בנוות' מלחיה' רעה, ותל' יש' לי' עוד'
ראיות' בורות' עפ"י שב' אושׂה' כי' אין' להניז'נים' שם' יסוד' להוציא' הרמד' לאור'
ומשחתים' מטען' ישראל' בלבד' צורך', אך' נלאטי' להעתיק' מפנ' אריכות' וימחול'
כORTH' לשום' עינו' החטב' על' מטבח' וכאשר' אשוג' העובה' כתבה'ה כי' דברי' אלה'
נתקבל' על' לבו' וראוי' לבוא' בדפוס' או' בל"ג' ערוץ' מכתב' ארוך' מאמרי' עפ"י'
שבל' אנוש' וטובל' במאמני' ח'ל' להראות' בעיל' כי' שקר' ביטנים', ואולי' לא' הי'
על' על' הפרנה' ח'יתוי' מוגנרב' אה' עצמי' לבת' רג'ל' מעיר' לער' לדריש' ברכינ'
אודות' חיזוני'ם, יותר' אין' חדשות' רק' אני' ד"ש' וטומו' לנזה' ומרבו' בנט'ם'.
נאום' יידדו' מוקיו' המפע' להרמת' קרן' ישראל' עפ"י' דתוה'ק'.

דובעריש' בלומבעגן' חונה' פה' סקעמעפ'.

(מכtab' לא) מריה'ג' אב"ד דק'ק' מאנדרזוב.

ב"ה يوم א' פ' משפטים' שנת' תרט'ס'א לפ'ק' פה' מאנדרזוב' י"א
לכבוד' הרב' המאה'ג' וכו'.

אחרש'ה! הן' נירון' המבוקש' ליצאת' בכוונת' דמייתבי' דעה' ואלפרס'ם' ברופ'ם
אן' אהע' ידע' ערד' האם' והוא' מה'שכח' התגע' לכתבים' שלענויות' דעת' יש' להווע'
בונ'

בזה עד"ש בשית' ח'ס ח"ז בט"י פ"ה בר"ה ועוד עי"ש, אמתם לאיש שמע"ב הוריינע במכותו שהמבקש הואת מקום גודל יהלוכין הנה בודאי אין מפרבי נגידול ויש לבטל דעתינו בזה ולධון שבבירור י"ל טעם לשבח בזה ויש לחלק בין העניות למ"ש בש"ת ח'ס הנ"ל, אכן הנני אני בקי ברובן הפעולה של הצעינים, שבפה לא נמצא מלה ונוגם לא נמצא בפה מכתב מהנ"ל, ע"ב הנני כותבת מה שעלהה ברעוני בעניין הזה ויה"ר שאה"י בכלל הבא לתהדר וכו' בכלל ובפרט לטהר נפשות אהב"י מוחהמתם לכל יפלו בראשם ועוד ההפלה הקם לעבדך(*) אמרתך אשר לראייך! עד החדשאים אשר קראו בשמות על ארמות הצעינים הן בבודר החוויכ על כל מי שניצין נקורות ישראל בלבטו לעורר לבבות אהב"י ע"ד ואהבתך לדרך וכוי והוכחה תוכית שלא יפלו במוחשבים בראש התפעות של האנשים הנ"ל ומבוואר בספרים הקדושים כשארם יודע בחבירו שוכן לבוא לידי מכתשל אם איתן מודיעיך הרי עופר על לאו לא תעמוד על דם רעיך ונידול המחתיא וכו' ועי' ביחס' שבויות ד' ל' ע"ב ד"ה אבל וכו' ומבוואר דל"ח שואת רך כמעשה עי"ש, והוא בלפמי עור לא רtan מכתשל וכו' בפי המשניות להרמ"ס בפ"ה דשניות משנה ו' הובא בחרו"ט שם בעניין לפני עיר וכו' והנה טו שיש לו בינה אדם ודעת תורה לקים בכל דרכך דעתך בין יושב בדרכו ושבלו בתוכן פעולת האנשים הנ"ל, בשגש אם כי עיקר הראים המהויגים של האנשים הנ"ל איגש ריאום ושולטם עכ"ז בחפץ פעולתם ער"ז הוא הפך הרוך התורה ורדך התבוננה לאשר המה באו בסיסו פועלותם באחיזות עיניהם לאשר שאח"י במצב השפלות בעול הנגולות המה ישתדלו להושיבם לארץ הקדושה להיות חופשי מעיל הננות מכל וכל, והן ראשית יש להוכיח על פניהם שם לפ' דערם הנכורה שיגמורו את פעולתם בהגמרת כה של קובץ ממן רב? אכן עכ"ז איך המה בטוחים בזאת שחיי שם חופשי מעול הנגולות יוור' מבה"ל הלא לב מלכים ושרים ביר' ד' כתיב, ולא יכול להיות הנומה בניקון אח"כ ביוור להתעלל עלייה בראש עין עיליה דם וכדומה אשר הוא שבח בעה"ר שהלהה בירוע שעשו شيئا' לעקב וכו' על זאת נ"כ במוחים הראשים של האנשים הנ"ל והבל בכך של הקיבוץ מטען רב שלדים ועי"ז הקרא צוח במקה ס"ג' שמען נא ראש בית יעקב וכו', בונה ציון בדמים, ובכור"ס י' ד' לא בחיל ולא בכח וכו', ועיין ברכות ד' ה' ג' מתרעת טובות נתן הקב"ה לישואל וכו' תורה וא"י וכו' עי' במת"ר פ' מותה נ' מהנתה וכו' איטוי בזמנ שهن מתנות שמים ובאות בכח התורה וכו' עי"ש. וראשים שלהם הנ"ל חפצים בכך קיבוץ הבפט ושם הוא החיפך מדרך התורה ומבוואר דברי חז"ל בכתובות בד' קי"א ובמודרש שא"ש ד"ה השבעתי אתכם נ' שבשות וכו' שלא ידרקו את הקץ ושלא ימדו באוה"ע וגם מבוואר בדברי חז"ל באורות השמים אשר יהי בעה"ש בעית קיבוץ גלויות ועד"ש כמו צאך מאץ מצרים אראנן נפלאות וכו' במת"ר שלח פ' ט"ז במת"ש בישע"ס ס"ט שקדום קיבוץ גלויות יהי עלויות עשרה השבטים עי' עוברי ועו' מושיעים בהר ציון, ועד"ז יש לבון בהפלת הושענות בהרו אבן שת' הושענא עלויות השבטים וכו' ציון המצויינית, והיינו ע"ד מדרש הנ"ל, אכן מלבד כל זאת אשר גלי' וידוע בכל אפסי ארץ שהראשים של הנ"ל המת עברדי

(*) ע"ש טוליות דף י' טגדול לוי עטfn).

עבורי תורה ומחלי שבת ואוכל מיריפות וכרכמה והרבוננו נא בזאת לאמר עליהם שהטמא חוכמי ציון ומנהיגים את אחבי לארץ הקדושה הלא יסוד קדושת א"י הוא נתיחס בקדושת התורה והמצוות ע"י בישע' בס"י ב' כי מצין התזא תורה וכו' ומקרא טלא הוא בת' ובמשנה תורה ובק"ש בשורש הגלויות הארץ הקדושה מחמת עיבתה והירושה והמצוות, והמת עברי כבר יצאה וכו'. אכן באמת נתקיים עליהם אותן לא"י ? וע"ז ה' מה מכורה כבר יצאה וכו'. בל' שמתה ה' מתהטעמים מה שכתב הכסה שנאה במשאון תנלה רעהו בקהל. שמתה ה' מתהטעמים בלבוש אדרת שעוד למען חש לדתאות את אהויינו בני ישראל שעל ישיבת ציון כוננים וזה במה שנים שנתגלו וזון לבם הרע רק להרים הדת בוניהם ובבל יום ויום רבוי המסתפקת בהם שמכטלים התורה והמצוות ע"כ יש לעורר לאחינו בני ישראל התעוררו נא וחoso על נפשיכם להרחיק מהכוורותם לבל יפל בראש מזוודות ע"ד החלתו בפשיעת וסופו באומם מכמואר דחבירים הרעים מקללים הבחירה וכתרומו בריש ההלים אשורי האיש וכו' או בחרות ה' חפזו ומה נ"ד חכורת הנ"ל שכח כל בא"י לא ישובין, لكن החזוב לקיים מיל' דאבותה מ"ש גורף משכון רע ע"ש, במד"ש וכל המחוק יוחוק, וחוק ויאמץ לבנכם כל המיחלים לשועות ה' כמו שמקוה לאור הבוקר ייעי' בעקריים מאמר ד' פ' מ"ז מ"ט ונוכה למ"ש בשוב ה' את שיבת ציון ועלו מושיעים וכו' כה דברי המדבר בצדקה.

יצחק טוביה פרידע חונה מה ק"ק הנ"ל.

(מכתב לב) מהורה"ג אב"ד דק"ק יUNDERWOOD.

יום ג' לסודר כי הוציא ז' את ישראל תרמס"א לפ"ק יUNDERWOOD י"א.

בעיה ! ראיינו נכנן להודיע בשער בית רבים את אשר עט לבני ואשר דבר פ' בוצר לי בשמעו את אשר קמו עלינו האנשים שעובי התורה הציונית מה להטוט לב אחבי אחרים למלכת בדוריהם דרכיו חזק וחילוקות בלשונם כי יחכמו את ארצינו הקדושה, וכי מהו ישאו נס לקבץ גלויותינו אשר לכל בר דעת נקל להבין כי שקר בימינם וכוב בשם אלם, וכי אלה לא מבני חוכמי ארץ ישראל ההמה, אחריו כי שם ישראל והיהודים שוא להם וכקץ הוא בעיניהם, ולא יוכר עליהם שם ישראל עוד, ואיך יאבחן וייחכמו הארץ בשם "ישראל" יקרא, "ארץ ישראל", אם לא כי כבר שכחנו גם זה ולא ידע בשם "ארץ ישראל" עוד, וכן יקראו להם שם "ציונייטן" והוא לא ידע כי גם שם ציון קרש לנו ואנו ממלילים דושענא ציון המציאנית קורש הקדושים. ואולי גומיטו לט' אבותינו חיבת "המציאנית" להברילט מעל הציונים הללו פרקי על התורה אשר לא מצוינים המתה בכל ישראל המציאנים בחוקי התורה ודרת' וכאמורם "ול מלמד שהו ישראל מצוינים שם", אשר לא ישועת הציונים הללו אנו מבקשים, ורק ישועת ציון המציאנית קורש הקדושים, והבתהב גומר כי ראו עבדיר את אבג' ואת עפרה יהונתן, עבדיך דיקא ולא אלת שונאי

שנאנַי עֲבָדֵי הָאֱלֹהִים לֹא יְרַצּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַבְדָה, וְלֹרְעֵלָיו בְּעֵהָה"י אָפַשׁ לְפָרַשׁ בְּתַהֲלִים מ"ג "לִמְהָ קָוְדֵר אֶתְהָלֵךְ בְּלֹחֵץ אַוְבָּ שְׁלֵחָ אָרוֹךְ וְאַמְתָּךְ הַמָּה יְנֻחוּ יְבִיאָנוּ אֶל הַר קְדֵשָׁךְ וְאֶל מִשְׁבְּנוֹתְךָ" דַּיוּעַ דַּקְדָּר בְּנֵי לְרֹשְׁעִים כְּכֹבֶב וּרְשָׁעִים בְּחַשְׁךְ יְדָמוֹ וְאַיְבָּ ד' יְקָרָאוּ, וְעַזְיָה תְּהַפֵּל לִמְהָ קָוְדֵר אֶתְהָלֵךְ בְּלֹחֵץ אַוְבָּ לְמַה לִי לְהַתָּאֹת לִילָּךְ בְּחַשְׁךְ לְאַרְצֹות הַחַיִּים בְּלֹחֵץ אַוְבָּ ע"י אַיְבָּ ד' אָשָׁר בְּחַשְׁךְ יְדָמוֹ, שְׁלֵחָ אָרוֹךְ, אָרוֹר הַתּוֹרָה כִּי נָרְמָצָה וּוּרְהָא אָרוֹר, וְאַמְתָּךְ, מִשְׁפְּטָי ד' אָמְתָּה דַּיוּעָ ע"י שְׁמָרֵי הַתּוֹרָה וּמִשְׁפְּטֵי וּבְרָשָׁי" זֶל פ" שְׁקָאֵי עַל מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחָ וְאַלְיָהָן הַמָּה יְנֻחוּ יְבִיאָנוּ אֶל הַר קְדֵשָׁךְ אֲשֶׁר לִישְׁעָה וְאָנוּ מִצְפִּים שְׁלִזְיָן נְאָלָה הַבְּיאָה אֶלְיָהָן וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחָ, וְאַוְלֵי יְמָנוּ תְּחִלָּת הַקְּפִיטָל" מְנֻנוּ לֹא חַסְיד מַאֲשִׁישָׁ מְרָמָה וּשְׁלָה הַפְּלַטְנִי" לְחַצְלָתָם הַמְּאָנָשִׁים הַאַלָּה אָשָׁר בְּמַרְמָה וּשְׁלָה יְדָבוּרָי חֻכְּבָּי צִיּוֹן הַמָּה, וּמְמָרָתָה כּוֹנוֹתָם לְהַדִּיחָה בֵּית יְשָׁאָלָה חַלְלָה מִהְרָכִי הַתּוֹרָה וּלְמָזָן טָמֹונָם שֶׁ יְשָׁאָלָה כָּאֵשֶׁר עֲנֵנוּ הַרְוָאות אֲתָה כָּל אֲשֶׁר קָבָצָו מְנוֹן וְלֹא עָשָׂו עֹור לְטוּבָה יְשָׁאָלָה דָּבָר, כָּאֵשֶׁר יְדוּעָ שְׁחֹרְדוּ וְגַרְעוּ מְעַלְתָּן שֶׁ יְשָׁאָלָה בְּעֵינֵי הַתוֹּנָר, וְלֹכֶן כָּל יְשָׁאָלָה אֲשֶׁר קָרְבָּתָא אֶלְהִים יְחַפֵּץ רָאוּ לְוַהֲלֵק בְּכָל הַינּוּלָה מְהָאָנָשִׁים הַאַלָּה וּמְהָבְלִיחָם וַיַּצְפֵּחַ לְיִשְׁעָה הַשִּׁי" שִׁישְׁלָחָל נָעַמְשָׁה וְלֹא מְשִׁיחָה בְּדָרְכִי הַוּרָתָה ד' הוֹתְמִיתָה וּוְגַנְגָלָתָה גָּנוֹלָתָה עַולָּם בְּמַהְרָה אָמֵן כ"ר, הַבָּדָר בְּצְדָקָה.

אהרן בר"ח זל אב"ד דק"ק הנו"ל.

(מכתב לנ') מהריה"ג אב"ד דק"ק מודזנא.

ב"ה יומָנִי לְסֶדר וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא יָבָא עַד מְלָאת פָּה מִידְזָנוֹן.

אָחָדְשָׁה"ט כִּמְשֶׁפֶט מִכְתְּבוֹ הַשְׁנִי וּשְׁמָחוֹתָיו מָאוֹר בְּאַוְתָיו כִּי עַד לֹא אָלְמָן יִשְׁרָאֵל אֲשֶׁר רְצָוָם וְחַפְצָם לְהַצִּיל בְּנֵי אֶל חַי מִלְּהַתָּחֶבֶר לְדֹעַת הַנְּפָשָׁות, הַנְּמָ שְׁצָדִיקָן וְגַאֲנִי דְּוֹנוֹ כָּבֵר מוֹהָרִים לְהַשְּׁמָר מְדָם וְאַיִן אָנָי רָאוִי לְהַבְּנִים רָאשִׁי בּין הַרְמִים הַגְּדוֹלִים לְחוֹתָה דָּעַתִּי בָּה אָךְ יְדוּעָ מְאָמֵר חַכְמָוֹל הַנְּטָפֵל לְעֹשָׂה מְזָהָה וּכְיָ אָמְרָתִי אָהָי" בְּחַכְרָהָם לְטִיעָה לְדֹבֶר מְזָהָה וּלְפִי דָעַתִּי הַחֲדָשִׁים אֲשֶׁר מְבּוּנִים עַצְמָם בְּשָׁם הַצְּיוּנִים אָסֹר לְהַתָּחֶבֶר עַמָּהָם כִּי רְוָאִים אָנְחָנוּ בְּעֵינֵינוּ אֲשֶׁר הַמְּעוּרִים בָּהוּ עֲוֹשִׁים מְעֻשִׁים שְׁנָאִים בְּעַנִּי ד' וּרְוִצִּים לְחַמְשִׁיךְ לְבָם שֶׁ יִשְׁרָאֵל לְעֹשָׂה כְּמַעֲשָׂהָם לְעֹשָׂת מָה שְׁלַבּוּ חַפֵּץ וְלֹתְרֵץ עַצְמָוֹת מְחֻובָּבִי צִוְּנִי אָנָי יְדוּעָ מְאָמָר חֹוֹל וְרֹחֶשֶׁב לֹא נָאָמֵר אֶלְאָ וְשָׁב מְלָמֵד וּכְיָ וּבְשָׁנָגָלִים הַשִּׁיְתָה יְגַאל עַמְּטָה וְהַאֲרָק נְכַל לְלֹמֶר שְׁעַזְיָה הַכְּתָה הַוְאָתָה יְהִי הַתְּחִלָּת צְמִיחָת קְרֵן יְשֻׁועָה שְׁהָשָׁס יְתַבְּרֵךְ גָּנוֹל בָּהוּ אֲשֶׁר מְעַשִּׂים מְרֹחַקָּם עֹד אֶת גָּאוֹלָה) וּמְבָנָאָר בְּפֶסְקִים וּבְדָרְשָׁה חֹוֹל שְׁחָשִׁית בְּעַצְמָוֹת יְקַבֵּץ אֶת נְדָחֵי יִשְׁרָאֵל וְלֹהָאָרֵךְ בָּהָם קַצְר הַרְוָה מְהַכֵּל וּדְלִיל, עַכְיָבָן מִי שְׁנָגָע יְרָאָת ד' בְּלֹבֵר יְרָאָה לְהַרְחִיק אַעֲדָם כְּמַטְחוֹרָקָת. דָבָרי הַמִּצְפָּה לְהַרְמָת קְרֵן הַתּוֹרָה וּיְשָׁרָאֵל עַל יְדֵי הַשִּׁיְתָה בְּעַצְמָוֹת בְּמַהְרָה.

מָאוֹר בְּמוֹהָה שְׁמָמָיִ זֶל בְּאַרְיָנְשְׁטִין חֹנֶה פָה מִידְזָנוֹן.

(מחבת ל"ד) מהרה"ג אב"ד דק"ק סילטנערזיטין.

ב"ה מוצש"ק לסדר מלחמה לה' בעמלק, תרמ"א לפ"ק סילט ערוזיטין.
לכבוד הרב המאה"ג חו"ב חו"ג וכו'.

אחדשה"ט בא"ה, מכתבו מיום ג' ב' שבט העבר הועיני והנני למלא מבוקש ולהשיבו בדבר חדשות מקרוב באו והחboro' אנשי' מבני ישראל ומחכמים בשם "חברה ציונית" ויערו לדרשתם אנשים החולניים לתומם ויפנו בפיהם ובלשונם לבנות מהם כסף באמורם כי יקנו חלק בארץ להושב שם בני ישראל, והחברה הציונית האלה בכ"ם שנמצאו מציינים לעצם לבני וודר שעושם לתם וככל מחשבותם מבקר וודר ערבי רק בדבר זה, לתגמול חבריהם ולאזרוחה, עלען לשבח ולתת גודלה ליוצר בראשית שנתן לב גודלי' ובני ישראל לעמוד נגרם להפר עצרם ולקלקל מחשבתם מהשבה אין, וכל הוראים ושלימוס המש מסכימים לבתו התהבר לחברותם, כי כפי הנשמע כבר הוציא הרעה על רום והרבה אנשי' בני תורה אשר נלכו בשיחותם נתנו מודרך האמתה לדרך רע ר"ל וכל איש אשר נתן לו הש"י מעט חכמה התורה בלבו יראה בעינו ולבבו יבין שעפ"י התורה אין להחכר ארם ולחברתם, זול' הרמב"ם בפ"ז מה' דיעות ה"א, דרך בריוויז של ארם להיות נ משך בדיעותיו ובמעשי' אחר ריעי' וחבריו ונוהג במנגן אנשי מדינותו, לפיכך ציריך האדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל חכמים תмир כדי שילמד ממעשיהם, ויתרחק מן הרשעים החולבים בחשך כדי שלא ילמד ממעשיהם, הוא שלשה אומר הויל' את החכמים יחכם ורונו בטלים יוציא, ואומר אשורי האיש וגוי, וכן אם הי' במדינה שמנהנתה רעים ואין אנשי' הולכים בדרך ישירה יילך למקום שאנשי' צדיקים ונוהגים בדרך טובם, עי"ש עד סוף הכלבה, הנה האיד לטר הרמב"ם זול' את הדרך עפ"י פסק ההלכה, שידע האדם עם מי להחכר, והורה לט להתחבר עם הצדיקים ולישב את החכמים כדי שילמד ממעשיהם, והנה מי חמה הצדיקים והחכמים בוראי' מה האנשים המתנהנים עפ"י תורה' ק' שכבה ושבע' פ' ועפ"י פסקי ומנהגי' הש"ע ואינם מפניהם לבם לבטלה ולא ישבו בטושב ל齊ים כי אם בורותה ה' חפצם, מהה הנקראים צדיקים וחכמים ולהאנשים כלא ציריך האדם להתחבר, והחוינה ענייטה בחברה הציונית הואת, אשר יסוד שללה הצמה "מלב" אנשים שמיחסין למדינתה, והאנשים האלה אינם יודעים ומוכבלים עליינו שמתנגדים עפ"י תורה' ק' שכבה ושבע' פ' פסקן ומנהגי' הש"ע, שהיו נקרים צדיקים וחכמים, בודאי' נמשכים בדיעותיהם ובמעשיהם אחרים ריעיהם וחבריהם ונוהגים באנשי מדיניות וכמו' הרמב"ם זול'.

ומעתה כיוון שבtab הרמב"ם זול' האיש אשר יישב במדינה הואת יילך ממנה למקום שאנשי' צדיקים ונוהגים בדרך טובם, מכ"ש אנחנו אלה פה חוץ למדינותם נילך ונוחבר להם ולרעהם? וכי הנשמע גראה שבונונם להרים דה יהודית ר'ל ובודאי' בעורתה הש"י הופר עזראם ולא תקום ולא תהיה, וכמ"ש התנא במשנה אבוחה כל נמי' שהוא לש"ש סופה להתקיים ושאינה לש"ש און סופה להתקיים, וכותב שם הרווי'ט ואפי' הוא לדבר מועה ע"ש, מכ"ש בחברה הואת אשר המערירים

המעוררים עליה המה ישנים והמקיצים מהה נרדמים בהדרימות ואוולה הומן, האיך נאכזר שזו לא לש"ש, והאיך נאמר על אנשים כאלה שהמה יהו המנחים אבן הפנה ליישב את ישראל בארץ כאשר רחבי במנתבם כל הקורא? ועליהם נאמר דברי חז"ל במשנה סנהדרין דף ע"א, ביטים צדיקים וכור ויכנע וע' רע להם ורע לעולם ר"ל, לא תאהה לו ולא השמע אליו, והיעיר אשר פשה תפשה המבפת של חברת הצעונים המכ"ל בערי ישראל ע"ש שפתו ורתה אשר החלקה אמר" באמרים כי דורות טוב לעם וישראל, וכי רוצים ליקח נחלה וחולק בארץ למניין היהות להם הקומה וקיים בגלות, ויהחכמו בחכמתם ובחקרותם ברבר הוה, הנה כחשס בפניהם עינה, כי מי לנו חכם גדול משלטה מלך ישראל ע"ה, ולא ראה בחכמזה שום עזה אחרת לבני ישראל שיח"י להם הקומה וקיים בגלותם, רק ע"ש שמות התורה והמצוות לאחתן, וכמ"ש בשיר השירים א', הגנידה לי שאהבה נפשי איך תרעת ואיכה תרביין בצדדים וכו', וכחוב רשי ז"ל וול אמרת נסת ישראל הגנודה לי שאהבה נפשי איך תרעת צאנך בין הואהים הללו אשר הם בתוכה ואיכה תרביצים בצדדים בגלות הוה, שהוא עת צרה להם בצדדים שהוא עת צרה לעאן, ותשובה הרעה היא אם לא הדעי לך ונוי צאי לך בעקביו היזאן וועדי גדרויהיך על משכונת הרוזעים, וכחוב שם רשי ז"ל אם לא תרע לך כנטטי וועדי איך תרעת והגניל מיד המשקיפים לך להיות בינוים ולא יאבדו בניך, התבענו בדרבי אבותיך הראשונים שקבלו תורה ושמרו משמרתו ומאותה, ולבי ברכוכיהם, ואפ' בשבר ואת תרעין גדרויהיך אצל שדי האומות, וא"ב אם שלמה המלך ע"ה אמר לנו כן, למה לבוא לנו עלהיך, ובכחותך, וויתר נבון לנו לשימוש بكل דברי שהע"ה מצוות עליינו מלשונו לדם, שהוא נגד תורהינו הקדושה, כמ"ש (דברים י"ח) המים תה"י עם ה' אליהיך, וב' שם רשי ז"ל ההאלך עמו בהרימות ותצפה לו ולא תחקרו אחר עתרות אלא כל מה שיבוא עלייך קבל בהרימות ואו ההי עמו וחלקו, וכן אט רואים במס' שבת דף פ"ח בתשובה רבא לההוא זדרקי דקורי לי עמא פוזא ע"ש שהשגב אנן דסניין בשליטותה בהריב בן חותם ישרים הנעם, ובchap רשי ז"ל דסניין בשליטותה ההאלכת עמי בהום לך בדרך העושים מאהבה, וסמכנו עליו שלא יטענו בדבר שלא כלל לעמוד בו מפורש יוצא כי אם נלך בגימיות לא יעיב לנו שום נוק ולא יטענו חז' ברכר שלא יוכל לעמוד בו, והי לנו אරיות טב בגלותינו, וכמ"ש הולך בהום לך בטה וט' עד עת טא דברו לנאליט ע"ש משיח צדקינו במרתה בימינו אמן, דברי המדבר לכבוד אמרתת של התורה הקדושה וחכמי'.

יהודא ליב במויה"ש הלי ז"ל חוף'ק,

(מכהב לה) מהריה"ג ראב"ד דק"ק אויאוד (פלך פיעטראקב).

ב"ה אויאוד אויר ל'ים ה' לסדר התיציבו וראו אה ישעה ר' חרטס"א.

הנה כל شأن מאסיפה ציונים חברה דורשי ציון קולם כים ידטו ובעה"ר יתגנבו יום יום, ויתש אנסי המון עם על מטלות שאינם נכוניים ואנים פאיישים ע"פ הוריה"ק, הוא עיטה היזה"ר המסתה את הארים, ודרכו לפתחות לעשות מצוות, ויעור עיני פקחים, ובאמת כל מחשבתו הוא לרווחת למוט רגלי עדת ישuron לארכ לאדם למשבו לרשותו, להריחו מעולם הזה ומועה"ב, הגם כי נפשו יודעת מאד מך ערכיוומי אבוי לבוא עד הלם ולשלוח דבורי והובחת ועתונות לבני על פni הצלל, אולם לאשר אני הרואה אשר יהבבו בו אגשים לפני החם ולבכם ידמה ע"ז הדבר כי טוב הוא ולמזהה יחשב להם, אי לאות לא אוכל להחות ולהתפרק עוז, כי חוב קדוש מוטלה על כל בעל נפש להסידר מכשול מעורם, וזה מצות עשה "ואהבת לרעך" כ"ר. لكن השיאני לבי ואורתו נגמר חלץ להראות להם כי שונים וטוענים מהה ברש"י ז"ל וכמהדרש"א ז"ל. וועבר בעשה שנאמר, "בבליה יובייאו ושםיה יה"ע יומ פקידיו אויהם נאום ד"ז. וע"ש בתרום דלאו דוקא מגנות בכל אסרו יצאת. רק דעל כל הגלויות נאמר, וע"ז בא"מ ברמב"מ פ"ה מהלכות מלכים הילכה י"ב שאסרו יצאת מבכל לא"ז ע"ש בנ"ב, וע"ז אנו מושבעים וועמדים כמ"ש "השבערוי אוניכ בנית רושלים" וכו' ומבעואר במדיד' שה"ש פ"ב קפיטל ז' שלא יעלו חומה מן הנלה. וע"ז בנ"ב שלא להתקבץ ולוטם מהארץ אשרῆה יושבים בקרבה, ע"ז השבע אויהם הקב"ה שלא יעשן כוותא בעצם שהוא עניין של מלך המשיח להעלאת כל ישראל ויר מהגלויות, ואם ח"ז עלה על לבני לעבור על השבעה יצאת עצמיינו קודם ביאת משיח צדקינו אויל"ס יפסדו ע"ז נאלה המשיח גאולה שלימה אשר אמרנו מחלים ומ齊פים לשועה ה' ע"י"ש, ואיך טכל לעשות כוותא ולהסתובן בעצמיו בסכנה גדרלה ! הלא עינית רואות מה שאורע לאנשי אוניכ בזוי' בן עזיאל על הקץ במצרים שלשים שנה קום הגאולה שדרנו בהם אנשי גת, עיין בזוי' בן עזיאל על הקרה "בשלח פרעה את העם" ובשה"ש על הקריאה "השבערוי אוניכ" ומבעואר בגדנברג"ד שהוויה מרעה"ה שלא יעלן להדר ורם המרו את פי משה ע"ה ועלן אל ההר, הרי עינית רואות מה עלה להם מבואר שם בקרוא שעמלקים וכגענים הרים והכרים ער דחרומה, ורגה נס אנחנו מושבעים מקרוא "ההשבערוי אוניכ" לבן נרך הקץ ער עת קז ! ואף נס זאת אם ח"ז נבעור על שבועה זו מילא יצמח מוה שחו"ז נבעור מכל דת יהודית מתרי"ג מצוות אשר אנחנו מושבעים וועמדים מהר סני ! הלא עבירה טוריה כי, לכן עתוי עצה זהה"ק לשמור השבעה הנ"ל, ושלא ימדדו במילכות, רק להיות נגענים תחת כנפי הקוריה אשר אנחנו מטרופפים בצל חסנו, ער כי ישקו"ד משפטם ברוב רחמו וחסדיו הגדולים לשלוּח לנו משיח צדקינו לנאלט. גמיהה בימינו א"ס, אלה דבורי הכהוב לעמן האמת והשלום.

יהודה ליב בר"י ז"ל חוף"ק.

(מכתב לו) מהרה"ג אב"ד דק"ק זאראווצי (פלך קעלין).
ב"ה ה' לסדר ד' ילחם لكم ואתם תחרישון תרמס"א פה זאראווצי.

kol dor vofek ulim bni pataho li shuri zrik yiboa noi zrik shomer amonim. achta ha'ao lein bni zrik b'amotno yich', l'meh tahbelo bni yekab v'chi ha'amot b'dbari shoa, halala chizayim ha'mata yhi' no'alim? v'yikatzu atotei mafzir galiot, ba'at ha'orah asher shem mishle ubar d' yibro utk v'chilfu v'imriro l'rech ha'la'otot shbedim ba'ain mu'ozzor l'rechot ha'reya! aiy le'tz mah ulata berorut ha'oh shel'mraha mtsu'iri bni' neta yid v'nechraha shorash ha'yehudi makrav l'vem, mbeli deuta vi b'nafshem ha'ao abel ashim anant ul achino bni', shla'a shme'nu ma', atz zekha ha'orais v'v'shemim shel'mrahot romia. ha'mata rao' ata ha'ntol mo'ah, m'tchilto v'ro'shuto, v'anant ha'chadsho ud ca' v'gavro v'ul'ha hata'ha b'mdruginut b'polin yotzer m'kol ha'spivot, v'bmrdutot ganiltsian ha'stmokh v'nerah mafa. m'ut'utim ha'mata al'ha ha'boferim v'neur imtavim. kol beraha neshmu bci ha'mro'im. shcina mah amora kli'morashi kli'morouyi. ha'biso v'ro'a mutz di' um bni' levi. ha'hameir niy al'hei v'toroto, ahui ahui chadlo chadlo la' adbara li'ukab minah. ci la' al'ha k'ra'ati ukab [camnilah g'z u'a batom] 're'ha amar ukab ar' li'ukab mtsu'ah [bni' tos' shem] shuri'in la'frak u'l.

al ha'tmam o'ha nafshoyim b'kol al'ha. ci dor ha'hefotot ha'mata b'nis la' amon b'm, v'hi' tko'utit b'mut peulah b'il' nesh' v'mlachma b'il' la'asor aimor ch'z la'chak av'otim matat bni' b'rvim ha'ala' na'ah la'agora atote ha'mafzim le'uni v'ro'eb ul ha'chmor mish'ich zirkut'ohi' shelom lab'il yisrael v'la'nakomut um adam. ha'be'ah h' l'sader d' ylichim v'at'm t'hori'shon pah v'zara'ovi.

יצחק יהודא החופ"ק בהורה"צ זללה"ה.

(מכתב לו) מהרה"ג אב"ד דק"ק בלעטלאווצע.

ב"ה יומ' ב' חמשה עשר בשבט תרמס"א לפ"ק פה בלעטלאווצע,
לכבוד תרה"ג חריף ובקי וכוי,

אחרש'ה באחבה! יקורת מכתבו לנ'ן הגינוי ואיחorthy באושבתاي עד עת'ה, לאשר כי מכתבי הנעני בעיה' ביטאים אשר לא hi' chafz bahem han' b'vriah netzi' ha'ebri' v'hen b'shar d'vrim asher u'kavo v'menuti' m'chabtiba v'ato ha'sulichah, v'henei ba'ama a'halfa ul' uk'k ha'chabba al'i, ci mi' anbi' ci' av'oa le'ur'ot ha' b'rvim adri' torah neomi v'zadiki ha'or shel'mot' a' la'sher ba'at' b'ch'et b'machto b'shvil v'ha'abel la' n'tani lepi' li'shev domem v'lholiot n'tava al ha'pel'mim ci' nazuron mafz'ch'mo' — mitzot

מצוה לשמעו דברי חכמים, ואמרתי אתה דעתך בזה גם אני, כי מעה יצא קול
הציוינם בהרהורשיות על הבעל, לא נהרי להם איזון שומעת, ולפעמים כי מענה
באיזה מהם ובאו עמי כרבאים נלחמתי עליהם מלחתת תנפה ושתמי לאל דבריהם
כי היהכן גלוות מערבים אשר קושי השיעבור לא' אלא רדו' שים דרי הגואלה
בנסים ונפלאות אשר לא היו כמותם בעולם בידוע, וגואלה זו העתורה מהגמלות
הארוכה ב'ב' אשר הותה התבילה ביראה עולם מששת ימי בראשית עלי', כי או
תהי' עולם הריקון, תהי' טבעי ע' אנשי פשיטים, וכמ'ב' מקראות ומימרות אגדות
מפורות בתנ"ך ובש"ס ובבואה'ק ביעדרו נסם ונפלאות על הגאלה העתודה במדורה
בניטנו אב'א, ומקרה כלל דיבר הבהיר כי צאתך מארך ארץ מערבים ארנו נפלאות
לבב מוח אחריו אשר כל צדי ונאנו דורנו שלט'א משמעים בקהל רשות גדור
אדיר וחוק לבני עמיו לכל ימי וישמעו לרבאים מוחי'בים אנחנו לשמעו של דבריהם
כי כל דבריהם כנהלי אש ולא לדחות את הבהיר והישען ברבורי שקר במצותו עליינו
ברואה'ק באזהרת כל הסור [דברים יז] על פי התורה אשר יורוך ומי לא הסור מן הרבר
אשר יגיד לך ימין ושמאלו עפ' פריש'י אף אם יאמר לך על ימין שהוא שמאל ועל
שמאלו שהוא ימין השמע לו ע' אשר הוא מקושי הבהנה לפי פשטו אם יאמר החכם
להתפרק על ימין שהוא שמאל ועל שמאלו שהוא ימין נשמע לו. אבל לענ'ד הפי'
עפ'. משנה דרכות פ"ג המונה שם באלה שאין לדם חלק לעוזם הבא, המגלה
פניהם בתורה שלא כהלה דלהאות נפשם ביצרים הרע הם מכוחם לפניו המון
עם בריאות כובות אשר בדו מלכם ברמות מפסוק ר'ג' ומיירות אנות
בש"ט לפ' זמים מוח'ק להדריה אוטם מחומרת החבז'יל אשר ההטון עם לא יבינו
כי דראיות אלו הבעל הם, כי המיראות באלה סודות סתרי תורה הוזען אך לצורקי
הדור חכמי אמת יודעי חן כמאמיר הכתוב סוד ה' ליראיו ולדם אין חלק וידיעה
במו, עז' בא הבהיר כאחרה לומר אם החכם יאמר לך על הדבר שהם מכוחיהם
שהוא ימין ודרך האמתה שהוא שקר ואיך הוא שמאל ודרך לא טוב השמע להחכם
בן הוא להיפוך אם על דבר שהם מכוחיהם בראותויהם שהוא שמאל והחכם יאמר
לק' שהוא ימין ודרך האמתה השמע והאמין לו להחכם כי חולך עפ', תורה אמת
והם מגלים פנים בתורה שלא כהלה, ועל דרך זה הוא כל לפענ'ד וד'ל, והי'
בזה שלום וכי נועם ה' עליכם ומעשה ידריכם כוננו ונובה בטלן לגואלה שלמה,
גואלה אמיתית ונבוא לציון ברכה במדהה בימינו אכ'א מאת ידריכם הכותב בדים
חלושת ורעדות.

ה' משה ייחיאל הכהן חוף'ק באעלטלאוועצע.

(מכtab לה) מהריה"ג אב"ד דק"ק ליפנא.

ב"ה ע"ק יוד מג"א לסדר "השטע עם קול" לפ"ק.

בעיר ח' שמה, יראה הנחמה, כבוד רוחימא דנפשאי הרב הגאון ריכא ובר ריכא מוה בן מוה, בקש"ת מוה' וכו'.

אחדשה"ט כמשפט, את קולך והקל הקרא באוני, קול אומר קרא בגיןן ואל החשוך להניד את משפטך ע"ד "הציינוס והציינית" שמעתו, ואומר מה אקרא, הון קרייטי נפנעה מצד הפועל, כי דבר הנגע לכלות ישראל, אם לשפט אם לחסוד, דעתנו גודלי ישראל המבינים שמוועה להורות דעה, מברעת, ולא אני, ומצד הפעילה, מה אשיב, אם לביר לזרף וללבן הרבר, לנווח אווחו לנווחו בראשות מופחות הגוינית על כל פרט ופרט, יארכו הריבורים עד כי יהי' למשא, ואם לדון על כל מעשרים, הון עתה כבר נלה עין הציינית, כי דרכי' דרכיו' מות ואל ירכתי הבפירה בהיות משה ותלמיד ר宾יא רוב אש' ח' היו מלכיה, ומה אומר אשר לא ידע עוד כל העדרה, והאוחוים בכנפי' הציינית, לא ישמעו ולא יטנו און לשמעו, ולהעומדים מנגד לה אין תעלה, וע"כ החשתי ער עתה, כי לא ידעתי דבר.

אבל יישחץ נבל צי'ן ודבר אלחיט אשר ריבר אליט, לא סתור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, יקום לעולם, כי שתיקת גהולי הדור הוא עפ"י דתוה"ק שבידני נפשות מוחילין מן הצד, וע"כ שאל ישאל למאן דזוטר מיניהם שנידרו דעםם, ובחרבות הדעות יחרציו' משפט, עפ"י רוב דעתינו, אליו' ימצא לה וכות, וע"כ און זה מדה ענה לאחו' בפל השתקה, וע"כ החלש יאמר נבור אני, לעונה דבר אשר כלבבו, באשר נם א' יכול לשנות הברעת הרוב מאשר הוא באמת, ומצעטו שני גורדים משער האשפוז שהבריע בעורותן.

ועל הפעלה אם לבוא בארכוה לבירר הריברים בפרשיות או לדבר רק בדורך כלל, אשים עיטה חממו"ל שאמרו לעולם ישנה אדם דרך קצורה, ועיטה החכם מכל האדים (קහלה ז' י"ח) טוב אשר תאהו בזה ועם מוה אל הנח ירך, וע"כ בהשובה על מבהרב מעכ"ה אשיב בקצורה, כי בהגוע להציגו' הדיא אשר אמר עלי' החכם (משל' ב' י"ז והלאה) והעמידה לפניינו' כמו חזי, העוזבות אלוף נעוררי', את הש"ת שעשה עמנם נסיטים ונפלאות מאו הביר איתן האורח את בוראו, והאמיר נושא ל' כי אהבי' זרים לבקש לי אהבה עמים ואחריהם אלך', ואת ברית אלה יינו', שברעת עט על שמירת התורה ווותכו' לתה לו את הארץ, שבחה שאון וכבר בלבה על שמירת התורה והמצוות, שככל דבריהם לא הוכירו עור, שעשו דבר בעור הש"ת, במוגל בפי כל ישראל בכל פעולה שוריצה איש מישראל לעשתה, שtolיה מעשו' בעורתו ית"ש, ולא בכחו וועצם יוד, ועם שאון אלהי' כל מויומות וועלם כל מעשייהם רק בכם, שוה לבדו די להיכיח על מחשבות הפנימית, וכל מעשייהם להסביר ח'ז' און התורה, כי שחח אל מות ביהה, הבית אשר הוא אומרת לבות, הוא מושפל כ"ב עד שבטים יינע אל הבית טובחה לעבור דרך המות, ואל רפאים מעגלותיה, שנדר רפאים האמור על הטימה, הוא המת מתוק יסורים קשים ער שלישן נא'

אורם נקראת המיטה רפואה לדם שע"י נצולו מן הדופרים שהוא מרים מן המות, וע"ש שהמעגלות שם הדרך הסיבובי שהוא עשה להגעה לביתה הם מכיאים למשה רפאים שבטרם ימות יסבול טורים, עד שידומה שהמשה היא רפואה להם, גם ייכנה אוורם רפאים על שלב הרואה את המעגלות יורי מתרפות מרד"ת, וננד פ"ש כי שחה אל מות ביתה, ואמר כל בואיה לא ישוכן, שם תאמר שאנו מפזר על המדה, הנה את זאת לא תחייב שבל בואה לא ישובן כי לא שב א' מדם אלנו, כי בטרם בא שם קרמו דמות, וננד מה שאמור ואל רפאים מעגלותה, יאמר, שבושים עד ארחות חיים שבמבעדים לך שתשיגן שם לא התשיג, וע"כ למה ואתם לבת ברכיהם וע"כ מזהור שלא לבחו את הערב, רק את הדרך הטוב, ובמה יבחן אם הוא הטוב באמת, ע"ז ללבת ברוך טובים, לא ברכי הערגות, אמר וברוחה צדיקים תשמרו, כי הוא הדרך הטוב, וע"כ קרווא אמר ואורחות לא מעגלות, כי העדיקים לא יבחרו דרכים מעוקלים, פושט צורה ולובש צורה, או מעגליות הצבעים האמורים שהתכלית מטהר האמציעים, רק אורח מישור דרכם, ומבייא ראייה מוחשת להביר בין אורבי ציון וירושלים האמיזים ובין המודומים, שהאמיזים הם הת"ח ויראי ה' שעלו לאה"ק, א"י חביבה עליהם בכל הצורות והדוחות שטובליהם שם, והוא חביבה עליהם בשעה הראשוןונה, ואינם יוצאים ממנה רק יציאה לשעה מפני החוק ולהז, ולכם ועינם שם, ואלה המודומים כל זמן שמוציאים קורת רוח בישיבותם עליה הם יושבים עליה, ובבוא עליום שם יוחק, ילכו לנע מניא אל עני, ולא ישארו בה, כי אחת היא להם ארץ ישראל או מקום אחר, רק למזוא די ספקם, ולא האמר כי גם שעינם אותה, חיליה ותוליה להעלות בן על הדעת, רק ארץ ישראל סקיה אותם במ"ש רשי ז"ל (ויקראו י"ח כ"ח) שאינם יכולים להתקיים עליה, וו"ש כי ישראל ישבנו ארץ ותמיימים יותרו בה, וירושעים מארץ יכרתו ובונדרים יסחו ממנה, כי היא הדרך המשות להכחיש הרוחה"ק הבהיר ומסורה, רח"ל מהאי דעתא, וע"כ אל תלך בדרך אהם מנע רגלא מנה ביתהם, ואל ישט אל דרכיה לבך, וכל מי שיש בידו למחות ביד רמה, לא להראות פנים לכל צד, רק לומר בפירוש, שהצינות הוא הדרך המבאה לידי כפירה ח"ז בrhoה"ק, וחילתה להחנוף לרשעים כי המחנוף להם סוף גוף בידם עד שח"ז לא יוכל קום, ועל העזינוים לבוי לב על חללייהם, כי לפניו ראות עיני, אחד אותו מן העשרים נמצוא בס היודע רשות הציונית וככל נתיבויה נבעל, כי להעביר על דת הם באים, ומתכוון למורד, למנע בצעע בסוף או בונה אחרת קנאה התואה וכבוד, ווירם נלכדו בראשות זו טמן להם, והעניות מעברת להם על דעת קומם, וההבטחות שבבא ישעה על ידם, ומהחפכים לכל צד כאופן בחבלויהם, לוה בהבטחת הגאולה בדרך הטבע, ולוה בהבטחת מצב ישראל, עד שיטפסים את הע"ים, שלא לרגע את הכפירה המטונה בלבכם, אליכם נוכל לצאת במקל נעם לדבר על לבכם יום השם דבר דבר על אופני, לנלהת על פני הציונית האכזעה לכמה עונין, שלום, מאשר לכם לשמים, ואין יודיעים במה הם נשלים, אם נפשוט את הציונית את בגרה הקודש איש לבשה, והציוויל ערוםם בים גולדה, כי ערה יפע לה

עוֹף, יִסּוּרָוּ מִן הַדָּרֶךְ הַצִּיּוֹנִית וּסּוּרֵי טְמַאת הַשֵּׁם יִקְרָאוּ לָהּ, וְלֹא יִסּוּרֵי לְרֹאֶתְהָ עַד עַד עַלְמָם, רַק לֹא בְּדָבָרִים סְטוּמִים וְחוֹתְמִים, רַק מְפֻרְשִׁים כְּשֶׁלְמָה לְעַיִן כָּל הַעַם, עַד אֲשֶׁר לָאַט לְאַט יִכְרֹרְוּ וְוֹדְעֵי אֶת תְּרִミָת הַצִּיּוֹנִית הַמּוֹלֵכָה בְּהַתּוֹה לֹא דָרֶךְ הַתּוֹרָה לֹא חַבְמָה וְלֹא יִזְהָה, אַין דָעַת וְאַין חֲבֹנָה בָּו, וְאַם יִבָּא בְּסַבַּת הַרוּחַ, רֹוח דָעַת וּוֹרָאת הָ', וְוַיֹּאמְרוּ חַטָּאנוּ, וְאוֹ יִשּׁוּב הַיְרָחָמֶנוּ, יִשְׁבֵּ שְׁבוּתֵינוּ.

וְתַּחַלְתִּי וְהַנִּגְנִי עַוְרָק מִעֲרָכָה לְסִדְרֵי קְוִנְטְּרָם מִיּוֹדָר, לְהַבְיאָ אֶת הַצִּיּוֹנִית בְּמִשְׁפְּט, לְנַתְחָה לְתַחְים, וְעַל כָּל אֲכָר מַאֲכָרִי אֲשֵׁב יִדִי בְּעַוְתִי', לְהַרְאָות כִּי טּוֹמַאתָה בָּהּ, אַכְתָּחָבָה בָּהּ כִּי שְׁפָתָה אֶתְמָתְבָן לְעַד וְעַד אַרְגְּנִיעָה לְשָׁוֹן שְׁקָר, וּכְאַשְׁר יַעֲזֹרְנוּ הַשִּׁיחַת לְהַמְצִיא לִי יוֹרְדוּם וּתוֹמְכִים לְהַזָּאת הַדָּרוֹם, אַקְרָה לְהַשִּׁיחַת שֶׁאָרְבָּא פְנֵי אַלְיָ וּוֹחֲנָנִי אַעֲפָיְיָ שָׁאוּנִי הַגּוֹן וְבָרָאי, שָׁאַלְהָ אֲשֶׁר נְפָשָׁם לֹא מִפְּטוֹמָהָה, וְוּנְפָשָׁה הַשׁוֹגָנָת וְגַלְבָּרָה בְּפָח, יִמְצָאוּ בְּדָרְכֵי פָתָח פָתָח לְצֵאת מִתּוֹךְ הַרְבָּה, יַעֲמֹדוּ בְּמִשְׂרָר וּגְלֹלוּ כִּי לֹא בָאָוֶה לְעוֹורָת הַצִּיּוֹנִית רַק מִאֲשֶׁר הַכְּנִיטוּ בְּרָם הַמְּטִיפִים הַסּוֹכְנִים בְּעִירּוֹתָר אַרְם נַחַש בְּדָרוֹתָשׁ לְדוֹפֵי לְהַחְלִישׁ הַאַמְוֹנה בְּנָסִים, בְּלַגְבָּנָם, וְהָם מְגַנְשִׁים בְּאַפְּלָה, וְאַיִם יוֹדְעִים כִּמה נְכַשְּׁלָו וּבָמָה נְלַכְּרוּ, וְגַם בְּסִפְרִים שְׁהַדְפִּיטִים וּמְאַטְרִים בְּכַהּ עַשְׁפָּצִיו בְּעוּלָם, וְאַם נְמוּד לְהָם בְּמִדְתָּא אֲשֶׁר מְדוֹרָו לְרוֹשָׁ בְּרָכִים כָּל רַב בְּעִירָוּ, וְלְהַרְפִּים מְאַטְרִים וּלְהַפְּצִים בֵּין קְהָלִי יִשְׂרָאֵל בְּלַהֲ"קְ וּבְלַשׁן הַמְּדוֹבָרָה, שְׁדַעַו גַם אַנְשִׁים פְּשָׁטוֹתִים וְהַשְׁמִישׁ אֶת גַּתָּה הַצִּיּוֹנִית, כִּי הַם כְּנֹפְרִים בְּעֶקֶרי הַרְהָה, כְּבָלָעַ כְּךָ פְּלָטוֹ, כִּי יִשְׁמַעַם הַעַם דְּכָרִים הַמִּוּסִים עַל הַתּוֹרָה וּמְאַמְרֵי חַכּוֹמָלָא אֲשֶׁר יַדְשָׁ מִרְאֵשׁ, כִּי יִעֲמֹדוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים מִסְתִּיחָם וּמְרִיחָים, וְאַלְהָ בְּרָכָב וּבְטָסִים וְאַנְחָנוּ בְּשֵׁם הָ' נְעִשָּׂה חִיל, וְהָוָא יִפְרַע עַתָּם וַיַּקְלְקֵל מְחַשְּׁבָתָם כְּמָאָמֵר הוֹד הַמְּעוֹהָה (בְּתַלְמִימִים נְגַ) רַבִּים אֹמְרוּם לְנַפְשֵׁי אֵין יְשֻׁעהָ כָּיְ וְעַתָּה הָ' מִןּוּ בְּעִירִי כְּבָדִי וּמְרִים רָאֵשׁ, וּכְאַשְׁר נַחַק אֶת לְבָכָם וּנְאַמְץ אֶת רָוחָם, יִנְהַוּ אֶת עַזְבִּי הַצִּיּוֹנִית וַיְחַפְּרוּ אֶת פְּסִילִים וּמַוְּשָׁבָם לְעַבְדָּו אֶת הָ' בְּבָ"א.

וְאַם אָכוֹהָ כִּי תַּחַב עַצְחָי בְּעַיִן גְּהֹלִי הַדָּרָו וּמְנַהְנִי, וּכִן יִעַשׂ הַרְבָּנִים בְּכָל מִקְמוֹת מְשׁוּבָרוֹתָם רַאֲמַצְיָנִי הַקּוֹתוֹן שְׁדָבְרִינוּ יִעַשׂ פָּרִי, וּנְשַׁבָּב אֶת הַעַם לְדָרֶךְ הַתּוֹרָה וּוֹרָאת הָ', וְלֹא יִפְעַט אֶל רְדָבִים וּשְׁזִי כָּוב, וְלֹא אַוְרָנוּ עַד אֶת הַמוֹעֵד, כִּי לְבָכָל כָּל יִשְׂרָאֵל עַר לְשָׁמְעוֹ אֶת דָבָר הָ', וְאַוְנֵם קוֹשְׁבָת אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר שָׁמַעַם בְּסִינִי אַנְבֵּי הָאָא אֲשֶׁר הַצְּאָהָרָק מַאֲרָמִים צִי מַבָּעָבָב, וְהָם תְּמִימִים עַם הָ' מְחַבִּים לְיִשְׁעָתָה וּמְצִפִּים לְגַאֲלָה קָרְבָּה כְּאָמָר מַיְתֵּן מַצְיָן יִשְׁעָתָה יִשְׁרָאֵל כָּיְ כַּתְבָת הַכּוֹתֵב בְּלֹבֶן נְשָׁבָר וּנְדָכָא מִתְּלַל לְעוֹורָת הַשִּׁיחַת לְרֹאֶת בְּשׁוֹב הָ' שְׁבָות עַמּוֹ וּוּרְוּמָמָה קָרְנָתָה צְדִיק לְעַבְדָּו אֶת הָ' בְּיוֹרָא וּלְגַלְלֵ בְּרֻעָה בְּהַקְבִּץ עַמִּים יְחִידִי לְעַבְדָּו אֶת הָ' בְּבָ"א.

**אֲפָרִים שְׁלָמָה זְלָמָן בְּלֹאַמְוֹדָר הַרְהָ'צְׁ המְנוֹה
מוֹהָמָה מִבְּאָלְ דָוְבָּר זְלָל אַבְדָּק לִיְפָנָא יְעָא**

(מכבת לט) מהר"ג אב"ד דק"ק פיעטראקאב.

ב"ה ה' צבאות עמנו: משגב לט אלהי יעקב סלה.

א) **מראש פרעות אויב,** בראשות החרחה הפיראה בארץ, אשר קמו
אנשים אשר בשם ישראל יכונה, אבל פרקו על, ומרבי התרזה
והמצויה רחקו, ועבירותם קול במחנה העברים, כי נזניהם המה לקטנות את הארץ
הקרויה מיד הסולטאן, ולקבץ נדחי ישראל, ולהושבם על ארתם, ויהי מלכה
שלימה בכשנים קרים נזנויות, וישלחו לקבץ כסף נדיבות מאחבי" במדינות הקורנות
ועם הרוחקות וגס בארצנו רוסיא, והנה מקצת מרבי למטה החזוק בדים, וכתבו
מכתבים ויפיצו אותם בכל המדינות לעודר לבב העם אל הנרכות, אבל רנים
מרבי ונאוי רוסיא עמדו גדרם, וישלחו מכתבים רבים במדינתה להודיעו דעתם כי
האנשים האלה תעה ילו ולא זו העיר ולא זה הדרך לתשועה ישראל, וכןו את
מצפנותם לב האשכנזים, כי רצינם ומגמתם הוא להחותם לב פושטם העם מדרבי
התורה הקדושה, ולעורם ללמוד את בינהם לשונות וספריו העמים לבך, ולהתנייאש
ח"ז מן הנאלה האמיתית, ולהרים ח"ז כל גדרי עולם, ערנו ערו עד היסוד בה :

ב) **והנה נס אליו הגינו מכתבים רבים מימי המחלקות,** אבל לא למי הלאן
להшибם, לא דבר ולא חז"י דבר, וזה מפני ב' סיבות, בראשונה
כי הי' בעין כל פעולות וחזרות האשכנזים בעין הזה פעולה שחוק, והבל ורשות
רוח, וחשבתי, כי לא יעלה על לב שום איש כשר, ויהורי נאמן, לפניהם אל
האללים האלה, ואמרתי, כי אולי הוא החוזן של דנייאל י"ד ובני פריצי עמק
נישאו להעמיד חזון ונכשלו, היו יפריצי עם ישראל, המהרצחים ופורךם על
תורה טליתם, ינשו, ויגבשו להם, להעמיד חזון, יאטחו, כי על ידיהם יעמדו
ויתקיימו דברי הנביאים לנואלהנו—אבל הי' הנבואה עליהם, ונכשלו, כי לא הי'
לهم הקומה, ויבשלו יאבדו, שנית לא איש ברים אבוי, להשתמע קל ולהודיע
דעתי במקהלות עם ה', במדינה, כי יודע אני של מוצבי וערבי, והלויא את
נפש הצלוי, ואת ברמי של נמרתו, על בן שמתי יד לפה והחשתי :

ג) **אבל לעת כוואר,** ראה ראות, שתי ראות אבוי רואה, ראי' אחת, כי
הפריצה הולכת ומתרחבת מארד, והאנשים האלה לא יגנו ולא ייעפו,
והמה שלחחים כתבי פלטר לאלפים, וגם שוכרים אנשים הטסעים מעיר לעיר
וממרינה למدينة, אנשים אשר חלקו מחמות פירם, והמה פתיחות לרשות רשות
של רופי, להמשיך לב העם, להחותם לבבם אל דעתם המשובשת, ויישראל קדושים
הם, כאשר תקה אונם שמן דבר מגוארה וושיעה, מארצנו הקדושה ומציון עיר
הקדוש, הנה התחלת לבבם מאד, ויאו לנדור נדר, ולנדב נדבת לבם, בתקומות
כי ערד מעת, וחביבו אותם להר ציון וירושלים, ובתרך בר, האנשים האלה, ראש
הכת הזאת יקbez על יד אלפי רבבות ר'ב, מניות עניות וועל דלים, והמה
אוכלים ושותים וחוננים בתמי טריטיות וקרקסאות, וביריהם, יומם יטין
שקר, ורופא את שבר עם ישראל על נקלה, לאמר, נאלה הה' לנו, וירפו ח"ז
את ירום מתקות נאלה האמיתית, ואם אנחנו מחשים לעת בזאת, לא בן אנחפי
עשום, ויש לחוש ליל"ת דלא העמוד על דם רעך, וגם מ"ע של השבת אבידה, כי

אם על אבידת טמן אחינו הוורדנו, כ"ש על אבידת גוף ונפשו חז'ו, ע"ב לא עת לחשות עוד :

ד) הרא"י השניה א נבי רואה, כי כבר יצאו הגברים אנשי שם, מרכזוי שי' ומחרורי הרובנים שיחיו הנדרלים ממי, ויערכו מערכה, להווער בשעריו בת רבים, דברי אמת וצדק, דברים המיסודים על ארני פ', מוסדות תורהנו הקרוישה, להניא לב העם מהברת פועלן און, ולחיקות כלכם התקווה, להישעה והגנולה האמיתית, ע"ב חושך א נבי מאור אל מאמר רבוחיט ז'ל (חנינה ט) בפסוק וחסרון לא יוכל להמנתו זה מי שנמננו חבירו לדבר מצוה והוא לא מנה עמהם, ע"ב לא עת לחשות עוד, ולכך לי לדמיין, ניס הבא לעיר לשבותה שב', הלא יצאו ראש וגבורו העיר לעמוד על נפשם ולהציל את העיר, אבל הלא החוויב מוטל על כל בני העיר, וגם החלש יאמר גבור אני, ויהי לו מקלו קרדומו, ויצא גם הוא לרוחך ולהציל, אם רב אם מעט, בן א נבי רואה אני את עצמי מהויב לנצח עם אחיו ורבותי שי', נצאת לעורתה הד' בגברים, אולי אה'י גם א נבי לעור מעט, ע"ב קווי אל אחיו ועמי, עם בני ישראל, האחים וברורים, שמעו :

ה) הנה דבר ברור ומברור הוא, ומובן לכל איש בר דעת, כי הנואלה והישעה אשר אנחנו מקים ומוצפים עליו, ואשר הבטיחו אביכם שבשם יה'ש, ע"י עבדיו הנביאים, לא גואלה הנפifs בלבד היה', לא גואלה חומרייה בלבד, לתביעאנ אל ארץ רחהה, להושיב אותך על סיר הבשר, ולאכול לחם לשובע, לא על זה בלבד אנתנו מקים בכל עת ובכל שעה, ומהפללים עלי' שלש פעמים בכל יום, כי אם "על גאותינו, ועל פרות נפשינו", (נאולת הנפש, ופירות הנפש) וראו מה שכבת רבית הגדול הרמב"ס ז'ל בסוף ספרו יד החקה, וול' לא נתנו החכמים והנביאים ימות המשיח לא כדי לאכל ולשתות ולשומות, אלא כדי שישו פניו בהרהור וחכמיה, ולא יה' להם נתש ומבלט, כדי שיוכו לח' עה'ב וכו', ובאותו הופן לא יה' קנאה ותחרות, שהחטבה היה' מושפעת הרבה, וכל המעדנים מצוים בעפר; ולא יה' עסק כל העולם אלא לדעתה את ה' בלבד, ולפיכך יה' ישראל חכמים נודלים יודעים דברים הסתרומים, וישינו דעתם בוראמ כפי כת הארם שנא' כי מלאה הארץ דעה את ה' כמוים לים מכסים, ובסוף הפרק שלפני זה, כי ז'ל ואם יעמור מלך מבית דור, רונה בהרהור וועסוק במצוות ברוד אביכי, כפי תורה שכבהב ושבעל פה, ויוכף כל ישראל לילך בה ולחוק בדקה וכו', הרי זה בחוקת שודוא משיח וכו', ויתכן את העולם כולו לעבד את ה' ביהר, שנא' כי או וכו' לקרוא כלם בשם ה', ולעבדו שם אחד, ושם בפ' י"ב הל' נ', בימי מלך המשיח וכו', יתחisco ככלם על פי ברוח הקדש שתנוח עליו, שנאמר ישב מצרך ומתרור וכו', ועוד שם בפרקיהם ההם מעניין וזה רברוט מתקדים מדבש עי"ש :

ו) הרי מבואר לנו תני המשיח אשר יגאל את ישראל במלוכה בימינו. וגם הכלית הנואלה, ולמה הוא באה, ובאייה האופן ותנהג העלם אח'ב בימות המשיח, והוא הנואל מבית דור, וצדיק גדורול ובעל רוח'ק, ויוכף את ישראל אל התורה והמצוות, וויתכן כל העולם לעבד את ה', וויתקצטו ישראל וצרכו יטהרו, ומפני רוב המנוחה ורוב השפעה אשר ישפיע הקב'ה עלייט, יה'ו לנו לב חדש ורעת גדול, להציג פטרוי הדרורה, ולהציג רצונות ודעתו יה'ש כפי כת האודם, יה' שיליטות

שלימות העולם בבללו, ועי' ברטב"ז סוף פ' בשלוח, בעין מלחמת עמלק, ב' שהוא הראשונה והאהדרונה וכו', והנה כל אשר עשה משה וויהושע עם בראשונה, יעשה אלוי' ומשיח בן יוסף עם ורעם וכו' עי"ש, ובאמת מבוררים ומפרשים דבר רבותינו אלה ז"ל בהרבה מקומות, בהרוחך בנכאים ובבתובים, וברבבי רבותינו ז"ל גנרא ובמדרשים, אשר ננד זה לא עילה על לב שם איש משראל שום ספק ח"ז, וכל איש אשר הוא מזור אכזרית אברם יצחק ויעקב ועמרו ונלי אבותינו על הרים סיני, יאמין באמונה שלימה כל הדברים היישרים האלה:

ו) ואם כן איפוא, כמה גודול והוא השגען והשתות אשר עליה. בלב האנשים האלה, ראשי מנהלי החברה הזאת, אנשים רעים וחתאים, פורקי על הרורה והמצות, מחללי שבאות, מגלי ערויות, ואוכלי כל העבה, ועוד, כי ישגעו לומר כי מהה יהי מושיעם לישראל, והמה שיבו את ישראל אל ארצם, וישבו אותם על ארמת הקדרש, ויעשו אותם למתלכה שליטה כימי עולם וכשנים קדמוניות—צחוק עיש לט האנשים האלה, צחוק מכאב לב ומדאיב נש, ונס המלחם אשר בא ברוב עין, בבלבלי דברים ודרמיונות שוא, וט החלום איןין מעיל פילא בקופא דמתחטא, והם מדרמים להכינס כל העולם כולה ומלאה בנקב צר פחות מלחמת הסדרות, שענן גמור הוא אם באמונה יימרו כן— רק אין להתפלא עליהם כי האנשים האלה, ראשי המנהלים של הציינים, הלא קופרים ורשעים מהה, חברה פועלן און, ולא אונן בס, אין מאmins לא בדורה שבע"פ וגם לא שבכתב, כי"ש בדברי הדרשנים ז"ל, ובהתקראו ניחא להו, ומאי איכפת להו ובין כך וכי המה ליקחים ע"ז הונאה ותרמית ושפת הלקות, כסף תועפות מעשרי עם, וגם טעניות רמייטם, החווישבים לעשתה מצוה, והמה שעשים כל העבה, ואם גם יעלה בירם לknות אחותה אדמה, יושיבו שם מדרלה העם, ויעשו מהם אברים וכפרים גסים, עד כי ישכחו מהם ח"ז כל וכbron הידרות, ואתה בניהם הטובים יקחו למלודם ספרי ולשונות העמים לבך, ולעשות מהם ח"ז בורים גמורים לדורי דורות, ולא יוכר עליהם ח"ז שם ישראל עוד, חיליה וחיליה:

ח) אבל דבר הפלאopolא הוא, אם ימצא איש או אנשים מאחבי', עם נבון וחכם, מאmins בני מאmins, מלבלת בהנים וגוי קרווש אשר יכנס בכלכם קצת שמן ספק להאמין ח"ז בשגען הוה, או במקצתו:

ומה הציון הדו אשר אני רואה על בני האנשים האלה, ראש הציינים, כי מתנוטפים בדיגל ציון, ויכנו עצם בשם ציונים, שומי שמים, מה לכם ולציון, הרא ציון קרשם, וירושלם עיר הקדרש, ואתם מתיעבים ומנאלים בבבל העבה, וכמה עיים פניכם, כי לא הבישו לשאות שמות מקומות וקדושים על פיכם, ומה גם לסתרגל בדיגל ציון הקדרש, אנשים המצויינם בכל רשות וחתאת:

ט) שמנעו נא אחוי האחובים וברוריהם, אין אט צריכן להביא ראיות מכתבי הקודש הנ"ך, או מגמ' ומדרשים ורכותינו ודראשנים ז"ל, אבל גם מפידור התפללה אשר למדרנו בנורוינו בביה מקרי דורדקן, ומורגש ונenor בפתח בכל יום מודה לבך כבר ידענו מהו ציון וירושלים, ומה הגאולה העתידה אשר אנחנו מבקשים ומוקי' עלי' ומחננים ומתקבלים לבראותו ית"ש למחר אותה ולהחישה, ונוכיר להיות פרטם:

במזהה הלו נפשי וכו' מסיים, מלוק' ה' לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלאי, ובסוף

ובסוף שורת הום מיטים בפסוקים, כי לה' המלוכה וכו' וועל' מושיעים ברור צין וכו' והותה לה' המלוכה, והיה ה' למלך על כל הארץ וכו' שמו אחד, והנה כל מי שודע פירוש המלoot יקשה לו, מה ואת הרטלה או ההבטחה, כי או ימלך ה' לעלם, והותה לה' המלוכה וכי עתה ח'ז איננו מלך בעולמות שברא, והלא הוא בוראיו יוציאנו, רבנן כל המעשים ואדרון כל הנשנות, יתרברך וישתבח עמו לעד ולנצח נצחים, וזהו אדון עולם אשר מלך עוד בתרם כל יציר נברא, ואחריו ככלות הכל לבדו הוא ימלך טרא, והוא מהיה הכל ומהו הכל ברצונו לנדר יה'ש, ומחדר בכל יום תמד מע'ב, וכל רגע ורגע הוא בריאות דריש, כמו שאומרים בברכת יציר, המחדש בטומו בכל يوم תמיד מעשה בראשית כאמור לעישה אורחים גודלים כל'ח, וענין כאמור, הוא ריאות אל הקודם, והפ' הפשט הוא כי הדיק הוא למה אמר רהמע'ה לעישה אורחים גודלים ולא אמר שעשה אורחים גודלים לשון עבר, כי האורחים כבר נבראו בשחתת י'ב, אלא ריאות הוא כי הקב'ה מחדש בכל יום תמד מע'ב, וה תמיד בכל רגע הוא בריאות דריש, וחיות חדש לכל הבריאות, וו'ש המחדש בטומו וכו' כאמור שחרי דודמע'ה אמר כן, לעישה אורחים גודלים כל'ח, לשון הוה ולא לשון עבר, והוא י'ש טשניא על הכל ונtube מחיה לכל, לכ'א מפרטיו ברירותיו מביצי כינים ועד קרני ראמים, והוא ממלא כל עלמיין ולהת אחר פניו מיניה, ואם ח'ז יציר הסרת השגנתו מן כל הבריאות רגע א', ירחבו כל אלפי רכבות צורי העלם, עם השמים ובכל צבאים לאפס ואין ממש, כמו שהוא קורם בריאות העולם, ואם כן הלא מלכוונו י'ש תמד הוא מלוכה שאין רוגמתה ואין לשערה כלל, ומה הלשון שאומרים כי או לע'ל ימלך וכו' והותה לה' המלוכה :

ו) אבל באמה הפירוש הפשט הוא מפני כי עתה רוב ברואי העולם אין מכיריהם כבוד מלכוותו י'ש, והרבבה יש אלפיים ורכבות אשר אין שמים לב כלל, ושבדים עבדות העווה ז' לישוב העולם לב, ואין עולה על רוחם כלל מעניין מלכותם והשגנתו והותרו הנפלאה, והולכים בחשך גדור כל ימיהם, ובכמה המתה להם והם ובמהרם שווים יזר יעבוזו, ויחד יתנו מהעלם כפי אשר יכולו, ייחדיו יתמו ויסטו בבא עתם, ויוקם דור חדש, בניהם אחידים ובಹמות חרותות ולזרו, והיו נס הם חמי הבלocabן האבויים יומיות באפס התקה. והנה הכת הוצאה יש מדם עכ' הולעת ליישוב העולם, אבל יש עור כת רעה מזאת, אנשים המתחכמים והולכים אחרי עצרם הנבעירה (כמו ראש הצעונים) קופרים בתוה'ק, וכורדים לדם דרך מעקל ומוקש, ומה בחשך גדור וצטמות, וחושבים עור להפל חשבם על פניהם חבל והמה גורעים מכהמות הארץ ייש לדם רק חברים, בחוטו יער המויים, ובנהושים בעלי הארץ הרע. אמנים נשאר עד כת א' בעלי האמונה ואנשי רת תוה'ק, אשר מכיריהם כח מלכותם שמיים אבל גם המה מפני שפלות מצבם ציר חלש בעמק התוה'ק ונכחמה וקורשתה, ועי'ו גם הציר שלדים במלכותם מונחים בעולם, ורוב טרודותם בעמל וונעה לפרגתם, גם המה יש לדם ציר חלש בעמק התוה'ק, אשר מכיריהם כח מלכותו והשגנתו הנפלאה שמיים הוא ציר חלש מאד, כי להביר באמת כח מלכוונו והשגנתו הנפלאה יהודו י'ש הוא רק עז' חכמת התוה'ק שהוא איזולא מאותו י'ש, ונען בה או רגלא ורותני, אשר לא ישער לאדם הפשט כל', ומעט מועיר המה בעלי החכמה האמיתית אשר ובו לבגר תורה יוצר מפשות הגללה, ולשם מאיר או רטורה

ההרזה יורה ויורה, ונונן לרם השגה ויורה במלכוות יה"ש בעולמות שברא, ובכ"פ עתה אין עוד בשלימות כוונת הבריאה, ורצין הבורא יה"ש בבריאת עולם, וכמ"ש הרמב"ן "ל' בסוף פ' בא זול", שאין לנו טעם אחר ביצירת הראשנה ואין לעולונים בהרחנות חfine, מלבד וה שרע האדם ווודה לאלהיו שבראו, וכוונת רוממותה הקול בתפלות וכוונת בריי כנסיות וכוכת התפילות הרבים, וזה, שיהוה לבנ"א מקום יתקבציו ויירדו לאל שבארם והמצאים, וופרסמו זה ויאמרו לפניו ברייתך אנחנו, עיי"ש, ואין הכוונה באמירה בפה בלבד, אלא הכרה אמיתית בכל, ורגשות הנפש בנודל רוממותו וקורושתו יה"ש ורוב הטבות והגנולאות אשר עושה עטם בכל עת ובכל רגע, מפני שאנו שברינו ובראנו לבכורו להלו לספר הodo, וכן נון וה מעת הנמצא עתה בעילם:

יא) ע"ב בא הבהירנה הנאמנה מהנביאים המהnbאים בישמו ית', כי לא לעולם יהיה החושך הזה שורר בעילם, רק יבא היום אשר כוונת הבריאה תהיה נשלם כולה, והוא בעת שעיללה הרצין לפני יה"ש, ישלח לט משיחו הנאמן, יושיב אותנו לאהלו וביתנו נאה קודש, ושפיע עלייט אויד חדש אויד הדעת והבנייה ונום ישביע עליינו רוב ברכה ומנוחה, לעבורייו יה"ש, והוא לט נביים וצדיקים וחסדים ובבעל רוחה"ק הרבה, כי מלאה הארץ דעה את ה', ונשיג השנות גדורות בהורותך הקשה, וע"ז נוכל להשיג רומות אל וקורשו כפי כח האדם, ונגיד רוב טבותיו וחבריו אשר על ברורייו לאן שיעיר, ונעבור לפניו בקרושה ובטהורה, בארכינו הקורושה, ובציון המצוינה וירושלים עיר הקדוש, ובמקדש הרם ונשא, ואו יחויר לנו אבינו שבשבטים את כל מחמראינו בטבות והגננות, שני לוחות הברית אשר קבל משה רבינו ע"ה מירו יה"ש, והרזה"ק אשר כהבו משה רבינו ע"ה לפני טויה, והארוים והחותמים, עצנצנת המן, ומקהל של אהרן, ושנן המשחה, ועוד, ועוד, והקורושה תהיה מאורה עלייט בתקף, ומן גורל השפעת הקדושה התפשטה האור של דעתם נס בכל הארץות ובאים הרוחקים, וכיכרו הכל כבוד מלכותו יה"ש, ובואו כולם להשתווות לה' בדר הקדוש בירושלים איש כפי ערכו ומדרגתו, ואו ההוה נשלם כוונת הבריאה בשלמותו, יהי כבוד ה' לעילם, ישמה ה' במעשי, כי השמחה אית' אל על דבר שהוא בשלמותה הראי:

יב) וע"ז אמר ימלוך ה' לעילם ועד, כי כולם יכוו ויקבלו עלייהם על מלכוות יה"ש, ואימתי היה זה אלהיך ציון לדור ודור, באorts הדורות אשר ישיב הקב"ה שביתתו לציון וייחד שמו עליה, וטשכח ע"ז ואומר, הלליה, ובן ע"ז אמרו הנביאים הבתרחים הנאמנה בשם ה', כי לה' המלוכה וכו' וילו מושיעים בהר ציון לשפטות את דר עשו, להכנייע הבה אשר הוא כבוד קדושת ציון, ככתוב בrhoה"ק כי יעקב ועשה דמה שני הפסים, וכשווה קם והוא טפל, ואו, והויה לה' המלוכה, כי יהוה נשגב לדבו במלכוות יתרבק שמו, והוא ה' מלך על כל הארץ, ביום והוא יהוה ה' אחד, ושם אחר, כי כל העילם יכוו וירשו כי הוא לבוד מלך ומלכוותו בכל מישלה, ואפ"ל כי מפני-scalable הזרה הוא שמותו של הקב"ה ואו ברוב הדעת שיזהה בעולם נוכל להשיג עניין אחדות יה"ש עם רצין הרזה"ק שהוא שם ופרטום מלכוותו כי הכל אחד ביחס גמור וירושלים עיר הקדוש ואנו שעם ישראל נזהה קרים כסא מלכוותו, כי על ידינו התperfנס המלוכה

שלו בעילם ובכחובית הראה שכנית עז, והארד להעלם כלו לירושבי שברא במרות הרחמים.

וכן אמרים בהוויה לה' קראו בשמו, ואמרו הוישענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגאים להודאות לשם קרשך להשתבח בתהלהך, היינו הפ' השיטש כי מתפללים אט על הישועה וקיבוין גליות הוישענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגאים, והחכמיה מוחה יהוה, כרי להודאות לשם קרשך, כי או יהוה לנו הרעה תנור, ונדר להודאות לשם קרשך להשתבח בתהלהך, כי או היהת תהלה ית"ש מלא כל העולם על ידייך, א"כ אנחנו נשבח בתהלהך.

יג) ועל זה האור אנחנו מתפללים בברכת צייר, אור חדש על ציון הארץ וניבת כלונו במדהה לאורו, והוא אור הדעת והבינה והוא בעצם אור הוה"ק אשר יצא מברניקה, יואר לכל העולם כלו בכבודו, ונקבע הפלחה זאת בברכת יוצר המאורות, יי"ע כי אור השטש המאיר עתה לכל העולם, הוא צייר דק וחולש, אל זה האור הנadol הרוחני, ובוכרך משל הוא כמו ניזוץ של אור רך מאור, ננד אור גודל מאור המאיר לאטיפים רכבות שלומות עד אין שטף, ואמר ע"ז הנביא ע"ה (ישעיה ס) לא יהוה לך עוד השטש לאור יומם ולונגה הירוח לא יאור לך, והויה לך ה' לאור עולם ואלהיך להפארך, יהוה כל זה בעת שנighthל צורנו ית"ש לארכינו, וימליך עליו מלך מבית דוד בבר ציון וירושלים עיר הקדש, כמו שאמורים בברפתל שם"ע, ולירושלים עירך ברchromים השוב ותשבען בתוכה כאשר דברת וכו' וככסה דור עברך במדההה הבין, ואומרת את צמח דור עברך במדורה הצמיה וכו' כי כן הבטיחה לו הקב"ה (תהלים פ"ט) רושע לעלם יהוה וכטא כשטש נני, ואפ"ל כי הוא אור השטש אשר יהוה או שבתיהם, ודנוא אור תוה"ק אשר נאמר עליה אמרות ה' אמרות מהותות כפה צורף בעלייל לארץ מזוקק שבעתים (תהלים י"ב).

וכן בקדושת שחריות של שבת אמורים, ממוקם מלכט הופיע וכו' מתי תמלוך בציון בקרוב ביוםינו וכו' הרגל ותקדש בדוריו ירושלים עירך וכו' ועינינו תראינה מלכוון בדבר האמור וכור מלך ה' לעלים אלהיך ציון לדור ודור הלאה, כי וה עין המלוכה בציון אשר משם הרחפט גורל אור הקדשה ויתגנד ויתקדש שמו ית' לדור ודור ולנצח נצחים.

יד) ואמורים אנחנו בכל יום בברכת העברונה ותוהינה עניינו בשובך לציון ברchromים, ומימיים ברוך וכו' המחויר שביבתו לציון, ומה החורטה השכינה לציון, עפ"י פשות, הוא, אשר ידענו כי בעת שהיתה השכינה בישראל נאמר בתוה"ק טולד הרגלה הקדושה שהי', עד שרואו כולם ענן הכבוד על המשכן, ואש התה' לילה טו וירדה האש מן השטמים לקבל הקבנות שלט, והוא כל הנסائم הנוראים בפומבי, מן ובאר וענני הבודד, וכן אח"כ במק dred הדראש שבסנה שלמה המעה"ה נאמר (מלכים א ח) ויהי בזאת והכנית מון הקדש, והען מלא את בית ה', וכל העשרה נסים שרואו במקדש גלים וטופרטים, ורחל ע"ז אור הקדשה והורחותיו שנשפשע ממקום הקדש והי' לט נבאים ואורים וחוטם, גnum וכבות שני אשר בבר חסרו חמזה דבריהם מן מה שחי' במקדש ראשון, והי' ענן וזה מפני שלא היו כל ערת ישראל כלו בארץ הקדשה, והרבה מז' היו שארים בארץ אדרות ובאשר כל ישראל ביחיד, נתה כת הקדשה בזקוק יוטל

כמ"ש בתרזה"ק (פ' הברכה) ויהי בישורון מלך בדהראוף ראש עם יחד שבטי ישראל, אבל מכל מקום ראותו עוזר נסים ונפלאות רבות, אבל במקדרש השלישי אשר יתבנה וירכון במהרה, איש נאבר עליי בתרזה"ק מקדש ה' כוננו יוריך, ואומרתי, כאשר ה' ימלוך לעלום יעד (כמו שפרש") הבטיח לנו בוראו ויוצרנו ית"ש, ע"ז עבדיו הנבאים, כי ישיב שכיננו לציון. ותהי הקوشת ביצור שאת זורת עז, נגלית ומופרסתת לעין כל, כי ישיב הקב"ה שבתוינו, ויקבץ כל פורוטו מארכע כנפות הארץ, ייחד לארצינו הקדושה ולירושלים עיר הקורש, ואו התה' שכינת עוז ית"ש בהוציאו, ותהי נגלית עלינו ברוב עוז והדר, וממן יהפשת האור בכל העולם, וכן אמרים בעלייט לשבח, ע"ב נקוה לך ה' לראות מהרה בתפארת עזיך, להעבור גלולים מן הארץ וכור להקן עולם במלאכות שדי וככל בני בשיר יקרו בשם קח המנות אלך כל רשי עוז כי בכחוב בחרותך ה' ימלוך לעוז ונאמר וזה ה' ימלך על כל הארץ ביום ההוא ה' אחד ושם אחד.

(טו) **אחד** ועמי, אהובי נשני הנה חברתי לפנים דברים פשוטים, לא נפלאים ועתוקים, כי אם עמי, אבל פשוט הדשות בפירוש המלה של טידור ההפלה, ועתה הביט וראו, איך רחוק רחוק מאד עניין של אלה המהבלים המצפאים ומתיים, ציון ציון, ובפחוותם, נשאים שמות הקדוש על שפרם, ציון ירושלים עיר הקדוש וארצינו הדקושה, ולשותה של גואלה ישועה, והכל למען הסית ולהדרית את הרבים למשכם בראשם, אבל כמו רוחקים מאד מדרך התורה וזרק הישרה, ולא ר' שרם רוחקים רק שהוא נגיד וויפר מפשח כי ביט נא ושיטו על לב הלא לאור אנחת מקיים, ועל האור אנחנו מיהלים, ומפללים הרמר לאור הרש אשר על ציון הארץ, אור התרזה"ק ואור הרעת האיטה לי או ר' של הקב"ה אשר לאו יairo עינינו ישמח לבט בישעתו, והאנשים האלה, ראש חברת הציונים, הלא דרכם חש וחקלחות ואור התורה והמצווה לא נגה עליהם, ופרק על התורה וועל יראת שמים לנמרין מעליים, ודרכם חש וצלהות בחשך ילבו, בחשך יבלו ימירות ובחשך שמים יוכסה, וגם אם יעלה בידים ויקט אחותות אדמתה בארכות הדר ווישבו שם ממשפחות בנו", אבל האם יעלה על לב אדם, כי לדגני המוריכים האלה, יאר ר' אור בציון, או יחויר הקב"ה שכיננו לציון, או יתגאל ויתקדש שם ית' בחרך ירושלים עוז.

וצר לט מאד על נשות אכינויים נקיים, אשר ח' יטשבו האנשים האלה בראשם, כי ח' יאברו דרך התורה והמצווה, וגם מצם הנפוני לא יטיבו, כי סוף דבר לא יתרוק רטיה צידו, וכבר החלטת התנא ה' (כפ"ד דרבotta) כי כל כנניה שאינה לשם שמים, אין סופה לתקיים. והוא בעיני כל עין האנשים האלה ממש, למעשה דור הפלגה, שאמרו הבה נבנה לט עיר ומגדל וראשו בשיטים, וגעשה לט שם וכו', וכאשר שמעתי אומרים כי החכירה והרווא בני העזינים מהתאמצים ללמד שפת לשון הקדוש, אמרתי כי נesson הוא, יען כי גם דור הפלגה דברו בלשון הקדוש (כמ"ש רשי", שפה אחת, לה'ק) ומה היה טופם של דור הפלגה, נדרה ונבללה שם שפותם, זה שואל לבינה, וזה מביא טיט, וזה שומד עליו ופצע את מותו (ברשי" שט) ומשם השפץם ה' על פניהם כל הארץ בן יהוה אחרית אלה.

(טז) **ונערת** אחוי ורע, בוא נא, ועשה חשבון, עפ"י המוץ הטבעי, אנחת אבל

ובל עדינות וכל השמעים לקלוטו ובל אשר בו רוח תורה ורוח יראת שמים, לא נאבה ולא נשטע לדביריהם, ומכו"ש שלא נזא ח"ז בעקבותיהם ואפי' אם יווט לטן ארץ נבתה חלב ודבש, חנים אין כבף, אין רצינו בחברתם, לא מותם ולא מתרטטם; כי החולב שלחם הוא ארטוי למוחוקי התורה, כליה וחצרצת, לא נאבה להם, ולא נשמע אליהם, והעשירים קציני העם איש יש להם ברגות [גנהלות] או מפחרים טובים, בטה לא ילכו אחריהם, כי מה להם להשליך ר' רביוש וחוירם ומרבלם;/ לפלה להנגורר בארץ אחרת, על משענת קוה. הרצין איש יכתיחו להם האנשים האלה, רק אויל יתפחו מקצת מעניהם ורלה העם, ויחו בוגבות האודים, העשנים האלה או אויל יתקבצ אלייהם עיר, כל איש מצוק, ובל אשר לו נשאה, וכל איש מוד نفسه, אבל מה יעשה עניי הצאן האלה,ומי בלבכם, אורים ואת נישיהם ונפשם, ואם גם יתנו להם ארומה לחרוש ולזרע הלא מיבור העם הזה אין בקיאים כלל במלאת הארץ, ובפרט ובשנוג בארין איש לא יידע מתרמול שלשים, ואינם יודעים טוב הארץ, וצמחי' ופרות', ואחריו כל העוברות ויגעה, הנה בשנים הראשונות בטה לא יוציאו מובל הארץ מה שתפסק לפונתם, וממי פנהלם בלחם בסוסים ובכמראים ובכל הכלים איש לעבודת הארץ, ועל כל אלה, מי יין על העניים האלה, והראשים האלה ישבו בהיכלי' עונג ויתענע על הקהלה, וענוי העם נבונים ח"ז ח' לשיד ולכפן לחרב ולבייה, עד כי הסטן שעיטה איש בעלות על לב המזבchner אשר נכוונים ח"ז אלוי, ה' ישמרט ויצילנו, ו齊יל את כל עמו בית ישראל.

ו) והנה שמעתי מקצת האנשים האלה, אמרים, מה בך איש ראש המהליים הוכח לא בטיבם, הלא כורש ח' טלק מא"ר, והוא דושע אה' ישראל בעלותם מכבל לבנות הבית השני, וניבא עלי ישע' הנביא ע"ה (צ"ה) כה אמר ה' למשיחו לבריש—אמנם הביטו נא וראו, איך טח מראות עיניהם, מהשכול לכחות של אלה המצחפים בלשונם בגין מבין, כי רחוקים הדברים כrhoוק מורה ממערב.

הנה ידוע מה שבכתב רבני הרמב"ם ו"ל בפ"ח מהל' מלכים, כי כל בן נח שקובל עליו לקיים שבע המצוות שניתנו עליהם ונזהר לעשותם, הרי זה מהסדי, אה' יוש לו הילך לעווה"ב, עי"ש, אבל הרי מוכן כי אש איש מבית ישראל אשר נכנסו בברית ד"א ובalloו, וקיבלו הוויה"ק מימינו אש רת לטו, מוחיך לקיים כל התיר"ג מצוות כפי וכלהו, עם כל מצוות דרבנן, עם כל התקנות וטינים ונדרים של ר'יל בהורה שבע"פ, ואם לא יקיים רק שבע המצוות, או גם שבע וחמשים, או גם מאות אם במצוות אחת יפרק עול ויעבור על' בשאט نفس, הנה בזמנ' שה' לנו סנהדרין שלוי יושופטינו, היו דנים ועונשים אותו כפי התורה והמצוות ולא ייעיל לו כל כופר לפחדתו מדינו, אפי' אם ירבה לעשות צדקות גנותות מאור, ולהחיקות נפשות אבויים, ויתומם ואלמנות ולבנות בהי נסיות ולכתרוב ספרי התורה, ועוד כדומה, הכל לא יוזיל לשנות את דעת, מכבי אשר יצא חייב מפני היב"ד, ובוגמונו שאין לט' שופטים ומנהדרין, ואין אני רשותם לעשות דין בעשי' רשעה, אבל עכ"פ כל זמן שלא עשה תשובה כראוי, הרי זה בחתמו יעדמד, וב"ש אם יעברו הרבה מצוות הוויה"ק בשאט نفس, וכ"ש אם יהיה ברוחם מעירקי המצוות החמורות, כמו לחולל את השבת, אשר שוקלה בכל התורה כללה,

יח) א'כ, יגנה המלך כורש ה' מאה', והעירו עליו רבותינו ז'ל (ר'ה ג') כי מלך כשר ה'י, ובוראי קובל עליו את השבע מצות ונודר לעשומן, ולפי דבריו הרמב"ם הנ'ל ה' חטיר מחסידי אה' יש לו חלק לעזה'ב, ואם עוד נרבה רוחזו אותו לחונן את עם ישראל, שאינם מבני אמונתו, נתן להם רשות לעולה לירושלים ובנותה בהמ'ק, והמ' החזיא את כל כל בית ה', אשר שלל נבוכדנצר ש'ט, מירושלים, והחוירם לישראל, ועוד הוסיף לתה להם מנכתי המלכות על הוצאות הבונים. ונם לקרבנות בהתה וועופת, וחיטים ומלהח ווין ושמן, ככל אשר יאמרו הכהנים מה שצרכיכם לעבדה בכוריהם'ק, הלא איש כהה בוראי לכבוד נידול וכל שמות של יקר וככבר ולהחיק לו טיבה וחינה, ולהתפלל בערו, ובעד שלומו ושלום מלכוות אבל האנשים האלה, דר' הירצל וחביריו, הלא מבני ישראל המה, ופרקן מעלהם עול כל המצוות...
ועיד תמה אנכי, מה דמות יערכו האנשים האלה, להדרות לעלי הגליה בבייה שני, הלא יודיע מי היו או ראשיה העולם, אנשים צדיקים וחסידים קדושים עליון, ובתוכם נביאם ובבעל רוח הקדוש, ובוראי ה'י כל מעשיהם עפ' דבר ה', לא בן האנשים האלה, אשר בוראים מעצם דרכם, והולבים בשירותם לבם, ואין בוניהם וצונם למעשי התורה והמצוות, ואיך אפשר לשלווי אמוני ישראל להלוך בעקבות אנסים האלה, או להסכים לדעתם ועצתם.

יט) נהנה אשאלה נא את הראשים הטעמה, הנה הם אמורים, כי ישיבו את טמלהת ישראל בארץם הקדושה, הלא צרכיכם למונתם להם שופטים ושותרים כמשפטן בזוה'ק והם סנהדרי גדרלי וסנהדרי קטנה וב'ך בכל עיר וכו', אשר ישפטו עפ' דיני התורה וקבעת הושבע'פ' משפטן צדק ואמת, וכן נראתה ע'ז בכל יום השיבת שופטינו כבראשנה וכו',ומי בהם הראויים ליה, ונם נראתה נא, אם ישפטו השופטים עפ' התורה במצוות וכדרת, מי יהיה מהתשופטנים הראשונים, הלא בראשונה את דר' הירצל וחביריו, ובכל يوم יה' מרים אלו הם המומתין ואלו חן הלקון, יהיו לחרפה ולשטחה וללעג ולקלם בכל הארץ, ואם יעלימנו השופטים עיניהם או ישפטו עפ' רצונם ורעם, או כפי הנימוסים אשר ישימו להם הרוי אינם שופטינו ישראל כלל, וכן אין על זה התחלה השיבת שופטינו כבראשונה, ע'ב כל העניין הוא דבר של הכל, ושוחק גrole אין יקרו לקיבוץ כהה, ממלכת ישראל, בארץם הקדושה, אם אין מקרש וכחנים וקרבותן, ואין שופטנים במשפטן ישראל, והוא ממש כמו שאמר אחד שראה ארם שלם, חי מדבר, רק שה' בלא ראש ובלא לב, ובלא ידיים ורגלים, ואין זה אלא שנגען גמור.

כ) אבל האמת הבורור הוא, כי האנשים האלה מתעניים מה העם, באשר טשאים על פיהם וכברון ציון וירושלים וארכץ הקדשה, וממלכת ישראל כבראשנה, וכל שמות של נאללה ויישעה, וכובונם לעשות מישראל קיבוץ אשר ידריכו אותם ח'ז' לדורכם התורה, לבנות בית אסכלאות ולבנות בתיהם מטריות לילצון ולשוחק של קלות הראש, להשכיה ח'ז' מישראל כל התורה והמצוות הקדושים ומליכטו וישראלו על עם קריוש ברצונם, אבל אם ח'ז' מקצת העם מהഫשותם ואשר נפשם מרה עליהם מדויק צוק העיתים, יתפתו להם וילכו אחריהם מה יה' אחרית אלה הלא ישראל קדושים הם, וכבר חובתם לנו מפי קרש' ית', כי לא תשכח מפי ידע...וותהרטו באחרונה וישמו על לב, והעשירים בעלי הבספ' יראו ויביטו ניקפזו

וקפז יומם מגדבם ועוורם, ואש המנהלים האלה, כל עוד יספיק רפש הקהיל' יאכלו יישטו ויתענו, ויתרתו על עם קדוש ברzionם, ואחריו בכלה דרכף ילו בחרפה, אבל מה היה מן היהודים האומללים, אשר נפלה להם ותלו נדר לבני האנשים האלה, אוי לי, אללי לי, כי אבראה מגבם הנרא, ה' יرحم עליהם ועליתן ועל כל בית ישראל.

כא) על כן על כל דברי האנרגיה הזאת, אקרא בקהל גדול, בכל חמי אקרא, אחוי בני ישראל, אחוט הקרים, המטולאים בפו, אשר נשכים חביבים על נפשותינו,بني אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, בני אל חי, חסן על נפשחיכם, רחמו על בניכם ובנותיכם, חמלו על יקי קדושתכם, שמעו אליט, הנה בבני אביכי מדבר עמכם, ודמעותיכם על חי, שמעו ותחו נשחים—סורי נא מעל אהלי האנשים האלה, טרו מהם ולא השמעו לשקרים והבליהם, כי האנשים האלה בתועה ילו, וכבר ניבא ע"י ישע' הנביא ע"ה (ט) והוא משער העם הזה מرتעים וכו', אטמי אוניכם ממשמעו דברי פיתויים, עם ה' חוק ונחוצה, אנחנו עם בני ישראל אנחנו וויזה'ק הוא מעוז חיין, ויראת אלהים היא האמצענו, אלהים חיים ומלך עולם הוא מלכטו, והוא אבינו הוא יושענו, כי אנחנו עמו וצאן מרעינו, אל יעבט ואל יטשנו, שבו איש תחתיו ויחד געפה ונוקה אל נאלתינו, ואל פרות נשפייט", כאשר הבטיח לנו יוצרנו ית"ש ע"י טשה רבינו ע"ה נאמן בירנו ועל ידי כל נביינו הקדושים, אם יתהמתה חבה לו כי בא יבא לא אחר, ופתואם יבא אל היכלו הארון אשר אנחנו מבקשים, בעת אשר יעללה הרצין לפניו ית"ש, וישלח לט את אל"י הנביא ונור לטרוב ויבשר לט נאלהינו וישלח לט משיחו בן יוסף, ומישיחו בן דוד, לנאל אורתנו גאולה אמיתת ונצחית, כמו שניבא ישע' הנביא ע"ה (יא) והוא חומר מגוע יש ונצר מרשיו יפרה ונכח עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורת רוח דעת ויראת ה' והוא יקbez פורינו מארבע כנפות כל הארץ ויעלט להר הקודש ויאור עלען הקב"ה באורו או רחץ על ציון הארץ וישפיע לעלי שפע קדר משמי שני קרם, וישבחן ישראל בטה ברד עין יעקב אל ארץ דן ותירוש, אף שםיו יערטו טל, ויהיו לט נביים וצדיקים וקדושים, ויפתחו לנו שערי הרוח'ק, ונשכיל לדעת גנות מהMRI, ואוצרות צפוניה, ויאיר לט או רוח שבעת הימים אשר לנו לט הקב"ה בתהרו החתימית והשלימה, חמרת שעשינו ואו ישיבו שופטינו כבראשינה, ויתבנה בית מקדשינו, מקדש ה' כנו יודך, ומפורח שמש עד מבאו דמי מホール שם ה', ויונרו באיתם כבוד ה' לעלי יהוה, ומשמעותה עלען מלכותו, ושכנית עוז בחכינו צדקה, וישראל כלו להה האמת, וככלם יבירו בה מלכות שמים, יהי כבוד ה' לעלים ישם ה' במעשו, שתחזו צדיקים בה' והרינו כל ישראל לב, יראו עינינו ווישמח לבינו ותגל נפשינו בישעך באמתו לציון מלך אלהיך, ה' מלך לעלם ועד, כן נכה לראות במירה בימיינו, אמן ואמן.

אנכי אחיכם ועבדיכם, עבר של פולג'ה מהאבק בעפר רגלי הצrikim, ומוכן לשחק עפרות מדורך בפ' רגלי יראי ה' וחושבי שםו, המצפה לשעה בתרן אחוי, עם ה' אלה.

הכותב פה"ק פיעטרקוב חדש אדר' השני שנת תרס"ב לפ"ק

שםחה יאיר החופ'ק

(מכתב מ') מהרה"ג אבד"ק נאשעטס.

ב"ה אוור ליום ד' פ' ויקרא כ"ט לחודש אוור תרפס"א לפ"ק.

לכבוד הרה"ג הנגדל מעוז ומגדול וכו'

אחרשה"ט ! אל יחר בעינוי מרוע החשורי עד כה, עין שבעה בו
מכתבו לדי לא היו מוגנה מכל צד ויצא הדבר מלבי וכעת נברוט להשיבו
בדבר איש נדרשתי לחותות דעך בדבר התנועה הציונית אשר מוגברת טוים
אל יום והקל כל הציונים הולך וחוק מאור וחדרו כל הוראים והחטאים אשר
בבחנה היישריאלי, האמת אינך אשר בפה עירטו יצ"ז לא פישה המסתחת הזאת
והתנועה הזאת לא מצאה קן לה בוה, האומנם כאשר נודע לי אשר בכל מקום
ומקום אשר רוח החיים מפעם בקרבת המכינה עטה יורדו את כל מבצרי
ועקי הדת היהדות, פורצים נזר הירושה והפרישות ומשפעלים לענף אה קאן
הורעתה הקדושה ובבוד לנטדי', תקizer הירושה מהכל לפרט אה כל הטעות אשר
נסתע מכם וממתונם וביחור מחוללי וראשי התנועה הציונית הנה מהחפשים
בריאות אשר לא נגנו על ברבי ההורעת ודורני ולא ירע טה היא ורוע אמר
חכ"ל כרך רנו רעה על עניא עכיד לנדרא כטואה, אויל לט מה הווה ביטש .

האמת אשר נקודת הפנים של הרעיון להושא את אהב"י על ארmeta
אה"ק ולתאנן את עברה ולעדרה ולשורה יסודתיה בהדרי קורש דתינו והחבה על
כלט לעור להה בכל אשר ידי' לאל ידינו אך בואת נאות לה אם יהי ראש
ומנהלי הרעיון גנולי וגדרקי דורינו ועל פיהם יהנהל כל העניין, ואנו נלק
בקבוקיתיהם ופקודתם השנוו רוח ויכולנו נחוק בימים במעוז עלי"ט ועשה על
פי התורה אשר יורך, לא בן עהה אשר מטרת התנועה הוא להרים דתינו וואיש
ומנהלי הרעיון לא רוא מזאתה הרה טמיוןם ופורצים גדרו של עולם, וראשי ונאווי
וגדרכן דורינו מהה יצאו בקהל ענות מלחמת הרה נמר הציונים .. פ"ח"ז כרם בית
ישראל יעשה באשים והגול ח"ז צחנטו, והש"ת יוח"ז בעורנותו ייהפוך במירה את
לב כל ישראל לעבדו לב אחד, וישלח לנו במהרה נعال צדק ותחונת עינית
במהרה לבניין ציון וירושלים .

ב"ד ידרו הבוא ונאה מפניע חומן טפה ללחמי שמים .

יעקב אורנער החופק"ק הנ"ל

(מכתב מא) מהרה"ג אבד"ך בלענדוב

ב"ה א' עשרה ימים לטבנ"י תרפס"א לפ"ק, בלענדוב. יע"א

לכבוד הרב המתה"ג חו"ב סוע"ה וכו'

מכתבו השני על נון והנני להשיבו אף שאין לי להתעורר בעניינים כאלה
אשר נגעים רק לנדרוי הדור שדבריהם נשמעים הארץ ושם כשם חורק, אל
לפען

למען שלא ייראה כי אני נברל מקהל עדת ישורון ולהלהיב אורים ולהריעש עליהם לבב יכלו ח'ז' בפח מוקשים, اي לאות נקוטנא בשפתי גלים נדול' ישראל להטרט מילתו ואולי וועל' דברי אצל נפשachaTheta משיראל ודי לי בוה, ואען ואומר, לא אלכם הצעונים לא אליכם אטאפל, ולא יוז' חלקי עמכם, ומה לי ולכם, ואולי יצמח לנו מונה טובה, אמנם אל מי דבר אל הצען קדרים אשר דבוקם בתרותה ה' ועיניהם אל ההרים המה גודלי ישראל ומנהלים כמו שקבלנו עלי' בעמוד הנזכר הר טני ללבת אחרי עני העורה אשר בכל דור ודור בכל חח' ושב'ינו,ומי שאומר שנם לו לב במודם או שיחשוך אורות באיזה נגעה הוא נקרא כופר ומין כמ"ש ח'ל' כל חמולול ה"ח כי, ולפי הנשמע הצעונים הללו רוחקים מהה מעלה ישראל וכל הגאנטים ממראת רוסיא פולין אינם מסכימים לעצם, וחוץ מהה שיבוא ח'ו' למינית ואפיקורת והיום אמר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך כי, והרא' כי כונתם להרים הדת ח'ו', כי בארץ בבב' מדי ופרם ואלהייא אשר אחבי' מרוואים ומעוניים ומיסורים חוו' מהגנות הגרויות, ולמה לא יאמרו לאסורים צאו, ואנחנו בארץ רוסיא פולין יושבים שלום ושקטים ה'ל' ולא ידברו רק לט', ומהו נבל להן כי עוד נחלת אחת יהודית גנליות הלו' ורוצים לכובוה והמה שליחי' קרב מירוי וכונרגם להפוך הדקורה על פ' ח'ו' ונופת התפנה שפטוי זהה, אבלمرة יה' באחריתה לכל הולכים אחריהם והגנלים והמתדבקים לדם, ע"ב אהבי' כל מי שיראת ה' נגע בלבבו וחותם נא על נשותיכם לכל הלכו בראש זה טמן לכם, ולא עלה בלבכם כי יש איזה ממש ברבריהם כי כלם הבל והזו, ואגהן אל ה' ענייט להקים אותנו מעפר בקרוב, ובגלל כי אין אני בקי בהם ובנעניהם, כי בגבulti לא ישמע מהם ואין אתנו יודע עד מה להסביר דבר המגנרים ולסתור בנינים, ע"ב נא Mata כת' מה שיראה בעינוי להדרים מהרבאים הללו ידפים.

כ"ד עבר לעברי ה' ומיחל לשמות בשםיה ישראל

ה' שלום מאיר יהיאל שפירא אב"ד דק"ק בלענדוב

(מכتب מב) מהריה"ג אב"ד דק"ק קרעשוב,

ב"ה א' לפיד ת"ט חרט"א לפ'ק פה קרעשוב,

שלומים מרוביים כתל ורביים, לכבוד הרבני כו'

ויעף אליו אחד מן השופטים וגע על פי והואמר, בן ארם חור חזיה וכא' משאל הצעונים, אשר יניע את לב בני ישראל ויפתחו בפיהם לנאלם מגלוות ולהבאים אל הארץ אשר נשבע ה' להם לקרוות להם דורו לעשורים מלכחה חפשית והמן עמיינו יהו אחרים בנין, וזה ברוב רחמי הקים לנו צוים אלו גאנאי דרונו איש רוח ה' נספה בס הם ירו' לעמק הרים והרוא לדעת כי בתוך הצעונים צפון ארם ארטו של נשח הקרמוני אשר שדא תכלא בחלה, לעקר שורש אומנתיע, להרחת את ישראל מאבירם שבשמיים, לא; חכמי הדור לבש קנהה
כנאה

כינאת ד' צבאות והורת משה ויעמדו נגר הרעיון הזה, למן הגיל את אחינו מרתה שורה, ואען ואומר כאשר יפרוט הצד רשותו בבוואר לצד, יפור בו ורעים וمعدנים למן התהוות היבע' הרעבים והצמאים אל רשותם ואוי נאחים במצודה, בן הצינים הללו פרטו לנו מזרותם מצודת המינוי מצודה פרוסה על כל החיים הוא הציוניום, ולמן המשיך את ישראל אל רשותם פורו לנו נ'ב' ורעים וمعدנים מהה ספריהם אשר יפיצו בישראל מתחם הפל חוות שוא קוסמים כיב ברכבי צחות ושפת חלוקה, והמון עטנו הצמאים והרעבים ינחרו אל תוך הרשת להשיק רעבונם באין מבן כי נאחים ברים במצודה, הציינים לא ערכו לנו מערדים, אך כרו שוחה לכלבון וopheים טמנו לרגלוינו, لكن הנני ונגיד טפח מעורות הציונים ויrangleה קלונם כי ארכוף שליחם על פניהם, מדרעת ואה מדברי ובוטע הקרמנים כי בכל פעולתה נמצאו בהכרזותם שלשה עניינים זה למלטה מוה, החומר, והצורה וההכליה עד'ם הבית בהבנתו הלבנה והחומר היו לו לחומר והצורה השלם בהיקן הבית באצלו ומונחו, ואולם הרבלית הוא לדורנו וכן בכל פעולתה, וטעלת החומר נרע מעלה התכליות אם לטוב או להיפוכו בידע כל זאת למשל חומר הברול לא יצלח לתכליות רום המעליה כאשר יצלח הזהב ואבן מאבני הרשתה לא יסכן לתכליית אשר יסכן אבן הספר הראשיש שורם וישראל, ובஹוטן נשותם לב לפעולתה הציונית אשר התכליות עד לא הנגע ונביט אל החומר וממנו נכין הרבלית אם ורק ושור הוא, החומר הציוני הדוא המרגון הראשיש מושיען והשני מפאריז אשם בעצם יגידו וההפהארו כי עד כה לא ידע מתר יהודית ואם הם מאומה היישראלית. מעולם לא ינקן משדי תורה"ק, יכימו על חכמי ה תלמוד ועל שקמים אשר בשפלה, מעולם ורחקין עצם מאיש יהודי ומתרות משה ורחק פמתחוי קשה, עד כי העיר ה' ושלח בהם יד האנטים מיטים ונקעה נש מאהביבם מתרם צא צא איש יהורי קראו להם, מרו אל התערבו בט שוקו ויחרקו שנ עלייהם, או נרעם להם כי המה יהודים, וכבראותם כי המה קראו מכאן וקרו מכאן מההביבם אשר עזבו עליהם שנאים יירחוקים מאהליים, ולהתחבר עטן להיות יהודים כמונו "ארטידוקסין" ואת אין חפצים בשום אופן לאות ישתרלו בכל עז העשות כל היהודים כמורים, ואת היה תבלות פעולתה הציונית הנעשה מוחמור החשי הראשים הנ'ל, והנבא ישע' צווה ואמר כי משורש נחש ציא צפע ופרי שרפ' מעופף ומה יש לנו עוד להחול ולקיים מוה תכליות טוב, וחול' הניח ואמרו כל טובותם רעה היא אצל כי' ומה נס כי כבר נילו בעצם סדר הלמוד שרוצים לעשות והספרים שהושכים להפין בישראל אשר כל השומעו הצלנה שי אוניו, הם רוצים לעשוף את תורה"ק בלבוש אחר לעורו יסוד עד צוואר ולחרום מסגד עדר התשחחות, על ואת חם לב' בקרבי, תורה תורה! חנרי שך וההפלשי באפר על כי באו זרים בגבולך ושיטו ויחרבו ארמנויותך.

עד כה הארלי בטענות מושכלות לפקווח עני התהונן אשר יבטו אל הכליפה העלונה ולא ייצאו אל פנימיות הדבר לאות הסרתי מסתה המטענה ונrangleה החנימית ובבן יראו הכל מה בתוכו ויחדרו, ולא אחדר מלומר, כי אף אם לא נshall לרדה לעומק הכלוות ואמר כי בונות הציונים הוא פושטה להוציא איה כל ישראל מנהלות ולהביאם לאرض ישראל מ' אסיד לנו למשוך אחרים ולהחזק דבריהם והשומע להם עבר על ב' שביטה חמורות אשר בכל שבועה יש' ב' לאין געעה

ועשה [עוי] בכ"ט פ"א מה"ש ה"ג דעל שבועה דלהבאה יש בל יחל] והוא דאיתא במד"ר שה"ש ב' ר' חלבו אמר ר' ששבועות יש כאן השבע לישראל שלא ימרדו על המלכיות ושלא יוחקו על הקץ, ושלא יגלו מסתורין שלהם לאוה"ע ושלא יעלו חמה מן גתלה א"כ למה מלך המשיח בא לקבץ גליות יהונתן של ישראל ע"כ ופי' המפו' דלק' השבע אוasm שלא יעלו חמה, רקייבין גליות צריכה להוות דוקא ע"י מלך המשיח באורות ומופתים ובזה יהיו תיקון כל העולמות ואם ישראל יעלו מעצם יפסדו ח' נאלה המשיח רעיקר ביאת המשיח הוא לקבץ כל ישראל מגלה לא"ז וזה כוונת דבריו המדרש א'ב' למה מלך המשיח בא וכו' [עוי] בח' א' בכתובות דף ק"י א"ע שפי' שלא יעלו בחומה היינו לבנות חומות ירושלים שלא מרשות המלכות מ"מ מדבורי המדרש הללו מפורש יצא ואף ברשות המלכות אסור והפי' חמה נשמע דהוא כל ישראל כתו שאיתא ביום א' דף ט' ע"ב' וمعنى החזונים שרוצים שעלו כל ישראל מרגנולא ע"י פועלם והשתרלוות וזה יגורם הקץ כמו"ש, עצםם הם עוברים על ב' שביעות אחד שרוחקים הקץ [עוי] בכתובות דף ק"א איתא שלא יוחקו את הקץ וברשי' שם מביא גם גירסא זו שלא יוחקו במ"ו דאיתא במדרש שני הגורמות עלים בא' דהפי' שלא יוחקו י' לדבה שרוחקים הקץ הם מרחוקים אותן.

�וד נראה כי יש בזה חומר ד' שבועות דעתא עד שם במדרש ר' אוניא אמר ד' שבועות השבען נגנ' ד' זורות שרחקו על הקץ וכשלו ואלו זה אחד ביט' עמרם ואחד ביט' דונאי ואחד ביט' בן כויבא ואחד ביט' שורה בן אפרים ו'א אחד ביט' עמרם ואחד בדורו של שמד ואחד ביט' בן כויבא ואחד ביט' שורה בן אפרים הה"ד בני אפרים משך רומי קשת ורכ' ודם הר' מחשבין בשעה שנוראה גורה כשביר הקב"ה עם אברם אכית בברית ב'ה ומשנולד יצוחק ההחיל, מה עשו נתבקזו ויצאו למלחמה ונפלו ממן חללים מפני מה פניו של אמתין בה' ולא בטהו בישעון, על שעבורו על הקץ ועבורי על השבעה עב' הרוי לרודע' ר' אוניא יש ד' שבועות שלא לזרוק הקץ ולזאת מהנה מעצמו והוברים ק"ז מה אלו בני אפרים אשר חשבו שנשלם הקץ והאמיט כי בעת בא הקץ בעת שנשלם החומן יצאו ומשו'ה יצאו שדי'ו שכבר נשלם החומן ואפ'ה נגענו מושם שייצאו מעצם ולא האטינו ולא בטהו שהקב"ה ישלה להם הנואל האטיה והיא יציאם וחושב המדרש אותו לעברין על השבעה ק"ז ב'ב של ק"ז החזונים הללו שרווצים של ישראל יצאו מהנה ע"י השתרלוות ובחכמים ובתבונתם ע' פ' דרכ' הטבע שאחת כמה וכמה דוחה הר' עובר על השבעה ועל הקץ ולא עוד שבני אפרים הי' שוגני שטעו בחשbon ואנו נה' מoidrin ח' שאין לנו יותר שום חשבון ולא עוד שבני אפרים לא הי' כל ישראל רק מועטין ולא רוץין שכ' ישראל יעלו בחומה דיש עוד שבועה שלא יצאתה בחומה פשיטה דחמור יורד, ואם ח'ו' ישראל ישטו להזיניםמי יודע העונש הכרוך בעקבותיהם ח'ז' יצאו ואו מה עלה עס בני אפרים אף שכובנו לטוב והו' שוגני שטעו בחשbon וה' רק מועטין והאמיט בקדץ עכ' בזון שלא בטהו ולא המתו על הנואל נגענו עאכ'ב' אוט מה נאמר ומה נזכר, הרור ארם ראו מה עלה תחמי השקר שה' ברורות שלפנינו כמה רעות נרמו לנו כמה אלפיים ורבבות דם נשאות נקיים נשפכו מהם מוגרים ארצה לא נאפסו ולא נקבעו והי' להוון ע' פ' האדמה הכל בשבי' שעבורו על השבעה הללו

הלו וערחו עליט קנאה משנאנינו וכרו זאת והראו שוחסו וחoso על גפשותיכם ומגעו רג'לים מנהיבות הציונים ואל יפרעו אורתו לשמה בקמינו.

אולי אמרו הציונים כי זה מופיע הוא בטאל ע"ז אשוב ואומר צאו וראו אם נמצאו בו הסימנים המבוארין בדברי חיל' ובמדרשות אשר יה' בהנאל האמתו וישע' הנביא אמר ונחא עלי רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח דעת ויראת ה' ותטיב והריחו ביראת ה' ועי' סנהדרין דף צ"ג ע"ב דעתא שם אמר ר' אלכטנרי מלמד שהטענו מצות יוסרין כרכחים רבא אמר דמותה ודאין רכתי לא למרי עיני ישפט וכשנש�� על הראש מופיע לא נמצא בו שום דבר פלאו הדברים [ועי' עד בגמ' שם בגין כוינא דשלחו ובן למסדרקי] אי מורה וראיין בין דחויהו ולא מורה וראיין קטלווה אם כן נמי נמי בהראש מופיע אי מורה וראיין שמו לבבכם כשבא מעריה' לישראל ועשה אותן וופתים עכ' לא האmitt רך על סי' הפקרורה שהי' מסורת בידם כמו דאיתא במדריש (רביה שמות פ' ה' י"ח) שיעקב מפרק הבד לו יוסף וויקף לאחיו ואשר לסורה ברו ועדין hei קיימת ועכ'ז' אותה במדר' (שם ב') א"ר חמא בן י"ב שנה נטל של משה רבינו מבית אבוי למה בן שאילו נידל בבית אבוי לא הי' מאמנים לו שהיה אמירים אבוי מסורה לו מה נאמר אין שאין בידינו מסורת האיך נאמין בוה הראש מופיע שהוא מתרם אין הרברך וכור' ואם יumper מלך מכית דוד הונגה בתורה וועסוק במאות דעריך צמלך המשיח צריך לעשות אותן וופתים ומה חדש דברם בעילם או מה' כדוד אבוי כפי תורה שבכתב ושבע'פ' וכור' הרי וה משיח עכ'ל, מ' מהו אי זה מופיע הוא מלך מניה דור וועסוק במאות והונגה בתורה שבכתב ושבע'פ' כדוד, מופיע הוא על הדעת לומר שהוא הגואל ומכ'ש להראב' ד' שם דמשיג אהרמ'ב' דצරיך לעשות אותן וופתים ומבייא ראי' מנמ' סנהדרין דף הנ'ל דשלחו ובן למברק' אי מורה וראיין ועי' בכ' שם ה"א דטפסים להראב' ד' פשיטה דפשתא דאסור לו ח'ז' להעללה על הדעת אמונה כבאות כאלו והגפותו.

ובר מן מטהר בוחר בראשית (במדרשי הנעלם תוללות עמוד שב'ח ד'ק) דבנין ביהם'ק השלישי הוכב' א' יה' קודם קיבוץ גלויות וול' שם דתנן בנין ביהם'ק קודם לקיבוץ גלויות וקובוץ גלויות קודם להח'ם והח'ם הוא האחרון שבבולם טנ'ל דכתיב בונה ירושלים ה' נהדי ישראל יכט', הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם ז' היא תח'ם שהוא הרפואה לשבורי לב בונה ירושלים תחל' ואחריו נהדי ישראל יכט' והרופא לשבורי לב אחרון על הכל עכ'ל וכן מכואר ברמ'ב' הלכות מלכים פ' א' ה' ודר' ובנין בית השליש הוכב' א' לא יה' על ידי ב' רך על ידי הקב'ה בעצמו מבואר בוחר (במדרשי עמוד ה'ז ה'ז) א'כ'ז' שאין אלו רואים הביתים'ק בטי' על מבט עי' הקב'ה בוראי לא יכול להוות קיבוץ גלויות, וזה שהציונים רוצים להעללה את ישראל אין זה קיבוץ גלויות האמתי טמילא אסור את בחומר ד' שבויות המבווארות למעלה.

אחרי כל הדברים והאמת האלו אקווה כי לא יעלה על דעת שום איש המאמין בדברי חז'ל ילך אחר משאות שא ומרוחים של הציונים יחווש לנפשו לבלי הלבך בחומר העונשים והשבועות, ואם כי יש עוד להאריך כוה ולהבהיר עוד ראיות בדוחית דבריהם עכ'ז' אקווה כי דברי אלה המטעמים יש בינם ד' וחותם לדוחות

ללחותם כל דברי הציונים ולהבות את כל בנים לרטיסים, ואהה העזה הייעזה אין לנו חלק בהראש מופיע ולא נחלה בהראש מפאריז איש לאלה של תורה ודרכי חיל' עד ישקוף יירא ה' מן השמים וויחם על יתך הפליטה וכינס גדריו ישראל וגפו צוות יקbez.

הנראה והצולעה ייחש ויסיר מבית עמו ומבחן מבתו ירפא
ובא לציון גואל האמתני בע"א.

גבריאל זאב חפ"ק הנ"ל

(מכتب מג) מהריה"ג אב"ד דק"ק ווילאדן.

ב"ה ים ה' יוק"פ תרמ"א לפ"ק פה ווילאדן יע"א.

כבוד הרה"ג חו"ב צמ"ס פ"ה ע"ה וכו'.

אהחרש"ת באה"ר! יקרת מכתבו נכון הנעני, והנה אף שכתבתי לך' שקשה עלי' לכחוב בארכיות בענין הציונית אך מחמת שהוא מצוה רבה עד למאוור לכחוב גנד דעם היה לתקתי מעת פנא' וכתבתי קצת בארכיות וה' יציגנו מידם ויצליח דרכינו לבטל דעתם מכל וכל ולשטעו בש"ט מכל אחבי'.

הנה אורות הציונים כבר גליתי דעתו בעוד שעוד שלא הי' מפורסם אצל כל שדרכם הוא דרך אפיקורסותו גמור וורוך מסוכן מאך לבני ישראל שבכל כוננות לפrox על ברית תושבע"פ וכל דרכם הוא ע"ד התביע דרך חול ולא קודש ושכחו ולא ידע שבני ישראל עם קדוש ולא הליא בתבגע כל אדרבא המבע מהגנד ליישראל כאשר אמר פרעה כי רעה גנד פנים וכתבנו רבותינו הקדושים והקדמוניים ול' שבזון פרעה להה שמערבות הcovבבים נלחם לנו לרע רק הקב"ה משדר מערכות עבר בני ישראל, וזה ע"ז שאנו עוסקים בתורה ומצוות ואיך אט' יבולם לפנה לטךך שהויא רך טبع לכדי ואין בו אף ריח קדושה ואדרבא עישים מקודש חול גמור והמקרא צוחה אם הלווי עמי קרי וכו', ושמעתה מאנשים הכהרים שבhalb הולכים עליהם בעזה אחת מחמת שתנערור דבר גודל כוה אצל אנשים כאלה שהמה ריקם מתורה וורה נוראי לא דבר פשוט הוא והראוי לדם שלא כן היא רק התהערות נצחה מווה שאנשים אלה הם בקיאים בההכללה ההזרות נס מלפניהם ומיש שיל' ידועה אך מעת בקדמוניות יודע הוא שההזרות בו לא דבר חדש הוא ובבר ה' לעולמים באיה זמן מהומות ושר אחד מהכמי אומות עולם פור ע"ז איה מיליאן ר"ב והוא' הסכם גדור מחכמי א"ע לתנן א"י לישראל והבל ה' לריק ולא פעל כלום ואדרבא שנצחה מוה רע לישראל, וה' ירחם עלינו ויצילט מידם ובאו ונחוק באמצ' כה הוויה'ק להגביד על הציונים הנ"ל ללימוד ולמדוד ולעשות סיג לתורה והמיד הזרה הקדומה מציל אוthon רעה כאשר היה בכל עת זמן ובכotta זה יבוא הגואל הצדיק יוילטן קוממיות לארכזון יודי' גועס ה' אלה עלי'ו לכון מעשה ידיןנו וכונה כלנו לאות בעומם ה' לבקר בחוכלו ויקיים בתן מקרה שהחוב כי מצין תא תורה ודבר ה' מירושלים חובב"א, ומלאה הארץ דעה אה ה' א"ד המדבר לנכדו ה' ותורתו.

הק' מנהם מענדל חופ"ק והגניל

(מכבת פ"ד) מהרה"ג אב"ד דק"ק פיטרקב דקיא,

ב"ה ח" שבט תרמ"א לפ"ק פ"י עטרכוב דקיא.

שלומים מרוכבים כטל ורביבים, לכבוד הרבני כו'.

חדשנית מכתבו בא הלום בשבוע העברה ולא הגיע לידי עד אהמל כי לא
הייתי איה שבועות בביתי.

עד הצעונים אשר יצאה על פני הארץ, המשמשים ברמות קולם שברצונם
לכון את ציון ולהביאו אל הארץ הקדושה הנה היא בקץ מכאוב לבני ישראל כי
יסודות ומויימות הוא רק להמית את כל היסודות התורה אשר עליהם נסודה הכל
ולחרום את דת יהדותה חז', אחו ווישם הביטו נא וראו מי הם הראשונים
ומנהנירים אנשים שאין יודע את התורה ורופא יידיהם מן המצוה והחקים
שנעצו על דרך טניهم יאמרו שיטש אה' ישראל על אדרתם ארמתה הקרש,
הנה נאמרו כמה פעמים בוגורתינו והקהה ושמרותם את חוקתי ואת משפט
וירשםו אותה וישבם בה, הרי שירשת וישבת הארץ הטלי רק בשימורת התורה
וקיומ', וצפיפות הנגולה אין לאכול מדיניות ופטיטות, ולשותו יין הדרק בכל
זאת, רק הקיי והחול להשיג אורחות חיים אלהי', וא' איפוא איך נאמר שאנשים
אשר ענו ממקור מים חיים הם מביאים אורתו אל המשווה והנתלה, אל תשמע
לקול שריקות רועי רוח כי לא לציון ידרשו ולשלמה לא ישאלו, אך על עיקרי
זה באו להפילה במחמותה חז', וגם שלוחם הראשים המביבים בעירות בדורות
של דשיך זה רך לנודד את לב עוני צאן עם ה' להידיהם מאביהם שבשבטים, לוה
הזהרו ברגלים מליצאת בעקבותיהם וחוסטו על נשיכם ולא הטעמו מדבריהם כי
מות בסיר הזה מר כלענה ראש פתנים מנעו רגילים מנתיביהם ואל התהברו
בחברתם, טרוו סרוו מן הדרך החדש שבדו להם המסלפים אורחות חיים, ושמעו
לעצת הכתמים החולכים בתורה ה' ואו יערב לכם וטוב הארץ האכלוי', והוה"ש
יויש פרות לעמו ויקום בע' בשבות ה' שבות עמו ייל' יעקב וישמיח ישראל, א"ד
המברך לכבוד התורה הקדושה ולמען דתינו ולעדד את לב עם היה"ש כל יפלו
בנופלים חלילה. יידרו הדוש"ה באחבה.

אל'י ווארטצקע ח"פ ק"ק הנ"ל

(מכבת מה) מהרה"ג אב"ד דק"ק סילעוו.

כעה"ה יומ"ר עיש"ק לסדר דבריו אל כל ערת ישראל, שושנה לפ"ק פה סילעוו

לכבוד הרבה המאה"ג הו"ב סוע"ה וכו'

חדשנית הנה גורשו מבעל נורדים דרומה לחות דעתו הקלישה בעניין
הצעונים אשר פשחה המסתפת וההטמן מתחברים לפ' חותם, הגם כי מי אני לביוא
עד הלם לעמוד במקום גורדים אולם מפני שהוא נגע לכבוד הרורה המכבי
יטווחוי

יסודותיו על מה שמכואר בשות' הרוא"ש ז"ל פל"ג נ"ה דתויה דכתיב בה אמת אין מהנפחים לשם אדם ע"ש, וע"ט לדבר בקצרות האומר היהת אנחנו מחייבים לזכור יציאת מצרים בכל יום וערת ישראל נקראים שלימות השלמים באطنיהם ובוראי מאטנים שבבות ד' דברים ננאלו אכתיינו ממצרים והנה עיקר יסודם וכמרקם ההופך מרד' הדברים שננאלו אבטויים ממעיריהם ועד טעם שהם מחייבים שבת ביד רמה, ועתה יאמר נא ישראל מי תין מצין הנ"ל ישועת ישראל ולא ידוע שטangelין וכותה ע"ז ובאי הגם שרבים מהם בעית אינס מחייבים שבת ביד רמה אםם מחתמת עדל השקota החטן לאחבות החמייל ר' רק בוה ולא בא"א לאת לאת יכול ל'צטוח מוה ח' הריות הדת ופתח תקווה יה' ח' לעמק עכו"ר כי כפי השטועה וכפי ראות עינינו הכת הנ"ל יעטו במעיל הפארת שכונתם למצואה אמן היכם רצוף שבע הוועבות החטן המתהברים בעית לפ' תומם מה עיניהם מראות מה יה' בסופם כי החלתו מותק וסופה מר, ועל אלו נאמר המקראי לא מדם ולא מהטום ולא מממון כדאיתא במודרש רבבה פ' נח ואוחב ה' שעירים המזינים בהלכה ולא הייזונים שלא כhalbיה ע"כ שורת הדין נתן שכל מי שיש בידו למחות המחברת צמד פסל ולהפירותם בודאי שכרו יה' הרבה מאור וה' ירים קרייט ומצין אמיתי יסעדנו ומדועת נפשות ומקור משותח יצילנו ונובה לביאת מושיענו.

המדריך למען האמת והצדקה

יעקב מנחם מענדל אבד"ק הנ"ל

(כתב טו) מזרה"ג אבד"ק קויף.

ב"ה אור ליום ב' ויק"פ תرس"א לפ"ק מה קויף ע"א.
לכבוד הרה"ג הנדול חו"ב צמ"ס וכו'.

אחדות הנה מכתב מעכ"ת נ"י הום קבלתי לנכון ואורות אשר בקש מatoi להניד רעמי בו אדות הציונים אשר בכל יום ויום מופשתת המסתפת והחטן מתחברים לפי חותם לחברות הנני להסביר דעת תורה כי כוונתם ורועם שליהם ב"ה בעית גלי לכל שהוא דת יהודית ח' והוא טגע לימות ר"ל ואשרי אוטם שלא התרחיל להתחבר להם ואני תפלת שאנשים אשר לפי חותם נתחברו להם הש"י שיפורדו מהם ויתחרבו להכשרים בישראל המציגים לשעה באותה שחש"י ישלח עורתו מדור וישלח לו גואל צדק בסורה ביט�, ומאפס הפני וنم שמעכ"ת נ"י אץ במתבוקה להסביר לו במודרן אקער ואומר שלום לטעכ"ת נ"י וכל ישראל ידעו הרושם".

יהיאל זאב הלוי אבד"ק הנ"ל

(מכחן כו) מהה"ג אב"ד דיק' דראבנין.

בעה"י! כל רعش גROL—לא ברעש ה', נשמע במחנה העברים בימיו אלה לאמור, הבה נחכמה בכח החמתנו כי רביה: ובזמנים ירינו י' חזרזים נעשה חיל להזות מושיעיהם של ישראל להארק אסופה ולחקר טעםם כי ברע הוא ונדרעה נרדפה להבאים על ארמתה ישראל ואת פ' ה'—גורי הדור—לא שלוו, אהם רבני ישראל, אליכם התופט מילתי, נסורה נא ונגראה המראה הגנול הוות', מי וממי ההוליכים, נתה נא אונינו ונשטע מי וממי תקරואם, מי וממי המרעישים, מי וממי אלה אשר עשו להם שם להקרא ציונים, ה' אלה מושיעיך ישראל, חיללה, וההמן מרחכרים אליהם לפ' תומם כי לא דרכו מה, למה אנחת מתחים וחיכיט עוד ומיצאנט עון החת אשיר לא הזרען את העם, מוחיבים אנחנו לחרום קול בשופר לאמר לאחבי אל תלוי בדרך מנעו גרגיכם מעתיבות הרתק כמתוח קשת, ואילו הזיאו כבר חפצם אל הפעול וגועדו ללבת שמה, גם או ד' מוטל עלית לקרו אגנון ולהוויהם לאמור, השמרו لكم עלות בתר וטוב הוות', כי לא טוב י' אהיריכם שמה, הארץ הקדושה אינה מקיימת בתוכה אנשים כאלה, כאמור הכהוב (פ' אחרי) ולא תקיא הארץ אהרכם בטמאכם אותה, וברש"ש שם משל בן מלך שהאכללו דבר מאום שאינו עומד במעיו אלא מקיאו כך ארץ ישראל אינה מקיימת עברי עבירה, ולמי' הנביא צוה (ב') ורבואו ותטמאו את ארצי ונחלתו שמרם להעכבה, והרבה פסוקים כיווץ באלו נמצאים בתנ"ך, וזה וודר אחרת גם אם אלה הטיעדים ללבת לארצינו הקדושה היו כשרים שבישראל נ"ב לא ה' ננון מהלכם שפתה בקיוץ יתד, כאמור שהע"ה השבעתי אהרכם בנות ירושלים בצדאות או באלוות השורה אם תעיריו ואם תערדו את האהבה עד שהחפץ, וכמו שפירש רבנן של ישראל הגאנן מורה"י זצ"ל בספר אהבת יונתן (הפטורה ואתחנן) דכנתה ישראל צוחה באלה ובשבועה ננד קיבוץ ישראלי באם שהכל נעדו יתדיו לילך לירושלים ובכל האומות מוכבים אם"ה צוחה של תיליה שלך שמה, יעו"ש עד דברם נמרצים, ורבינו המתה דבורי הש"ס בתרבות דף קי"א דדריש הפסוק הנזכר שלא יעלו ישראל בחומה, והפירש הדוא שלא יعلו בקיוץ יתד, ואעפ"י שרשי"י מפרש שלא יעלו בחומה יתד בדור חזקה, ר"ל דוקא בדור חזקה שלא ברשות המלך אסור אבל בראשות המלך מותר לעלות אם"י בקיוץ יתד, אך יעני ב מהרש"א שם שמייא מנהמ"ר מבואר מרביבי דהה"ס קאי על קל שבעם שנות של גלות בבל שאו כבד הגע ערם לעלות לא"ו ואפ"ה השיבעים שלא יעלו רק אם יטלו רשות מהמלך כי בן גורה חכמו ית"ש או, ובפואר מות דאם עיינן לא הגע הקץ, אם"י בראשות המלך אסור לילך שמה בקיוץ יתד וכדברי אהבת יונtan הנ"ל, ובזה מושב שלא יהי דברי אי' הנ"ל סוררים למה שבתב הווא עצמו בהפטורה עקב לדעתך בשגע עת דודים וכו' ותנדבו לבם לילך ולדור בא"י וע"ש, ובתחלת ההשכמה נראין הדברים כסותרין ואיז', ולורכינו מושב דודאי דרשת לבל יתוד זחיר טישראל לעלות לא"י ומוצה נמי איך אבל בקיוץ יתד אין לילך שמה אף' אם האומות מוכבים עד שיבוא גואל אדרק ויקבץ נדחו טמאבע כנפות הארץ נ"ב, וכל זה ה' לט' להוויהם אליו היו נכנים כבר ללבת שמה, אמונת כתעת אשר עדין אין אהם זולגי חברוות וקריאת שם ציונים" בלבד

בוטל עליו להרחק את אחבי מותם ומהמותם לבaltı יתחboro בחבורם, כנאמור דוד הע"ה חבר אני לכל אשר יראה ולא לאשר אינן יראו אלהים והרבה פסוקים ומאמרי חז"ל המוחרים כזאת, ומה יה" סוף ילדי ישראלי אשר אבויים מונדים ומחנכים או רום על זרכיהם באלה אם אבותיכו בדור שני בניהם תקינה לבaltı היהות תורה ה' בפיהם ולכלת בשירותם לבם התפעשה אותן טרחו אל רוחי ה' ויצלנו, "zion" הלא תקוני איך נפלת משפטים לאין להיות אלה נקאים בשם המזין, הרי קרא שטך ציון המציאני כי מצינו את בפיית רבות ובני ישראלי המציאנים במצואת מהפכנים נך ולהם נאה להחפкар נך, ואלה הנכרים מטליהם שטך המציאן, אולם יוישבים על מדין נמנן מאור לבקש אמריטע בענין הלה ולחדריטס ייחד בקובץ ומה טוב ה' להעניקם לשון המודברת בינייע לחלקם בעקב ולחצחים בישראל, למען ישמעו ולמען ימרו ייביטן קטעים ננדלים ואשר אום יודע כבר כירודים ונשים כאנשים ואולי יושיע הש"ת שיעוילו דברינו לתzia'a יקר מוויל והש"ת יראה עני עט וישב לב כל ישראל לאביהם שכשיטים ולחדרתו הקדשה וישלח לנו טשיה צדקנו במדהה בטמי אמן.

באות עה"ח פה דראבנן י"א שבט תرس"א לפ"ק.

יעקב יהודה ליב חופ"ק

(מכتب מה) מהרחה"ג אב"ד דק"ק דאמבייע.

ב"ה יומ' ב' שנות תرس"א לפ"ק פ"ק דאמבייע.

לכבוד הרב המובהק החו"ב צט"ס וכו'

אחרישה"ט אוויות בקשת כ"ז שיחי להוות נטפל לעשייה מצה ולוות עתי אוורות נאלים החדרשים הנקרה "zionim" וממס אל תפק, חמוטי ראוית או רוע לעדרים עני עדת, להאר עני עווים הנבדים בראשת אנשי, לא אמן בם בתוה"ק ובברכי חכמיין ו"ל, וזהו היתה לי, כי מאו נתעורר זה הבת, לא אבויי לדבר איזותם וטובם, כי שפטוי זדק אשר היא בכלל אשה וורה אשר אמר'י החלקה ועוזומים כל הרוגי, אך גם כפי אשר לךה אוני שמן מנדו, עיקר מגמות להפין ספקת האפיקורס וلغרש התורה"ק נס מקרן זוית, שמו שמים שכך עלתה בימיינו! ואחרית הדבר אני שופט, אז משתי אלה, אם מהה לדיטים יארבו לבלו חול ורים וגניות, ואם יהו' להר חורפה עשו בכיה—או' ישתרלו לסוד טמות שקיבזו הרכה בתי לימוד אפיקורס, אשר זאת הוא הכלים, לאota mi' shirat ד' נגע בלבו, מצה להרהור מנהיגיהם הוירודיאן אל' חורי מות, ומטען קדרשו יرحم ד' על שאירתי ישראל וירום קרן התורה וקרון

ידיו הדוש"ת באהבה אברהם אויערבאך אבר"ק הניל

(מכבת מט) מהר"ג אבד"ק יעוזב (פלך פיעטראקאב).

בע"ה ה' וארא כי' טבת יעוזב י"א.

החו"ש יהדי יהי תמים ע"ר ידינ"פ ה"ה הרה"ג וכו' וכו'.

אחרשה"ת, חשתי להשיב רומי"י עין לא ארע לנוכח טעם לרוחות דבריהם, כי בעיה"ל לא נמצא מי שייעלה ע"ד להחכר ולילך בעצת מליחו וכן בעער ומחללי שבת בפרהס', ופקים בכל דמי תורה, ונשׂהו ייחד על ה' ועל משיחו! ואכבי איני מהקרוי עהנים, חרשים לבקרים, כי פינל הוא אצל, لكن איני יודע מויירם ומה בקשתם, רק כלות הענן נודע כי המה אנשים שנאי דת יהודית יורדר מהאנטישיטטען! ובכן יאבו לעשות קיבוץ, ובאופן שירג הפליטה ניצוץ יהודית, אשר בעזה"ר ערנה סוכן בוניט, יכבה ח"ז, ובלי' ספק אם היו רואים הגאנזים וציוויל יס"ע שליט"א, אשר אהבת ישראל התקוע בכלם באמת אמרתו, אויה חועל למצוות אחבי', כאשר הם מגוונים, בל"ס הי' חרדו להעמידם ולהחזיקם, כי מי יודע יורדר מצוקות אחבי' מצידיק יס"ע, אשר אליהם השתתק מצוקי ומרי נפש ונגע לב אחבי', ואתה נשרש בלבי וכבל בנ"ת דפה, והטומנות אין להם יושם יודיעה, וכשאני לעצמי לא הי' ישר בענייה להעלות בדים טעמו של כל מבאי Uh"ch, כי מוקנים אותגון, מרטן נהג"ץ בעל חת"ס בחלוקת שיש מהשוב' נס"י פ"ח, בהשובה להגאנז ר"מ מינץ, במ"ש בטוק ד"ה ויהוד וכו', ובשגם בלאה אין דעתינו טטה להדריס בוה שום ספר וכו', זיהיו המכעריים בויה בו' גנינות שותי שבר, וע"ד כי נעמכו, ובשורו פעם על על'ה הציריה ראייתי את גודל הלעג וכו' אשר שפכו בקהלן עלי' דברים אשר נדפסו בספרם מקאוונה ואין נ"ץ לדברי רוח ומיטה, ודע מה שהשיב לאפיקרים, ור' זהה"ק ואגדות הש"ט לחוגא ואטולא בעיניהם! ומתחפיכים בחומר חותם, פעם יגולו אתeminut בעלייל, וטעם יסתירם תחת לשנים, ומה זה כראוי להזכיר עם אנשים באלה, ה' יטיר עליהם ויקלקל מחשבתם, וירחם על עמו בני ישראל להליצם מכל מיזר וליטע בכלם לעוברו שכם אחד וקבץ נדחינו מאربع כנופות הארץ לארצין לבני נבון ונשא בראש הרים בנין עולם, וקיים בט ועבדיו דוד מלך עלייהם.

החו"ש באהבה ומצפה ליישעת ישראל ובתוכם יהא.

הק' מנחם מענדיל הכהן חו"פ

(מכבת נ) מהר"ג אבד"ק פרראשאויין (פלך קעלץ).

בעיה"ל אור ליום ב' בא ר"ח שבט רטס"א פרראשאויין יצ"ז

החו"ש וכט"ס לכבוד יידי הרה"ג המאה"ג וכו' וכו' ...

אתורשה"ט, מכתבי היקר והגבור עד' חזיאנים לבן הניעני, וכבר מלח' אמרות

אמורה בוה במקצתם להרבנים ה' מקאונה שיחי" מהבר' ס' "אור לישראל", והנה בוגלוותם בע"ה איננו נמצא מזה דמיין, אבל דיו לי מה שראוי בס' הג"ל, כי לבש אורה ציון למען בחש ! ציון במרחבה, הבאה תהיה לה השועה ? איז לנו שכך עלתה בימיינו, אבל זאת הוא נחמתית כי לא אלטן ישראל, ובעה"ה הנערו צדיקי הדור ונגוני ישראלי לעמוד בפרק, ולקנאות קנאת ר' צבאות, להזכירם על פניהם, ולהראות בחש לעזין המשמש, ומתי פתץ יסוד דנה להתקפות לקול משכיל אל דל, לדלדל ישראל מטוריה ומצוות, אשר כל בא"י לא ישבון, וזה מנכב הגאולה, כי הגאולה העתירה תה"ע עטף התורה, כראיותא ב"ה רף י' ע"ב, ואולי כוונת הציונים לקרב הגאולה, ע"י שיכלו ממוקם של ישראל, כמו שהזכירו במישור בס' הג"ל כי להושיב משפחה אחת... צריך להוציאו יותר מעשרה אלפיים ר"ב, ואחרי אשר יעבד ביום ובלילה בע"ב שנה הטימה באפשר יציאת לתחתו לחם צר, א"כ hari אמרו אין משיח ב"ד בא עד שיכלה פרוטה טן הרים, והוא חכא, ע"ב הארכות בוה אז למותר, כי הוא דבר במל מעצמו, לכל מי שיש לו לב להבן, ואין לחוש לטיריה, רק בשומה שאין בו דעת לשטוט' א"ע, ומוי לה' אליט, ולוי ניתול ווישיעט, ולהר קרשו ימינו, בחפץ לבניו וחפץ כל עבدي ה' ועובד לחם. הגני ידריו הר' ש בא"ז,

מיכאל זאב זאואצקי החופ"ק הנ"ל

(מחבת נא) מורה"ג אבד"ק סאפקוב (פל"ק קעלין).

ב"ה אור ליום ה' נא גרטס"א

לכבוד יידי ה' ח"ב כו' וכו' .

אחד"ש כמשפט, את יקירת מכתבו אורות הציונים קבלו לבון, והנה כי מה ששטעתי כי המידדים כוונתם להריסט הרת ח", וסමלא מובן כי לא נבי להחווכה עמם, וכ"ש חול", אבל אפיקרים ישראל ב"ש דפרק טפי", אמנים בייען כי יש אנשים ישראלים, אשר נמשכו אהירותם לפני תום זיין כוונתם ח"י לרעה, לאנשים האלה מחייבים אנחנו להזהיר אותם ולתריעם לרם, כי אין רוח חכמים נוחה מהם, מהמת שהם מתחברים לאנשים לא טובים, והם מיטלים עקלקלותם, ומתקרא מלא הוא ברה"י קפיטל ב' "בהתחרך פ"ר פרץ ד' אה מעשיך" וכן אמרו בחוביל שבתנן של ב"ר רעה דוא אצל הצדיקים" ע"ב אחבי החדרים אל דבר ה', חילו נא מזאת, כי כפי הנראה לא יוצמח מזה שום דבר טוב, והרעון של מיסוך ה"צ, הוא קרוב להפסד ורחוק לשכר, רק אנחנו מחייבים להאמין בדברי חיל', וכבר אמרו ז"ל, שאין לדחוק את הקץ, ואין לנו עלמי להשען רק על אביכם שבשמם, וכ"ש, בונה ירושלים ה' כי, ובוכות אמונה, ישראל גנאים, ובאו ציון גואל, א"ס.

הגני ידריו הבותב למען האמת והצדקה.

יצחק מאיר בראדער אבד"ק סאפקוב:

(מכח נב) מכבוד הרה"ג אבד"ק חענטשין (פלך קעלין).

בעה"י ח ענטשין ביום א' ז לחדש שבט שנה תרמ"א ל'ק.

הנה כאשר בלבו עזורה, ההשחה והחרטה הנמתקה מעורת הציונים הנומדה לעקו רה משה וישראל! שורש פורה ראש ולענה, ובמקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרבי—לאמר—מי אני לבוא הולם! הי' שכך עלתה לאחבי" ביטני, لكن נטפלתו לקדושים גאוני עליונים, ולהזhor לפושטו אחבי" אשר עליה ר' רענן לחתבר אל האנשים המשותים, ופושטים מלוירים בחור וואמורים שככל בונתם לשכבה ישראל, ובאמת כל רוע בונם להודיע את ישראל מורת תה"ק, וזה לכם הארץ, אשר כל המטעמים באדריהם פורקים מעליהם על מלכותם, ושמעתם גם ראיינו משלימים שנפתחו מהם ומהםום, לאמר זה הניאן או ר' הניאל, ובצדדים איזה צדדים, יין לבם אומות וידענו מרחוק, והכיוון שכמעטם הגיעו רגלהם בשחת? ע"ב הני מוחיר את אחבי", ואומר לא האמורן קשור לכל אשר יאמרו העם הזה קשר". וחומו על נפשם ועל כללותו ישראל מנש גנלים מנהיבם, ואל תלטו בדרכך אתם, ונוקה לנכואת ישעיו החווה "ויצא חוטר מגע יש", ונוצר משratio יפהה", ובא לזמן נואל האמוי.

דברי המחברה להרمت קרן ישראל

Nahom Mayer Sgan"l אבד"ק הנ"ל

בראשו לחרוש וה יחתמו ירחם ציון ובחור עוד בירושלים תבבא"ט.

אל כבוד האלופים הנכבדים הגבירים המפוארים ב תורה
ויראת ה' טהורה רמי המעלה כו' אשר בקהלת ואראשاوي, הי"ז,

שלום וברכה גאנע

קדושת מאמרם זל ובמקום שאין אנשים השבדל כי יתנו בי עז והעצמות לנשת אל כבוד קדושתו במכתביו זה בדבר הפריצה האימה שהקיפה את כל בית ישראל ממשיח שקר החדרש המתכחגה בשם "עינוי" כל הקורא הכתבי העתים העבריים והשורגים והקונטרסים אשר יציצו חדשים לבקרים רואת קשר אמץ של רשי הדרו שהתקשו בכח כביר לעקור את דת ישראל טרשאה, במקומות התורה והמצוות סעדים רק את למד שפת עברית והסתוריא לא יותר, ומבהרים בכל החכויות אין ומרמה צביעה ותונפה לעקור את קדושה תורה והמצוות המייסדים על אמונה ודת, ומקורות בסגולות רוחניות, וכל מנמרם להעמיד את ישראל על חיים טבעיים בלבד בכל העמים הנאחים רק ע"ז השפה וההטורייא וע"ב נס על עמנו להושא את עצם ריק בכח ידים, והבקיאות בעמתו זופרם של מאמריהם טכירים הפור הנעלם הרמו במאמריהם להעפירות

להעמיד את העם לחיים טבאים שהיו העם מוכשרים למרידה במלכות הרשות וללחות בעד חירותם בעם הבורים, (ולאota את הנני מסגיר בז' העתקה אחת מכ"ע "חמיין" שהוא כתפה קתנה מובל של אמרם בסוגנו הזה) וזה הוא הסוד הגואלה שלהם.

מן המשיח שקר הראשון עד השבתי צבי שר' לא הי' עוד עת צרה לייעקב רוחני וחמרי כהמשיח שקל' האחרון המתחנה "צינור", כל משיחי השקר לא היוו את עצם האמונה בר' כלל, ורק התעו את העם בהעתועי שקרים ונילוי פנים בתורה, נגלה שקריהם והעם שבו מאחריותם ונשאו אמונות לה' ולונורתו בקדום לא בן המשיח שקר הזה עיקר יסודו והוא הכפירה ועלוקור האמונה והדת מעיקרים ושרשים, ובאופן כוה לא יתכן כלל שישיבו העם אח"ב מטערם ה' יורה'.

הקשה מבלם — הן כל הדעות הרעות של הכפירה שנפרצו בעולם — הבינו שלומי אומני ישראל בהם ודרש להזכיר, לא בן הכפירה הרוא — המשחה בשמן משות קדר של חיבת ציון — לכדה הרבה רבנים בראשתה, הן טוסיה והן ממחותות פולן גROL, ובירכעם בן נבט שהשתמש בהפתקא של אחיה השילוני להעמיד העגלים בכיה מושתחים הכהנים הללו בתעדות של צ"ח רבנים מהחוקים שתרם גלי ונותנים כח להפט"א להורתה הכפירה בקרב בני ישראל ולנטועו רוח מרד נ"ב בקרב צעירים הדור ה' יرحم שאין לבאר ולהאר גודל הסכנה מוה ר' דל', האומנם ידעתי מך ערכיו אבל ההכנה האימתה לא תנתן לי מטה, ואמרתי עס לבני כי יכול להיות כי רק העעה הוויטה ערומה שככל אחד אמרתי כי אני שאריצב להחות המערור, הרעיון הזה יאמץ למלאות חובתי, ולפניהם אל הרי ישראל, ולקרו בגנון, כי סכנתה "שמד ומרד" רובצת בעטן, ה' יرحم ולא עת להחות ואם הקדרני מי, לא הפדרני.

הנני באמין נאמנה אשר לו יידע והבירו גROL' ישראלם נט מקעת מן התקעת מטול המכנה האומה, הרובצת על היהדות עתה, בלי ספק לא החירשו מללא חבורם אבל גROL' ישראל וקדושים אינם קוראים כל חתבי העיתים וספרי פלטר שלם, لكن נעלם מהם המכנה הנוראה, הטרחת עתה על עמנו ודת קדשנו בrhoחניות וחותמויות ייחד — מהמשיח שקר הזה, אבל לא מפני שאין גROL' ישראל קוראים, יהדרו דרשעים מרשותם, אדרבא דם מוסיפים אומץ,

הכפירה בוארשאיו בכל גלון הוא מפייך רעל של כפירה אiomת שרבבות צעירים הדור קוראים אותו, ומבל' מהאה, גנדו —חושבים שככל דבריו אמרת זיך, המ"ע השורנאנגי "דער יוד" יסודו בוארשאיו ומשקה ספ' רעל לבני החמן ונשים ונפשות המימות, שני חברות "טוישיה" וואחיאקף" בוארשאיו, מפייצים חברות למאות כל שנה מלאים כפירה אiomת במותה חיבת ציון ומוציאים קוראים לרבות, ומה ייעלו העלמת עין של גROL' ישראל.

נסוף על כל הדעות מסביבים ודרשימים בשם מטיפים הלטורי בלבם בן בעור עם מכחבי תעוזות מהרבנים "צינור" וורדרשים בשם קדושת ציון מעל הבמות — דברי כפירה ובעל פאלה — שחביבים חזומים. לקרו עליים ובל

בשם קדושת ציון — ואין טהה גוזם ולכידים תמים בחרום!

אין כל חדש בעטן שקטנו ברחות רעות שכפלו במקצת מז הדזרה או גלו בה פנים שלא כhalbלה, בהצדוקים והקראים, ומיד נקשר מעט והעם ירע אותו והכירום, ונ匝ח ישראל לא ישך אם גם נפרדו מטן איה אלפים משפחות, לא בן הרשעה הזאת לא נפלנו מאהנו אבל בהפוך אם גם כי כופרים בכל עז מהאצחים בכל החבליה יכולת לחתה דין ההגנה כלל עמו החרויות והרוחניות רק תחת יריות כפי הפראגראם מהאקנרגעם שהחפכו הציונות תחת יריות כל מעשה הדזרקה ועסקי הצבור של עטנו ולקחת נס כל עני הנהגה החינוך חחת יריות למען שורה יירות בכל רומטה ובכן יביאו כלין והשמד ר"ל על האומה כליה — בתוך קחל וערה, ה' ברחומי ציילט אמן.

מאו קמו מרשיין ברית תלמידי דתנן ואביהם לקצץ בנטיעות הרעה ומשותי השקר בהרבה דורות, הנה מאידון הגנביים עד רכובוטן האחרוניים היו רק המה הראשונים שלחמו נגדם ויכחידם, משה ואחרון ההייצבו נגר קרה ועדתו, הגנביים לדורותם נגר כל מרשיין ברית, רבינו פ"ע"י גאנן והרמב"ם נגר וקראים ומשוחיו שקר ביטמן, הרשב"א נגר הפלובונציג, עד החכם צבי נגר הכת שבתי צבי שר"י, ומروع יחשו עתה רמותינו ולא יצאו מהה ראשונים נגר כת "הציונים" להגיד לעטנו גלו לחרבר מעל אהלי "הציונים", ולא לתמכם ולחרחך מדם הצללה הרוחוק כי מות המת להת ק' כי לא יתע למיטפיה לדוחש מעל הבמות כי.

לפני עשר שנים היו בכח גרווי הדור לעקו הרשעה תואת רק בעירה אחת בהונן ונם עתה עד ספיק ביום לפועל ולתקין הרבת לבל הפורי הרשעה יוזר, לו רק יהעוו נדווי ישואל לאות גלאי בקהל קורא ולהדרפים קומטרפים הגנביים בעניין הוה עברית ובלשון המודוברת או יש תקופה להציג את רוב התהמידים עם ה' ועם תורה, מושת הכהודה האיזמה הזאת, אבל אם ח"ז יעברו נם היטים האלה בשתקה ובאפס מעשה ולהחפתם בדוחיים, בלי ספק יהיה ח"ז מעויה לא יוכל לתקן, ובואר הדברים האלה נקראים ומתרגמים, וכי יתן זימלא גרווי ישואל ואחרות הגנביა الآخرן, או דבריו יראי ה' איש אל רעה ויקשב ה' וישמע כי לדרוא ה' ולחוшибו טמו.

את חובתי מלאתי לבטוב בשם הרבהם לכ"ק ולעד מגולי ישראל ועט כ"ק הסליה ובשםם שהדי כי רק למען שמי גדריל וקדושים תורשו כונתי ויצרף מחשבתי למעשה, בובה יצא מאה פני קדשו בעונה ומהוי קירה כי ככלב מלא הקיה כי הרכבים והאמת האלה ימצאו מפלות בלכט דק' וזה אה שברי, ושלום על ישראל ותורת הקירושה.

העתקות

מהטליין גליון 144, כ"ז תמוז תרמ"א מאמר על הפרק.

"ל כי אבדו החיים הטבעיים את חין ערכם בעני בני עמו והם חולכים פה בצללים עלי אדרמות וא"כ איפוא המככל לאות שיטסור ארט מישראל את עצמו לטובנה שללו הלאומי, היקום עם אשר בוה לתחי' אחרי אשר נשחת מאיש הארץ וכמעט אין לו דמות מראה אדם כלל כי אנת צריכים לשוב אל הטבע לעילו להחל להיות חיים חדשים עלי אדרמות, עלייך לשוב לדורותנו לאור החיים הטבעיים וכו', והנה הדבר האחרון הזה שהוא גושא תשובה עמניו אל הטבע ועל ההבטה על חיינו בעולם הזה בעל דבר חשוב שיש לו ערך נכבד ושואת הכליה בפני עצמו אני יכלול להשיג רק אחרי שנים רבות של עבורה קולטוריות כי עכ"ל,

הacen מאמרו האריך בהרבה גליונות, הוא זה כי ע"י הזרה אברנו אה החיים הטבעיים ועלייך להזכיר את העם אל החיים הטבעיים הכוונה הוא עיבת התורה ועל ידי זה יכירו להיות עם כל העמים ולמסור נפשותם לטובנה שלליהם הלאומי – ר"ל ע"י מזודה, והמשיב יבין (החותם).

העתקה מוזכרת גליון 141 א' ב' תמוז תרמ"א מאמרו של הסופר ליבושיצקי, בסוטו.

"ל ושנית למדנו נא רבינו על איזה יהדות הוא סח? על יהדותו של ר' רטב"ס, של מענירילסאן, של ר' עקיבא החופ"ק פאלטהבה, של הרבי מנור, ובכלל למה לנו לדאוג למזוקת היהדות הרוחניות, היהדות הרוחניות לא לבטל לא נס יכרצה חילתה שם ישראל ולא ישאר אף יהודי אחד על כדור הארץ, הן לא גועזה היא היהדות משפטו של נתשה שופנהיד וטלטטי שלכל אחד יש הلمידות וחסידות ואם לא יחויקן היהודים ביהדות יקומו עמים אחרים בידיהם „ומה כל הרעש" אמר חשב מר קלינונער, כי היהדות אהבתה דוקא את ראובן שציעון ולוי, ולא תבהיר לעלם באיזה אבן גיאורק או מוסטפא? כי עכ"ל עפרא לפומא,

העתקתי בוה לדוגמא רק שני גנונים טמבל של כפירה השוטפים כל שט' יומ טבש בגדילונים וחויבורות, וצעירינו קוראים הארם הוּה בלא שום מהאה והיהות מה תהא עלי אם לא נחלה' חושים וו' יהיה בעודתג, בג"ל.

קול קורא

בחתימת הספר "דעת הרבניים"

אל אחינו בני ישראל, מאמינים בני מאמינים, המהויקים ב תורהנו הקדושה על טוהרתו קדושת אמונה אבותינו ורבותינו ז"ל, שנרגשו ועמדו בנסיבות הרבה בפני כל מאמט וטפחה לעוב אורה, ולטטרות נפשם עלייה, וכו' שתשתمر על ידיהם בטוהרתו ובקדושתה, וזהו שערלה לדם ולנו, להורר תמיד מפרקת על פולכות שפט, התעררו ותערו אחיט אמוני עם פנלה, לכל ירא והרד על התורת אל השבח פישאל, להציל תורה ומצוות, אמונה זהה וכל הנסלות שהריבו לנו אבותינו, מידי המתעים החדרים מקרבע, שנוסדו יחר לעקרן חילתה מרשן, باسم חכמת ציון הקדושה, שמכוונים אותה בשם ציונית, אוילענינו לאוניות ממה שאנו רואים ושמעים את דרכיהם ומוחשוויהם הבולטים מלך. מאמרם וירושיהם, מפייהם ומפי בתיהם, מכל החוללא וחגנא של אנשים ונשים והשtan המתעורר בינויהם, בכל הנסיבות שלהם, שככל עקר רעיון הציונית איןנו אל לא לעקור דעת מה וישראל אל משרשה, ולא עוד אלא שככל המטבח בעינא פקחא על הנאה הלאומית והחוצה התיורה שהכינסה הציונית בפיהם ובלבם של הגנים אחרים, ועל הפריזות והעוות שהוציאו בחווים ובתולות, בורות ועמי הארץ מדרעם, כאשר כבר עשתה והצליחה הציונית אותם והם שרים על ארמותם איש נתה גנו, הוא יראה ברור, שיבלה הוא הציונית, להביא חיליה גם למצב החמורי של עמנו רעה גנולה מכל הרעות שבאו על האומה מידי נביי השקר ומפייח כובים לנואלהן של ישראל.

כמו שבעו תמיד משיעי שקר את השעה להטעות את ישראל בטע שזרותיהם מרבות ודרותם קזרה, כך מצאו רמזים הללו שעיה זו שהשנאה לישראל מתגברת בכמה מדינות, שעת ההשך להם לנגב דעת הבריות ולהטעותן בהתייסרות מדינת יהודים או מקלט בטוח בארץ ישראל, ברצונותם בצעם, כפי תולות החדרה שתלמוד רעה וודה, שאין שום תקופה לתשועתם של ישראל, כי אם בלח האומה וביצוניה עצמה, כפי שישורה על המאמר אם אין אני לו צי לי ולשע ידי לי.

ירודעים גם המתעים בעצם, שהיחסות יהודים לאלטיו רבבות בארץ ישראל בין שاري אמות שזרות נဟכה, ומכח"כ ליסר מדינת יהודים ומקלט במתחה נחוכה בראשון כל הממלכות, הוא דבר שאי אפשר להתקבל על הדעת, וכפכפ' שבולמת ידיעותם זו בעצם, מחוק דבריהם בכחבי העזים שלהם, ואעפ"כ, כדי ללחוץ ולהטעות את התמים שאים מכירם בדרכי ההטעה, ואחרידם נשבכים ובים מודהם, שאתם גם מבקשים לחעכבר על דעת, ברור להם נואלה ישעה חתרית, מדינת יהודים ומקלט בטוח בא"י, והתמים רואים סימני טהרתו מוחלה בוגרים בחכמת ציון, וניצוצת קדושה דינפקן מפומידין ומפי קולמוס שלהם פקודות ארץ ישראל, וגערום אחריהם, ולא ידע ולא יבירו, מה שיכיר וידע כל

כל בר דעה בהברה וודיעה בזרות ומוחשת, שטוף הציונות ועקרה היא להחליק ולהטמי את תורתינו הקדושה שהיא חייט וארכן ימינו בוה ובבא, בהלאומית שהביאו מן החוץ לאומתנו, שתהאה היהדות עומרה רק על גוע האומה העברית, על לשון עברית, ועל הדעת אה עצמה וצרביה; בהשכלה הארץיה לנופה של האומה, שקרין לה, קולטורא, והוא האומות שעמירוה במקום האמונה והדרה; שאומרים לבערן מה יהודות, וכדי להחיק וממס, חיליה, חבלו את הרוחניות הללו: א) להשתROL בכל מני השתרלות, להציג לדים כקס באין טוב ומקש חשבון ורעתם, לנבות שקלים, למכוון מנויות הבנק, וליקח מכל מי שוכלו לרחותו, או להחיחו, אפילו ממי שאית צוינו כלל, להעמיד קערות בעי'וכ' פ, ולקרוא לנבות בכל אספה ובונפיא, שככל המומנות האלו, הם מרבים שבלי לטופייהם ומשמעותם, וכלל טרחובי פה ולשון להרוויח ולרבותה התפשטו הציונות באומה, כדי להתעוות בכח המטען שלקחו ממנה מורות חיים שבירה.

(ב) לבבוש את הקהלה, היינו בשל מסורות הצבוד שבל הקהילות לעניין זרקה וחסר, כמו ת"ה, בת חולים, נטילות חסדים וכו' ייכבשו התה יירום, וכן כל ההתרמנות של נגאים התינה בידם, וגם מנידים, מוציאים ושובים יהיו' כבושים התה יירום.

(ג) לעשות בכל עיר ועיר ובכל קהלה חרדים מסוכנים טמאנים מהתקנים, שהחננו ילדי ישראל ברם ובמלמדיהם הרעים דוקא ובירועיהם החפשות, באופן שם חילילת העלה בידם, יקומו דור חדש מתחן רצונות אשר לא ירע כי היהת דת בישראל.

והנה כמו שהם אוהבים את עם ווחובים את ארץ ישראל בשker, ובבטחים בשker מקלט בטחה ומדינת יהודים בארץ הקדשה, בן המתנරיות בעליות שוא ושרך על מתנרגדים, ועושים עצם גנעליכים ונרדפים משוכרי היהת, בזמנם שטיפחוה על פניהם היהדות המפורסמת, שימושה הראשונה שהעל על שפרם את הציונות, הם עלבים ודורפים, ונtinyת חתירות באומה היא כל יישע וחפץ, כמו כן הם מוגדרים בטענה שוא ותביעה של שker מוכחש, שמנהנדים גורמים למחוקת, בשעה שהבל יהודים שבלי עצמה של הציונות לא נבראה אלא מן ורקב של מחולקת, וככלום ווקים אנו להבחיש את הטענה והתביעה של שוא ושרך גלי כה, אם העקר הרائي בהציונות, שהוא כבוש הקהילות, טבוחיש על פניהם, כשם הולכים ומכבים וופטים בראש עם קרש, ומרבים קטמות ופרצאות בכל מקום ובכל עת ובכל שעיה, בהרגים ברמות רדומים, שמכנים עצם מטפים, עולם בבתי מדရשות בכחם ועווזם של הציונים, לדושם ברכבים דרישות של מינית שאסור לשמעו, והבל בכבישה ובחזיפה יהורא, ואעפי'ב היראים נאנחים ומחשים.

והנה ת"ה המרבבים שלום בעולם, יודעים מה גדרו השלום יכטה שטואן המחולקת, אך גם לשלים יש מידה, וכמו שאומרים טרת השלים, מובל שיש לוمرة ויעשור, וכך כן, מי שמצוה ומעכבר בירוי גנב וקובוסטום, הבא לנטע ולמול את חמודונו, כמודמתה, שאיננו נקרא מחזק במחולקת, וירוי אלו הצעונים באים לגנוב את לבבנו ולגנול מידייך את תורתינו מהחר עינינו, לפירוש רשותה לרוגני בניט לעיני, לחגנס בל' שום אמונה ורדה. בחרדים מטאנים שלום, והלאם זולכם

שולטים ובובשים את הקהילות, מאנדים ומפארים ומטעים אחרים הם נפשות תמייניות, ואחנון כבשך פניט בקרען, ופוטרים עצמוני באבותה שללם ושנאת המחלקה, וכי כך עש אבותינו מעלים בשעות החצופות, שעמדו זדים וכרו שותות אשר לא בחרתנו ברשות הרבים? אלמלי עמדו בפרק בפניו "החילנים" "העוזרים", "הקראים", ו'ה ש' צי'ס", חיליה, כבר לא נשאר וכבר לחת' קדשו, והנה היזונים בשוראות ושותעים, שריא'ה' נדרבים מכמה קחלות להוכיח את הדת ולהזקה, אעפ' שאים מתכנים כל' להרגנים ולקפח את הציונות שלם, גם כועסים מפני שהחוקת התורה בעצמה הוא מAMILא מהאה הבאה להונמה גנער הציונות, ולפיכך הוגחיל לס' מ' את העינים בצד י' עות' יתיר'ה, לעשות מרים ובידם של ט' אמוני ציון, שהוו נס בן בחקי אקויפית, ביען מחוייק הדת, וכתרחחים מן הכרוך שבציונות החפשם לגמרי אעפ' ישיארו עמדורים תחת הזעד שבזון וסרים למשמעת הקונגרסים שבבאלל, כלומר, שייהו טובלים ש' טבלות ומתרחשים עצם ואה השרצ' שלא ינחו מידי בשעת טבילהם, ואעפ' כ', לא הכל מכירום את הפנים של שקר כשות' צבעים, וכמה נפשות הימיים מלבדות בידם, וכל הרואה ומPAIR' בסכנה הברורה בעקבותם לאומתנו וודה קדשו ושתקן, הרי הוא לעמוד על דם האומה, ועל שרפת התורה, ר'ל, בקרירות ואינו זו נמקמו להצלחן.

על בן אחינו! שלומי אמוני ישראל, חזקו ונתחזקה بعد עמנו תורה אלהינו, לעמד בפרק, לא בחיל ולא בכח, נס לא בטענות ובובוחים עם הציונים, שאין אט' רשאים להתוכח עם כל', כי אם בעמידרנו בדעת חוכה מבלי כל' מרא וופחד, שלא ליתן לרעיון הציוני המשחית לבוא אל' בתיו, ולחרתב ולהתפשט יותר, בוה שנפרעם ברכים בדיבור ובכתב את הדברים והאמת הללו.

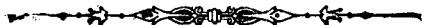
א) שהציונות בעצמה פיסדה על הבהיר בה שנכח על' יונגה, ב עקריו שכיר וענש ובגנו אל' המקוה, והלאומיות הרוברטה בה, אינה אלא התמלאות מחרבנה של התורה הקדשה, ולפיכך, נס אלו ייר', שתנתנו על' ידי יראים ותקיים בכוונה טוביה אי אפשר לה של א' תהרום את האמונה והדרה, ולא עוד אל' שצרכיס אנו לביר, שאיפיל' היהת איה ממש באמנות כמה מחלשי הדעת, שיש איה אפשרות של תקוות לעשות אהילחה דגאולת הארץ בממנונ' ובשהדלותנו, הרי ההשתRELות הוארת אסורה לנו על' פי אורת' חול' הקדושים, והנס יונן כבר הוכיח, כי בכל עת ובכל מקום שוחחינו להשתREL בכנן וזה הביאו כמה גירות וצורות חמניות וortho'יות על' ישראל, ואין שאלין לאדם ביום הדין ע' שית' לשועה כי אם צפ'ית לשועה, ואין לנו רק החול עם קיום תורה ומצוות, ועל' אחת כי'ך של עקר הרעיון לבקש ולמציא מקלט בטעות בא', מיטוסד על' שוא' נטה עה, ואינו אלא אמתה לא לעקירת הדת.

ב) לידע ולזרוע ברכים, שלא ליתן אפילו פרוטה אהת בידיהם ובידי' שלוח'ה הס הוייזאים ופושטנים יויהם להוציא רטם תרבי משמע! מישראל, בתורת נכית שקלים שיצאה מתקנת הזעד שבזון, ושלחקום בחזקה, או בטחונים של ערמה מהמוני עמנ' שוניגים בטעות על ארץ ישראל, זבל הנרכות המשונות שהחכמו להמציא להם, ואפי'לו הקערות שמעמירים בעו'ת'ם

ב尤רכ'פ' בכה הסכמאות אוחדים מוגולים הרובנים שהוירה כוננים על ישב א' כר' שקיימו אוחינו העובדים שם את המצוות ההללוות בארץ, ובאו הלאומים והפכו את הקורה שלא תוכר ולא הפקד שום מצוה הטלווה בארץ, והעקר לידע ולהודיעו שלא יוציאו אפילו פרוטה אחת מכל המטען שמאספים על ארץ ישראל, כי לפחות מה שהמתמן שלחקום מפל' חשבן, מתרך הרבה בכפם של הנכים ושלוחיהם, הנה בעצם מודים הציוניים שכאל' השקלים ותגרבות מיוודת לזרבי האנטאיizu להרחבת הציונות, לשבר ספריהם והטפסים שלהם, לנטעות ולחרשות, וחלילת לאיש להקל דעתו ולומר מה איכפת לי אם ארן נס לעNEL והשאני נתבע, כשם שאשלי' על שארី הכלמים שאני נתן, אם מפני הכלבוד או שלא לנפל בפיהם של hei עז'י נפ' ש דחצ'יפין, לפי שככל הננו פרוטה אחת להזינוות הוא כווק וכוי וננו למ' הרסי הדת כובי הקהילות אה להרים יותר ולחוק בידם הכבישה וההטעה יותר וויר, וכל הנורם להרבות כה בדם הוא ממעט את הרמות מהורת והויהת המסורור בידиш טפני.

(ג) אעפ' שאמר דוד המלך עה"ש (זהלים קל"ט) משנאיך וו' ובמקומתי' אתקוטט, אעפ'כ אינו איננו רשאים להנגורות בהם- ולא אפילו לגרום למחלוקת, אבל במה דברים אמרום, כשם עושים לעצם מה屏蔽 חפץ, אבל קשותם מבאים ומעלים בbatis נסיות ומדרשות על כרחט טפיים שנתקשו וויתרנו להם לדורש לפניו הקלה הקושש, ודברים הסתורים עקריה האמונה ויסורי הרה עלי' לטחות. ד) להשכיל בינה לכל הירא ורק הלבב, שאין כחם ונבורם של אלו החפשים אלא בליצנויותם חרופיהם וגופריהם בכבי העתים שלרט, כפי שכבר הבירו רבים כי אין חרפה לאדם של צורה כהההלה שאלו מוחללים ומשבחים אותו במכחבי עתים שלרט, ואין מכובד אמוי בעני סוכרים כמו שחרופים ומנדפסים אותו ומילולים בו בליצנויותם ובשקרים, ובטעש תפלוות מלצות של שיטה שלט' ואינו משיב ווענה כלום.

ועליט רק לרע ולהודיע, כי בחסדר ה' רבים אשר אנחנו מאשר אורים ברוב מניין וברוב בניין, ואם רק נהאחד ליקם את כל הרברים הנאמרים, לנור ולעמד בפרץ, הכליה הציונית מלאיה, כי שקר אין לו רגלים, ועוד ארניעעה לשין שקר ווורה אמת תcum לעדר, וכל המתחוק ומחוק ידים רשות בעה לעשות לה' ולתורתו, יוכה לראות בביבאת נואל זדק, ובשיבות בנים לנבולם ומציין הツיא גורה, כב'א,

לישרים תהלה

בסיומה רספרא הרין, ראייט חובה במצבה שהomon גראם, להחויק טבורהא
ולברכו אבראן סייאן ולידיב שלמא רבא להנק מראן ורבנן, הגאנזים גאנזלים
האמטיניס, עמורו התרה והיראה המפורסמים לחכמים מובהקים צדיקים וחסידים,
על שלא כנשׁ קנאיהם לה' וטורתו, ווינו ווינו את הרבים בדברי אמת ואמונה שכתבו
נגד אלה העזינים המתחכמים להטעות בשיטתה היונית את בני ישראל מהאמונה
בגואל ישראל, כפי שהמירו את האמונה העקרית שישלח לט' גואל צדק, שבנה
תלי' האמונה בהשגרתו ית' הפרטית ובשער ווענש נשיימים ורוחניים כידעו, והחלטה
בהבטחן של שווא בכח אומנתו והשתדרלווה בעצמה, ששתדרלוות זו זאת
אסורה לנו, עפ' י' תורהנו הקדושה, וטופרכת מט עט
הביבנה היירה לדבר בלתי אפרשרי בנסיוון ובמציאות כל
עיקר, ומכיון שבאו והביאו רבים להכחשה העקרית הזאת, ממלא טובן
שלפי דעת המבוחשים הללו, אין נאלתנו הלי' בקיים דרזורה וווענש באהבה
וביראה, ובטלון לא יגרום לרעות וצורתו, ולפיכך הם הולכים מן הקלות אל
החרמות ווועצאים פירות ופירות טפניות דמשכא, ז' שקראין לה' היונית,
וכל מי שאחוו בולטם של פריקת על תורה ומצוות, שייהי הכל שרוי לו, ולא לו,
שכיהוא לו, בהכשר חבת ציון—הרי הוא בא ומתחבר להם, ומוצא בכניםו יהוד
הלווא וחני, אנשים ונשים והשטי בתוכם, וכל אחד מוצא שעת הcess וטוקם
מכשור לדבר בפשך שפטיו והתגלתה לנו על ישראל ואומנותו! על מראן ורבנן! על
חנון ישוב אי' שלקחו להם לאמהלא, וכן הם מוחכמים לבטוש את הקלות,
ולקביעו חדרים מסוכנים לר' משה וישראל, שלמדו בהם ילדי ישראל רק הלשון
שבדיה תורה בו אך לא את התורה עצמה, לנודם ולהנכם חנווך שלא נתחנו
בו ישראל מעולם, ואומרים להקיט בתרניך כוֹה דור חדש שלא ירע טהורה טן
הشمיטים ואמונת ישראל, וכן הולכים וכובשים ומתחכמים להשניה בעני הדור הזה
והבאים אחורי את דרכי אבותינו ובכורינו הקדושים ולהחכ卜 על הילדים את החוץפא
כלפי הנROLLים המהווים עדרין במצוות, ואלטלא לא התעררו וקיי ת'ה' הגאנזים
הנדולים הצדיקים יסודי עולם שליט'א, ואעם הגאנזים המפוארין בא' חמ שיחי',
לעטוד בפרצונות גנד השועלים המחלכים הללו, ולגעוד בבני החשאן הבוחר בירושלם
כדי להטעות את הבריות, מי ירע אם לא איטסער עלמא דיהודאי בירוי טפשים
אלו, שנגנטה בהם רוח שוטה מוחכמת לעשות בדור טבעי מדינה יהודית בארץ
ישראל בראשון מלך הישמעאלים וכברשות כל הממלכיות, שהוחוויה הטעפה היה
נדולה עד יורה, משחו מטעים את עצם ואת הבריות שכטורות לעשות סולמות
להלבנה וליסד שם מדינה מדיררי ארעה, אלא כדאמרי אינשא, כל שטעה ערום
לעצמיו ולהאנטו, כך מהחכמים השוטים יודיעים שהוחבה התורה שכבל כל אדם
בישראל לארץ הקושה תער עני הטעים רבים להיות נטשיכים אחרים כשבאת
מרברם

MBERIM MI'SHAB AYI' V'PACHA ZION, UR SHIYO HATMIMIM NAGSUM V'UTNIM L'UNEL LESET
CORIBIM.

עד יותר טהרמים המוטעים היו רבים שהכיבו וירעו כמה גורעה ומוסבנה
היא הציונית, ואעפ"כ דוח כובשים פנידם בקרע ושותוקם, מאיימת הכתבנית
ועורבי המ"ע שמתגננים וינוונים מן ההפקר שב恰זיות, מפני שרובם של הכתבנית
ועורבי המ"ע הם תלמידיו תלמידו של חי הכהן (אפקרט ידוע שמכורו לנו
הא"ע על התורה), ובידיהם המוכנסת של הלייזנות והולווים, הוצאה שם רע
ומלשונות שוא ושקר, והיראים המפחרדים מפני ליעלים ונורפחים של הכתבנית,
ערין לא בא כל הדעה הברורה, שאין כבוד אמתי לאיש מכובד כהלוילים
שמולאים אותו הבריות היפות הללו, ולהפקר, אין חרפה לאדם של צורה כהכבד והתלה
שפורים לו ברגועתן שלום, וכך היה משוערים רבים מטהרמים עד שיצא
נדורי הגאנים והצידקים המפורטים ברבירות המAIRIM, שנמצאו להם הן היראים
והשליטים יראי ה' אמת ועומדים בפרק, שמבירים וירודים שאין כבוד אלא
תורה שם נעלבים בגילה, והודיעו לאור את דברי הגאנים, הצידקים והחסידים שליט"א
והוטיפו משליהם אמרי נעם במאמריהם מוחוכמים ומואד נעלם להאר עיני הנעים
ויהי "אור לישראל", אלה התועלות אשר יצאו מפעלות הגאנים, הצידקים והחסידים
ובאי בחם נדורי אנשי המעשה מהויאת הספר היקר "אור לישראל": א) שלא
יכולו הציונים לפורת את הטהרים לטרם שתיקת נדורי הדור כהדרה דמי
למעשיהם ומחשוביהם חיללה. ב) הופיע חרפה נצתה מוגולי דרשו לבן יאמדו
בנינו אחרינו! שבימים בעלי ספק וספק ספיקא כל כבר תהי' הציונית לרפה
למשל ולשינה, ובשא בשת שבטחו על התהו, וכי יודע כמה תקלות וקלילים
חמורים ורוחניות יצא עוד ממנה אחריו שהפריחה בתרא תנגה לקבורה, ושם
יתלו הקללה בנדורי הדור הו שלא מינו בה, ומכיון שידeo את "האור לישראל"
שרחה הרבה מן החושך ונתרפו כמה ענפים בדור הו, יגענו להם בראשם
וامرנו אשרי הדור שחכמים רואים את העולד, והוא מדברים ומונחים בו.

ג) פקו עיני חמיטים רבים להטבל היטב במעשיהם של הציונים ולזרו
מהם על מחשבותיהם להשכיח תורה ורות מישראל, ולשם לב לטפשות התקה של
ושא ושרק שלדים. ד) גודלי הדור הצדיקים המובהקים, ותלמידי החכמים האלה
המשמשים לפניהם באמת ואמונה בעשוליהם הנשגבות להאר אור לישראל הביאו
דעה בלב רבינו וכן שלמים שחלו וועו לשמא יגדושים בטבה"ע, עד שהכיבו וידעו
שאין שם חיש ציל הרפה ונגאי ליצאת במוחותם בפרוטם נגד הציונים המוטעים.
ושאין הליצים וככליזים כדאים לשם לב ללייזנותם וולויהם, כבר הרגל מזויקי
הזה לגלגוני הזכהים והקראים, וכל בעלי העגול שבקשו הונעת על שומר
התורה בתרורתה בהתפלפות ורתקמות כדי להרטות ולהצדיק את מעשיהם
ומחשבותיהם לטר דת קדש, וברוך ה' השמר אמת לעולם, שנרן לוי מחסה
בצל המפשלות המבויה שאין פרירויות אותן מלעשות ולקיים אותה מצוה תורה
ואין כה בכווי התורה אלא במליציותיהם וופטוטם ליזנויותם, שאין גנעת שום
נייה בכבודנו, ואדרבה שלוליהם, כאמור לעיל הם לכבוד לוי שדים מולאים בו
מנפכים אותו, ומה נמלאו הדרבים הבלתי נתקדמת ס' אריה ליזון וויל: "ולו
דעת כי זאת יעשו (הציונים) עמי ונתרם לי אותן אמת להושיבני" בלבשה
השורה

ה שחרורה" כי עתה יידעתו שאור ורווע במחברותיו אשר ילק ויאיר עד נכון היום והזה שבר לפועלתו כי נאמנים לנו דבריו חוויל' כי אמר הקב"ה עינים שייש בך יש בתוכן לבן ושחור ואין אתה רואה מן הלבן אלא מתחוק השחור! ובבבון רק טן "ה לשכה השחרורה" והיו שביבים בה האורה יוציאת להבל העולם ומאיריה את העיניים וכיוישי "השכה הלבנה" מתערבים בירושי "השכה השחרורה" הם מבלבלים את העולם, ורפה"ח.

נס אנחנונו נשים חילקוינו עם "השכה השחרורה" וממנו ילמודו עוד רבנים חכמים יראי' שלא לפחוור כלל מפני "חכורתה הלבנה" שאין כחם של הלבנים הללו מעילים אלא בשקרים ופטפושרים בחזרופים וגנופים של בחרטה, ומזכה וחוכה על כל מי שיש לבני דעת תורה ויראה אמתנית לקבעה מחשבה לבני ולהשורייש את המחשבה והדרעה הו לבב בנוי ובני ביתו, שאין אלו הבדינות המפלגניטים הללו, שיזקאים בם"ע שלחם הבuali דעות על ישראל ואומנותו, ואיים אפוטרופוסים, מנהיגים ועצים בחוטט כל וככל, אמת היא שודרכם להויק ברוך הלוכם בפטפושיהם למותם של בני הנערומים ולחלושי הרעת המתפעלים כשותחותם ופטפושי מליציותיהם, אבל לפיכך את חיבם לה שרייש לבב בנינו הדרעה האמתית שאין אלו הלברים אליהם העיים ומדיחים ואינם תופסים מקומות כלל בתוך נשמה ישראל, על כל אחד לדעת כי קוב"ה אוריה וישראל חד, ולאה, כל עצה והצעה, התקנה ותଘונה שאין יוצאות ממצוי דעתה וממי דארויה לא תכלית קומה של תורה באמת, הן עשויה פירוד בין הדבקים, וספן להכיא רעות חמורות ורוחניות, להאהו יבקש הנפרדים לעשויה פירוד בין הרבעות התורה, והמצוה נשטנת של ישראל, וחירות הנצחים, לבין החיים החמורים, ועשויים כל תחבלות שעשו העם את התורה והמעזה עיבקה עלמותה ולהעמיד את ישראל רק על האנשיות הלאומית, ומובן מאליו שהמלגניטים, שבמנוגות וחותם להטעות מדרך ההורה, אינס בראשים אבישו להרהור בהם ובבריריהם, מה שנאה בעיניהם הוא מענה בעניי בעלי דת ואמונה, ומה שמנוגנה בעיניהם הוא דואג יפה וטבר לעם טליה, מה ששמים הם לחשך ולרע, הוא אור וטוב לנו, והעקר כי רק ממני תורה וממי מצוא נלמד לדעת את הטוב לנו ולבנטנו, וחלילה לנו לשוב לב לתהכולות המקומות שבאו מהר בבל, הללו,DOI לט במה שאנו יודעים ידיעת ברורה כי אין לט מה לפחוור מהם כלל, ה' אוננו ותורנו הקדושה בתוכנו, ורשאים אונטו להזחיר בגלווי לבל יתנו את הציוויליות המשתחתת לבוא אל בתינו לשבש את הדעות ולקקל את המعيشם, ולהחזיק טובה וברבה להרבען, ומשם שיוהם החכמים יראי' ה' המפוזרים לhalb ה' זרים יראו יושמו לנו יוכחה להchnerות ולהצעע לימים אשר מצין התזא תורה, זרים יראו יושמו וועלתה תקפין פיה, בבוא לאיין נאל צדוק ונישע בה לבנו בב"א.

הספרחנו פה מכתבי קודש מספה"ק אוור לישרים (שמובא נ"ב
בספה"ק דברי שמהה ביחד עם ספר דעת הרובנים ע"י בהחולת
הספר העתק המכתב)

ג.

דעת קדושים.

יכלכל מכתבי אדרט"ר הגאנונים הנודלים וקני הדור הראשי נולת
אריאל צים"ע שליט'א הכתובים ביד קדשים ובהתיקת ידים ממושך.)

מכתב כבוד הנאון האבד"ק לאדו' שליט'א.

כבוד מתייבי מעש

הנכיריים הטפוזסמיים המופלנים בתורה ויראה כ"ש פרה... .

אחד"ש באהבה. חלישת חי, שיבתי נם חלי וטרודוי הרבות לא
יתנוין להרבות דברום, יסלחו נא לי כי איןיד לם מענגי בקצתה.
מאו החללה החברה המעוקשה לציעז ותפרום עלי' נס ציון
לסטרה לה, הוועטי כפה כי לענה וסירה יורען וסות יבשילו
להמית הנפש הרוחנית. לא באתי בכחובים יען ירעטי כי על כל
סלה ומלה יסבוני מכתבים רכבים, ואאלץ להשביך דבו למפען שלא היה אמרו,
כוי נצחוני בהבלדים, ואנבי איש שנכה וטרדות טטרודות שנותן יורייכו מנחותי,
זע"כ לא יצאתי בכחובים ואמרתי עס לבני די לי מה שוגרת בי בתראנק'ווערט
דטינן להרבנים הגאנונים שי' ומה שפרנסתי בפה לאדו'. הן העיר לאויז, והבאיס
לה', עיר גודלה לאלקטס, עיר המרכלת, אל'ו' יבאו מאפסי ארץ, והבאיס
לפה הלא ישמעו מאשר צויתו להברין, וכשוכם לביהם ולרעדיהם והגנוו לטו
אשר שמעו ואשר ראו ויצאתי ידי חותמי בפרום דעתני.

ועתה כבוא לידי מכתבם היקר עם מכתביו הרבענים הגאנונים והצידקים
שי' לא אוכל לעזרו ברוחוי מלהסביר פניו כבודם. והגנו אומר לבנווט:
הציאוניסטים איננס דורשים לציון, הם אומרים יידיגנו תרומס
ושפטינו אתנו, ולחשותה ה' לא ייחלו, ואדרת ציון לבשו
להוננות בה דכי לב ולצדדים בחרמס, כהברדט אשר בפנשו איש
ירקד לפניו, יצחק נס יכבה ערד אשר ישבחו בחבלי הוללות אל חורו, ונפל לפניו
ואו ימוץ לשדר מותו. וע"כ כל איש אשר יראת ה' בלבבו ירחק
טחים, אל ילך בדרכך אתם וימגע רגלו מנתיבותיהם. יאמין
בי לא ביד אדם תשועתינו. ואך לה' התשועתג'ילך בדרכך

) הטענבים טפוזסם: פה לפי פרר ומני מכתביינו אל כתיה.

התורה כאשר הורו לנו רבותינו לאהבה את ה' ולאהבה את עמו ואת כל האדם, ואו ה' יהא עוזר לנו וממרום ישלח לנו את הנואל האמתי, וחיללה לאיש היישראלי לבקש תחכחות ולחשוב מזימות. אנו אין לנו רק ליחל אל ה', הוא הקותנו והוא ירחמננו. הנה הדור"ש באהבה מצפה לישועה אליו חיים טיוול אב"ד רק"ק לאדו.

ג', ג' טבת תרע"ט לפ"ק.

מכתב כבוד הנאון האבד"ק קארליין שליט"א.

בע"ה יומם ג' כ"ה מא"ב התרכ"ט מנרש ווילנא.

זית ירחבו הנקלה בהזקן ונכבד לפ"ק.

כבוד מה' הרב הטופלן וננדיר יא"ט וכו',
כיש' פ' יעקב משה ני' ברפס',
ברכה ואושר ישינו עם יתר חבירו בזה.

מכתבו מן יום כ' דנא... דעתינו בענין זה ידוע אשר אהשוב שיטתה זו בشيخת הש"ץ שר"י ורטיסת ברגלו כל קודש, אך דעתינו כשיוני לעצמי*) לשטוף לעצמת החווה, והטשביל בעת ההיא ירים, והשתוקה בוה יסתה מהדבורי, ויבוא בעל הכרם ויכלה הקוץים מהכרבים או יבור הגאנטים, ונחנו מה, בעה אשר רבים מבני... והייתה יرحم על עמו וויקנא לארצו ולהתורחו אשר חללווה זרים, ויגדור פרצוות הדת אשר נחרם ע"י התעלולים האלה ייחינו ויקימנו עד עת אשר יתבררו ויצטרפו הרבריטים ובנדו בכל עניינו בחפזו וחפש מחו' המברכו בא"ט ומחכה ומיחל לתשועת היה"ת אשר יושיע אותנו מידי המהרים ורמיהרים אשר ממנה יצאו, ויואר עינינו ונחוה בכושת אויבינו ומגנינו.

דוד פרידמן חוף'ק קארליין נמצא עחה במנרש ווילנא.

*) הדברים הללו יצאו מכבוד אחר מוקני גאנוי דורנו שליט"א רק כעון התנצלות. הזרמת הזרע לעצמו על שלא יצא בראש הטוחנים בראו וכיואות לאלוך וגאון במו, י"ב פאנוי חולשתו. יוחקתו ה' וואריך ימו.

מכתב כבוד הנאנן האבד"ק בריסק שליט"א.

יכתב זיהתם לאלטר לחיים טובים וארכוס כבוד רוח הנכבר מופגן
וחוויב יירא מסצין כ"ש ט' ר' יעקב משה נ"י ברפסט ברכה וכ"ט.

אחרי הברכה מטעיב שי', הגעני מכתבו, ורב תודות על פעולתו
לטוב. בן קראתי יתר דבוריו בנידן "כת הצעונים" שנתחברו ומתאנרו עתה
בחוקה, ולא אכוש מלאמיר כי לא אדע איך למזויא מסילות לעאת גדרם, אחרי
כי האנשים, הללו מהם נודעים במקומותם לרעה, ותכליתם
כבר הודיעו ופרטנו כי הוא לעקוור יסוד הדת — ולחכליות זה גם
לכבות את כל מקומות טושבות ישראל אל בכדי שיהיו זאות
לעזר למטרתם וכאשר כבר הודיעו את כל אלה ונגלו מചשבתם
במכ"ע, ומה נוכל עוד להחסיף דבר בוה, האם יאמנו דברינו עלירא
פאשר הם אומרים ומגנלים בעצם.

לא יאמן כי יסופר כי אחרי התנצלות זדונן לבם תפוי עצמה
עוד ימצאו מהשרים בלבותם שיתחכחו לדעת — אשר זה מביא תם הון גדויל
על כל קהל הנולה, כי יתנו להם מקום ואחיה לעניהם ואיך ימצאו גם משענה
בעת שנודע כי הוא חטאת הרבים.

ועכ"ז מצאתי כי הצדק את מע"ב שי' כי ידברו יחד יראי ה'
ויצקו טרה בפרסום בהודעת הרבים מה שהודיעו הצעונים
בעצם וזה אחת ימזהה בה יהירה לטובה כי יהו הדברים יוצאים מלבד
טהור, אולי תהא זאת לרפאות דמון בית ישראל אשר עוד לא הושחת
לבותם ושבו טליתם וופא להם וידעו להזהר בנסיבות לבלי
להתחבר לענין שהוא הירום הדת ומסכל לבית ישראל.

וברכה רבה לטע"ב שיחי' וכל היקרים יזרע אשר לבם חם והתעוררו
לעוזת ה', תחזקנה יריהם להוציא כל מפעל בוה לאורה, והיו ממוכני
הרבים ממש ויבורכו ויושרו, ולשנה טובה יכתבו ויחתמו.

פוקירנס חיים הלוי סאלאווייצין.

יום ז' י"ט אלול התרנ"ט בריסק יצ"ז.

מכחכ בבוד הנאון רב דע"ק דווינט שלייט"
(המפורסם בש"ק הרוואזווער).

ב"ה ג' יג טבת, תר"ס.

ל�� הנכבדים שיחיו ברכה וכ"ט.

קבלתי מכתבכם אודות כת המוקשה אשר מכניכם עצם בשם
 ציונים לא להנש רקי פשות מ"ש רשי ימא דף ע"ז ע"ב דציוון חז
 לירוסלים, והוא שוק העליון המובא בlıklar פ"ח ה"א וזה קוצר של ניומ
 המובא שם כי המתינו הדיעוים היו בשוק העליון בכל מקום, ע"ז דף י"ח
 ע"א וזה ר"ל הירושלמי בפ"ד רתענית סוף ה"ב חורנו על כל המקרא ולא
 מצאו שנקרא ישראל ציון אלא זה כו' דר"ל רדק ע"י תורה ובעוריה או
 יקיים ולציוון יאמרו עמי אתה, ע"י סנהדרין דף צ"ט ע"ב רדק ע"י זורה
 יעוז ומש"ה הרמב"ם בפרה"ט בפ"א דין הדרין שתרבבה תשוקה להוית ולהתרטו
 ע"ש וזה נראה לעין שאין בהכת הווית לא טיני ולא מקצתה. — ושלא
 מכתב צ"ט יעוז כתבי וחתמתי

יוסף ראין רב רע"ק דווינט.

מכחכ בבוד הנאון המרד"א דק"ק הוראנט שלייט".

בשם ח' פוש"ק כ"ח טבת, תרי"ט, הוראנט.

אל אצילי ב"י הנכבדים הנכבדים, חכמים ושליטים במלאות
 ומדות חרומיות, דורשי טובת עם, עוטרים בפרק ומחוקי
 תורה ה', ה' עליהם יהו וחפץ ה' יציליח בידם לעדר לעולם!

נכבדתי בקהלת מכתכם מן י"ט טבת דנא, ונעם אנכי ירצה את
 ההירום הנדרול אשר הטה עושים בכנסת ישראאל, ולכى על
 דוי, עני בהתו ואוני הכבודו מראות הגעה והנסמע, ולא לאמונה
 נברוא הארץ ובידנו לאום ידנולו ונאנחנו בשם אלקינו נדנוול ואיי
 לאום? אם משליכים תורה"ק ומצוותה" לארץ ח'ו, ואיככה

נקרא „מדינה ישראל“ לאל תורה ומצוה ח"ו. — אולם כל יאשיטוני מורי ורבותי אם אהוה לכם הדעת הקטנה, כי לא זו הדרך אשר בחרתם, יבנו או ר' להורים ולא בראש רכבים, יעוזר לעם ולא בראש ה' , כי רבים וכן שליטים נפלו בראשם, ברם מורים ורבנים, בהם בעלי ע"ט, בהם אליל הכספי, ולשונם אתם, ובעלי טבת עתים, מכתבי עמל בבספ' יחפאו, ואלו ח'ז' יחפאו עוד, ומיצאו אומץ לדרכ' תועה... ועל משיחו, ונמצא ח'ז' שם שמות מהחל' א'; ומיצאו עוד רבדנים ונ"א גודלים אשר יכנו כל העומד לנגדם בשם: „צורך ישראל“, כי מפריעים מושיעי ישראל מעסוק בפרוי נפשות, ומכבטים בטובות הלאום וננותנים מכשולים על דרך הישועה, לואת בשאנן לעצמי אומר אל הגוא לרב, ואל השמיינו במרום טב"ע קוילכם ב') , הנהם עד ישקיף יורא ה' בעני עמו ושלות התחיה'ק ומצותי', ויתן בכלם לשוב לה, ויתן חכמה בלבם להכיר דבר אמת, ולא יתעו בשוא, ואו תרום קין ישראל בנפש כל יראי ה' ושומריו מצחו ומצפים לשיעת ה' ובתוכם אהשכ' גם עני ברעה במנוי.

אליקום שלמה שפירא.

מכתב האדמור המפורסם בכל קצו' ארץ שליט'א מל'יזבאותש.

בדבר שאלתם אדרות הציונים והבאג'ק שלהם, הגני להשיב להם בקצרה: א) דגנה אם הם היו האנשים האלה שלמים עם ה' ותוrho , וגם היה מקום לחשוב שישיטן מטרתם, אין לנו לשטע להם לדבר זהה, לעשות נאולחנו בבח עצטנו, והלא אין רשאים גם לדרוש את החק' לזרבota בתהננות ע"ז (רש"י בתובות דקי"א ע"א ד"ה שלא לדוחק את החק' ועם"ש במד' שע"ה פ"ב עפ"י השכערתי אתכם) וכש"ב בכחות ותחבולות נשיים, דהינו לצאת מהגלה בורע עאן אנו רשאים, ולא בוה תהיה גאולחנו ופרות נפשנו, וכפרט שהויא נגר מקוטנו האמתית כי כל צפירנו ותקותנו הוא שכא הקב"ה לנו

א) לא נחשרו חבירו על כך. המול.

ב) שפטנו מאר כי בוגנו לדעתנו הנוראה לבני לזאת בטכ"ע כ"א ליזד פרר מיותר בעבי עצמן. המול.

מ"צ ב"א ותהי נאולתנו ע"י הקב"ה בעצמו, כ"ש במדרשו רבה ע"פ כי עמר מקור חיים כי נס הנאולה שhortה ע"י משה ואחרון לאhortה נאולה שלמה וחورو כי, ובכ"ש הנאולה שע"י חמש"ו כי נס שעשו עפ"י נבואת ירמייהו ועפ"י נביאים האחרונים שהיו עמם. ובנהוגות הוה עליינו לצפות רק לנאולתנו ויושעתנו של הקב"ה בעצמו שלא ע"י בוד' ותהי נאולתנו שלמה. ב) עוד זאת באמת כל ענייניהם וסודותיהם בדטיוון לבר, כי חפצם בלתי אפשר לבוא לידי פועלה באשר לא היה ע"ז הסכם בשום אופן, ונס אנחנו מצד התכוונתו אין אנו מסוגלים לה, ורק שוחר החפש והשורה טווע עני המטעקים הראשיים בויה, ואחריהם הכתילים בחושך ילכו — ג.) והעליה ע"ז אחרי אשר המטעקים הראשים בזהה דמה מנדרים גמורים לה' והטורו, וכל חפצם ומגמתם הוא לפרק עול התורתה והמצוות ולהזיק רק בהלאומיות וזה תהיה יתרותם, כאשר יצא לא מכבר אחד מראש החברה הטוחדים שכחם במאמר נלו' לחדרת ולנדף את כל היהדות לעיני כל ישראל, ויעיו ויאמר לעין כל, אשר לא כל המקומות תורה ומצוות הוא יהודי וכו'. ועל הרבה מצאות ההוראה אוכרים שהמה — (יסכימו פיתם) — חרפה לישראל, וזה רוצים להשוויש לבן הנערים בהחניך שרצויכם לככוש תחת ידם בכתבי ספר שלהם, למן השרש בהם רעל וארם הכפירה ר"ל, בתורה ומצוות, ודק הלאותית יהי' דגולם, וכאשר העיו' אחר מראשיהם לעשות תורה חדשה והוא חמשה חותשי תורה, אך לא כמו שנאמר למשה טפני כי' א דلن הרבה פסוקים והרבה פרשיות ודרינאים אשר לא ישרו בעינוי, ידו נתיה להדרים והותה החדשת וזה ילמדו עם הנערים בכתבי הספר, וזאת תהווה אחת מפעולות הבאנק לייסד בתה י ספר לנערים לחייבם בדריך הנ"ל, ועוד אשר יעלה בידם לבנות בכח הבאנק את הדיסות ארצנו להקן דרכים ומוסילות יותר והדברים האמורים בהפראגראםע שלחים יהיה כח על חינוך הנערים והקולטורא בכלל להשוויש בהנערים וצעיריו הדור שורש פורה ראש ולו ענה, ושלוחיהם כמותם המתtipים הציגוניים, אשר ידרשו אבני ההטון דרשת של דופי וטדרבים סרה על נבאייה', נס על משה רבינו, רבנן של הנכאים, בכל העולה על רוחם. אוילנו, שכך עלתה ביטינו, וכל אמצעי שיטצאו להותה לב' ההטון לדעתם ורוחם אין להו שם מנעה ועכוב כלל ואין מעוז לרוחם דעת, באשר באמת רוכם חפצים להסיר ח'ו ליב' ישראל מטא'ת ח' ותורתו ולהשפיל בענייניהם את כל קדרשי ישראל שהוא חפק הראים ונופא בתר רישא גירוי, ואם ח'ו יעלה בירם להזיק הארץ

במו שמלמים בנפשם, יטמאו וישקזו אותה בשיקוזיהם ומעליהם הרעים ויאריכו בוהה ח'ו את אורך הנלות, ואחריו כל הדברים האלו האמתיים, הבהירנו אתם אחינו הוטב, האם בעניינים כאלה חפץ ה', ותאמס על ידם תחיה ישועתם של ישראל. לא, לא נקבל זה בשום אופן; נס את טוב האנשיות האלה נורק לפניינו. לא בטוב מהו אנו חפצים, כ"א. בא הטע כי אשר נתן לנו ה', ע"י קיום התורה והמצוות כמ"ש: אם בחוקתי הלאו ונתני נשימים ונני בוהה אנו חפצים ולזה כל התקנות והטמייניטים. בירוי הציניות הנ"ל עתידים ליתן את הדין, כי מוחיקות המה ירי מחתיא הרבים. ולזאת ט לה' ולתורתו לא יתתבר לעושה רעה ולא ידבק אליהם, אדרבה יגnder להם בכל מה דאפשרי, ועד אשר יה רעון ה' לנאלינו, עליינו לקלל על הנלות לכפר על עונותינו. ועלינו לחתוך ולעמדו נגד כל גל ולהיות אמיין וחוק בקיום הותם אשר זאת ה' דורש מatanנו. ולקota אליו יה' כי קרובה ישערתו לבוא ויבא משיח צדקהנו בב"א. ואם יתמהמה —acha ד', ובן הדבר תלוי בתיקון מעשינו. והש"ת יرحم עליינו ויחיש וימדר נאולתנו בב"א.

ומה שטוענים הצינוגים, למה לא יעדמו היראים והחרדים בראש?

א) איך יעדמו היראים בראש התנועה והמנגדת לבלית אסונתנו בעניין הנאולה האמתית בnn". ב) היראים לא יכולים להשתתק עטומם, כי הם לא ישבעו לדברי היראים בענייני הדת והחינוך, ויעשו זר טעשיים כחפץ הנישׁוע ומושך בנטשם, ועוד ייעשו לומר שם היראים מסכימים להה. וורבה מהמן אהב"י יאמין בתਮימות שכל תשיחסם זהה נס בהסתכם היראים והחרדים ואם יתחלקו טאות אחרים כן ויצעקו מידה נגדם (אם יתנו לרביבדים מקום במכ"ע) לא תפעול כ"כ התחלקות. ונעם השתתפותם והקורמת. ובאשר אנו רואים עתה לאחר מתרגולים שלם יצא וגוחULK מחוודר הפעול נגד להם, וט"מ לא פועל והתחלקו והמנגדו עתה מה שפועל קודם להשתתפות שלו.

ב) באמתם הם אינם רוצחים כלל שיתהפו היראים אתם, מפני שם"ט יעצדו לנרגם בדרכם ורעה שבחרו להם (לפרק מעילם על הרט"ט לגמרי וכל יזרותם יהי' רק הלאמיות בnn"). ובאשר באסיפות ווארשה דרשו הרבנים וזעל ועד תפעול יהי' נס ועד רבנים לא הסכימו ע"ז בשום אופן. ושלוחי הדין שלהם — המתפרים — יצאו במכ"ע במאמריהם נגד הרבנים ועשאים ללען וחרפו אותן שהרבניים העיזו בנטשם לדrhoש בזאת, ועוד בלשונות כאלו. ומזה נראה בעליל שאין רוצחים בהשגתם היראים שלא להפריעם סמחשבתם הרעה והש"ת יתר עצמה, וירום קרן אהב"י.

ומה שטוענים עור שהמה עושים ומעשים לטובה עמם, והיראים יושבים בחבק ידים ואינם עושים מאומה. נראה מה עשו הטה לטובה עמו? לא בדבר בציונים אשר בסחך קרוב לשלשה שנים שנתעורה התנוועה הציונית לא עשו דבר ולא חזי דבר לטובה אהבי^ז, רק אחת פעלו שנפנו חמי' אה"ק לפני כל היהודים יהי' מאיה מדינה שתהיה, ואינם מקימים שם קנן בית או קרקע ע"י אהבי^ז שניו התה הפסות הנורמה אף נס היישנים עוד פאו תחתילה החברה חובבי ציון נפנו חמי' אה"ק לפני היהודי רוסיא ורומניה וגארה קנית קרקע ובתרם ליהודי כל הארץות (לבד מאנשי תונמתה) הבאים מחדש, בידוע לכל כמה סבלו רכיבים מוה והפסידו טעויותם בעניין רע. וכאשר נתעורה התנוועה הציונית נאסרה הבניינה לכל היהודים ובכן נאסר הקניין גם להישנים, אשר בוה הרעו הדבבה פאד לאחבי^ז הוושבים שם מכבר, ע"ז נעשה הבדל בין יהודי לא"י שלא היה כואת מקודם, ותויזו והשפילו בוה כבוד בש' בעניין תעשי הארץ. וכל זה עלה לישראל בדמים הרבה, תחלה בחזאי השקלים שקבעו ואח"כ בראקזיות שאספו מן רב ולא פעלו שום דבר, רק רוצים שנאמין בהם ובברבותיהם, ורק עוז מצחם היא שתויעיל להם לתבעו מוחלים בשעה שהמה דריש את העולם ואספו סך גדול ונג' החזיאו ולא עשו מאומה לטובה אהבי^ז. אמנים גם חברת חובבי ציון באדרעסא שגנירהה הא בעשר שנים סופטשה לאיר^ח, נראה מה עשו המה לטובה אהבי^z? הרבר האזר שפעלו לטובה זאת התייסרות הקולוניא הגיל כספינא. וכפי שנודע לי מאיש נאמן ביוור שידע דיבט את הקולוניא הנ"ל ומכיר הדיבט את אנשיה, יש בהקולוניא זאת רק איזה משפחות, אין להם בתים (ב"א בניינים מנסרים) רק כה שניין להם עברו יגיעתם בעבורת האורמה, פראנק וחזי' ליום לכל עובד (והגבנה מתוצאות הארץ שייכת להחברה) והמה עניינים פרודים, ועוד מהיקום איזה משפחות במספר פועלם בקולוניא, "פתח תקווה" ועוד מטבחים שעושים בכלל ישראל. והטבות והחותקות כאלה עשו כל רב וכל בעה"ב בעירו שמחיקום יידי בע"ב נוכחים באופן שלא יצטרכו לקבל עוד לא בהקולוניטים בא"ק שאריכים המיבה המורית, גם הקולוניטים של הبارן והרש שנtan לכוא"א. נחלה גדולה עם כל המכשין שעלה עד עשרה אלף רוי'cio' ויתר לכוא"א; וזה יותר מעשרים שנה שנותינו הקולוניות של פיט' צרכיהם להפיקה דמירות ווק איזה קולוניטים יצא להיות ע"ה עצם, זהה נ"ב ע"י רבינו הטענה מהבראן שהטיב עמדם) ומטרגנסים את עניין ערים. ובז' נעשה כל קל רעש והטלה ולא נודע לרבים כלל וגם בעירות שאינן מציגים נאים במעשה זדקות מהיקום הרבה יוור טמה שמחיקום החובי ציון. והרבתה

יודר יש לנו לתבוע מהם אחורי הרعش הנורול שטערישים את העולם ומאספים יותר מארבעים אלף רוא"ב לשנה, מה שעשו במשך העשרה שנים לטובת אחיםינו, אין כחם אלא בפה ובעתם, לשונם מדבר גדולות ובכח עטם ירחיבו וינדרילו כל דבר שעשיהם וממה חשובים לעשות, וצמחיים רוח איה התנדנות מחד נופלים עליו כאריות טורפות ושובכים עליו דבריו בוז וקלון ורוצחים לשרכוף אותו בהבל פיהם ופי עצם.

אבל מה יתרון לבעל הלשון, ובhalb פיהם לא יבראו חדשה, אף גם לא יסמו את עיני הרואים, והלא בפועל אין אנו רואים מאומה וכי בהחזקת קתנה מואוד בערכה הנ"ל מטיבים עם כלל ישראל ועוד יתימרו לעושים ומעשים לטובה אחביי, ואיך לא יבשו להניד בזאת ועוז תובעים מזולתם על העדר עשייתם אשר באמת עשייתם כאלה עושים הנתבעים הרבה יותר מהם כל אחד בעיר ובקומו, ונם יש בנו הרואים להטבת רבים להוטיב מצב פרנסתם ואין מרעישם את העולם כלל ועשיהם את הטוב בפועל. והש"ת דים קרן אחביי מעלה מעלה ויחיש וימחר גאולטנו בב"א.

כ"ר דברי יירום אמרה הפ"ז באהבהם האמיתית מצפה
לישעינו של הקב"ה בקרוב שלום דובער •

מפתח המכתבים

מכתב

- א. הרה"ג מוהר"ר יהושע אבר"ק זעיר בעהמ"ח ס' חומר יהושע על הלכות מלילה עי' בס' דרכי חשובה ה' מלילה מביאו הרבה.
- ב. מהנ"ל.
- ג. הרה"ג מוהר"ר יעקב משה האבדק"ק ואלבארוז בן הצעה"ק בעל עבודת ישכר המפורסם בגודלו ובקודשו.
- ד. הרה"ג מוהר"ר פינחס אל"י רט"ב האבדק"ק פילץ בן אחיו ב' חדרשי הרי"ם.
- ה. הרה"ג מוהר"ר לוי יצחק האבדק"ק זדינסקאולע מגודלי תלמידי וחסידי קאצק, גור, אלכסנדר.
- ו. הרה"ג מוהר"ר ירחיימאל ישע"י מינצבערג האבדק"ק ליקאוע בהגה"צ ר' אברהם אבדק"ק יוועפאפ מנ"כ בירושלים חרד"ת בס' דשפי אש.
- ז. מהנ"ל.
- ח. הרה"ג מוהר"ר שבתי הכהן ראנפופרט האבדק"ק פינטשוב בהה"ג ר' שאל צ"ל דור שביעי למזרן הש"ן.
- יט. הרה"ג מוהר"ר אפרים שריגא הלוי האבדק"ק אוניאווע.
- ט. הרה"ג מוהר"ר (נתן שלמה) בצלאל האבדק"ק לובייטש בהרנה"צ מוהר"ר יעקב דוד בידערמאן אבדק"ק ווישאגראד מגודלי תלמידי ר' ר' שלמה לייב מענטשנה.
- יא. הרה"ג מוהר"ר אברהם חיים רואבן רט"ב האבדק"ק וואידיסלב אחיו של מוהר"ר פינחס אל"י הנ"ל (מכתב ד') בעהמ"ח ס' שפטי אברהם.
- יב. הרה"ג מוהר"ר שמחה בונם האבדק"ק זאכלין תלמיד חביב מרבי ר' מענדעל קאצקער ידידו הטוב של הרה"ק יחיאל מאיר גאסטינן.
- יב. הרה"ג מוהר"ר שמחה בונם הלוי עפשטיין האבדק"ק פוליטיסק בהרה"ק מוהר"ר חיים יהודא אבדק"ק קאלישין בעהמ"ח ס' פרי חיים.
- יד. הרה"ג מוהר"ר משה נתן נטע כהנא שפירא האבדק"ק קשונו גדול בעהמ"ח ס' שמן למאור על תחלים חותן הרה"ק מוהר"ר ר' שמואל מסאכטשוב.
- טו. הרה"ג מוהר"ר אפרים פישל חעלמער האבדק"ק שטעקטשין.
- טו. הרה"ג מוהר"ר מאיר דן האבדק"ק דוואחרט במוהר"ר חיים יצחק בעהמ"ח ס' חממת ישראל וט' כלי חממה עה"ת.
- יז. הרה"ג מוהר"ר משה אהרן נאטענוואהן האבדק"ק זלאטשוב.

מפתח המכתבים

מכתב

יה. הרה"ג מוהר"ר שמואל יודא האבדק קוואהל.

יט. הרה"ג מוהר"ר נח האבדק פיאסעננא מלפנים הי' אבדק ביאלע מחותנו של הרה"ג מוהר"ר נתן דוד שידלאויצי.

כ. הרה"ג מוהר"ר נתן נטע האבדק ריקא.

כא. הרה"ג מוהר"ר יצחק מאיר הארכשטיין האבדק סלופצא.

כב. הרה"ג מוהר"ר יעקב Kapoor ראהטבלום האבדק פראשקע בעהמ"ח ס' שארית יעקב.

כג. הרה"ג מוהר"ר יעקב יצחק הכהן האבדק פיננסנא.

כד. הרה"ג מוהר"ר יעקב יוסף הכהן האבדק גלאביצק בן הרה"ק בעל חסド לאברהם בן הרה"ק בעל „תפארת שלמה“ ז"ע.

כה. הרה"ג מוהר"ר אברהם במוהר"י האבדק חדש.

כו. הרה"ג מוהר"ר מרדכי דוב הלוי האבדק פיעזער בהה"ג מוהר רפאל זאב זצ"ל.

כז. הרה"ג מוהר"ר חיים משולם הכהן קויפמאן האבדק גאטstein ולפניהם בק"ק פולטיסק בעהמ"ח ס' פתח האהל, מעשה רקס, וס' אלה המצאות, נס לשושנים על חנוכה.

כח. הרה"ג מוהר"ר שלמה אויערבאך האבדק קלעתשעו.

כט. הרה"ג מוהר"ר שמואל יעקב Kapoor הכהן האבדק איזואנגעראד מוזזין.

לו. הרה"ג מוהר"ר דוב בעריש בלומברג האבדק סקעמעפער.

לא. הרה"ג מוהר"ר יצחק טוביה פריעד האבדק מאנדראוב.

לב. הרה"ג מוהר"ר אהרן במוהר"ר חיים ווינברג האבדק יונדרזוב.

לג. הרה"ג מוהר"ר מאיר במוהר"ר שמאי ארנשטיין האבדק מידזנה.

לה. הרה"ג מוהר"ר יהודה ליב במוהר"ש הלוי האבדק סילמעורייטין.

לו. הרה"ג מוהר"ר יהודה ליב במוהר"י הראבא"ד ק"ק אויאוד.

לו. הרה"ג מוהר"ר יצחק יהודה האבערמאן האבדק זארנאוצי בהה"ג מוהר"ר משה يول ז"ל בע"מ ס' שי למורה וס' ראשית דעת ע' י"ד.

לו. הרה"ג מוהר"ר משה יחיאל הכהן האבדק בלעללאוועצע.

לה. הרה"ג מוהר"ר אפרים שלמה ולמן האבדק לפנה בעהמ"ח ס' אורה לצין נגד „רעזין הציניין“.

פתח המכתבים

מכח

- לט. הרה"ג מוהר"ר שמחה יאיר האבדק"ק פיעטרקוב בעהמ"ח אורה ושמחה
עה"ת מגדי תلمידי קוצק, גור, אלכסנדר.
- מ. הרה"ג מוהר"ר יעקב אורנער האבדק"ק נאשעלסק חתן אחותו בעל אבני נור
מחבר ס' ציון לנפש על ס' נפש יהונתן מכ' יערות דבש.
- מא. הרה"ג מוהר"ר שלום מאיר יחיאל שפירה האבדק"ק בלאנדוב נסיך הרהקה"צ
莫הר"ר יעקב יצחק בלענבורעער.
- מב. הרה"ג מוהר"ר גבריאל זאב אסעלקא האבדק"ק קרעשוב.
- מג. הרה"ג מוהר"ר מנחים מענדיל האבדק"ק ווילאהן.
- מד. הרה"ג מוהר"ר אל"י ווארטצקע האבדק"ק פיעטרקוב (קטן).
- מה. הרה"ג מוהר"ר יעקב מנחים מענדיל האבדק"ק סילעוו.
- מו. הרה"ג מוהר"ר ייחיאל זאב הלווי האבדק"ק קויף.
- מו. הרה"ג מוהר"ר יעקב יהודא ליב האבדק"ק דראבנין.
- מת. הרה"ג מוהר"ר אברהם אויערבאך האבדק"ק דאמבייא.
- מט. הרה"ג מוהר"ר מנחים מענדיל הכהן האבדק"ק יעוזב.
- נו. הרה"ג מוהר"ר מיכאל זאב זאואצקי האבדק"ק פרראשאויז בעהמ"ח ס'
- דורש טוב עה"ת זבחין צדק ע' מס' זבחים ועוד שא"ס.
- נו. הרה"ג מוהר"ר יצחק מאיר בראדער האבדק"ק סאפקוב.
- נו. הרה"ג מוהר"ר נתום מאיר סג"ל האבדק"ק חונטשין במוה"ר צבי הלי.

